

فتاویٰ تصویب ابو عبد الرحمن الکردی

دارالعلوم دیوبند فارسی

مُدَّت
کَمُل

تألیف

مفتی اعظم العارف باللہ حضرت مولانا الشیخ
عزیز الرحمن عثمانی دیوبندی

دوہم

تصحیح ترجمہ و ترتیب جدید

مولانا الحافظ محمد احمد الحقانی الأفغانی غفر اللہ

مکتبہ حقیقیہ کانی روڈ کوئٹہ
فون ۲۶۶۲۵۱۰

فتاویٰ
دارالعلوم
دیوبند

فارسی

تألیف

مفتی اعظم العارف بالله حضرت مولانا الشیخ عزیز الرحمن عثمانی دیوبندی رحمۃ اللہ علیہ

تصحیح ترجمہ و ترتیب جدید

مولانا الحافظ محمد احمد الحقانی رحمۃ اللہ علیہ الأفغانی

جلد دوم (۲)

مکتبہ حنفیہ

کاسی روڈ، کوئٹہ، فون: 081-2662510

آگاهی: جمله حقوق برای ناشر محفوظ است.

© All Rights Reserved for publisher.

al-ilmcorp@hotmail.com

چاپ اول

حوت ۱۳۸۸ \ ربیع الأول ۱۴۳۱ \ مارچ ۲۰۱۰

Maktabah Hanafiyah

Publishing Organization

مکتبہ حنفیہ

مؤسسہ انتشارات

AL - ILM Computers

Composing Organization

العلم کمپیوٹرز

کمپوزنگ مرکز

کاسی رود، حاجی غیبی چوک، کوئٹہ، شماره تلفون: 0812662510 . Kasi Road, Quetta, Pakistan . Phone :

العلم کمپیوٹرز، کوئٹہ، پاکستان، شماره تلفون: 03218016371 . AL-ILM Computers, Quetta. Mob: 03218016371

فهرست فتاویٰ دار العلوم دیوبند جلد دوم

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۳۰	پابندی اوقات نماز	۲۶	کتاب الصلاة
۳۱	وقت مستحب نماز صبح	۲۶	اهمیت نماز و فضائل آن
۳۲	مقیاس الظل		برای مسلمانان هر طبقه صورت پابندی
۳۲	وقت پیشین و امام صاحب	۲۶	نماز چیست؟
	آیا اوقات پنج وقت نماز در قرآن		کسیکه به پابندی نمازها را اداء
۳۲	کریم ثبت است		نمیکند برای او ثواب داده میشود یا
۳۳	وقت آخر پیشین به نزد احناف	۲۷	نه؟
	سبب ممانعت نماز در وقت طلوع	۲۷	ایانماز شخص رشوت خور مقبول است
۳۳	و غروب		اگر متعلقین نمازگذار نماز نخوانند
	نماز دیگر در وقت غروب نیم آفتاب		آیا به این سبب بالایش کدام جرم
۳۴	جائز است یا نه	۲۷	عائد است
۳۴	وقت نماز پیشین و نماز جمعه		امامت این قسم شخص تعلقات نگاه
	وقت نماز شام از چه وقت تا چه	۲۸	شود یا نه
۳۴	وقت دوام میکند		کسی که نماز نخواند جرمانه مالی از
	در انتظار هیچ کس وقت مستحب	۲۸	او جائز است یا نه؟
۳۵	ضائع نشود	۲۸	آیا ذکر الله از نماز فرض بهتر است
۳۵	وقت خفتن در نینى تال		از جهت تجربات ساینسی فوت
۳۵	وقت ظهر الی المثلین	۲۹	کردن نماز جائز است یا نه
۳۶	فاصله در بین اذان و اقامت شام	۲۹	نمازها چه وقت فرض شده
۳۷	وقت نماز خفتن	۳۰	الباب الاول فی المواقیت وما یتصل بها
	در وقت نماز پیشین و نماز جمعه	۳۰	فصل اول در بیان اوقات نماز
۳۸	تفاوت است یا نه؟	۳۰	اذان صبح و جمعه
۳۸	آیا وقت نماز جمعه تا دو نیم بجہ می باشد	۳۰	در قطب شمالی و جنوبی طریقہ

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۴۶	اندازه فاصله در بین نماز دیگر و شام	۳۸	یا نه ؟
	اگر نماز دیگر دوساعت پیش از	۳۹	وقت مستحب نماز خفتن
	نماز شام خوانده شود چه حکم	۳۹	در ابر احاطه کننده اندازه اوقات نماز
۴۶	است ؟		خواب شدن پیش از نماز خفتن که
	نماز خفتن در آخر شب بعد از خواب	۴۰	جماعت فوت نشود
۴۷	کردن جائز است یا نه ؟	۴۰	فاصله بین اذان شام و اذان خفتن
۴۷	تاخیر در جماعت از وقت مقرر		وقت اول نماز دیگر به نزد امام اعظم
۴۸	وقت نماز دیگر و بحث مثلین	۴۰	صاحب
۴۹	ابتداء وقت شام	۴۱	نماز صبح کدام وقت اداء شود
	اگر در مقتدیان هم احناف باشند	۴۱	اوقات نماز در لندن
	و هم شوافع در اوقات نماز کدام	۴۱	اوقات مستحب در روزهای باران
۴۹	مذهب مراعات شود		اگر نماز صبح در رمضان در وقت
۵۰	وقت نماز شام و خفتن	۴۲	اول خوانده شود بدی ندارد
۵۲	تحقیق وقت پیشین		برای افطار در نماز شام گنجایش تاخیر
۵۴	ثبوت پنج وقت نماز از قرآن کریم	۴۲	است یا نه ؟
	وقت نماز پیشین عند الاحناف	۴۳	مقدار فاصله در بین شام و خفتن
۵۶	کدام است	۴۴	مسئله فیء الزوال
۵۶	وقت دیگر	۴۴	مقدار وقت شام و قرأت دراز
۵۲	تحقیق وقت پیشین	۴۴	وقت نماز صبح بعد از صبح صادق
۵۶	ثبوت پنج وقت نماز از قرآن کریم	۴۵	تاخیر در نماز صبح
۵۵	حکم بلغاریا	۴۵	وقت نماز شام
۵۶	وقت نماز و مقدار قرأت در آن	۴۶	نماز ظهر در مثل دوم
	در اقتداء شافعی نماز صبح را در	۴۶	فاصله بین اذان و جماعت نماز خفتن
۵۶	اول وقت بخواند یا نه ؟	۴۶	نماز دیگر در روز ابر آلود

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۶۳	آیابیش از سنت نوافل جائز است یا نه؟	۵۷	وقت نماز خفتن بعد از غروب آفتاب بعد از چه مقدار داخل میشود
۶۳	در نصف روز جمعه خواندن نفل جائز است و یا نه	۵۸	وقت سحر و دیگر کدام است و عمل حضرت گنگوهی چه بود؟
۶۳	آیا سنت جمعه در نیم روزی روز جمعه جائز است یا نه؟	۵۹	نماز صبح در تاریکی بهتر است یا در روشنی
۶۳	آیا سنت جمعه را در نصف النهار کرده میتواند یا نه؟	۵۹	وقت ظهر در تابستان کدام است
۶۳	به اثر پرکالی وضوء نه شکست	۶۰	در موسم زمستان جماعت صبح چه وقت مناسب است
۶۳	لہذا به اعاده نماز ضرورت نیست	۶۰	وقت ظهر و جمعه
۶۴	در قضائی سنت ظهر از چه جهت فرق است	۶۰	در لاپ لیند نماز و روزه چه قسم اداء شود
۶۴	در وقت زوال و چاشت حکم نفل و تلاوت چیست	۶۱	فصل ثانی اوقات مکروهه: یعنی آن وقتی که اجازہ نماز در آن نیست
۶۴	بعد از طلوع آفتاب متصل نماز جائز نیست	۶۱	در روز جمعه در وقت چاشت نفل جائز است یا نه؟
۶۴	بعد از نیم شب خواندن نماز مکروه تحریمی است یا نه؟	۶۱	در وقت استواء آفتاب نماز جائز است یا نه؟
۶۵	وقت ابتدائی ظهر کدام است آیا در ساعت یازده نماز ظهر جائز است یا نه؟	۶۲	در وقت صبح بدون سنت و نماز قضائی نوافل جائز نیست
۶۶	تحقیق خواندن دو نماز در یک وقت	۶۲	بعد از نماز دیگر خواندن نفل جائز نیست
۷۱	آیا خواندن نماز ظهر و دیگر در یک وقت جائز است	۶۲	آیا وقت بعد از ظهر هم مثل بعد از نماز دیگر و صبح است

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
	اجابت اذان قولاً واجب است یا	۷۲	الباب الثانی فی الاذان
۷۵	فعلاً		بر فرش مسجد اذان دادن جائز است یا نہ؟
	در وقت ضرورت یک شخص در	۷۲	حکم آن مؤذن چیست کہ در نظافت
۷۵	دو مسجد اذان دادہ میتواند		والفاظ اذان احتیاط نمیکند
	اذان کردن بطرف چپ واقامت	۷۲	اگر اذان را در یک مسجد و نماز
	گفتن بطرف راست هیچ حقیقت	۷۲	در مسجد دیگر بخواند حکم آن چیست؟
۷۶	ندارد		اگر در یک مسجد اذان بگوید و در
	در اذان از جهت باران صلوا فی		مسجد دیگری امامت کند این عمل
۷۶	رحالکم گفتن		جائز است یا نہ؟
	دراقامت گشتاندن روی بطرف	۷۲	در وقت دفن مردہ وقحط ومرض
۷۷	راست وچپ		وباء اذان ثابت است یا نہ؟
	بوسہ کردن انگشت کلان دروقت	۷۳	اذان پسر نابالغ جائز است یا نہ؟
۷۷	شہادتین	۷۳	در مابین مسجد اذان جائز است یا نہ؟
۷۸	در جمعہ و خفتن تثویب کردن		حکم اذان پسر ہشت سالہ چہ قسم
۷۸	جواب دادن بہ اذان دوم جمعہ	۷۳	است؟
	اذان شخص بی وضوء جائز است	۷۳	اگر بہ جماعت حاضر نشود و درخانہ
۷۸	یا نہ؟		اذان کند چہ حکم است؟
	اگر امام کر باشد بدون اقامت	۷۴	برای شخص جنب جواب دادن اذان
۷۹	نماز را شروع کند چہ حکم است؟		جائز است یا نہ؟
	در وقت عروض طاعون و خشک	۷۴	اگر مغموم اذان شخص دیگری را
۷۹	سالی اذان ثابت است یا نہ		بشنود چہ حکم است؟
	اگر در وقت تلاوت قرآن کریم	۷۴	اقامت کنندہ در کدام جا استاد شود؟
۸۰	اذان رایشنود چہ کند		
۸۰	بحث ترجیع در اذان	۷۴	

فتاویٰ
دارالعلوم
دیوبند

فارسی

تألیف

مفتی اعظم العارف بالله حضرت مولانا الشیخ عزیز الرحمن عثمانی دیوبندی رحمۃ اللہ علیہ

تصحیح ترجمہ و ترتیب جدید

مولانا الحافظ محمد احمد الحقانی رحمۃ اللہ علیہ الأفغانی

جلد دوم (۲)

مکتبہ حنفیہ

کاسی روڈ، کوئٹہ، فون: 081-2662510

آگاهی: جمله حقوق برای ناشر محفوظ است.

© All Rights Reserved for publisher.

al-ilmcorp@hotmail.com

چاپ اول

حوت ۱۳۸۸ \ ربیع الأول ۱۴۳۱ \ مارچ ۲۰۱۰

Maktabah Hanafiyah

Publishing Organization

مکتبہ حنفیہ

مؤسسہ انتشارات

AL - ILM Computers

Composing Organization

العلم کمپیوٹرز

کمپوزنگ مرکز

کاسی رود، حاجی غیبی چوک، کوئٹہ، شماره تلفون: 0812662510 . Phone : Kasi Road, Quetta, Pakistan .

AL-ILM Computers, Quetta. Mob: 03218016371 . شماره تلفون: کوئٹہ، پاکستان، العلم کمپیوٹرز،

فهرست فتاویٰ دار العلوم دیوبند جلد دوم

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۳۰	پابندی اوقات نماز	۲۶	کتاب الصلاة
۳۱	وقت مستحب نماز صبح	۲۶	اهمیت نماز و فضائل آن
۳۲	مقیاس الظل		برای مسلمانان هر طبقه صورت پابندی
۳۲	وقت پیشین و امام صاحب	۲۶	نماز چیست؟
	آیا اوقات پنج وقت نماز در قرآن		کسیکه به پابندی نمازها را اداء
۳۲	کریم ثبت است		نمیکند برای او ثواب داده میشود یا
۳۳	وقت آخر پیشین به نزد احناف	۲۷	نه؟
	سبب ممانعت نماز در وقت طلوع	۲۷	ایانماز شخص رشوت خور مقبول است
۳۳	و غروب		اگر متعلقین نمازگذار نماز نخوانند
	نماز دیگر در وقت غروب نیم آفتاب		آیا به این سبب بالایش کدام جرم
۳۴	جائز است یا نه	۲۷	عائد است
۳۴	وقت نماز پیشین و نماز جمعه		امامت این قسم شخص تعلقات نگاه
	وقت نماز شام از چه وقت تا چه	۲۸	شود یا نه
۳۴	وقت دوام میکند		کسی که نماز نخواند جرمانه مالی از
	در انتظار هیچ کس وقت مستحب	۲۸	او جائز است یا نه؟
۳۵	ضائع نشود	۲۸	آیا ذکر الله از نماز فرض بهتر است
۳۵	وقت خفتن در نینى تال		از جهت تجربات ساینسی فوت
۳۵	وقت ظهر الی المثلین	۲۹	کردن نماز جائز است یا نه
۳۶	فاصله در بین اذان و اقامت شام	۲۹	نمازها چه وقت فرض شده
۳۷	وقت نماز خفتن	۳۰	الباب الاول فی المواقیت وما يتصل بها
	در وقت نماز پیشین و نماز جمعه	۳۰	فصل اول در بیان اوقات نماز
۳۸	تفاوت است یا نه؟	۳۰	اذان صبح و جمعه
۳۸	آیا وقت نماز جمعه تا دونیم بجه میباشد	۳۰	در قطب شمالی و جنوبی طریقه

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۴۶	اندازه فاصله در بین نماز دیگر و شام	۳۸	یا نه ؟
	اگر نماز دیگر دوساعت پیش از	۳۹	وقت مستحب نماز خفتن
	نماز شام خوانده شود چه حکم	۳۹	در ابر احاطه کننده اندازه اوقات نماز
۴۶	است ؟		خواب شدن پیش از نماز خفتن که
	نماز خفتن در آخر شب بعد از خواب	۴۰	جماعت فوت نشود
۴۷	کردن جائز است یا نه ؟	۴۰	فاصله بین اذان شام و اذان خفتن
۴۷	تاخیر در جماعت از وقت مقرر		وقت اول نماز دیگر به نزد امام اعظم
۴۸	وقت نماز دیگر و بحث مثلین	۴۰	صاحب
۴۹	ابتداء وقت شام	۴۱	نماز صبح کدام وقت اداء شود
	اگر در مقتدیان هم احناف باشند	۴۱	اوقات نماز در لندن
	و هم شوافع در اوقات نماز کدام	۴۱	اوقات مستحب در روزهای باران
۴۹	مذهب مراعات شود		اگر نماز صبح در رمضان در وقت
۵۰	وقت نماز شام و خفتن	۴۲	اول خوانده شود بدی ندارد
۵۲	تحقیق وقت پیشین		برای افطار در نماز شام گنجایش تاخیر
۵۴	ثبوت پنج وقت نماز از قرآن کریم	۴۲	است یا نه ؟
	وقت نماز پیشین عند الاحناف	۴۳	مقدار فاصله در بین شام و خفتن
۵۶	کدام است	۴۴	مسئله فیء الزوال
۵۶	وقت دیگر	۴۴	مقدار وقت شام و قرأت دراز
۵۲	تحقیق وقت پیشین	۴۴	وقت نماز صبح بعد از صبح صادق
۵۶	ثبوت پنج وقت نماز از قرآن کریم	۴۵	تاخیر در نماز صبح
۵۵	حکم بلغاریا	۴۵	وقت نماز شام
۵۶	وقت نماز و مقدار قرأت در آن	۴۶	نماز ظهر در مثل دوم
	در اقتداء شافعی نماز صبح را در	۴۶	فاصله بین اذان و جماعت نماز خفتن
۵۶	اول وقت بخواند یا نه ؟	۴۶	نماز دیگر در روز ابر آلود

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۶۳	آیا پیش از سنت نوافل جائز است یا نه؟	۵۷	وقت نماز خفتن بعد از غروب آفتاب بعد از چه مقدار داخل میشود
۶۳	در نصف روز جمعه خواندن نفل جائز است یا نه	۵۸	وقت سحر و دیگر کدام است و عمل حضرت گنگوهی چه بود؟
۶۳	آیا سنت جمعه در نیم روزی روز جمعه جائز است یا نه؟	۵۹	نماز صبح در تاریکی بهتر است یا در روشنی
۶۳	آیا سنت جمعه را در نصف النهار کرده میتواند یا نه؟	۵۹	وقت ظهر در تابستان کدام است
۶۳	به اثر پرکالی وضوء نه شکست	۶۰	در موسم زمستان جماعت صبح چه وقت مناسب است
۶۳	لہذا به اعاده نماز ضرورت نیست	۶۰	وقت ظهر و جمعه
۶۴	در قضائی سنت ظهر از چه جهت فرق است	۶۰	در لاپ لیند نماز و روزه چه قسم اداء شود
۶۴	در وقت زوال و چاشت حکم نفل و تلاوت چیست	۶۱	فصل ثانی اوقات مکروهه: یعنی آن وقتی که اجازہ نماز در آن نیست
۶۴	بعد از طلوع آفتاب متصل نماز جائز نیست	۶۱	در روز جمعه در وقت چاشت نفل جائز است یا نه؟
۶۴	بعد از نیم شب خواندن نماز مکروه تحریمی است یا نه؟	۶۱	در وقت استواء آفتاب نماز جائز است یا نه؟
۶۵	وقت ابتدائی ظهر کدام است آیا در ساعت یازده نماز ظهر جائز است یا نه؟	۶۲	در وقت صبح بدون سنت و نماز قضائی نوافل جائز نیست
۶۶	تحقیق خواندن دو نماز در یک وقت	۶۲	بعد از نماز دیگر خواندن نفل جائز نیست
۷۱	آیا خواندن نماز ظهر و دیگر در یک وقت جائز است	۶۲	آیا وقت بعد از ظهر هم مثل بعد از نماز دیگر و صبح است

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۷۵	اجابت اذان قولا واجب است یا فعلا	۷۲	الباب الثانی فی الاذان
۷۵	در وقت ضرورت یک شخص در دو مسجد اذان داده میتواند	۷۲	بر فرش مسجد اذان دادن جائز است یا نه؟
۷۶	اذان کردن بطرف چپ واقامت گفتن بطرف راست هیچ حقیقت ندارد	۷۲	حکم آن مؤذن چیست کہ در نظافت والفاظ اذان احتیاط نمیکند
۷۶	در اذان از جهت باران صلوا فی رحالکم گفتن	۷۲	اگر اذان را در یک مسجد ونماز در مسجد دیگر بخواند حکم آن چیست؟
۷۷	در اقامت گشتاندن روی بطرف راست وچپ	۷۲	اگر در یک مسجد اذان بگوید ودر مسجد دیگری امامت کند این عمل جائز است یا نه؟
۷۷	بوسه کردن انگشت کلان در وقت شهادتین	۷۳	در وقت دفن مرده وقحط ومرض وباء اذان ثابت است یا نه؟
۷۸	در جمعہ وخفتن تثویب کردن	۷۳	اذان پسر نابالغ جائز است یا نه؟
۷۸	جواب دادن به اذان دوم جمعہ	۷۳	در مابین مسجد اذان جائز است یا نه؟
۷۸	اذان شخص بی وضوء جائز است یا نه؟	۷۳	حکم اذان پسر ہشت سالہ چه قسم است؟
۷۹	اگر امام کر باشد بدون اقامت نماز را شروع کند چه حکم است؟	۷۴	اگر بہ جماعت حاضر نشود ودرخانہ اذان کند چه حکم است؟
۷۹	در وقت عروض طاعون وخشک سالی اذان ثابت است یا نه	۷۴	برای شخص جنب جواب دادن اذان جائز است یا نه؟
۸۰	اگر در وقت تلاوت قرآن کریم اذان رابشنود چه کند	۷۴	اگر مغموم اذان شخص دیگری را بشنود چه حکم است؟
۸۰	بحث ترجیع دراذان	۷۴	اقامت کنندہ در کدام جا استاد شود؟

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۸۳	تکرار کلمات الاذان در اقامت		دروقت محمد رسول الله، لفظ (صلی
۸۳	در تکبیر زیاد کردن واو غلط است	۸۰	الله علیه وسلم) چه قسم است
۸۴	اذان دادن یک مؤذن در دو مسجد	۸۰	اذان حضرت بلال <small>رضی اللہ عنہ</small>
	زیاد کردن الصلاة خیر من النوم در		در بین اذان و اقامت درود گفتن چه
۸۴	اذان صبح	۸۱	قسم است
۸۴	دعاء بعد از اذان دوم جمعه		بعد از اذان بلند کردن دستها در دعاء
۸۴	اذان شخص جاهل	۸۱	اذان مسنون است یا نه
	اذان باید بیرون مسجد گفته شود		اگر در وقت تلاوت کریم یا در وقت
۸۴	یا داخل مسجد		خواندن درود شریف اذان رابشود
۸۵	جواب کلمات اقامت	۸۱	چه کند
	بعد از اذان رفتن بطرف مسجد		اذان جمعه در نصف النهار جائز است
۸۵	ضرور است یا نه؟	۸۱	و یا نه؟
	اقامت گفتن از صف اول ضرور		اذان برای نمازهای فوت شده در خانه
۸۶	نیست	۸۲	وصحراء
۸۶	بدون وضوء اذان جائز است یا نه؟		در اذان قضائی نماز صبح الصلاة خیر
	بعد از اذان دعوت کردن امام	۸۲	من النوم بگوید یا نه؟
۸۷	و مقتدیان چی قسم است		آیا اقامت را آن کسی بگوید که اذان
	اگر در حال اذان بکدام چیز تکیه	۸۲	را گفته است
	کند و یا اقامت رابه قاعده بگوید	۸۲	جواب اذان و دعاء
۸۷	مکروه است		در وقت اذان انداختن نگشتان در
	نغاره زدن برای جماعت چه قسم		سوراخهای گوش برای مؤذن سنت
۸۷	است	۸۳	است
	در اقامت کلمات قد قامت الصلاة		اذان جمعه خارج مسجد کرده شود
۸۷	باواز بلند چه قسم است؟	۸۳	یا داخل مسجد

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۹۳	اقامت چی وقت شروع شود	۸۸	در جیل یازدنان اذان کرده شود یا نه
	مقتدیان وامام چه وقت به نماز		کسی که داخل مسجد باشد جواب
۹۴	استاد شوند	۸۹	اذان برای او ضرور نیست
	بسته کردن دستهای امام در وقت		پیش از شروع اذان رسم الصلاة
۹۴	قد قامت الصلاة		والسلام علیک یا رسول الله جائز
۹۴	اذان واقامت خنثی چه حکم دارد	۸۹	است یا نه؟
۹۵	اذان وجماعت در داخل خانه		در وقت شهادتین اذان بوسه کردن
	اگر در خانه جماعت کند ثواب	۸۹	انگشت چه قسم است
۹۵	مثل مسجد دارد یا نه؟	۹۰	در اذان ممانعت دور دادن سینه
	اگر برای عادی ساختن کودکان	۹۰	نکردن اذان به اثر ضد
	در خانه اذان گفته شود چه حکم	۹۰	در رفتار شروع کردن اقامت
۹۵	است؟		الفاظ زیاد دراذان اهل تشیع وحنثیت
۹۵	اذان اهل تشیع کافی است یا نه؟	۹۱	آن
۹۶	در الله اکبر حرکت حرف (راء)	۹۱	به سر لوچ اذان دادن جائز است یا نه؟
	از بسته شدن دستار امام تکبیر پیش	۹۱	نماز شخص سرلوچ صحیح است یا نه؟
۹۶	ختم شد آیا دوباره تکبیر گفته شود		آیا به سر لوچی اذان دادن و نماز
	اگر شخص بالغ نباشد اذان نابالغ	۹۲	خواندن طریقه روافض است
۹۷	جائز است یا نه؟		اگر نماز باطل شود دراعاده آن اقامت
۹۷	تکبیر از کدام طرف گفته شود	۹۲	گفته شود یا نه
	اگر بعد از اقامت در شروع جماعت		بعد از اذان دعا کردن بدستان بلند
۹۷	تاخیر بیاید آیا اقامت اعاده شود	۹۲	ثابت است و یا نه؟
	اگر جاهلان باهم جمع شوند و هر	۹۳	دلیل جواب کلمات اذان چیست
	کدام نماز خود را انفرادی بخواند		آیا اذان واقامت صرف برای فرائض
۹۷	آیا اذان برای شان نیست	۹۳	است

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۰۱	اعاده اقامت است یا نه؟	۹۸	در صورت تکرار جماعت اقامت گفته شود یا نه؟
۱۰۱	بدون اجازه امام متعین امامت و اذان جائز است یا نه؟		در اذان در عوض حی علی الفلاح گفتن حی علی خیر العمل چه قسم است؟
۱۰۲	اذان صبح چه وقت گفته شود	۹۸	اگر شخص بلند اواز نباشد شخص پایین اواز اذان بگوید یا نه؟
۱۰۲	اذان بدون ترجیع بهتر است		برای ثبوت اذان بطرف چپ و اقامت بطرف راست هیچ ثبوت نیست
۱۰۲	جواب اذان خطبه	۹۹	در نماز جمعه کدام شخص اقامت بگوید و قتیکه اذان اول را یک نفر و اذان دوم را شخص دیگری گفته باشد
	برای خبر کردن اهل نماز در مسجد	۹۹	وقتی که اذان یا اقامت را غلط بگوید اعاده دوباره آن ضرور است یا نه؟
۱۰۳	نغاره زدن چه حکم دارد		در اذان به وقت محمد رسول درود گفتن چه حکم دارد
	به شنیدن کلمه محمد رسول الله بوسه کردن انگشت کوچک چه حکم دارد	۹۹	اگر درپای کسی پیزار باشد اذان گفتن او چه حکم دارد
۱۰۳	عد از اذان اواز کردن به مقتدیان چه حکم دارد	۱۰۰	اذان شخص بی وضوء جائز است یا نه؟
۱۰۳	اذان پسر دوازده ساله جائز است یا نه	۱۰۰	اگر شخص غیر مقلد برای نماز اقامت بگوید آیا در نماز کدام نقصان پیش نمی شود
۱۰۴	برای نماز جمعه اواز کردن مؤذن ثابت است یا نه	۱۰۰	اگر در اقامت وقت تیر شود ضرورت
۱۰۴	در وقت اذان انداختن انگشتان خاص برای اذان مسجد است و یا برای هر اذان	۱۰۱	
۱۰۵	برای نماز قضائی حکم اذان و اقامت چیست، آیا زن و مرد در حکم اذان و اقامت یک قسم یا تفاوت دارند	۱۰۱	
۱۰۶	برای نماز در خانه و دوکان و جنگل		

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۰۸	جائز است یا نه؟	۱۰۶	اذان گفته شود یا نه
۱۰۹	نماز بر سر بروز		پیش از اذان دوم استووا رحمکم الله
	به بوریائی ساخت چمیاران نماز	۱۰۶	چه دارد
۱۰۹	کردن جائز است یا نه؟		در وقت اذان سلام دادن به مؤذن
	اگر دریشی پوشیده باشد نماز در	۱۰۶	و شنونده چه حکم دارد
۱۰۹	آن جائز است یا نه؟		بعد از شروع اذان رفتن برای قضاء
	اگر به تیل حشرات زمینی خود را	۱۰۷	حاجت خورد و کلان چه حکم دارد
۱۱۰	چرب کند نمازش جائز است یا نه؟	۱۰۷	الباب الثالث فی شروط الصلاة
۱۱۰	در غسل خانه نماز جائز است یا نه؟	۱۰۷	فصل اول در بیان طهارت
	بدون قول مفتی به حکم نماز بغیر		اگر استخوان باخه یا کجور در کدام
۱۱۰	غسل		حصه بدن خود محکم کند نماز با آن
	در لباس داغ شده نماز خواندن چه	۱۰۷	چه حکم دارد
۱۱۱	قسم است		به کدام کاهیکه جانور ماکول اللحم
۱۱۲	در لباس ناپاک نماز جائز نیست		شاش و یا سرگین کند نماز کردن بر
	استعمال جای نماز ساخت زندانیان	۱۰۷	آن جائز است و یا نه
۱۱۲	درست است یا نه؟		بعد از مالش تیل ناپاک نماز کردن
۱۱۲	در لباس نو نماز جائز است یا نه؟	۱۰۷	جائز است یا نه؟
	لباس ناپاک پشمین بدون شستن		در لتهائی بازاری و ململ نماز جائز
	پاک نمیشود و نه در این قسم	۱۰۸	است و یا نه؟
۱۱۳	لباس نماز جائز است		آبادر رطوبت کم از درهم نماز صحیح
	کسی که بعد از وضوء پای لوج به	۱۰۸	است
	زمین بگردد بدون استنجاء وضوء		در لباسیکه مذي رسیده باشد نماز
۱۱۳	کند نماز او جائز است یا نه؟	۱۰۸	در آن جائز است یا نه؟
۱۱۴	به چهارپائی پاک نماز جائز است	۱۰۹	بکدام لباس که مذي برسد نماز در آن

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۱۹	فصل چهارم در بیان نیت		در زیر بالا خانه زن رقاصه و غزل
۱۱۹	آیا نیت به زبان شرط است	۱۱۴	خوان نماز جائز است یا نه؟
۱۱۹	آیا نیت به زبان بدعت است	۱۱۴	حکم نماز در لباس ناپاک
۱۱۹	نیت به زبان ضرور نیست		بعد از جماع لباس را بدل نکرد و نماز
	اجازه امام برای مقتدی شرط	۱۱۵	خواند نمازش صحیح شده یا نه؟
۱۲۰	نیست		ملازمین شفاخانه چه قسم نماز بخوانند
۱۲۰	نیت به زبان ضرور است یا در دل	۱۱۵	در لباس ناپاک نماز جائز نیست
۱۲۰	آیا نیت نماز به زبان بدعت است	۱۱۵	فصل دوم در بیان ستر عورت
	آیا نیت نماز به زبان عربی ضرور		اگر قدم زن لوچ باشد نمازش صحیح
۱۲۰	است	۱۱۵	خواهد شد
	اگر مقتدی زن باشد برای امام نیت		آیا زن برای ستر پاهای خود موزه ها
۱۲۰	امامت زن ضرور است ...	۱۱۶	بپوشد
۱۲۰	الباب الرابع في صفة الصلاة		کسی که لباس غیر دوخته شده از
۱۲۰	فصل اول در بیان فرائض نماز	۱۱۶	خود تا و کرده باشد نمازش است یا نه؟
	تکبیر تحریمه بدون فرق بر مرد		اگر به بالای نیکر لنگ بزند نماز
۱۲۱	وزن یک قسم فرض است	۱۱۶	در آن صحیح یا نه؟
	در ریل استقبال قبله حتی الامکان		در لباس مراعت ستر عورت ضرور
۱۲۱	ضرور است	۱۱۷	است یا نه؟
۱۲۱	سجده در نماز	۱۱۷	فصل سوم در بیان استقبال قبله
	اگر در نماز انگشت کوچک پای	۱۱۷	بحث سمت قبله
۱۲۲	حرکت کند حکم آن چیست	۱۱۷	آیا وسیله قطب مندرجه مذکور اصول
	اگر به قاعده نماز بخواند رکوع	۱۱۷	عام و کلی برای هندوستان است
۱۲۲	را چه قسم اداء کند		بحث استقبال قبله در داخل نماز داخل
۱۲۲	آیا بالای کاه و گیاه نماز جائز است	۱۱۸	ریل

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
	نمازہائیکہ بدون تعدیل ارکان اداء	۱۲۲	یا نہ؟
۱۲۶	شدہ حکم آن چیست؟		برای زنان جائز نیست کہ بدون عذر
	فصل سوم در بیان سنت نماز	۱۲۳	نماز را بہ قاعدہ بخوانند
۱۲۶	وکیفیات آن	۱۲۳	بہ چہار پائی نماز جائز است
۱۲۶	تعداد تسبیحات رکوع وسجدہ		اگر مقتدی در قاعدہ آخر خواب شود
۱۲۷	رفع یدین در کدام حصہ نماز است		وہمراہ امام سلام بگرداند آیا نمازش
	دلیل منسوخ شدن رفع الیدین	۱۲۳	صحیح است
۱۲۷	چیست		فاصلہ بین دو قدم در حال قیام چہ قسم
۱۲۸	بعد از نیت ترتیب بستن دو دست	۱۲۳	است؟
۱۲۸	ترتیب نماز بہ قاعدہ		اگر در سجدہ دو پای بلند شود چہ
۱۲۸	شرائط نماز بہ قاعدہ چیست؟	۱۲۴	حکم دارد؟
	در سلسلہ رفع الیدین حال یک		کسی کہ گشت و گذر کردہ میتواند
۱۲۹	حدیث	۱۲۴	برای او نماز بہ قاعدہ جائز است
	زن در سجدہ وجلسہ پاہای خود را	۱۲۴	فصل دوم در بیان واجبات نماز
۱۲۹	چہ قسم بماند	۱۲۴	در نوافل قاعدہ اول واجب است یا نہ؟
	در سلسلہ نماز خواندن بہ قاعدہ	۱۲۴	بعد از رکوع باید مستقیم استاد شود
۱۲۹	یک روایت غلط		اگر درین دو سجدہ مستقیم نہ شیند
	پیش از شروع سورۃ گفتن بسم اللہ	۱۲۴	اعادہ نماز واجب میشود
۱۲۹	چہ قسم است	۱۲۵	تشہد در نماز واجب است
۱۳۰	در تشہد حلقہ کردن انگشت		حکمت چیست کہ در چہار رکعت
	اگر آمین را بطور بخواند کہ صرف		فرض دو رکعت خالی است وبدون
۱۳۰	یک دو نفر بشنود چہ خواہد بود	۱۲۵	فرض تمام رکعتہای ہر نماز پُر است
	اداء کردن سجدہ شکر چہ قسم		آیا بہ کراہیت تحریمی اعادہ نماز
۱۳۰	است؟	۱۲۵	واجب است

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۳۳	روبرو شدن و دعاء کردن		در وقت بلند شدن از رکوع مقتدی
	رواج انصراف به طرف راست		همراه ربنا لک الحمد اللهم بگوید یا نه؟
۱۳۳	وچپ در هندوستان	۱۳۰	اگر در وقت سلام دادن مقتدی پیش از امام فارغ شود
	آیا انصراف موافق مذهب حنفی است یا نه؟	۱۳۱	در لفظ الله اکبر خواندن حرف (راء) به اواز بلند (دال) چه حکم دارد
۱۳۴	در حدیث شریف مراد از انصراف چیست	۱۳۱	طریقه سجده
۱۳۴	دلیل انصراف برای دعاء	۱۳۱	زنان در سجده آنگشتان پاهای خود را چه قسم بمانند؟
	در تسبیحات رکوع و سجده زیاد کردن (وبحمده) جائز است یا نه	۱۳۲	امام که سبحانک اللهم بگوید متصل آن قرائت را شروع کند و یا بانتظار ثنا خواندن مقتدیان باشد؟
۱۳۴	بعد از گشتاندن سلام رفتن مقتدی بدون دعاء چه قسم است	۱۳۲	کسی که در وقت سلام گشتاندن در تشهد نماز جماعت شریک شود تشهد را مکمل بخواند یا نه؟
۱۳۵	در خواندن درود شریف زیاد کردن (سیدنا)	۱۳۲	اگر در وقت سلام گشتاندن سلام کدام مقتدی دعا را مکمل نخوانده باشد در این صورت چه کند
۱۳۵	وقتی که مقتدی دعاء بعد از درود را نخوانده باشد و امام سلام بگرداند مقتدی چه کند	۱۳۲	وقتی که شخص مقیم به امام مسافر اقتداء کند در رکعتهای باقی مانده تحمید بگوید یا تسمیع
۱۳۶	بعد از نماز (لا إله إلا الله) گفتن باواز بلند چه حکم دارد	۱۳۳	بعد از نماز فرض خواندن آیه الكرسي در وقت سحر و دیگر به سمت جنوب
۱۳۶	روایت تطبیق دارد رکوع دعاهاي مختلف در قاعده نماز	۱۳۳	
۱۳۶	اگر کسی در تسبیحات رکوع عظیم گفته نتواند در عوض آن کریم بگوید و یا نه	۱۳۳	
۱۳۷			

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۴۲	دلیل منسوخ شدن رفع الیدین	۱۳۷	دعاء در بین دو سجده
۱۴۲	بسم الله بین فاتحه و سورة	۱۳۷	سبب بلند کردن انگشت شهادت
۱۴۳	بستن دستها زیر ناف		برای زنان در سجده کشیدن پاها
۱۴۳	مقدار جهر در قراءه و تکبیر	۱۳۷	بطرف راست ثابت است یا نه؟
	بلند کردن انگشت شهادت در		در حال قیام ماندن دستها به سینه جائز
۱۴۴	تشهد	۱۳۸	است یا نه؟
	زن در جلسه و سجده پاهای خود را		در تشهد بلند کردن انگشت چه قسم
۱۴۵	چه قسم بماند	۱۳۸	است؟
	به یک بوریا یا یک جای نماز زن	۱۳۹	رفع سبابه و حضرت مجدد صاحب
۱۴۵	و مرد نماز خوانده میتواند		اگر نماز را به قعده بخواند رکوع را
	بسم الله در بین فاتحه و سورة جهرًا	۱۳۹	چه قسم اداء کند؟
۱۴۵	است یا سرا	۱۳۹	بعد از تحریمه دعاهاي دیگری
۱۴۶	در نمازهای جهري منفرد چه کند		اگر در نماز نفل خشوع ترک شود
۱۴۶	ماندن دستها بالای ناف	۱۴۰	اعاده آن چه قسم است؟
۱۴۶	بعد از فاتحه خاموشي و بعدا سورة		اگر تسبیح را پرنخواند آیا کدام حرج
	خواندن بسم الله پیش از فاتحه	۱۴۰	است
۱۴۷	و سورة	۱۴۰	قرائت چراصر ف در دور رکعت میشود
	بعد از تکبیر تحریمه اویزان کردن		در نماز دستها به کدام حصه بسته
۱۴۷	دستها جائز نیست	۱۴۰	شود
	برای دور خوردن امام به طرف		اگر در الله کبر همزه به مد خوانده
	راست یا چپ تعداد مقتدیان محدود	۱۴۱	شود نماز میشود
۱۴۷	نیست	۱۴۱	جواب یک استفسار
	در وقت بلا شدن از سجده بدست	۱۴۱	لفظ آمین خفیه گفته شود
۱۴۷	تکیه کردن جائز است یا نه؟	۱۴۲	رفع الیدین

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
بحث خواندن فاتحہ خلف الامام وغیرہ	۱۴۸	بحث بسم اللہ در بین فاتحہ و سورہ برای امام بعد از کدام نمازها	۱۵۵
تحقیق فاتحہ خلف الامام، آمین بالجهر رفع الیدین و ماندن دستها بر سینه و بستن آن	۱۴۹	انحراف عن القبلة مستحب است آمین به جهر و رفع یدین سنت است یا نہ؟	۱۵۵
رفع سبابہ ضرور است یا نہ	۱۵۰	شریک شدن غیر مقلد در نماز جماعت	۱۵۶
حدیث آمین بالخفیۃ حدیث کدام درجہ است	۱۵۱	ختم کردن نماز بہ السلام علیکم ضرور است	۱۵۶
در تشهد کہ انگشت را بالا کند بکدام کلمہ آن را پائین کند	۱۵۱	بعد از آن نمازهای فرض کہ نماز سنت نباشد دعاء بعد از فرض را	۱۵۶
اشارہ بہ انگشت شہادت از رکعت دوم چہ قسم بالا شود	۱۵۲	دراز کند	۱۵۷
بعد از سلام شرکت مقتدی در دعاء جلسہ استراحت جائز است یا نہ؟	۱۵۲	لفظ آمین وغیرہ بہ خفیہ مناسب است	۱۵۸
در وقت اشارہ حلقہ کردن انگشتان جائز است یا نہ؟	۱۵۲	ہیئت رکوع در نماز بہ قعود چہ قسم است	۱۵۸
اگر انگشت دست راست را بالا کردہ نتواند چہ کند	۱۵۳	بعد از نماز پنج وقتہ دعاء سنت است	۱۵۸
بعد از گشتاندن سلام امام باید روی خود را بکدام طرف دور دہد	۱۵۳	بعد از ثناء و تشهد وغیرہ خواندن بسم اللہ نیست	۱۵۹
آیا امام باواز بلند دعاء کردہ میتواند در لفظ السلام علیکم ورحمۃ اللہ از امام سبقت و پیش شدن	۱۵۴	بعد از اداء فرض پیش از خواندن سنت مقدار دعاء کدام است	۱۵۹
اشارہ انگشت در تشهد	۱۵۴	پیوست کردن کعبین در رکوع دعاء بعد از فرض	۱۶۰

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۶۰	در حالت تشهد نظر نماز گذار به کجا باشد	۱۶۰	ذکر رفع سبابه چرا جائز نیست
۱۶۶	پیش از فرض (انی وجهت) گفتن چه قسم است؟	۱۶۱	در عوض الله اکبر یا الله گفتن جائز است یا نه؟
۱۶۷	امی چه قسم نماز بخواند	۱۶۱	حلقه آنگشت در تشهد تا کدام وقت باقی بماند
۱۶۷	بعد از نمازهای فرض دعا جائز است یا نه	۱۶۱	در حال رکوع پیوستن بجلک پاها به شخص هم جوار سنت است یا نه؟
۱۶۷	تحقیق امین بالجهر و آمین به خفیه بعد از فرض ماندن دست به سر و دعا کردن ثابت است یا نه؟	۱۶۳	بحث رفع سبابه در تشهد از سجده مستقیم بالا شدن مطابق سنت است
۱۶۸	متعلق مسائل مختلف فیها	۱۶۴	رفع سبابه و حضرت مجدد صاحب اگر امام از قعدہ اول بالا شود و مقتدی تشهد را پوره نکرده باشد در این حال مقتدی چه کند
۱۶۹	فصل چهارم در بیان آداب نماز و قتیکه امام به جای نماز حاضر باشد در آن وقت مقتدیان هم نشسته باشند	۱۶۴	در درود شریف، تشهد زیاد کردن کلمه ازواج و ذریات چه قسم است؟
۱۶۹	بستن نیت امام به قد قامت الصلاة کسی که به قعدہ نماز میخواند در وقت قعدہ و رکوع به کجا نظر کند	۱۶۵	در سلام دادن صرف روی را بگرداند سینه را نگرداند
۱۷۱	آیا در وقت اقامت ضرور است که امام و مقتدیان هم نشسته باشند	۱۶۶	ضم سورة واجب است آیا امامت بدون دستار ثابت است یا نه؟
۱۷۱	فصل پنجم در بیان قرائت فی الصلاة	۱۶۶	وقتیکه در رکوع امام چالاکی کند نماز مقتدی صحیح میشود یا نه؟
۱۷۲	قرائت خلف الامام	۱۶۶	زنان چه قسم سجده کنند

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۷۸	ترک سوره کوتاه مکروه است	۱۷۳	درنماز صبح خواندن سوره سجده
	درنماز ماندن آیت سجده مکروه		وسوره دهر مسنون است
۱۷۸	است		دراز کردن رکعة دوم از رکعة اول
	در آخر سوره امین گفتن و گفتن	۱۷۳	و ترک سوره در مابین مکروه است
	کلمات دیگری در نماز جماعت	۱۷۳	خواندن بسم الله پیش از سوره
۱۷۸	جائز نیست	۱۷۳	سوال متعلق چند صورتهای قرائت
۱۷۹	آیا بسم الله جزء قرآن است یا نه؟		برای زن درنماز خواندن قرآن به جهر
۱۷۹	تعریف سوره کوتاه	۱۷۴	جائز نیست
۱۸۰	قرائتهای متواتر درنماز	۱۷۴	فتحه دادن درنماز فرض
	بحث استاد شدن و تیر شدن از	۱۷۴	آمین و فاتحه خلف الامام
۱۸۰	رموز اوقاف		یک آیت را میخواند و آن را ترک
	از مسلک متفق علیه حنفی مخالف	۱۷۵	کرد و از جای دیگری شروع کرد
۱۸۱	قول شاه ولی الله معتبر نیست	۱۷۵	مقدار قرائت بعد از فاتحه
	اگر امام به رموز اوقاف وقف نکند	۱۷۵	بعد از قرائت قدر واجب فتحه دادن
۱۸۱	هم صحیح است		در رکعت دوم قرائت دراز مکروه
	اگر در سوره فاتحه سکتہ نشود نام	۱۷۶	تنزیهی است
۱۸۱	شیطان ساخته نمیشود	۱۷۶	قرائت مکروهه
	اگر وقف را در جای خود نکند یا	۱۷۶	درنماز خفیه فاتحه خلف الامام
	جزء سوره را در نماز بخواند نماز	۱۷۷	لحاظ ترتیب در قرائت
۱۸۲	صحیح میشود		به فاتحه خلف الامام بحث عمل
۱۸۲	خواندن جزء سوره چه حکم دارد	۱۷۷	کردن
	اگر بعض نماز گذاران نماز امام را		خواندن سورتها در نماز بدون ترتیب
	مکروه بگوید برای ترک امامت		مکروه تحریمی است و اعاده نماز
۱۸۲	دلیل شده میتواند یا نه؟	۱۷۸	واجب است

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۸۶	مکمل رابخواند چی حکم دارد	۱۸۲	وقتیکه قاری مذکور بدون وقف اضطراری قرائت خوانده میتواند آیا از این قرائت وقف اضطراری کرده شود یا نه؟
۱۸۷	اگر در رکعت اول یک حصه کدام سورت و در رکعت دوم حصه کدام سورت دیگری رابخواند این عمل جائز است یا نه؟	۱۸۳	خواندن فاتحه امام به قصد ثناء چه حکم دارد
۱۸۷	اگر در نماز وتر سورت های کوتاه و کلان رابخواند نماز صحیح است یا نه؟	۱۸۳	اگر در نماز ترجمه قرآن خوانده شود نماز صحیح میشود یا نه؟
۱۸۷	در مابین ترک سورت کوتاه مناسب نیست	۱۸۴	مقصود از قرآن لفظ است یا معنی بعد از خواندن مقدار واجب در قرابت بند شد به رکوع نرفت و نماز را شکستند حکم آن چیست
۱۸۷	لحاظ ترتیب سورتها در نماز اگر وقت تنگ باشد در نماز صبح خواندن سورت های کوتاه صحیح میشود یا نه؟	۱۸۴	بعد از خواندن دو آیت در قرائت بند شد امام یک آیه را ترک کرد و آیه بعدی را قرائت نمود
۱۸۸	در رکعت اول یک حصه سوره مزمل و در رکعت دوم یک حصه سوره بقره را خواند نماز صحیح شده یا نه؟	۱۸۵	اگر بعد از خواندن دو آیت در قرائت بند شد سوره دیگری را بگوید یا نه؟
۱۸۸	تکرار کردن آیت نماز را فاسد نمی سازد	۱۸۵	در بعض الفاظ دو قرائت در قرائت عاعیت ترتیل ضرور است و یا نه؟
۱۸۸	در نماز فرض از حضور ﷺ خواندن جزء سورت ثابت نیست	۱۸۶	در هر رکعت همراه سوره، خواندن سوره اخلاص چی قسم است؟
۱۸۹	در سکت های فاتحه خواندن ثناء جائز نیست	۱۸۶	اگر در رکعت اول کدام رکوع را قرائت کند در رکعت دوم کدام سوره

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۸۹	وقوف کردن به (یوم يقوم الروح والملائكة صفا)	۱۸۹	فاتحه خلف الامام
۱۹۲	وقوف کردن به علامه (لا) به آیت (لا) وقف کردن کدام حرج میشود	۱۹۰	اگر در رکعت اول اذا جاء را ودر رکعت دوم قل هو الله را بخواند نقصان آمده یانه؟
۱۹۲	یانه؟	۱۹۰	قرائت بدون حرکت لبان معتبر نیست
۱۹۳	در نماز صبح طوال مفصل	۱۹۰	شروع قرائت از نیم آیه صحیح نیست
۱۹۳	ترک کردن آیت های سجده	۱۹۰	در لفظ الحمد وایا که تکان کردن خواندن سه آیات فرض است یا واجب بود؟
۱۹۳	سورت کوتاه به کدام مقدار است و آن سورتها کدام اند	۱۹۱	اگر در رکعت اول از پاره بیست و هفتم ودر رکعت دوم از پاره اول قرائت کند حکم ان چه خواهد؟
۱۹۳	علامت آیت	۱۹۱	خواندن فاتحه در نماز که در اولش بسم الله خوانده نشود
۱۹۴	اگر به نستعین وقف نکند چه حکم است	۱۹۱	کدام سوره را که در رکعت اول خوانده بود در رکعت دوم سهوا آن را باز خواند
۱۹۴	اگر در رکعاتی نماز رکوع های سورت های مختلف خوانده شود هیچ بدی ندارد	۱۹۱	اگر کسی در رکعت اول نیم سوره الناس ودر رکعت دوم نیم دیگری ان را بخواند نماز او صحیح است یانه؟
۱۹۵	جواب حدیث فاتحه خلف الامام به خواندن سوره فاتحه فرض قرائت اداء میگردد	۱۹۱	در هر رکعت نماز فرض تکرار سوره اخلاص مناسب نیست
۱۹۵	صیغه واحد را به لفظ جمع وجمع را به لفظ واحد خواندن غلط است	۱۹۲	به رب العالمین (ع) نفس تازه کردن در لفظ فعال به حرف عین جزم کردن
۱۹۵	قرائت وامامت در نماز منفرد	۱۹۲	
۱۹۵	در نماز فرض چرا در رکعت پرودو خالی است	۱۹۲	
۱۹۵	اگر قرائت رکعت دوم صبح از	۱۹۲	

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۲۰۳	حکم فاتحه خلف الامام است یا نه؟		رکعت اول دراز شود نماز مکروه میشود یا نه؟
	اگر در نماز جهری چند آیات را	۱۹۵	
۲۰۳	خفیه بگوید چه کند	۱۹۷	کراهیت قرائت به خلاف ترتیب
	فاتحه خلف الامام و دستهارا زیر		خواندن تمام قرآن در نماز های چند
۲۰۳	ناف بسته کردن	۱۹۷	ماه
	در قرائت خلاف ترتیب چه حکم		برای امام حکم کردن به سورت های
۲۰۴	دارد	۱۹۸	مخصوص
	منفرد در نماز قراءه را به جهر		احادیث قرائت خلف امام و درجه آن
۲۰۵	بخواند یا به خفیه	۱۹۸	و به عدم قرائت ثبوت استدلال به آیه
	در نماز از سپاره های مختلف قراءه		خواندن رکوع های سورت های مختلف
۲۰۵	جائز است	۲۰۰	در نماز چه حکم دارد
۲۰۵	حکم خواندن آیت های متفرق در وتر		در قرائت فاتحه خلف امام احناف چه
۲۰۵	قرائت در نماز صبح جمعه	۲۰۰	میگویند و چرا
۲۰۶	فاتحه خلف الامام		برای زن در تراویح خواندن قرآن به
۲۰۶	مقدار قرائت در نماز صبح	۲۰۱	جهر جائز است یا نه؟
	اگر ضاد را به قسم طاء بخواند چه		بزای خواننده فاتحه خلف الامام کافر
۲۰۶	حکم است؟	۲۰۱	گفتن غلط است؟
	کسی که ضاد را در مخرج میانه	۲۰۱	جواب آیتها در نماز
۲۰۶	میخواند امامت او جائز است یا نه؟		در دراز شدن رکعت دوم اعتبار بکدام
	در رکعت سوم و ترضم سوره ضرور	۲۰۲	چیز است
۲۰۷	است یا نه؟		خواندن دو سورت در یک رکعت چه
	از اصحاب پاک حضرت آمین	۲۰۲	حکم دارد
۲۰۷	بالجهر و بالاخفاء ثابت است یا نه؟	۲۰۲	قرائت خلف الامام جائز است یا نه؟
۲۰۸	در فرائض و نوافل به ترک یک	۲۰۲	آمین به جهر جائز است یا نه؟

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
	اگر در یک رکعت نماز صبح	۲۰۸	سوره درمابین قرائت جائز است یا نه؟
	یک رکوع بخواند و در دوم یک		حصه اول آیت راترک نمود و قرائت
۲۱۰	سورت بخواند حکم چیست	۲۰۸	کرد نماز صحیح شد یا نه؟
۲۱۱	قرآنت خلف الامام جائز است یا نه؟		در رکعت اول سورة اذا جاء و در دوم
	برای مسبوق در قرائت ترتیب امام		سوره قل هو الله شریف بخواند حکم
۲۱۱	لازم است یا نه؟	۲۰۸	چیست؟
	در حدیث مشکوٰۃ و بخاری راه		اگر یک سورت را ما بین ترک کند
۲۱۱	تطبیق چیست قرائت	۲۰۸	یا بی موقع وقف کند حکم چیست؟
۲۱۲	خلاف ترتیب چه حکم دارد		خواندن ترجمه قرآن در نماز چه حکم
	اگر مابین سوره را بخواند بسم الله	۲۰۹	دارد؟
۲۱۲	را بخواند یا نه؟		زن نماز جهری قرائت را بخواند یا به
	هم چنین در قنوت و جنازه در شروع	۲۱۰	خفیه
۲۱۲	دعاء گفتن بسم الله چه حکم دارد؟	۲۱۰	مقدار فرض قرائت کدام است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى:

این یک سخن پوشیده نیست که دنیا بسیار به سرعت پیش روان است هر دور و زمان برای خود خصوصیات جداگانه دارد دور موجوده یک حقیقت معلوم است که به نزد خاکسار پالیدن دریافت عاجل حتی امکان انسانی و سهولت است با این همه تلاش و جستجو هر شخصی خواه به فقه و فتاویٰ اشنائی داشته باشد و یا نه تنقید و تبصره بر هر حکم حق اول و فریضه او ست دریافت انسانی و سرعت کردن در طبیعت انسانی چنین ممزوج و مخلوط گردید که هیچ کدام لفظ را بدون آن خوش ندارد هر شخص و هر جای را که مشاهده نمائید میدانید که از راه و رسم و رفتار زمانه بسیار مرعوب است از همین سبب تفکر، تدبر، دور اندیشی و معامله فهمی رو به اختتام است، غور و فکر بالکل سطحی مانده است و قتیکه من فکر میکنم که نتیجه و انجام این نظر سرسری دین آخری، مکمل و خوش کرده خداوند است و هیچ کدام انسان آئین و قوانین این دین مقدس را نساخته بلکه خالق کائنات اصول و قوانین این دین را به حکمت کامله خود ساخته است که تشریح و توضیح آن را رحمت عالم ﷺ در دور بیست و سه ساله نبوت خود کرده و اصحاب کرام رضی الله عنهم به عملی ساختن آن را روشن و صفا کرده اند، و هیچ قسم صعوبت را در آن باقی نمانده و بعد از آن ائمه مجتهدین و علماء امت در پرتو کتاب الله و سنت رسول الله ﷺ این دفعات و مراحل را مدون ساختند که تفصیل آن در حصه اول این کتاب من حیث مقدمه بیان شده مگر مطابق نشر و وسعت حالات در آن زیادت رخ میداد و قتیکه مسائل نو و جدید پیدا می شد، علماء راسخین فی العلم راجع به آن تلاش میکردند و عوام را از آن خبردار می ساختند و در آینده نیز مطابق احوال همین قسم خواهد شد و این سلسله به هیچ منزل استاد و متوقف نمیشود مگر بسیار جای تعجب است که با وجود شناخت و مشاهده همه این چیزها به علماء امت اتهام و الزام تنگ نظری، کم مایگی و بی خبری زده میشود و این پروپاگند مکرره به زبان خاص و عام جاری است بلکه زیاده تر از این یک طبقه حضرات تعلیم یافته که صلاحیت دور بینی و دین فهمی در آنها نیست به دنبال و عقب آن کسی روان میشوند که آنها دین حق خداوند را مطابق ذوق و خواهش غلط خود من حیث حلقه منسوخ شده پیش میکنند و به تحریف معنوی گرفتار لعنت شده اند حالا

برای عوام و خواص امت چه قسم یقین داده شود که طبقه علماء ذمه دار امت از زمانه و تیز قدمی زمانه یک لحظه هم غافل و بی خبر نیستند و انگشتان این علماء همیشه به نبض رفتار زمانه و نظر دور بینانه ایشان به رخ زیبای دور جدید مانده شده است و آنها میدانند که در عملی ساختن امور دینی مطالبه کسالت به شدت جاری است و این گیله و شکایت عام است که گویا علماء دین مطابق تقاضای زمانه رفتار نمیکنند و شکایات ما را نمیشنوند از این جهت دنیا روز به روز درباره ما بر گمان میشود با وجود این شکایات و الزامات پیشنهاد این طبقه را مثل پیشنهاد پیروان مسیحیان و پیروان مذاهب دیگری میدانند که از علماء و پیشوایان خود میکردند و علماء امت محمدی علیه السلام آن تاریخ مختل را ثبت کرده اند و نمیخواهند که آن تاریخ مختل ضد کتاب و سنت در امت محمد علیه السلام تکرار شود و علماء این امت میدانند که علماء بنی اسرائیل و غیره چه قسم برای خوش ساختن عوام نقشه دین و مذهب خود را مختل و ویران کردند و بالاخره دین خداوند را به چه چیز مبدل ساختند آیا علماء این امت احساس آن ذمه واری عظیم الشان را ندارند که از طرف خداوند خداوند جل جلاله و رسول پاک صلی الله علیه و آله بدوش شان مانده شده نتیجه همین احساس است که علماء دین به مردانگی کامل به مقام خود استاد مانده اند و این اعمال را محکم کرده اند که در کتاب الله و سنت رسول صلی الله علیه و آله برای شان مناسب دیده و در روشنی این کتاب مقدس و سنت مطهر آن حضرت صلی الله علیه و آله زنگی خود را بدون ترس و هراس فساق و فجار بسر می برند رحمة الله علیهم و از خداوند پاک تمنا داریم که در این استقامت و مردانگی ایشان بقدر موی سر فرق پیش نشود این سخن از این جهت به زبانم میاید که اگر از مطالبه عوام کدام ترس و هراس کرده شود و مطابق تقاضای عوام کدام قدم برداشته شود ممکن است که دین به ملعبه اطفال مبدل شود و شیشه تقدس و وقار او میده، میده خواهد شد راپور کمیشن پاکستان اجتهاد مسخ کننده منکرین حدیث و تعبیرهای غلط جماعات دیگر روشن فکر دینی و انجام لرزه خیز آنها در نظر چشم ما موجود و محسوس است این یک سخن جدا است که انقلاب زمانه کدام ذمه واری جدید را بدوش علماء قائمین بالحق و راستخین فی العلم انداخته است ایشان بجا آوردن آن را فرض خود میدانند و در این سلسله که برای ایشان کدام عمل مناسب است انشاء الله همیشه آن را دوام خواهد داد خوب یاد داشته باشید که (الدین یسر) اسانی نام دوم دین است که نه در آن کمبود است نه سخن نه تنگی و نه زیادت بلکه در ریشه آن برابری و مساوات است و مطابق گذارشات و روزگار هر دور

قوت بی فناء است دین در ذات خود بسیار صفائی و جاذبیت دارد از طرف پیغمبر اکرم ﷺ به مصلحین دین هدایت و ارشاد شده: که اسانی کنید سختی نکنید خوش خبری دهید و نفرت آور نباشید کدام همه گیری، رفق و سهولت که در احکام دین موجود است هر کس آن را میداند در باب طهارت حکم استعمال آب است مگر در حال نبودن آب و یا در صورت عدم قدرت به استعمال آب خاک پای قائم مقام آن شده است که هم برای وضوء و هم برای جنابت کفایت میکند که به خاک یا آن چیز یک در حکم دو دفعه دست خود را میزند بار اول دستها را به روی خود و بار دوم هر دو دست را تا ارنجها مسح میکند کدام مناسبت که در بین خاک و آب مرموز است شاید به آن افراد معلوم باشد که علم دارند که این هر دو یعنی آب و خاک در پیدایش و نشو و نموی اسانی، و مخلوق دیگری چه سهم دارد نماز در تمام عبادات یک عبادت عظیم المرتبه است و آن قدر عام است که برای هیچ مسلمان عاقل و بالغ معاف نیست، یا اینکه قیام در نماز فرض است مگر وقتی که قدرت قیام را کسی نداشته باشد برایش اجازه است که به قاعده نماز خود را اداء کند و به قاعده نیز قدرت ندارد دراز یافته و نماز خود را اداء نماید هم چنین نماز به جماعت سنت مؤکده بلکه واجب است مگر وقتی که عذر شرعی برایش پیش آید اجازه ترک جماعت برایش داده شده هم چنین برای مقیم ضرور است که تمام نماز فرض و سنت خود را اداء کند مگر برای مسافر در این باره اسانی اختیار شده که در فرض چهار رکعتی صرف دو رکعت بخواند و سنت برایش معاف است، و در هیئت ترکیبی نماز، شرائط و صفات آن هیچ کدام مشکل و دشواری وجود ندارد و چیزی را که دائما ضرور گردانیده تمام آن نافع و زندگی ایشان را زیبا و پاکیزه میسازد، مختصر اینکه دین هم آسان است و هم در وقت کم اداء میشود و این سهولتها کم و بیش در تمام عبادات حاصل است کاشکی تمام مسلمانان بطریقه کامل از دین واقف باشند تا بدانند که اسلام بکدام اندازه دین اسانی و سهولت است و بکدام اندازه به خواهشات و نفسیات انسان نزدیک است در ترتیب این حصه نیز لحاظ تمام آن امور نگاه شده که تفصیل آن در حصه اول آمده است در اول اراده بود که تمام کتاب الصلاة در یک جلد و یا دو جلد ترتیب شود مگر برای سهولت و اسانی مردم در جلدهای متعدد تهیه کرده شد در حذف مسائل تکراری در این جلد هم اهتمام شده است مگر در بعض مسائل از جهت اهمیت و اختلاف نوعیت سوالات مطابق ضرورت تکرار صرف برای نام است مطلب تکرار این

نیست که گویا یک سوال و جواب تکرار شده بلکه سائل هم شخص دیگری است و الفاظ سوال و جواب نیز بدل و متفاوت است و در دو وقت نوشته شده آیا از نسیان بشری کسی محفوظ است که این خاکسار از آن محفوظ بماند و دعواه کند که از غلطی و نسیان بشری مصنون و محفوظ است فکر تا حدیکه میتوانستم در جد و جهد، محنت و خواری خود هرگز کوتاهی نکرده ام کامیابی بدست رب العزت است دعاء است که الله تعالی خدمت این حقیر را قبول کند و این خدمت را در نظر علماء و قیِّع و پسندیده و برای عوام قابل استفادهٔ عظیم بگرداند و به معیت آن برای مرتب این مجموعه را ذریعهٔ فلاح و نجات دنیا و آخرت ثابت کند.

به امید دعا محمد ظفیر الدین غفر له پوره نودیہاری

دار الافتاء دار العلوم دیوبند ۱۵ ربیع الثانی سنۃ ۱۳۸۳ هـ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه أجمعين.

کتاب الصلاة

أهمية نماز وفضائل آن

سوال: (۱) برای مسلمانان هر طبقه صورت پابندی نماز چیست؟ پابندی هر طبقه مسلمانان به نماز چه قسم شده میتواند؟

جواب: الله تعالى فرموده است: وإنها لكبيرة إلا على الخاشعين الذين يظنون أنهم ملاقوا ربهم وإنهم إليه راجعون، ^(۱) ترجمه: و بیشک نماز وزمین است مگر به آن مردم نیست که عاجزی میکنند کسانی که یقین دارند که ایشان به الله ﷻ ملاقات میکنند و ایشان به خدا باز میگردند، پس معلوم شد که اول فکر خوف خداوند بر خوف قیامت و احوال قیامت و پیش شدن به بارگاه الهی را در دل خود پیدا کنند و در آن فکر کنند و باز آن بشارت و ثواب که در احادیث پیغمبر اکرم ﷺ برای نماز گذاران ثابت شده مطالعه نمایند و یا بشنوند و فضائل نماز را در حضور مشاهده کنند امید است که به این طریق شوق نماز برایش پیدا خواهد شد و اگر به این حدیث شریف غور و فکر کند که "أحب الأعمال إلى الله أدومها" ^(۲) یعنی عمل محبوبترین به نزد الله تعالى آن است که بر آن مداومت کرده شود و هم چنین در این حدیث شریف غور و فکر کنند که رسول پاک ﷺ گفته: أرايتم لو أن نهرا بباب أحدكم يغتسل فيه كل يوم خمساً هل يبقى من درنه شيء قالوا لا يبقى من درنه قال فذلك مثل صلاة الخمس يمحو الله بهن الخطايا، رواه البخاري ومسلم ^(۳)، حاصل این حدیث شریف این است که نبی کریم ﷺ از اصحاب کرام ﷺ سوال کرد که اگر پیش روی دروازه کسی یک نهر باشد که در یک روز پنج دفعه در آن غسل کند آیا به بدن او کدام جرک باقی خواهد ماند اصحاب ﷺ گفتند که باقی نخواهد ماند حضور ﷺ فرمود که همین مثال پنج وقت نماز است که به آن انسان از گناه پاک میشود پس آن شخص نمازگذار پخته و محکم خواهد شد و وقتاً فوقتاً یعنی همیشه در تحقیق

(۱) البقرة رکوع ۳ آیت: ۴۶/۴۵. ظفیر

(۲) مشکوٰۃ باب القصد فی العمل، الفصل الاول ص ۱۱۰. ظفیر

(۳) مشکوٰۃ کتاب الصلوة ص ۵۷. ظفیر

مسائل نماز مشغول خواهد بود و به حکم: من جد وجد، ضرور در کوشش خود کامیاب خواهد شد، پس ضرور شد که کدام احادیث در بلندی مقام و فضیلت نماز وارد شده ان را در کتاب الصلاة مشکوة شریف مطالعه کند و یا از کسی دیگری بشنود و اگر این شخص به زبان عربی نمیداند در این صورت کتاب (مظاهر حق) ترجمه مشکوة مذکوره بهره و منفعت خواهد رسید و شوق نماز در دلش پیدا خواهد شد و کسیکه به این قسم مطالعه و غیره توان ندارند مردم دیگری که در این مسائل واقف اند برای شان توضیح دهند و مسائل خوف و بشارت را از ترجمه آیات و احادیث برای شان بیان کنند پس ضرور است که به حکم: و ذکر فإن الذکری تنفع المؤمنین،^(۱) برای آنها این نصائح نافع و ممد شود این نصایح نه تنها در مسائل و فضائل نماز بلکه به اتباع تمام احکام نافع است.

سوال: (۲) کسیکه به پابندی نمازها را اداء نمیکند برای او ثواب داده میشود یا نه؟
کسیکه بعض نمازها را ترک میکند و بعض نمازها را اداء میکند برای او ثواب نمازهای اداء شده داده میشود یا نه؟

جواب: ثواب نمازهای اداء شده برایش داده میشود و برای نماز ترک شده برایش عذاب است.^(۲)
سوال: (۳) آیا نماز شخص رشوت خور مقبول است؟ یک شخص علاوه از معاش ماهانه رشوت میگیرد نماز او مقبول است یا نه؟

جواب: نمازش مقبول است و ثواب نماز برایش حاصل میشود و گناه رشوت به گردن او است، قال تعالی: و آخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملاً صالحاً و آخر سیئاً.^(۳) الآية

سوال: (۴) اگر متعلقین نماز گذار نماز نخوانند آیا به این سبب بالایش کدام جرم عائد است؟ (الف) مسلمانان یک محله چنین انتظام کرده اند که کسی کدام نماز را ترک کند جرمانه را اداء کند و همراه تارک نماز قطع تعلقات میکنند در این محله زید نماز میخواند مگر متعلقین او تارک الصلاة اند و قتیکه به زید گفته شد زید در جواب گفت که آنها نماز نمیخوانند من چه کنم مجبوری است باز برایش گفته شد که تعلقات را با آنها قطع کن زید در جواب گفت

(۱) الذاریات رکوع ۲. ظفیر

(۲) و تارکها عمداً مجانة ای تکاسلاً فاسق حتی یصلی و قیل یضرب حتی یسئل منه الدم و عند الشافعی بصلاة واحدة حدّاً و قیل کفر

(الدر المختار علی هامش رد المحتار، کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۲۶، ط.س. ج ۱۰ ص ۳۲۶). ظفیر

(۳) سورة التوبة، رکوع ۱۳. ظفیر

که این قسم هم کرده نمیتوانم مجبوری است.

(ب) این گفتار زید که مجبوری است قابل عفو است یا نه؟

سوال: (۵) (۱) امامت این قسم شخص جائز است یا نه؟ و تیکه زید همراه تارک الصلاة

تعلقات داشته باشد پیش به عقب زید نماز خواندن جائز است یا نه؟

سوال: (۶) (۲) همراه این قسم شخص تعلقات نگاه شود یا نه؟ همراه زید تعلقات نگاه شود

یا نه؟

سوال: (۷) (۳) کسی که نماز نخواند جرمانه مالی از او جائز است یا نه؟ به خاطر به نماز

آوردن مردم از این قسم اثر کار گرفتن در شریعت جائز است یا نه؟

جواب: (۱) اگر زید به متعلقین خود نصیحت کرد و آنها قبول نکردند بر ذمه زید مؤاخذة

نیست، قال الله تعالى: ولا تزر وازرة وزر اخرى^(۱) وقال تعالى: لا تكلف إلا نفسك وحرص

المؤمنين.^(۲)

جواب: (۲) امامت زید در این صورت مکروه نیست به عقب او نماز جائز است.

جواب: (۳) در تعلقات داشتن با زید هیچ گناه نیست.

جواب: (۴) در باره نماز موافق قوت خوب نصیحت کامل لازم است مگر جرمانه مالی در این

باره جائز نیست و این عمل را ترک کنند یعنی جریمه مالی را نگیرند.^(۳)

تنبیه: و ترساندن تارک الصلاة به هر قسم مناسب است و اگر نصیحت را قبول نکنند در این

صورت قطع تعلقات و مقاطعه با او مناسب است بلکه ضرور است.^(۴)

سوال: (۸) آیا ذکر الله از نماز فرض بهتر است؟ یک گروه از صوفیان میگویند که ذکر الله

تعالی از نماز پنجگانه و فرائض دیگر افضل واولی است اگر کسی در ذکر مشغول باشد و نماز

(۱) سورة بنی اسرائیل، رکوع ۲. ظفیر

(۲) سورة النساء رکوع ۱۱. ظفیر

(۳) لا یأخذ مال فی المذهب بحر، وفيه عن البزازیة قبل یجوز ومعناه ان یمسکه مدة لینزجر ثم یمیده له فان أیس من توبته صرفه الی ما یری، وفي المجتبی انه کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ (درمختار) قوله: لا یأخذ مال قال فی الفتح وعن ابی یوسف یجوز التعزیر للسلطان بأخذ المال وعندهما وباقی الاثمة لا یجوز آه ومثله فی المعراج فظاهره ان ذلک رواية ضعيفة عن ابی یوسف قال فی الشرنبلالیة ولا یفتی بهذا لما فیہ من تسلیط الظلمة علی اخذ مال الناس الخ (ردالمحتار باب التعزیر مطلب فی التعزیر بأخذ المال ج ۳ ص ۲۴۶، ط. س. ج ۱ ص ۲۶۱). ظفیر

(۴) وتارکها عمداً مجاناً ای تکاسلاً فاسق یحبس حتی یصلی الخ وقیل یضرب حتی یسبل منه الدم (الدر المختار علی هامش رد المحتار، کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۲۶، ط. س. ج ۱ ص ۳۵۲). ظفیر

فرض از او فوت شود قضائی نماز بر او لازم نیست و گناهکار نمیشود و از آیه مبارکه: **إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ** استدلال میکنند آیا قول وزعم ایشان صحیح است یا نه؟

جواب: این قول آنها باطل است چنانکه در حدیث صحیحین ذکر شده: **وعن ابن مسعود رضی الله عنه** قال سألت النبي ﷺ أي الأعمال أحب إلى الله قال الصلاة بوقتها قلت: ثم أي؟ قال: برّ الوالدین؟ قلت: ثم أي؟ قال الجهاد في سبيل الله ^(۱) وقال الله تعالى: حافظوا على الصلوات والصلوة والوسطی ^(۲)، وباتفاق امت نماز فرض قطعی است و ذکر الله تعالى بدون نماز و غیره از جمله مستحبات است، و اتفاق بر آن است که فرض از مستحب بهتر و افضل است و معنای آیه مبارکه این است چون که نماز متضمن ذکر الله است لهذا از غیر آن بهتر است قال فی الکمالین: فالصلوة لما كان كلها مشتملة بذكر الله تعالى تكون اكبر الخ ^(۳).

سوال: (۹) از جهت تجربیات ساینسی فوت کردن نماز جائز است یا نه؟ اگر در تجربه خانه ساینسی در تجربه مشغول باشد و وقت نماز هم باشد آیا این شخص انقدر مجبور است که نماز را فوت کند و همراه نمازهای دیگر قضائی آن را ببرد؟

جواب: از این سبب فوت کردن نماز جائز نیست. ^(۴)

سوال: (۱۰) نمازها چه وقت فرض شده؟ آیا نماز خاص در شب معراج فرض شده؟

جواب: نماز خاص در شب معراج فرض شده مثلی که در احادیث صحیحہ ثابت شدہ در این قسمت ترجمہ اردوی مشکوٰۃ شریف یعنی مظاهر حق را مطالعہ فرمائید. ^(۵)

(۱) مشکوٰۃ کتاب الصلوٰۃ فصل اول ص ۵۸ . ظفیر

(۲) سورة البقرة ركوع ۳۱. ظفیر

(٣) بر حاشیه تفسیر جلالین ص ٣٣٩: وفي عبارة ابي السعود: ولذكر الله اكبر اى الصلوة اكبر من سائر الطاعات (ايضاً ٣٣٨). ظ

(٤) وتاركها عمداً مجانة اى تكاسلا فاسق يجبس حتى يصلى للهِ (الذر المختار على هامش رد المحتار، كتاب الصلوة ج ١ ص ٣٢٦، ط.س. ج ١ ص ٣٥٢) ولا جمع بين فرضين فى وقت بعذر للهِ فان جمع فسد لو قدم الفرض على وقته وحرّم لوعكس اى اخره عنه الالحاج بعرفة ومزدلفة (ايضا ج ١ ص ٣٥٥، ط.س. ج ١ ص ٣٨٢). ظهير

(٥) هي فرض عين على كل مكلف بالاجماع فرضت في الاسراء ليلة قبل السبت سابع عشر رمضان قبل الهجرة سنة ونصف وكانت قبله صلاتين قبل طلوع الشمس وقبل غروبها، شمتني (در المختار) انهم اختلفوا في اي سنة كان الاسراء بعد اتفاقهم على انه كان بعد البيعة (ع) (ردالمحتار كتاب الصلوة ج ١ ص ٣٢٥، ط.س. ج ١ ص ٣٥٢) به متعلق معراج در آخر يك حديث دراز ميآيد: ثم فرضت علي الصلاة خمسين صلاة كل يوم فرجعت فمررت على موسى فقال: بما أمرت ؟ قلت : أمرت بخمسين صلاة كل يوم . قال : إن أمتك لا تستطيع خمسين صلاة كل يوم وإني والله قد جربت الناس قبلك وعالجت بني إسرائيل أشد المعالجة فأرجع إلى ربك فسله التخفيف لأمتك فرجعت فوضع عني عشرا فرجعت إلى موسى فقال مثله فرجعت فوضع عني عشرا فرجعت =

الباب الاول فی المواقیت وما یتصل بها

فصل اول در بیان اوقات نماز

سوال: (۱۱) اذان صبح و جمعه: جماعت نماز صبح باید به کدام مقدار وقت پیش از طلوع آفتاب استاد شود و دیگر اینکه اذان صبح به کدام مقدار وقت از جماعت صبح پیش اداء شود؟

جواب: در شامی ذکر شده: قال ابو حنیفة: یؤذن للفجر بعد طلوعه ^(۱) یعنی بعد از صبح صادق اذان کردن بهتر است اگر فوراً بعد از صبح اذان نگوید پس آن بگوید غرض این است تمام وقت نماز وقت اذان هم است کما فی الشامی: ولعل المراد بیان الاستحباب وإلا فرقت الجواز جمیع الوقت الخ ^(۲) و جماعت صبح در وقت اسفار بهتر است یعنی کدام وقت که خوب روشنی شود مقدار این را در الدر المختار چنین نوشته است که از طلوع آفتاب آنقدر پیش نماز را شروع کند که چهل آیات به ترتیل خوانده شود فرضاً اگر به دوباره خواندن نماز ضرورت پیش گردد که پیش از طلوع آفتاب اعاده شده بتواند ^(۳) غرض این است که نیم ساعت پیش از طلوع آفتاب جماعت کننده فقط

سوال: (۱۲) در قطب شمالی و جنوبی طریقه پابندی اوقات نماز: پابندی اوقات نماز در قطب شمالی و جنوبی چه قسم شده میتواند در این ممالک تا سه ماه آفتاب نمی خیزد علی هذا القیاس تا سه ماه غروب آفتاب نمیشود در این جاها نماز چه قسم اداء گردد؟

جواب: احکام این قسم جاها رانیز فقهاء بیان و نوشته کرده اند که در آن جاها باندازه کردن وقت نماز اداء گردد ^(۴) مثلیکه در حدیث آمده که در وقت ظهور دجال یک روز به اندازه یک سال خواهد بود در این باره پاک حضرت محمد ﷺ در جواب سوال اصحاب کرام ﷺ گفت که

= إلى موسى فقال مثله فرجعت فوضع عني عشرين فأمريت بعشر صلوات كل يوم فرجعت إلى موسى فقال مثله فرجعت فأمريت بخمس صلوات كل يوم الخ متفق عليه (مشکوٰۃ باب فی المعراج فصل اول ص ۵۲۸). ظفیر

(۱) رد المحتار، باب الاذان ص ۳۵۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۵. ظفیر

(۲) ایضاً، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۵. ظفیر

(۳) والمستحب لرجل الابتداء فی الفجر باسفار والختم به هو المختار بحيث یرتل اربعین ایه ثم یعبده ببطارة ولو فسد (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۶). ظفیر

(۴) وفاقاً وفتیها کبلغار فان فیها یطلع الفجر قبل غروب الشفق فی أربعینة الشتاء مکلف بهما فیکدر لهما ولا یبوی القضاء (در المختار) وقد وجد وهو ما تواطئت علیه اخبار الاسراء من فرض الله تعالی الصلوة خمساً بعد ما امر اولاً بخمسین ثم استقر الامر علی الخمس شرعاً عاماً لاهل الافاق لا تفصیل بین قطر وقطر. ظفیر

باندازه کردن وقت نمازها را اداء کنید^(۱) مطلب حدیث شریف این است که در هر بیست چار ساعت پنج نماز را اداء کنید بان مقدار وقت که در ممالک عادی نمازها اداء میگردد یعنی در بین یک نماز تا نماز دیگر آن قدر وقفه شود مثلیکه در ممالک عادی وقفه میشود یعنی در ممالک عام که کدام فاصله وقت در بین نمازها مراعت میشود در ممالک قطب شمالی و قطب جنوبی همان فاصله را عملی کند و در بیست و چهار ساعت نماز پنجگانه را اداء نمایند و در کدام ممالک که شش ماه روز و شش ماه شب میباشد به نزد محققین نیز همین حکم است که به اندازه کردن وقت و فاصله بین نمازها در بیست و چهار ساعت نماز پنجگانه را اداء نمایند.^(۲)

سوال: (۱۳) وقت مستحب نماز صبح: درباره نماز صبح در بین یک تعداد مردم اختلاف است در حیدرآباد طلوع آفتاب در ساعت پنج بجہ و چهل و پنج دقیقه میباشد و غروب آفتاب به چهار دقیقه کم هفت بجہ میباشد از این جهت در این جا شب و روز برابر میباشد مگر مردم اکثر این جا به اثر اختلاف نماز صبح را در تاریکی یعنی چهار و نیم بجہ نماز میخوانند و بعض مردم نماز صبح را در روشنی بعد از پنج بجہ میخوانند لهذا کدام وقت که در مذهب حنفی اصح و متفق علیه باشد آن را به ما معرفی و تحریر فرمائید.

جواب: در نماز صبح به نزد احناف اسفار مستحب است و از لفظ مستحب معلوم میشود که در تاریکی نیز جواز دارد مگر در روشنی مستحب است معنای اسفار این است که بعد از اذان صبح روشنی پیدا و تاریکی دور شود و قتیکه آفتاب به پنج بجہ و چهل و پنج دقیقه طلوع میکند در این وقت بعد از پنج بجہ وقت مناسب و عمدۀ اسفار یعنی روشنی است^(۳) و کسانی که چهار و نیم بجہ

(۱) روی انه ﷺ صلی الرعد وسلم و ذکر الدجال قلنا ما لیه فی الارض قال اربعون یوما، یوم کسنة و یوم کثیر و یوم کجمعة و سائر ایامہ کایامکم قلنا یا رسول الله فذلک الیوم الذی کسنة اتکفینا فیہ صلاة یوم قال لا، اقدروا له، رواه مسلم الخ (رد المحتار، کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۲). ظفیر

(۲) قال الرملي فی شرح المنهاج و یجری ذلک فیما لو مکنت الشمس عند قوم مدة اھ ح، قال فی إمداد الفتح قلت و کذلک یقدر لجمع الآجال کالصوم و الزکاة و الحج و العدة و آجال البیع و السلم و الإجارة و ینظر ابتداء الیوم فیکدر کل فصل من الفصول الأربعة بحسب ما یکون کل یوم من الزیادة و النقص کذا فی کتب الأئمة الشافعية و نحن نقول بمثله إذ أصل التقدير مقول به إجماعا فی الصلوات الخ (رد المحتار، کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۲). ظفیر

(۳) عن رافع بن خدیج قال قال رسول الله ﷺ اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر رواه الترمذی و ابو داؤد و الدارمی (مشکوٰۃ، باب تعجل فی الصلوة ص ۶۱). ظفیر

صبح نماز میخوانند قابل ملامتی نیستند چرا که خواندن نماز در تاریکی نیز از احادیث ثابت شده^(۱) اختلاف صرف در افضلیت وعدم افضلیت است در جواز وعدم جواز کدام اختلاف نیست: والمستحب للرجل الابتداء في الفجر باسفار والختم به هو المختار "در المختار" وفي انشامي قوله باسفار اي في وقت ظهور النور وانكشف الظلمة^(۲) الخ. فقط

سوال: (۱۴) مقياس الظل: در دائره، هندیه اندازه کردن سایه از سر مناسب است و یا از بیخ و سایه اصلی در کدام صورت میباشد؟

جواب: مقياس سایه که در وقت زوال میباشد آن را سایه اصلی گفته میشود در هر دو صورت یک اندازه را نشان میدهد باقی دائره هندیه و فیء الزوال یعنی سایه زوال و سایه مثل و مثلین که در شرح وقایه تشریح شده آیان و به حق نزدیک است.^(۳) فقط

سوال: (۱۵) وقت پیشین و امام صاحب: آیا رجوع امام ابوحنیفه از مثلین وقت پیشین، والشفق هو البیاض، و از جواز مسح جراب که منعل یا مجلد باشد ثابت است یا نه؟

جواب: در باره وقت پیشین از سایه مثلین و در وقت شام از شفق ابیض ثابت نیست و در این باره قول امام صاحب أصح واحوط است كما حققه العلامة شامي^(۴) و به جراب منعل یا مجلد جواز مسح ثابت و مسلم است^(۵) فقط

سوال: (۱۶) آیا اوقات وقت نماز در قرآن کریم ثبت است؟ زید استدلال میکند که نماز صبح، شام و خفتن به آیت کریمه: اقم الصلاة طرفي النهار وزلفا من الليل، ثابت شده آیا از کدام آیت قرآن شریف اوقات نماز پنجگانه صریحا ثابت میشود یا نه؟

(۱) وعن عائشة قالت كان رسول الله ﷺ يصلي الصبح فتصرف النساء متلفعات بمروطهن ما يعرفن من الغلس، متفق عليه (ايضا ص ۶۰). ظ

(۲) ردالمحتار كتاب الصلاة ج ۱ ص ۳۳۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۶. ظفیر

(۳) شرح وقایه، كتاب الصلوة ص ۱۴۴ و ۱۴۵. ظفیر

(۴) الشفق وهو الحمرة عندهما وبه قالت الثلاثة وإليه رجع الإمام كما في شروح المجمع وغيرها فكان هو المذهب (درمختار) قوله: و إليه رجع الإمام أي إلى قولهما الذي هو رواية عنه أيضا الخ ورده المحقق في الفتح بأنه لا يساعده رواية ولا دراية وقال تلميذه العلامة قاسم في تصحيح القدوري إن رجوعه لم يثبت الخ فثبت أن قول الإمام هو الأصح الخ (ردالمحتار كتاب الصلاة ج ۱ ص ۳۳۴ - ۳۳۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۱). ظفیر

جواب: در آیه کریمه: اقم الصلاة طرفي النهار وزلفاً من الليل^(۱) فرضیت پنج نماز ثابت میگردد به این قسم که در یک طرف روز نماز صبح است و در طرف دوم یعنی از اول آفتاب تا غروب آفتاب نماز پیشین و نماز دیگر و نماز شام مراد است و از کلمه: زلفاً من الليل، نماز خفتن مراد است چرا که حصه اول روز تا زوال است و حصه دوم روز بعد از زوال تا غروب آفتاب است و اگر در حصه دوم یعنی از زوال تا غروب آفتاب وقت نماز پیشین و وقت نماز دیگر مراد شود در این صورت مراد از زلفاً من الليل نماز شام و خفتن مراد میشود و مفسرین کرام از آیت کریمه: فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السماوات والارض وعشيا وحين تظهرون^(۲) اوقات نماز پنج گانه را مراد کرده اند.

سوال: (۱۷) وقت آخر پیشین به نزد احناف: به نزد احناف وقت نهائی نماز پیشین از کدام وقت تا کدام وقت است تا یک مثلی سایه و یا تا دو مثلی سایه یعنی نماز پیشین در کدام وقت فوت میشود که بقسم قضائی خوانده شود و نماز دیگر تا کدام وقت خوانده شود؟

جواب: قال في الدر المختار: وقت الظهر من زواله الخ إلى بلوغ الظل مثليه وعنه مثله وهو قولهما وزفر والائمة الثلاثة قال الامام الطحاوي وبه نأخذ وفي غرر الاذكار هو المأخوذ به وفي البرهان وهو الاظهر الخ وفي الشامي قوله إلى بلوغ الظل مثليه هذا هو ظاهر الرواية عن الامام نهاية وهو الصحيح بدائع ومحيط وینابیع وهو المختار غیائیة واختاره الامام المحجوبی وعول علیه النسفی وصدر الشریعة تصحیح قاسم واختاره اصحاب المتون وارتضاه الشارحون، فقول الطحاوي وبقولهما نأخذ لا يدل على انه المذهب الخ ثم قال وقد قال في البحر لا يعدل عن قول الامام إلى قولهما الخ^(۳) پس معلوم شد که راجح به نزد احناف قول امام اعظم است و وقت پیشین تا دو چند شدن سایه است بدون سایه اصلی یعنی سایه چاشت و وقت دیگر بعد از مثلیین است.

سوال: (۱۸) سبب ممانعت نماز در وقت طلوع و غروب: در وقت طلوع آفتاب و غروب آفتاب

(۱) أو جوبیه ولو من غزل أو شعر التخمين الخ والمنعین ما جعل علی أسفله جلدۃ والمجلدين (درمختار) ما ذكره المصنف من جوازه علی المجلد والمنع متفق علیه عندنا (ردالمحتار باب المسح علی الخفين ج ۱ ص ۲۴۹، ط.س. ج ۱ ص ۲۶۹). ظفیر

(۱) سورة هود ركوع: ۱۰. ظفیر

(۲) سورة الروم ركوع: ۲. فسبحان الله حين تمسون الخ قيل المراد بالتسبيح هنا الصلوات الخمس فقله حين تمسون صلاة المغرب والعشاء وقله وحين تصبحون صلاة الفجر وقله وعشيا صلاة العصر وقله حين تظهرون صلاة الظهر كذا قال الضحاك وسعيد بن جبیر وغيرهما الخ (فتح القدير للشوكاني ج ۴ ص ۳۱۱). ظفیر

(۳) رد المحتار، كتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

چرا خواندن نماز ممنوع است؟

جواب: در حدیث شریف آمده که در این اوقات کافران به آفتاب عبادت میکنند از این جهت در این اوقات نماز نخوانید. ^(۱)

سوال: (۱۹) نماز دیگر در وقت غروب نیم آفتاب جائز است یا نه؟ نماز فرض دیگر در

وقت غروب آفتاب که نصف آفتاب غائب شده باشد و نیم آن بیرون باشد جائز است یا نه؟

جواب: نماز دیگر در این وقت جائز است یعنی اگر آفتاب در حال مذکورہ ہم باشد نماز دیگر در آن روا است و باید نماز را اداء کند ^(۲) مگر قصداً این عمل را نکند که گناه است.

سوال: (۲۰) وقت نماز پیشین و نماز جمعہ: اذان پیشین و اذان جمعہ همیشه پاو بالا دوازده

بجہ و جماعت این دو نماز بہ دوازده و نیم بجہ جائز است یا نہ؟

جواب: در اوقات و موسمی مختلف حکم مختلف میشود پیش از زوال وقت نماز پیشین و وقت

نماز جمعہ نیست در موسم گرمی در نماز پیشین تأخیر مستحب است و در نماز جمعہ در هر

موسم تعجیل مستحب است مگر متوجه باشند کہ وقت داخل شود پیش از دوازده و نیم بجہ اذان

جمعہ گفته نشود و جماعت نماز جمعہ بہ یک بجہ اداء شود و در موسم گرمی در نماز پیشین

تأخیر عمل نیک است ^(۳) اذان پیشین موسم گرمی یک و نیم بجہ یا دو بجہ و نماز پیشین موسم

گرمی پاو بالا دو بجہ یا دو نیم بجہ اداء شود و نماز پیشین موسم زمستان یک و نیم بجہ اداء شود.

سوال: (۲۱) وقت نماز شام از چه وقت تا چه وقت دوام میکند؟ وقت شام در رمضان

شریف و غیرہ صرف بہ غروب آفتاب میشود یا تاریک شدن ضرور است؟

جواب: وقت نماز شام همیشه بہ غروب آفتاب داخل میشود و وقت افطار روزہ رمضان و غیرہ نیز

بہ غروب آفتاب داخل میشود در کتاب الصوم درمختار ذکر شدہ: هو امساک من المفطرات الخ

فی وقت مخصوص وهو الیوم (الدرالمختار) ای الیوم الشرعی من طلوع الفجر إلى الغروب والمراد

(۱) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا تحینو بصلوٰتکم طلوع الشمس ولا غروبها فإنها تطلع بین قرنی الشیطان، متفق علیہ، وفي رواية قال ثم اقصر عن الصلاة حتى تطلع الشمس حتى ترتفع فإنها تطلع حين تطلع بین قرنی شیطان وحينئذ یسجد لہا الکفار (مشکوٰۃ باب اوقات النہی ص ۹۴). ظفیر

(۲) لا تجوز الصلوة عند طلوع الشمس ولا عند قیامها ولا عند غروبها الخ الا عصر یومہ عند الغروب (ہدایہ فصل فی الاوقات الی تکرہ فیہا الصلوة ص ۸۰ ج ۱). ظفیر

(۳) والمستحب فی الفجر باسفار الخ وتأخیر ظهر الصیف بحیث یمشی فی الظل مطلقا الخ وجمعة کظهر اصلا واستحبابا فی الزمانی لانہا خلفہ. (درالمختار) لکن جزم فی الاشباہ انہ لا یسن لہا الابرار الخ (ردالمحتار کتاب الصلاة ج ۱ ص ۳۴۰، ط. س. ج ۱ ص ۳۶۶). ظفیر

بالغروب زمان غیوبه جرم الشمس بحيث تظفر الظلمة في جهة الشرق الخ ج ۲ ص ۸۰، شامی^(۱) حواله این صفحات شامی است که مطبوعه مجتبائی دهلی آن را چاپ کرده و در حاشیه مطبوعه شامی است فقط دار الخلافه مکتبه عثمانیه است.

سوال: (۲۲) در انتظار هیچ کسی وقت مستحب ضائع نشود: در نزدیک خانه یک شخص یک مسجد است و در محله مردمی مسلمان دیگری نیز زیاد اند مگر همان شخص که نزدیک مسجد سکونت دارد میگوید که تا من به مسجد حاضر نشوم امام مسجد جماعت را شروع نکند در اکثر جاها این عمل دیده شده که به خاطر انتظار یک شخص جماعت در وقت مکروه اداء شده حالا امام در وقت مقرر جماعت کند یا برای آن شخص انتظار نماید؟

جواب: در وقت مستحب نماز مناسب است انتظار شخص مذکور کرده نشود اگر خوف فساد و فتنه باشد در این صورت فقهاء اجازه انتظار را داده است.^(۲) فقط

سوال: (۲۳) وقت خفتن در نینى قال: در علاقه نین تال وقت نماز شام مطابق وخت مدارس به هفت بجه و بیست دقیقه میشود حالا به همین اعتبار وقت نماز خفتن به چند بجه میشود و وقت انتهائی صلاة وتر و پس شبی کدام خواهد بود؟

جواب: اگر آفتاب به هفت بجه و بیست دقیقه غروب کند در این صورت وقت خفتن به هشت بجه و پنجا و چهار دقیقه داخل خواهد شد و اگر آفتاب به پنج بجه و ۲۲ دقیقه یا چهل و نه دقیقه صبح صادق خواهد بود، و همین وقت برای پس شبی وقت آخری است.

سوال: (۲۴) وقت ظهر إلى المثلین: ما قولکم فی وقت الظهر عند الحنفية هل هو باق الى المثلین او خرج مع ظل واحد امامنا ابو حنیفة رحمه الله تعالى هل رجع الى قول الصحابین یعنی الى المثل والى هذا القول مال وافتی مولانا الفاضل عبد الحی اللکنوی رحمه الله تعالى فی مجموع فتاواه فان رجع بای قول يعمل وما حکم قوم احناف يصلون عند ختم المثل هل يجوز فان جاز فلا کراهة او معها وما حکم اقتداء غیر المقلد هل يجوز، وترجمة الخطبة بغير العربی و بجوازه افتی بعض علماء مدراس هل هو بلا کراهة او معها؟

الجواب: قال فی الدرالمختار: ووقت الظهر من زواله الى بلوغ الظل مثليه وعنه مثله وهو قولهما الخ

(۱) رد المحتار کتاب الصوم جلد ثانی ص ۱۱۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۱. همین ردالمحتار به نام شامی مشهور است. ظفیر

(۲) رئیس المحلة لا ينتظر مالم یکن شریرا والوقت متسع (الدر المختار باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

وفی رد المحتار: قوله: (إلى بلوغ الظل مثليه) هذا ظاهر الرواية عن الامام. نهاية، وهو الصحيح بدائع ومحیط وینابع، وهو المختار غیائیة. واختاره الامام المحبوبي وعول عليه النسفي وصدر الشريعة. تصحيح قاسم. واختاره أصحاب المتون، وارتضاه الشارحون، فقول الطحاوي: بقولهما نأخذ، لا يدل على أنه المذهب، وما في الفيض من أنه يفتى بقولهما في العصر والعشاء مسلم في العشاء فقط على ما فيه، وتماهه في البحر. الخ وفيه ايضاً: قال في البحر لا يعدل عن قول الامام الى قولهما او قول احدهما الا بضرورة من ضعف دليل او تعامل بخلافه الخ وقد قال قُبيله: ان الادلة تكافئت ولم يظهر ضعف دليل الامام بل ادلته قوية ايضاً الخ ^(۱) فالحاصل ان وقت الظهر ضعف يبقى الى المثليين والامام ابو حنيفة رحمته الله ما رجع في هذا الى قول الصاحبين بل يروى عنه كقولهما ولكن ظاهر الرواية خلافه فما يروى بعد المثل فهو اداء والاحسن الاحوط ما في السراج عن شيخ الاسلام: ان الاحتياط ان لا يؤخر الظهر الى المثل وان لا يصلى العصر حتى يبلغ المثليين ليكون مؤدياً للصلوتين في وقتها بالاجماع الخ شامى ^(۲).

وفى اقتداء غير المقلد قيل وقال وتفصيل واجمال فالاحوط تركه الا بضرورة داعية.

وترجمة الخطبة بغير العربى مكروهة على التحقيق صرح به فى المسوى والمصطفى شرح الموطاء وجوازه بغير العربى مختلف فيه فالحذر كل الجذر من اختلاف فانه خلاف الاحتياط. فقط

سوال: (۲۵) فاصله در بين اذان واقامت شام: زيد مطابق معمول اذان شام را اداء کرد وبعد از آن دعاء اذان را قرائت نمود و مطابق مسلک حنفی تأخير کرد وبعد از آن اقامت نمود بعد از وضوء تازه به نماز تيار و آماده بود و خادم امام مسجد يعنى بکر و نماز گذاران ديگر بعد از نماز به زيد گفت که شما يك اندازه انتظار هم نميکنيد فوراً به نماز استاد ميشويد در حالیکه زيد بعد از وقفه جائزه اقامت کرده بود زيد و يك نماز گذار ديگر در جواب گفتند چونکه وقت کم است لذا تأخير خوب نيست گوش نميگرفت سوال اين است که در بين اذان واقامت نماز شام چه مقدار تأخير و فصل مناسب است و يا تعجيل و وصل مناسب است و در زمان رسول اکرم صلی الله علیه و آله در بين اقامت و اذان کدام نماز از کدام حديث صحيح فيصل ثابت شده و يا نه؟

جواب: اقول وبالله التوفيق قال فى در المختار: وقبل صلوة مغرب لکراهة تأخيرها الا يسيراً ^(۳) الخ

(۱) رد المحتار، کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۲ - ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۹. ظفیر

(۲) رد المحتار، کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۹. ظفیر

وفیه ایضاً ویجلس بینہما بقدر ما یحضر الملازمون مراعیاً لوقت الندب الا فی المغرب، فیسکت قائماً قدر ثلث آیات قصار ویکره الوصل اجماعاً^(۱) وفی الشامی ویستحب التحول للاقامة الی غیر موضع الاذان وهو متفق علیہ^(۲) وایضاً فی الشامی قوله وقبل صلوة مغرب علیہ اکثر اهل العلم منهم اصحابنا ومالك واحد الوجهین عن الشافعی لما ثبت فی الصحیحین وغیرہما مما یفید انه ﷺ کان یواظب علی صلوة المغرب باصحابہ عقب الغروب ولقول ابن عمر رضی اللہ عنہما ما رأیت احداً علی عهد رسول اللہ ﷺ یصلیہما، رواہ ابوداؤد وسکت عنه والمنذری فی مختصرہ واسنادہ حسن وروی محمد عن ابی حنیفہ عن حماد انه سئل ابراهیم النخعی عن الصلوة قبل المغرب قال فنهی عنها وقال ان رسول اللہ ﷺ وابا بکر وعمر لم یكونوا یصلونها وقال القاضی ابوبکر بن العربی: اختلف الصحابة فی ذلک ولم یفعله احد بعدہم فهذا یعارض ما روى من فعل الصحابة ومن امرہ ﷺ بصلاتہما، لانه إذا اتفق الناس علی ترک العمل بالحديث المرفوع لا یجوز العمل به لانه دلیل ضعفہ علی ما عرف فی موضعه، ولو کان ذلک مشتهراً بین الصحابة لما خفی علی ابن عمر، أو یحمل ذلک علی أنه کان قبل الامر بتعجیل المغرب، وتمامہ فی شرح المنیہ وغیرہما. ^(۳) از این روایات کتابہای فقہ معلوم شد کہ در بین اذان واقامت نماز شام هیچ قسم نماز خواندن مناسب نیست واین ہم معلوم شد کہ کدام وقفہ بعد از اذان در خواندن دعاء مأثورہ وتحول من الاذان الی موضع الاقامة میگذرد همین فاصلہ کفایت میکند ودافع وصل مکروه است واین سخن واضح است کہ خواندن سه آیات کوتاہ در وقت کم از نیم دقیقہ خواندہ میشود غرض این است کہ در عبارات مذکورہ جواب تمام سوالات واضح میشود. فقط

سوال: (۲۶) وقت نماز خفتن: در این زمان در رمضان المبارک اکثر مردم در نماز خفتن بسیار تعجیل میکنند بطور عام مطابق ساعت ریل کہ شفق سرخ هنوز باقی باشد اذان میکنند وپیش از ۹ نہ بجہ نماز میکنند دریافت طلب این امور است: آیا اذان خفتن پیش از وقت یعنی پیش از داخل شدن وقت جائز است؟ در بین اذان شام وخفتن کدام اندازہ فاصلہ ضرور ومحتاط است؟ در مذهب حنفی کہ اذان شام بہ ہفت ونیم بجہ کردہ شود در این صورت اذان خفتن چہ

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار، کتاب الصلوة ص ۳۴۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۶. ظفیر

(۱) و(۲). رد المحتار، باب الاذان ج ۱ ص ۳۶۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹. ظفیر

(۳) رد المحتار، کتاب الصلوة، ج ۱ ص ۳۴۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۶. ظفیر

مقدار وقت بعد از اذان شام کرده شود؟

جواب: در روز پانزده و بیست ماه جون آفتاب به هفت بجه و بیست و هفت دقیقه غروب میکند وقت نماز خفتن موافق مذهب حنفی به ۹ نه بجه و چهار دقیقه داخل میشود پس معلوم شد که فاصله بین اذان شام و اذان خفتن یا داخل شدن وقت خفتن در تاریخهای مذکوره یک ساعت و سی و هفت دقیقه موافق مذهب حنفی محسوب شده در تاریخهای مذکوره اذان خفتن پیش او ۹ بجه به نزد احناف جواز ندارد البته به قول صاحبین جائز است و یک قول دیگری امام را نیز نوشته کرده مگر در شامی گفته شده که احتیاط در آن است که به قول امام صاحب عمل کرده شود و از غروب شفق ابیض پیش نماز خفتن خوانده نشود^(۱) و اذان خفتن در هیچ مذهب پیش از دخول وقت خفتن جائز نیست.^(۲)

سوال: (۲۷) در وقت نماز پیشین و نماز جمعه تفاوت است یا نه؟ وقت نماز جمعه چه وقت شروع میشود و به حساب ساعت مدارس چند بجه وقت نماز جمعه داخل میشود در حال موجوده وقت زوال تا کدام وقت میباشد آیا نماز جمعه پیش از دخول وقت شده میتواند وقت نماز پیشین و وقت نماز جمعه به یک حساب است یا در بین این هر دو کدام تفاوت میباشد؟

جواب: وقت نماز جمعه و وقت نماز پیشین باهم کدام تفاوت ندارد، وقت این دو نماز بعد از زوال آفتاب شروع میشود پیش از زوال آفتاب نه نماز جمعه جائز است و نه نماز پیشین^(۳) در این جا به ساعت مدارس تقریباً دوازده و نیم بجه زوال میشود وقت زوال آنجا را نظر کنید غالباً در آنجا هم زوال به همین وقت و یا نزدیکتر به این وقت خواهد بود و بعد از زوال نماز جمعه جائز میگردد و پیش از آن جواز ندارد. فقط

سوال: (۲۸) آیا وقت نماز جمعه تا دو نیم بجه میباشد یا نه؟ آیا وقت نماز جمعه تا دو نیم بجه میباشد و یا نه؟ اکثر مردم پنجاب اعتراض میکنند که برای نماز جمعه وقت دو نیم بجه صحیح نیست؟

(۱) ثبت ان قول الامام هو الاصح و مشی علیه فی البحر (رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۳۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۱). ظفیر

(۲) فبعاد اذان وقع قبله کالاقامة خلافاً للثانی فی الفجر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۵۸، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۵). ظفیر

(۳) وجمعته کظهر اصلاً و استحباباً فی الزمانین لانها خلفه (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۷). ظفیر

جواب: وقت نماز جمعہ مانند وقت نماز پیر ۹۰ ن س کہ از زوال آفتاب شروع میشود و بنا بر اختلاف قولین تا یک چندی و یا دو چند شدہ س یہ ہر چیز باقی می باشد لکن در نماز جمعہ تعجیل مستحب و بہتر است مثلاً بہ وقت ریلوی درازدہ و نیم بجہ زوال آفتاب میشود پس تا یک بجہ و یا یک و نیم بجہ خواندن نماز جمعہ مناسب است مگر قصداً تأخیر کردن آن ہمہ وقتہ تا دو نیم بجہ عمل پسندیدہ و مشروع نیست ^(۱) در شامی ذکر شدہ: لکن جزم الاشتباہ آنہ لا یسن لها الا براد الخ ^(۲) فقط

سوال: (۲۹) وقت مستحب نماز خفتن: وقت بہتر نماز خفتن کدام است کہ برای عوام در آن تکلیف نباشد؟

جواب: در حصہ سوم اول شب نماز خواندن خفتن مستحب است اگر بہ اثر کدام ضرورت پیشتر از آن خواندہ شود هیچ خرج نیست. ^(۳)

سوال: (۳۰) در ابر احاطہ کننده اندازہ اوقات نماز: در موسم بانہا در قریہ ہا و دہات چنین واقعہ پیش میشود کہ چندین روز افتاب دیدہ نمیشود ونہ در آنجاہا ساعت و وسیلہ دیگری است کہ ذریعہ آن وقت معلوم گردد در این حالت برای معلوم کردن وقت نماز مردم بسیار بہ تکلیف میباشند خصوصاً در نماز پیشین و دیگر پس در این حالت مردم نماز پیشین و دیگر را چہ قسم اداء کنند و اگر یک نماز را اداء کردند و بعداً آفتاب معلوم شد و نماز را کہ بہ فکر و تحری خواندہ بودند بی وقت بود در این صورت اعادہ آن ضرورت یا نہ؟

جواب: در این قسم حالت وقت را بہ فکر خود تخمین و اندازہ و موافق ظن غالب نماز را اداء نمایند اگر خطائی آن ظاہر نشد نماز صحیح است و اگر خطائی آن ظاہر و ثابت شد در این صورت اعادہ نماز ضرور و لازم است. ^(۴) فقط

(۱) و جمعہ کظہر اصلاً و استحباباً فی الزمانین لانہا خلفہ (درمختار) اصلاً ای من جہۃ اصل وقت الجواز وما وقع فی آخرہ من الخلاف، قولہ واستحباباً فی الزمانین ای الشتاء والصیف ح، لکن جزم فی الأشباہ من فن الأحکام آنہ لا یسن لها الإبراد الخ وقال الجمهور ولیس بمشروع لانہا تقام بجمع عظیم فتأخیرها مفض إلى الحرج ولا كذلك الظہر (ردالمحتار کتاب الصلاۃ ج ۱ ص ۳۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۷). ظفیر

(۲) رد المحتار کتاب الصلوۃ جلد اول ص ۳۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۷. ظفیر

(۳) وتأخیر عشاء الی ثلث اللیل قیدہ فی الخانیۃ وغیرہا بالشاء اما الصیف فیندب تعجیلاً (درمختار) قولہ: فی الخانیۃ الخ وفي الهدایۃ وقیل فی الصیف یعجل کیلا تقلل الجماعة (ردالمحتار کتاب الصلاۃ ج ۱ ص ۳۴۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۸) ویستحب تعجیل المغرب فی کل زمان کذا فی الکافی وکذا تأخیر العشاء الی ثلث اللیل الخ وفي يوم الغیم بنور الفجر الخ ویعجل العشاء کیلا یمنع مطر او تلج عن الجماعة هكذا فی محیط السرخسی هذا فی الازمنۃ کلہا (عالمگیری مصری الباب الاول فی المواقیف فصل ثانی ج ۱ ص ۴۸، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۵۱). ظفیر =

سوال: (۳۱) خواب شدن پیش از نماز خفتن کہ جماعت فوت نشود: اگر شخص بعد از نماز شام خواب شود و در وقت نماز خفتن بیدار شد و نماز را اداء نمود آیا در نماز خفتن او کدام خلل پیش نخواهد شد؟

جواب: در نماز خفتن او کدام نقصان پیش نمیشود مگر پیش از نماز خفتن خوابیدن خوب نیست. ^(۱)
سوال: (۳۲) فاصله بین اذان شام و اذان خفتن: در بین اذان شام و خفتن چه مقدار فاصله ضرور است آیا در کدام جا کہ به حساب ساعت آفتاب نماز شام به هفت بجہ و پانزده دقیقه اداء میشود اگر در همان جا به هشت بجہ نماز بخواند صحیح است یا نہ و شنیده ایم کہ در بین اذان شام و اذان خفتن یک ساعت و بیست و پنج دقیقه فاصله ضرور است حکم آن چیست؟

جواب: بعد از غروب آفتاب به نزد امام ابو حنیفہ وقت نماز خفتن در آن وقت داخل میشود کہ شفق سفید غائب شود ^(۲) مقدار فاصله بین اذان شام و خفتن در بعض موسمها یک ساعت و بیست و چهار دقیقه یا بیست و پنج دقیقه میباشد و در بعض موسمها یک ساعت و بیست و هفت دقیقه و در بعض موسمها زیادتر از این هم میباشد پس در بین اذان شام و خفتن کمتر از یک نیم ساعت فاصله مناسب نیست و برای احتیاط پاو کم دوساعت فاصله خوب است و طلوع آفتاب و غروب آن و صبح صادق و غیرہ در ہر وقت و زمان در جنتری معلوم شدہ میتواند. فقط

سوال: (۳۳) وقت اول نماز دیگر بہ نزد امام صاحب: بہ نزد امام اعظم صاحب وقت نماز دیگر روایت یک مثل شدن سایہ معتبر و مفتی بہ است یا روایت دو چند شدن سایہ یا در ہر دو فتوی عمل بہ یک درجہ صحیح و معتبر است؟

جواب: بہ نزد احناف فتوی بہ ہر دو قول صحیح و معتبر است ^(۳) احتیاط زیاد دران است کہ سایہ

(۴) واذا كان اليوم يوم غيم فالمستحب في الفجر والظهر والمغرب تأخيرها يعني بالتأخير عدم التعجيل اول الوقت لا التأخير الشديد الذي يشك بسببه في بقاء الوقت وذلك لان التعجيل في الفجر يؤدي الى تقليل الجماعة بسبب الظلمة وربما تقع قبل الوقت وكذا في الظهر والمغرب لا يؤمن بالتعجيل من وقوعهما قبل الزوال والغروب، قال في المحيط المراد من تأخير المغرب قدر ما يحصل التيقن بالغروب الخ (غنية المستملی شرط خامس ص ۲۳۴). ظفیر

(۱) قال في البرهان ويكره النوم قبلها والحديث بعدها لنهي النبي صلى الله عليه وسلم عنهما الخ وقال الطحاوي إنما كره النوم قبلها لمن خشي عليه فوت وقتها أو فوت الجماعة فيها وأما من وكل نفسه إلى من يوقظه فيباح له النوم (رد المحتار كتاب الصلاة تحت قول وتأخير عشاء إلى ثلث الليل ج ۱ ص ۳۴۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۶۸). ظفیر

(۲) وأول وقت المغرب إذا غربت الشمس وآخر وقتها مالم يغب الشفق الخ ثم الشفق هو البياض الذي في الأفق بعد الحمرة عند أبي حنيفة رحمه الله تعالى وعندهما هو الحمرة (هداية كتاب الصلاة باب المواقيت ج ۱ ص ۷۷ - ۷۸). ظفیر

دو چند شود بعدا نماز دیگر خوانده شود و مشائخ ما نیز به همین فتوی عمل میکنند. فقط

سوال: (۳۴) نماز صبح کدام وقت اداء شود؟ بعد از نماز صبح چه اندازه وقت مناسب است؟

جواب: مذهب امام ابو حنیفہ این است کہ نماز صبح در اسفار بہتر و مستحب است. ^(۱) یعنی تاخیر خوب است بہ این معنی کہ بعد از اداء کردن نماز آن قدر وقت باقی باشد کہ ضرورت اعادہ کردن نماز پیش از طلوع آفتاب در آن شدہ بتواند، و بعد از اعادہ نماز تا طلوع آفتاب مقدار بیست و یا پانزدہ دقیقہ وقت ہم باقی بماند. فقط:

سوال: (۳۵) اوقات نماز در لندن: در کدام منطقہ کہ سہ بجہ روز میاید و در ۹ بجہ شب

میشود یعنی در لندن شب و روز بہ ہمین حساب است کہ از این جہت در آن ہجده ساعت روز و شش ساعت شب می باشد آیا در این جا نماز شام را بعد از غروب آفتاب اداء کند و یا بہ حساب دوازده ساعت اداء شود و ہم نماز خفتن بکدام ترتیب و کدام وقت اداء شود؟

جواب: نماز شام را بہ غروب لندن بخواند و تمام نمازها را بہ حساب همان جایی اداء کند. فقط

سوال: (۳۶) اوقات مستحب در روزهای باران: وقت مستحب برای نمازهای پنجگانه در

روزهای بارانی بہ حساب ساعت بہ چند بجہ میشود؟

جواب: در اوقات شرعا وسعت زیاد است از این جہت بہ ساعت و دقیقہ معین کردن وقت آن

ضرور نیست و شرعا کدام وقت خاص برای آن مقرر نشدہ کہ گویا با این ساعت و این دقیقہ

خاص نماز فلان و فلان خواندہ شود حکم شریعت این است کہ نماز آنقدر مؤخر نشود کہ وقت

مکروہہ داخل شود و بہ فکر خود وقت مستحبہ را مراعت کند مثلاً نماز پیشین را از یک بجہ

تا سہ بجہ کہ نماز گذاران در آن حاضر شوند صحیح است مگر از یک بجہ تاخیر و از سہ بجہ

تقدیم بہتر است مثلاً در این عصر و زمان اگر در موسم باران دو بجہ یا دو نیم بجہ یا کمی بعد

از آن نماز پیشین خواندہ شود بہتر است و نماز دیگر در روز باران از ساعت پنج بجہ تا شش

بجہ خواندہ شود یعنی در میان پنج و شش بجہ بخوانند و اگر نماز صبح را بہ پنج بجہ و پانزدہ

(۳) وقت الظهر من زواله الى بلوغ الظل مثليه وعنه مثله وهو قولهما الخ وبه يفتى (درمختار) قوله الى بلوغ الظل مثليه هذا ظاهر الرواية عن الإمام وهو الصحيح بدائع ومحيط وبتابع وهو المختار غيالية واختاره الإمام المحبوبي الخ وفي رواية عنه أيضا أنه بالمثل يخرج وقت الظهر ولا يدخل وقت العصر إلا بالمثلين ذكرها الزيلعي وغيره الخ (ردالمختار كتاب الصلاة ج ۱ ص ۳۳۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۰). ظفیر

(۱) والمستحب للرجل الابتداء في الفجر بأسفار والختم به هو المختار بحيث يرتل أربعين آية ثم يعيده بظهارة لو فسد (الدرالمختار على هامش ردالمختار، كتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۶). ظفیر

دقیقه یا پنج و نیم بجه بخوانند کدام حرج نیست چرا که آفتاب نزدیک فرا رسیدن شش بجه طلوع میکند اگر به ساعت پنج و نیم بجه نماز خوانده اعاده نماز ضرور شود، ^(۱) در همین نیم ساعت اداء شده میتواند غرض اینکه در نماز صبح خوب تأخیر و اسفار بهتر است قال ﷺ (اسفروا بالفجر فإنه اعظم للاجر). ^(۲) کتبه بنده عزیز الرحمن عفی عنه

سوال: (۳۷) اگر نماز در رمضان در وقت اول خوانده شود بدی ندارد: اگر در رمضان

شریف بعد از پس شب نماز صبح در اول وقت خوانده شود جائز است و یا نه؟

جواب: جائز است هیچ کدام حرج در آن نیست ^(۳). فقط

سوال: (۳۸) برای افطار در نماز شام گنجایش تأخیرات است یا نه؟ اگر مردم به مسجد

طعام بیاورند و پیش از اداء نماز آن را بخورند و در نماز کمی تأخیر بیاید جائز است یا نه اگر یک شخص به این معمول اعتراض کند و به مردم بگوید که طعام را بعد از نماز بخورید و روزه را بعد از اذان به خرما افطار نمائید و فوراً به نماز استاد شوید و این شخص ناراض شود و نماز خود را به تنهایی بدون جماعت بخواند در این صورت شرعاً چه حکم است؟

جواب: به سبب افطار کردن روزه شرعاً یک اندازه تأخیر جائز است در این عمل کدام حرج نیست مردم به اطمینان روزه را افطار کنند آب را بنوشند و طعامیکه به پیش شان موجود است آن را بخورند و بعداً نماز خوانند و شخصیکه از این معمول ناراض شده و بدون جماعت به تنهایی نماز خواند او خطائی کرده برای او لازم است که در جماعت شریک شود و این تأخیر اندک که به سبب افطار روزه معمول است به خلاف شرع نداند ^(۴) و این عیناً حکم شریعت است. فقط

(۱) این اوقات به حساب منقذ دیوبند و ما حول دیوبند است و در مقامات دور و بعید المسافة تفاوت میکند لهذا ضرور است که در هر حال و هر موسم این فرق و تفاوت مراعت شود.

(۲) مشکوة شریف، کتاب الصلوة. ظفیر

(۳) وقت صلوة الفجر الخ من اول طلوع أفجر الثاني الخ الى قبل طلوع ذكاء (الدرالمختار علی هامش رد المحتار، کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۱ - ۳۳۲، ط. س. ج ۱ ص ۵۹، رس قناده عن انس ان النبی ﷺ وزید بن ثابت تسحروا فلما فرغا من سحورهما قام نبی الله ﷺ الى الصلوة فصلی قلنا لانس کم كان بین فراغهما من سحورهما ودخولهما فی الصلوة قال قدر ما یشرء الرجل خمسين آية، رواه البخاری (مشکوة باب تعجیل الصلوة، فصل اول ص ۶۰). محمد ظفیر الدین غفر له

(۴) اگر در وقت گنجایش شد و به سبب یک کار ضروری کمی تأخیر بیاید در این عمل قطعاً کدام بدی نیست: و وقت المغرب الى غیوبة الشفق (عالمگیری کشوری اوقات الصلوة ج ۱ ص ۴۹، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۵۰) عن ابی ایوب قال قال رسول الله ﷺ لا یزال امتی بخیر او قال علی الفطرة ما لم یؤخروا المغرب الى ان تشتبك النجوم، رواه ابوداؤد (مشکوة باب تعجیل الصلوة فصل ثانی ص ۶۱) از این حدیث نیز معلوم شد تا وقتی که ستاره های زیاد در آسمان پیدا و نشر نشود در تأخیر هیچ بدی نیست: وفي القنیه یکره تأخیر المغرب عند =

سوال: (۳۹) مقدار فاصله در بین شام و خفتن: در مذهب حنفی بعد از غروب آفتاب یعنی بعد از نماز شام تا وقت اول خفتن کدام اندازه وقفه ضرور است که به نزد احناف متفق علیہ باشد دوم اینکه در روزهای تابستان و زمستان فاصله بین وقت شام و خفتن به یک مقدار معین است یا از روی ساعات و دقیقہا کم و زیاد میشود؟

جواب: وقت خفتن بعد از غائب شدن شفق شروع میشود و دربارہ شفق امام اعظم و صاحبین اختلاف دارند به نزد صاحبین به غائب شدن شفق احمر وقت خفتن داخل میشود و بہ نزد امام اعظم صاحب به غائب شدن شفق ابیض وقت خفتن شروع میشود ^(۱) ظاهر است کہ عمل بہ قول امام اعظم احوط و اولی است کما فی الشامی: وقوله أحوط ^(۲) بعد از این واضح باشند کہ شفق ابیض بعد از غروب آفتاب تقریباً یک و نیم ساعت بعد غائب میشود و در این بارہ در زمستان و تابستان چند دقیقہ تفاوت میباشد، مثلاً در جنتری طلوع و غروب کہ مطابق مذهب حنفی ترتیب شدہ درج میباشد کہ در روز اول اگست سال ۱۹۲۱ طلوع آفتاب بہ ہفت بجہ و ہفدہ دقیقہ میشد و وقت خفتن مطابق مذهب امام اعظم صاحب بہ ہشت بجہ و چہل ہفت دقیقہ میباشد از این عبادت معلوم میشود کہ فاصلہ بین شام و خفتن یک و نیم ساعت است و بتاریخ ۳۱ اگست سال ۱۹۲۱ غروب آفتاب بہ شش بجہ و چہل و ہشت دقیقہ و وقت خفتن ۸ بجہ و سیزدہ دقیقہ میباشد در این وقت فاصلہ بین شام و خفتن یک ساعت و بیست و پنج دقیقہ است غرض این است کہ ہمیشہ در بین غروب آفتاب و غروب شفق تقریباً ہمین قدر فاصلہ میباشد، پس در این صورت تقریباً یک و نیم ساعت بعد از غروب آفتاب وقت خفتن داخل میشود و موافق مذهب صاحبین نظر بہ قول امام اعظم صاحب دوازدہ دقیقہ پیشتر وقت خفتن داخل میشود یعنی کدام وقت کہ بہ نزد امام صاحب وقت خفتن داخل میشود بہ نزد صاحبین دوازدہ دقیقہ پیشتر از آن وقت خفتن داخل میشود چرا کہ فاصلہ در بین شفق احمر و شفق ابیض دوازدہ دقیقہ میباشد کما فی الشامی: ذکر العلامة المرحوم الشیخ خلیل الکائلی الخ: إن التفاوت بین الفجرین و کذا بین الشفقین الاحمر والابیض إنما هو ثلث درج ^(۳) الخ ویک درجہ چہار دقیقہ است پس سہ درجہ

= محمدؐ و فی روایۃ عن ابی حنیفہؒ ولا بکرہ فی روایۃ الحسن عنہ ما لم یغب الشفق والاصح انه بکرہ الا من عذر کالسفر والکون علی الاکل ونحوہما الخ والذی اقتضتہ الاخبار کراہۃ التأخیر الی ظہور النجوم وما قبلہ مسکوت عنہ فیہو علی الاباحۃ (غنیۃ المستملی ص ۲۳۳). ظ

(۱) ثم الشفق هو البیاض الذی فی الافق بعد الحمرة عند ابی حنیفہؒ وعندہما هو الحمرة (ہدایہ، باب المواقیت جلد اول ص ۷۸). ظفر

(۲) رد المحتار کتاب الصلوۃ ج ۱ ص ۳۳۵. ط. س. ج ۱ ص ۳۶۱. ظفر

به دوازده دقیقه مساوی شده است.

سوال: (۴۰) مسئله فیء الزوال: بعض مردم غیر مقلد میگویند که مسئله فیء الزوال هیچ اصل ندارد چرا که در مدینه منوره فیء الزوال نبود؟

جواب: گرفتن مثل یا مثلین بدون سایه اصلی یعنی فیء الزوال یک مسئله متفق علیه و تحقیق این مسئله در کتابهای فقه موجود است من شاء فلیراجع إليها یعنی کسی که وضاحت این مسئله را خواسته باشد به کتابهای فقه مراجعه کند. ^(۱)

سوال: (۴۱) مقدار وقت شام وقرائت دراز: امام مسجد سورت دواز را که مردم از آن به تنگ میشود خوانده میتواند یا نه؟

جواب: به مذهب امام اعظم صاحب از غروب آفتاب تا غائب شدن شفق ابیض وقت شام باقی میباشد که مقدار آن تقریباً یک ساعت وپانزده دقیقه ویا کمی زیاتر یعنی چند دقیقه زیاتر است ^(۲) و به نزد صاحبین تاغائب شدن شفق أحمر وقت شام باقی میباشد که از مقدار ذکر شده دوازده دقیقه کم میباشد ^(۳) و در نماز شام وخواندن قصار شام مستحب است واز سوره لم یکن تا آخر قرآن شریف هر سورت قصار مفصل است پس خواند صورت بسیار دراز در نماز شام خوب نیست و خلاف سنت است. ^(۴)

سوال: (۴۲) وقت نماز صبح بعد از صبح صادق: اگر چهار بجه صبح شود پس وقت اصلی جماعت صبح کدام خواهد بود؟

جواب: مثلاً اگر صبح صادق به چهار بجه داخل شود جماعت صبح به پنج بجه وپانزده دقیقه یا از این هم تاوقت بعدی صحیح شده میتواند غرض این است که از طلوع آفتاب ده ویا پانزده دقیقه

(۳) رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۳۲، ط.س. ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

(۱) ووقت الظهر من زواله لاغی الی بلوغ الظل مثله لاغی سوی فی یكون للاشیاء قبل الزوال ویختلف باختلاف الزمان والمكان لاغی (در المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹). ظفیر

(۲) ثم الشفق هو البیاض الذی فی الاغی بعد الحمرة عند ابی حنیفة^۲ وعندهما هو الحمرة (هدایه، باب المواقیت جلد اول ص ۷۸). ظفیر

(۳) ووقت المغرب منه الی غروب الشفق وهو الحمرة عندهما (در المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۳۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۱). ظفیر

(۴) ویسن فی الحضرة لامام ومنفرد والناس عنه غافلون طوال المفصل من الحجرات الی آخر البروج فی الفجر والظهر ومنها الی اخر لم یکن اوساطه فی العصر والعشاء وباقیة قصاره فی المغرب ای فی کل رکعة (ایضاً، فصل فی القرآنة جلد اول ص ۵۰۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۹ - ۵۴۰). ظفیر

پیشتر از نماز فارغ شوند. ^(۱) فقط

سوال: (۴۳) تاخیر در نماز: امام مسجد این جا در نمازها تأخیر میکند تا اینکه زردی آفتاب ظاهر میشود و در نماز پیشین تا دو چندی سایه تأخیر میکند و نماز دیگر را در آن وقت میکند که به شام یک ساعت مانده باشد و میگوید که در نمازها تأخیر لازم است حال آنکه در قرآن شریف تأکید اول اوقات وارد شده است.

جواب: امام صاحب مسجد شما که در کدام اوقات نماز صبح، پیشین و دیگر را ادا کند موافق مذهب حنفی و موافق کتابهای فقه میباشد در نماز صبح خوب اسفار کردن و در نماز دیگر آن مقدار تأخیر که یک ساعت و یا پاو کم یک ساعت وقت به شام مانده باشد مستحب است و در موسم گرمی در نماز پیشین سردی کردن و تأخیر مستحب است مگر پیش از دو چند شدن سایه اشیاء نماز را بخواند ^(۲) حکم و فضیلت اسفار در نماز صبح و تأخیر در نماز دیگر و سردی کردن در نماز پیشین موسم گرمی در احادیث شریف وارد شده است و وقت اول و آخر هر نماز معروف و مشهور است، مگر اوقات بهتر آن است که مذکور شده. ^(۳)

سوال: (۴۴) وقت نماز شام: آیا بمجرد تاریکی وقت نماز شام داخل میشود یا به زوال سرخی شرقی و در بلاد ما به فاصله شش گروه یک کوه در جانب مغرب بسیار بلند واقع است پس در این چه قسم وقت نماز شام معلوم میگردد؟

جواب: وقت مغرب بغروب آفتاب شروع میشود و به مجرد غروب تاریکی شرقی محسوس میگردد و به همین اعتبار افطار روزه نماز شام از شارع علیه السلام ثابت شده است و شما باید

(۱) وقت صلوٰۃ الفجر الخ من طلوع الفجر الثاني الخ الى قبيل طلوع ذكاء الخ والمستحب للرجل الابتداء في الفجر باسفار والختم به هو المختار بحديث يرتل اربعين آية ثم يعيده بظهارة لو فسد (الدرالمختار على هامش رد المختار كتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹). ظفیر

(۲) ويستحب في صلوٰۃ الفجر الاسفار بها بان نصلي في وقت ظهور النور وانكشاف الظلمة والفس الخ لقوله ﷺ اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر رواه الترمذی وقال حديث حسن الخ ثم استحباب الاسفار عندنا عام في الازمنة كلها الا في صلوٰۃ الفجر يوم النحر بمزدلفة فان المستحب فيها التغلب اجماعاً الخ ويستحب ايضاً عندنا الابراء بالظهر في الصيف لما تقدم من الحديث اذا اشتد الخ فابردوا بالصلوة الخ وهو عام في جميع البلاد بجميع الناس لاطلاق الحديث ويستحب ايضاً عندنا تاخير العصر في كل الازمنة الا يوم الغيم مالم تتغير الشمس الخ كما ورد عنه ﷺ في حديث بريدة ؓ انه ﷺ صلى العصر والشمس مرتفعة بيضاء نقية (غنية المستملی ص ۲۳۰). ظفیر

(۳) والمستحب للرجل الابتداء في الفجر باسفار والختم به الخ وتاخير ظهر الصيف مطلقاً الخ وتاخير عصر صيفا وشتاء توسعة للنوافل ما لم يتغير ذكاء الخ وتاخير عشاء الى ثلث الليل الخ (الدرالمختار على هامش رد المختار كتاب الصلوة جلد اول ص ۳۳۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۶). ظفیر

نقشه طلوع و غروب را که مجرب اکثر بلاد است داشته باشید هرگاه موافق ان نقشه غروب معلوم شود و علایم تاریکی شرقی محسوس گردد نماز مغرب را باید اداء کنید و انتظار زوال سرخی را باید نکنید. ^(۱) فقط

سوال: (۴۵) نماز ظهر در مثل دوم: دیده و دانسته اداء کردن نماز ظهر را در مثل دوم چه قسم است؟

جواب: وفي الشامي عن الطحاوي عن الحموي عن الخزائنة: الوقت المكروه في الظهر ان يدخل في الاختلاف ^(۲) پس معلوم شد که در نماز ظهر آنقدر تأخیر کردن که در حد اختلاف داخل شود یعنی سایه هر چیز به یک مثل برسد مکروه است و فيه قبيله: والاحسن ما في السراج عن شيخ الاسلام أن الاحتياط أن لا يؤخر الظهر إلى المثل الخ. ^(۳) فقط

سوال: (۴۶) فاصله بين اذان و جماعت نماز خفتن: بعد از اذان خفتن چه قدر وقت بعد از جماعت کردن مناسب است؟

جواب: در نماز خفتن تأخیر مستحب است و بعد از اذان کدام حد و اندازه وقت نیست بلکه بعد از اذان که به هر اندازه وقت بگذرد و نماز خوانان حاضر شوند نماز جماعت در همان وقت اداء شود یا جماعت را در آن وقت بخوانند که باتفاق نماز خوانان به غرض سهولت تعیین شده باشد مثلاً هشت و نیم بجه یا نه ۹ بجه یا چه قدر کم و زیاد جماعت کرده شود. ^(۴)

سوال: (۴۷) (۱) نماز دیگر در روز ابر الود: اگر آفتاب در ابر پوشیده و پنهان باشد که اندازه مثلین سایه شده نمیتواند و اختلاف ساعتهای مساجد هم ظاهر است در این صورت نماز دیگر به کدام اندازه و چه قسم خوانده شود؟

سوال (۴۸) (۲) اندازه فاصله در بین نماز دیگر و شام: فاصله مفتی به و اتفاقی در بین شام و دیگر به کدام اندازه است؟

سوال: (۴۹) (۳) اگر نماز دیگر دو ساعت پیش از نماز شام خوانده شود چه حکم است؟

(۱) و اول وقت المغرب اذا غربت الشمس بالاجماع. (غنية المستملی ص ۲۲۶). ظفیر

(۲) رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

(۳) رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

(۴) و یجلس بینهما (ای بین الاذان و الاقامة) بقدر ما یحضر الملازمون مراعیاً لوقت الندب الا فی المغرب فیسکت قائماً قدر ثلاث آیات قصار و یکره الوصل اجماعاً (الدرا المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹). ظفیر

اگر نماز دیگر دو ساعت پیش از شام خوانده شود آیا اعاده دوباره آن لازم است یا نه؟

جواب: (۱ تا ۳) نظر به اختلاف موسم اوقات نماز هم مختلف میگردد چونکه حالا روزها بسیار کلان است لهذا خواندن نماز دیگر دو ساعت پیش از شام جائز است چرا که در روزهای کلان وقت دیگر از دو ساعت پیش از شام داخل میشود یعنی دو ساعت پیش از شام سایه دو چند میشود و عینا وقت دیگر داخل میگردد و غروب آفتاب به هفت بجه و بیست و هشت و یا بیست و نه دقیقه میباشد از این عبارت معلوم شد که در موسم گرمی درین دو مثل شدن سایه و در بین مغرب از دو ساعت زیاد است و به همین قسم در ماه می و جون هم در بین دو مثل شدن سایه و در بین مغرب فاصله به دو ساعت نزدیک است، و اختلاف بین ساعتها یا دو یا چهار دقیقه میباشد لهذا در روز ابر احتیاط لازم است مثلاً در نقشه وقت دو چند شدن سایه به پنج و بیست و سه دقیقه میباشد یعنی وقت دیگر داخل میشود لهذا در این باره احتیاط کرده شود که از پنج و نیم بجه تا پانزده کم شش بجه نماز دیگر اداء شود. فقط

سوال: (۵۰) نماز خفتن در آخر شب بعد از خواب کردن جائز است یا نه؟ اگر یک شخص نماز خفتن را بعد از خواب در وقت دو بجه یا سه بجه اداء کند این عمل شرعاً چه قسم است؟

جواب: در حدیث شریف آمده که پاک حضرت ﷺ پیش از نماز خفتن خواب کردن را مکروه می گفت و در کتابهای فقه واضح بیان شده که بعد از نیم شب نماز خواندن خفتن مکروه است لهذا این عادت آن شخص خوب نیست بلکه این عادت مکروه و ممنوع است و بهتر این است که نماز خفتن را پیش از خواب اداء کند ^(۱).

سوال: (۵۱) تأخیر در جماعت از وقت مقرره: در مساجد اوقات نمازها تعیین شده و متصل زنگ ساعت جماعت استاد میشود اگر کدام مقتدی پیش از زنگ ساعت نیت سنت را بسته کرده باشد و در این وقت آواز زنگ شنیده شود در این وقت امام مسجد تا فراغت آن شخص انتظار کند یا نه اگر انتظار کند ممکن است که شخص دیگری هم برای نفل و یا سنت نیت بسته کند

(۱) و يستحب تعجيل المغرب الخ وتأخير العشاء الى ما قبل ثلث الليل الخ والتأخير الى نصف الليل مباح لان دليل الكراهة وهو تقليل الجماعة عارضه دليل الندب وهو قطع السمر بواحد فيثبت الاباحة الى النصف والى النصف الاخير مكروه (هداية، باب المواقيت جلد اول ص ۷۹) وتأخيرها الى ما بعده اي بعد نصف الليل الى طلوع الفجر مكروه اذا كان بغير عذر الخ اما اذا كان بعذر فالضرورات تبیح المحظورات (غنية المستملی ص ۲۲۳، ردالمحتار ط.س. ج ۱ ص ۳۶۸). ظفیر

وبہ همین طرز این عمل جاری خواهد بود در این بارہ شرعاً چہ حکم است؟

جواب: این مسئلہ واضح برای تمام مردم معلوم است کہ اوقات نماز شرعاً وسیع و فراخ است در وقفہای نماز تنگی نیست و قتیکہ نماز در وقت مستحب اداء شود بہتر است، واستحباب تأخیر وتعجیل در کتابہای فقہ مفصل ذکر شدہ کہ در فلان نماز تأخیر مستحب است و در فلان نماز تعجیل اگر بعد از آن برای انتظام وسہولت کدام وقت مقرر ومعین میگردد در این صورت شرعاً کدام تنگی و حرج نیست لکن وقت مقرر شدہ ومعین را آنقدر حتمی ولازمی نگردانند کہ از جہت کدام ضرورت امکان دو یا سہ دقیقہ تأخیر ہم در آن مییاشد چرا کہ این کدام حکم شرعی نیست کہ گویا در فلانی ساعت و فلانی دقیقہ ضرور جماعت استاد شود این سخن بہ نظام ومصالح خود بناء شدہ^(۱) اگر برای آن شخص کہ نیت بستہ کردہ دو یا سہ دقیقہ انتظار شود در این قسمت ممانعت شرعی وجود ندارد بلکہ اولی و بہتر است تا اینکه ان شخص ہم واجد فضیلت جماعت شود ومراعت مقتدیان شرعاً ستایش و بہتر بیان شدہ لکن ان قسم رعایت نیست کہ در آن برای مردم زیاد حرج باشد غرض این است کہ در این قسم امور بہ ہر قسم کہ مصلحت ومقتضای غلام باشد موافق شریعت بہ آن عمل کنند از روی شریعت ہر طرف گنجایش میسر است.^(۲)

سوال: (۵۱) وقت نماز دیگر و بحث ومثلین: در این جا امام یک مسجد کہ خود را حنفی میگوید نماز دیگر را بعد از دو چندی سایہ اداء میکند چونکہ اکثریت مقتدیان شوافع اند آنها میخواہند کہ جماعت را بہ یک چندی سایہ اداء کنند لہذا بہ درخواست مقتدیان توجہ امام بطرف قول صاحبین مبذول گردید امام صاحب مسجد درخواست آنها را قبول نمیکند آیا بہ مذهب امام ابو حنیفہ وقول صاحبین وقت دیگر از چہ وقت شروع میشود وبہ نزد احناف نماز دیگر بہ یک چندی سایہ صحیح میشود یا نہ؟

(۱) ينتظر المؤذن الناس ويقوم للضعيف المستعجل ولا ينتظر رئيس المحلة وكبيرها كذا في معراج الدراية ينبغي أن يؤذن في أول الوقت ويقوم في وسطه حتى يفرغ الموضي من وضوئه والمصلي من صلاته والمعتصر من قضاء حاجته كذا في التارخانية (عالمگیری مصري الباب الثاني في الاذان فصل ثاني ج ۱ ص ۵۳، ط. ماجدية ج ۱ ص ۵۷). ظفیر

(۲) رئيس المحلة لا ينتظر مالم يكن شريرا او الوقت متسع (الدراية المختار على هامش ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰) ويجلس بينهما بقدر ما يحضر الملازمون مراعى لوقت الندب الا في المغرب فيسكت قائما ثلاث آيات (ايضا ج ۱ ص ۳۶۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹). ظفیر

جواب: مذهب صاحبین این است که وقت دیگر به یک چندی سایه شروع میشود و در یک روایت از امام أبو حنیفة نیز همین قول نقل شده و مذهب ائمه ثلاثه دیگر نیز همین است و در الدر المختار گفته است که مأخوذ به مفتی به و معمول به همین قول است ^(۱) مگر علامه شامی در رد المحتار نقل کرده در ظاهر الروایة از امام صاحب این است که وقت دیگر به دو چندی سایه شروع میشود و در بدائع وغیره نوشته است که همین قول صحیح میباشد. قوله: إلى بلوغ ظل كل شيء مثليه الخ هذا ظاهر الرواية عن الامام نهاية وهو الصحيح بدائع ومحیط وینایع وهو المختار غیاثیه و اختاره الامام المحبوبي وعول عليه النسفي وصدر الشريعة الخ ^(۲) عرض این است که بدون شک احتیاط زیاد در قول و مذهب امام صاحب است و اگر نماز دیگر به یک چندی سایه خوانده شود خوف آن است که نماز پیش از دخولی وقت اداء شده باشد مگر وقتی که سایه دو چندی برسد باتفاق تمام امامان نماز در آن صحیح است و به مذهب شوافع نیز در این وقت کدام کراهیت نیست لهذا برای شوافع مناسب نیست که امام حنفی را به نماز خواندن در یک مثلی سایه مجبور کنند چرا که به نزد شوافع هم تا دو چند شدن سایه تاخیر نماز کراهیت نمیآید و به اتفاق نماز در آن صحیح است و آنها از این جهت به یک مثلی تأکید و از دو مثلی مخالفت میکنند که البته به قول ظاهر الروایة امام اعظم نماز صحیح نمیشود: قال فی الشامی والاحسن ما فی السراج عن شیخ الاسلام ان الاحتیاط ان لا يؤخر الظهر الى المثل وان لا یصلی العصر حتی یبلغ المثلین لیكون مؤدیا للصلاتین فی وقتیهما بالاجماع الخ شامی جلد اول ص ۴۴۰. فقط

سوال: (۵۳) ابتداء وقت شام: وقت شام از غروب آفتاب شروع میشود یا چه وقت در این باره قول مفصل کدام است؟

جواب: وقت اول شام بعد از غروب آفتاب شروع میشود به اتفاق علماء کما نقل فی السؤال من الدلائل وهذا لاخفاء فيه ولا خلاف. ^(۳) فقط

سوال: (۵۴) اگر در مقتدیان احناف باشند وهم شوافع در اوقات نماز کدام مذهب مراعات

(۱) ووقت الظهر من زواله الخ إلى بلوغ الظل مثليه وعنه مثله وهو قولهما وزفر والأئمة الثلاثة قال الإمام الطحاوي وبه نأخذ وفي غرر الأذکار وهو المأخوذ به وفي البرهان وهو الأظهر لبيان جبريل وهو نص في الباب وفي الفيض وعليه عمل الناس اليوم وبه يفتي (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصلاة ج ۱ ص ۳۳۲ - ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹). ظفیر

(۲) رد المحتار كتاب الصلوة جلد اول ص ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

(۳) ووقت المغرب منه ای بعد الغروب الى غروب الشفق (الدرالمختار على هامش ردالمحتار كتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۱). ط

شود؟ فی بلدة كثير الاحناف ودونهم الشوافع وامام اهل المذهبين حنفی ففی هذه الصورة هل يعین وقت الظهر وانتهائه وشروع وقت العصر علی مذهب الحنفی او علی مذهب الشافعی وكيف الفتوی؟

الجواب: وفي المسئلة الثانية ينبغي ان يراعى الامام فى اوقات الصلوة مذهب الامام الاعظم (عليه السلام) فان الاحتياط فى صلوة الظهر والعصر فى مذهبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ كما فى رد المحتار: والاحسن ما فى السراج عن شيخ الاسلام ان الاحتياط ان لا يؤخر الظهر الى المثل وان لا يصلى العصر حتى يبلغ المثلين ليكون مؤدياً للصلاتين فى وقتها بالاجماع الخ. ^(۱) فقط

سوال: (۵۵) وقت نماز شام وخفتن: کدام وقت شام میشود ووقت خفتن از چه وقت شروع میشود یک صاحب میگوید که وقت خفتن ۹ بجہ میشود ویک صاحب میگوید که وقت خفتن هشت ونیم بجہ میشود آیا سوال به موسم گرمی جون و جولای متعلق است یا نه؟

جواب: مذهب امام ابو حنیفه رحمه الله علیه این است که بعد از غائب شدن سفیدی وقت خفتن شروع میشود و سفیدی بعد از سرخی میباشد غائب شدن سفیدی در زمان موجوده به ۹ بجہ نزدیک است لهذا وقتی که نماز شام هفت ونیم بجہ باشد وقت خفتن به ۹ بجہ نزدیک میباشد چرا که در این زمان فاصله بین شام وخفتن تقریباً یک ونیم ساعت است پس قول ان شخص که وقت خفتن را به ۹ بجہ میداند صحیح است در این زمان وقت خفتن به مذهب صحیح امام ابو حنیفه به هشت ونیم بجہ داخل نمیشود البته صاحبین که شفق را سرخی میدانند موافق مذهب ایشان هشت ونیم بجہ وقت خفتن داخل میشود مگر به هشت ونیم بجہ نفر به اصل مذهب امام ابو حنیفه وقت خفتن داخل نمیشود اگر چه به قول صاحبین که از امام صاحب هم روایت شده مگر قول صحیح آن است که شفق به نزد امام صاحب سفیدی است که بعد از سرخی ظاهر میشود مطابق آن وقت خفتن در آن وقت داخل میشود که سفیدی غائب گردد و این وقت به ۹ بجہ نزدیک میباشد یعنی چهار دقیقه به ۹ بجہ باقی میباشد این سخن صحیح است که در بین شام وخفتن کدام وقت دیگری نیست مگر هر وقت که وقت شام تا غائب شدن سفیدی است و وقت خفتن بعد از سفیدی داخل شود بعداً از آن هیچ اشکال باقی نمی ماند. ^(۲)

(۱) رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹، ظفر

(۲) در الدر المختار آمده: وقت المغرب منه (ای الغروب) الى غروب الشفق وهو الحمرة عندهما وبه قالت الثلاثة ووقت العشاء والوتر =

سوال: (۵۶) وقت نماز پیشین عند الاحناف کدام است: وقت پیشین کہ بدون سایہ اصلی بہ

دو چندی سایہ است این موضوع را باحادیث صحیحہ تحریر فرمائید؟
جواب: علامہ شامی گفتہ: أن الأدلة تكافأت ولم يظهر ضعف دليل الامام، بل أدلته قوية أيضا كما يعلم من مراجعة المطولات وشرح المنية. ^(۱) اقول: وقد استدل شارح المنية لقول الامام بحديثين صحيحين حيث قال وله حديث ابى هريرة رضي الله عنه انه صلى الله عليه وسلم اذا اشتد الحر فابردوا بالصلوة فان شدة الحر من فيح جهنم، رواه الستة. وعن ابى ذر رضي الله عنه قال كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم في سفر فاراد المؤذن فقال له ابرد ثم اراد ان يؤذن فقال له ابرد حتى ساوى الظل التلول فقال النبي صلى الله عليه وسلم ان شدة الحر من فيح جهنم رواه البخارى، ^(۲) ثم بين وجه الاستدلال بالحديثين ^(۳) فراجعہ. فقط

سوال: (۵۷) وقت دیگر: در این جا بعض مردم نماز را بہ یک مثلی سایہ میکنند و میگویند کہ وقت اول همین است و حصہ دوم آن مردم اند کہ در جماعت شریک نمیشوند می نشینند و بسیار وقت بعد جماعت میخوانند در این صورت سخن صحیح کدام است؟

جواب: احتیاط در این است کہ نماز دیگر پیش از دو چند شدن سایہ خواندہ شود و همین مذهب امام ابو حنیفہ است و از احادیث ثابت شدہ مثلیکہ در شرح منیہ احادیث صحیحہ را راجع بہ مذهب امام صاحب برای دلیل نقل کردہ در شامی ذکر شدہ: فیہ ان الأدلة تكافأت ولم يظهر ضعف دليل الامام بدلالته قوية أيضا كما يعلم من مراجعة المطولات وشرح المنية الخ ^(۴) پس بندہ نیز آن عمل میکند مثل کسانی کہ بہ یک مثلی سایہ نماز دیگر را نمیخوانند بلکہ بہ دو مثلی سایہ

= منه الى الصبح (رد المختار على هامش رد المختار ج ۱ ص ۳۷۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۱) در ردالمحتار آمده: قال في الاختيار الشفق البياض وهو مذهب الصديق ومعاذ بن جبل وعائشة رضي الله عنهن مخ ته ليكي: قال العلامة قاسم فثبت ان قول الامام هو الاصح (ج ۱ ص ۳۷۶، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۱) واول وقت صلوة المغرب اذا غربت الشمس بالأجتماع ايضا وآخر وقتها مالم يغب الشفق اى الجزء الكائن قبيل غيوبة الشفق من الزمان وهو اى المراد بالشفق هو البياض الذى فى الافق الكائن بعد الحمرة التى تكون فى الافق عند ابى حنيفة ^(۱) وقال اى ابويوسف ومحمد ^(۲) وهو قول الاثمة الثلاثة رواية اسد بن عمر وعن ابى حنيفة ^(۳) ايضا المراد بالشفق هو الحمرة نفسها لا البياض الذى بعده الخ ولا وقت مهمل بينهما فخرج وقت المغرب يدخل وقت العشاء اتفاقا (غنية المستملی ص ۲۲۶ - ۲۲۷). ظفیر

(۱) رد المختار كتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

(۲) غنية المستملی ص ۲۲۶. ظفیر

(۳) شارح منیہ نوشته است: وجه الاستدلال بالحديث الاول ان شدة الحر فى ديارهم اذا كان ظل الفئى وبالتالي بانه صرح بان الظل قد سار في التلول ولا قدر يدرك لفق الزوال ذلك الزمان فى ديارهم فثبت انه صلى الله عليه وسلم صلى الظهر حين صار ظل الشيء مثله (غنية المستملی ص ۲۲۶)

ردالمحتار ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

(۴) رد المختار كتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹. ظفیر

انتظار میکنند چرا که در عبادات احتیاط لازم است اگر در یک مثلی سایه نماز دیگر خوانده شود احتمال دارد که نماز را پیش از دخول وقت خوانده باشد و اگر در دو مثلی سایه نماز دیگر خوانده شود بدون شک و احتمال شبه در وقت اصلی خود نماز خوانده میشود پس معلوم است که یک عمل اشتباهی به خلاف احتیاط است خصوصا در امور عبادات و بتأخیر نماز عصر احادیث متعدد وارد شده اگر نماز در یک مثلی سایه خوانده شود آن فضائل که در احادیث بیان شده نیز ترک میشود لذا کسانی که در یک مثلی جماعت فهماندن آنها مناسب است که آنها نیز نماز دیگر را در دو مثلی بخوانند برای اینکه در این وقت همه شان شریک شوند^(۱). فقط

سوال: (۵۸) تحقیق وقت پیشین: جواب جناب در لفافه به ما رسید مگر از جهت عدم کفایت جواب شک به جای خود باقی مانده بنده سوال کرده بود که حدیث ابو هریره مرویه موطاء امام: صل الظهر إذا كان ظلك مثلك بصراحة النص مثبت إلى المثليين وقت ظهر است یا نه شما به حواله ایضاح الادلة ما را موقوف و محول کردید لهذا ایضاح الادلة را مطالعه کردم پس مفهوم نص دلالة حدیث مذکور یعنی دلالة النص بقاء وقت ظهر بعد از یک مثلی سایه نشان داده شده به این عبارت ص ۳۳۳: صل الظهر إذا كان ظلك مثلك که از این عبارت به شرط انصاف این مطلب مفهوم میشود که بعد از یک مثلی سایه نیز وقت ظهر باقی میباشد انتهى ص ۱۳۴. مگر تحدید وقت ظهر به مثلیین از حدیث مذکور مراد نیست، ص ۱۳۸، وقت نماز پیشین اگر چه بطور یقینی تا یک مثلی سایه است مگر به اثر ضرورت یا کدام غفلت اگر برای کسی در این وقت یقینی اداء نماز باتفاق نه افتد برای او لازم است که در مابین مثلیین نماز را اداء کند اگر چه مثلیین وقت احتمالی است مگر باز هم از اوقات دیگری عمده است، ص ۱۴۶، مطلب این نیست که وقت مذکوره بالیقین وقت ظهر است مثلیکه بقاء وقت ظهر یک مثلی یقینی نمیگوئیم که این مذهب صحیح نیست ما به صحت این قول اقرار میکنیم، ص ۱۴۷، و آن را روایت ابو هریره و ابو ذر رضی اللہ عنہما و غیره میدانم از احادیث معلوم میشود که در وقت ظهر زیادت شده است و به همین قسم مولانا مدظله در تقریر درس ترمذی در منقولہ مولوی اصغر حسین میفرماید که از این احادیث سخن روشن و میدانی بدست نمیاید بدون حدیث جبرئیل که او سخن را میدانی کرده

(۱) قال المشائخ ينبغي ان لا يصلى العصر حتى يبلغ المثليين ولا يؤخر الظهر الى ان يبلغ المثل ليخرج من الخلاف فيهما الخ (غنية

لهذا سخن عمده این است که وقت ظهر تا یک مثلی است و به همین قسم مولانا تھانوی در (الاقتصار) میفرماید ص ۷۱: که از حدیث ابو ذر ثابت میشود که وقت ظهر بعد از یک مثلی هم باقی میباشد و حضرت گنگوھی قدس سره سه در مکاتیب رشیدیہ ص ۲۲ بنام مولوی صدیق احمد صاحب تحریر نموده که مثل به نزد بنده بسیار قوی است از روایت حدیث ثبوت مثل میشود ثبوت مثلین در حدیث نیست، در فتاویٰ رشیدیہ جلد دوم ص ۱۴: الجواب: این عبارت از بستان المحدثین و تفسیر مظہری از مثلین بطور قطعی و صریح نفی میشود. لهذا مذهب مثلین مرجوح است و مذهب یک مثلی قوی و معمول به اکثر فقہاء است و به همین قسم قطب الدین خان صاحب مرحوم در تنویر الحق در زیر حدیث ابو ہریرۃ رضی اللہ عنہ میفرماید: کہ از این حدیث ثابت شد کہ وقت ظهر تا دو مثلی دلالت میکند و مولوی ارشاد حسین صاحب رامپوری در (انتصار الحق) میفرماید و ہم این کلام حضرت ثناء اللہ پانی پتی را ذکر میکند و: و آخر وقت الظهر فلم يوجد في حدیث صحیح ولا ضعیف أنه لا یبقی بعد ظل کل شیء مثله ولهذا خالف أبا حنیفة في هذه المسئلة صاحباه ووافقا الجمهور، اگر معنای ان این باشد کہ در یک حدیث هم بطور صراحت این لفظ نیست کہ بعد از یک مثلی وقت ظهر باقی میباشد مسلم است و برای ما مضر نیست چرا کہ عدم ذکر صراحت نہ برای ثبوت ضرور است و نہ مدعاء ما آن است و مولانا عبد الحی صاحبی مرحوم در تعلیق الممجد علی موطاء امام محمد میفرماید: والانصاف في هذا المقام أن احادیث المدلل صریحة وأخبار المثلین لیست بصریحة انتهى، حاصل این است کہ از کلام حضرات اکابر ثابت میشود کہ حدیث مذکور و هیچ یک حدیث در باره مثلین وقت ظهر بصراحت النص موجود نیست اگرچه از طرق ثلاثة یعنی اشاره النص، دلالة النص، واقتضاء النص حضرات فقہاء استشهاد و استنباط کرده اند و این توجیه در کلام حضرت مولانا گنگوھی رحمۃ اللہ علیہ از مکاتیب رشیدیہ ص ۲۴ منقول شدہ کہ ثبوت دو مثل از حدیث ثابت نیست.

و از فتاویٰ رشیدیہ جلد سوم ص ۹۴ بطور قطعی و صریحی نفی مثلین شدہ لهذا قول زید کہ حدیث مذکورہ در باره توقیت ظهر إلى المثلین بصراحت النص است بہ نزد شما و بہ نزد مولانا محمود الحسن صاحب مدظلہ العالی صحیح است و یا نہ؟

جواب: در فتاویٰ رشیدیہ جلد سوم ص ۶۴ در جوابات سوالات عشرة این تحقیق شدہ است کہ مسئله (۹) را بخاری روایت کردہ: عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَرَادَ

الْمُؤَدَّنُ أَنْ يُؤَدَّنَ فَقَالَ لَهُ أَبْرِدْ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُؤَدَّنَ فَقَالَ لَهُ أَبْرِدْ حَتَّى سَاوَى الظِّلَّ التَّلَوَّلَ، اگر دل کسی میخواید مشاهده کند که آنها بعد از یک مثلی نماز خوانده اند یعنی بعد از یک مثلی وقت ظهر باقی بود لهذا آنها نماز خوانده اند بعد از این روایت صحیح طعن کردن جهالت است از این تقریر مولانا گنگوهی رحمه الله علیه صفا ظاهر میگردد که بعد از یک مثلی سایه وقت ظهر باقی میباشد و بعد از احادیث دیگری ثابت میگردد که تا دخول وقت نماز دیگر وقت ظهر باقی میباشد و در بین وقت ظهر و دیگر حد فاصل و وقت مهمل نیست لهذا باقی ماندن وقت ظهر تا دو مثلی سایه ثابت شد و بعد از اینکه از حدیث بخاری باقی ماندن وقت ظهر تا دو مثلی ثابت شده به این معنی که بعد از یک مثلی هم وقت ظهر دوام دارد بعد از این قسم سوال کردن که این ثبوت صراحة یا دلالة یا اشاره است بی فائده میباشد چرا که هر کدام آنها وجوب را افاده میکند کدام حکم که با اشاره و یا دلالت نص ثابت شود در حکم آن است که بصراحت ثابت شده باشد و افاده وجوب را میکند شما نظر کنید که زدن و دشنام کردن والدین را که در آیه مبارکه: وَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ، به دلالت نص ثابت شد مگر حکم حرمتش به مثل حرمت (أف) است یعنی هر قسم تکلیف آوردن به مادر و پدر آن قسم حرام است مثلیکه گفتن أف در مقابل آنها حرام است اگر چه ضرب و شتم و غیره در آیه مبارکه ذکر هم نشده مگر حرمت آن از اف هم سخت و اشد است پس این قسم تحقیق کردن که این ثبوت با اشاره است یا به دلالت بی فائده میباشد الخ و تمام اقوال، عبارات و روایات این مسئله پیش نظر شما است به جستجوی و پالیدن مکرر آن چه حاجت است همین قدر بدانید که این مسئله ثابت است کفایت میکند مگر کوبیدن دیگران به آن جهالت است کما قال المحقق الکنگوهی قدس سره العزیز، فقط والله تعالی اعلم.

سوال: (۵۹) ثبوت پنج وقت نماز از قرآن کریم: نماز پنج وقته در کدام آیه قرآن کریم ذکر شده است؟

جواب: قال الله تعالى: وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ، فی الجلالین ^(۱) طرفی النهار الغداة والعشي: أي الصبح والظهر والعصر وَزُلْفًا

جمع زلفه. أي طائفة من الليل أي المغرب والعشاء. وقال تعالى: فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ، قال في الجلالين: حِينَ تُمْسُونَ وفيه صلاتان: المغرب والعشاء وَحِينَ تُصْبِحُونَ وفيه صلاة الصبح وَعَشِيًّا وفيه صلاة العصر وَحِينَ تُظْهِرُونَ وفيه صلاة الظهر. ^(۱) وفي الحديث عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ خمس صلوة افترضهن الله تعالى من احسن وضوئهن وصلاهن لوقتتهن واتم ركوعهن وخشوعهن كان له على الله عهد ان يغفر له الحديث رواه احمد وابوداؤد وغيرهما ^(۲) وعن ابى امامة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ صلوا خمسكم وصوموا شهركم وادوا زكوة اموالكم واطيعوا املانكم تدخلوا جنة ربكم رواه احمد والترمذی. ^(۳)

از این آیات واحادیث فرضیت پنج نماز واضح است وبه همین قسم آیات واحادیث دیگر به فرضیت پنج نماز نصوص یقینی میباشد و رکعتهای هر نماز نیز معروف ومشهور وقطعی است وانکار از آن کفر است. فقط

سوال: (۶۰) حکم بلغاریا: در فتاویٰ محمدی مع شرح دیوبندی تصنیف مولانا اصغر حسین صاحب نوشته است که بلغاریا یک شهر است نوشته شده در مختار وشامی که کتابهای معتبر فقه است این مسئله در آن نوشته شده معلوم نیست که آن شخص چرا انکار میکند اگر انکار میکند که در بلغاریا این قسم نمیشود پس واضح باشد که بلغاریا ومربوطات آن یک منطقه بسیار فراخ است شاید در آن مناطق یک حصه ومنطقه باشد که این حالت در آن پیش میاید فقهاء کرام نیز بنابر تجربه ومشاهده این حالت را نوشته کرده که انکار کردن از ان جهالت ونادانی است باقی میماند این سخن که در کدام جا که وقت خفتن نباشد در ان جا نماز خفتن لازم است یا نه مذهب بعض فقهاء این است که نماز خفتن در آن جا فرض نیست چرا که در آنجا وقت خفتن نیست مثلیکه مولوی اصغر حسین صاحب در فتاویٰ محمدی نیز همین قسم نوشته است مگر فقهاء محققین مثل ابن الهمام وغیره میگویند که نماز خفتن در آن جا فرض است اگر چه وقت خفتن هم در آن جا نباشد ذلیل شان این است که خداوند پاک ﷻ بر تمام بندگان خود پنج نماز را

(۱) جلالین ص ۳۴۲. ظفیر

(۲) و (۴) مشکوٰۃ، کتاب الصلوة ص ۵۸. ظفیر

فرض کرده است پس این پنج نماز بر هر مسلمان هر جا که باشد فرض است مثلیکه در حدیث دجال وارد شده که در وقت ظهور دجال یک روز باندازه یک سال دراز خواهد بود اصحاب کرام رضی اللہ عنہم عرض نمودند که در این وقت خواندن نمازها بکدام حال خواهد بود رسول پاک صلی اللہ علیہ وسلم فرمود که در این وقت نماز باندازه وقت خوانده میشود یعنی در وقت مقدر شده باندازه یک شب و روز پنج نماز خوانده شود که در بیست و چهار ساعت باید پنج نماز خوانده شود. ^(۱)

سوال: (۶۱) (۱) وقت نماز و مقدار قرات در آن: یک شخص نماز صبح را در آن وقت میخواند که از صبح صادق تا طلوع آفتاب نیم وقت گذشته و نیم وقت مانده باشد و در نماز چهل آیات و یا زیاتر از آن میخواند و شخص دیگر سنت صبح را میخواند و می نشیند و در جماعت شریک نمیشود و قتیکه جماعت ختم شود بعد از آن جماعت جدا میکند آیا در آیین دو نوع عمل کدام شان موافق مذهب امام اعظم است؟

سوال: (۶۲) (۲) در اقتداء شافعی نماز صبح را در اول وقت بخواند یا نه؟ اگر مردم شافعی مذهب بعد از اذان صبح در وقت اول صبح به جماعت استاد شوند آیا اشتراک احناف در این جماعت لازم است یا نه؟

سوال: (۶۳) (۳) شخصی که به تقاضای خواهش نفسانی خود در وقت آخر جماعت دوم میکند آیا همان شخص در حکم آیتهای ذیل میاید یا نه: ومن یعص الله ورسوله، ومن لم يحكم بما أنزل الله، الآية.

سوال: (۶۴) (۴) آیا این سخن صحیح است که در هر موسم به شروع حصه هفتم شب صبح صادق میشود.

جواب: (۱) در مذهب امام اعظم صاحب نماز صبح در روشنی مستحب است و در حدیث شریف نیز این استحباب تأکید و تحکیم شده: اسفروا بالفجر فإنه اعظم للاجر ^(۲) موافق این حدیث شریف از طلوع آفتاب نیم ساعت پیش شروع کردن جماعت سحر کافی است دوم و قتیکه با این عمل

(۱) وفاق و قهتما کبلغار فإن فیها یطلع الفجر قبل غروب الشفق فی أربعینة الشتاء مکلف بهما فیکدر لهما ولا ینوی القضاء لفقد وقت الأداء به أفی البرهان الکبیر واختاره الکمال وتبعه ابن الشحنة فی الغاذه فصحه فزعم المصنف أنه المذهب وقیل لایکلف بهما لعدم سبهما وبه جزم فی الكنز والدرر والملتی وبه أفی البقالي ووافقه الحلواني والمرغینانی الخ (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی فاقد وقت العشاء کاهل بلغار ج ۱ ص ۳۳۶، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۲) وانظر تحقیق المسائل فی ردالمحتار. ط

(۲) مشکوة، باب تعجیل الصلوة ص ۶۱. ظفیر

در بین نماز خوانان تفرق وجدائی پیدا میشود وقتی که مسلمانان در جماعت اول شریک نمیشوند و در بر پا کردن جماعت دوم مرتکب کراهیت میشوند چرا این قسم عمل میکنند که خلاف مذهب هم باشد و به سبب آن در بین مسلمانان تفرق وجدائی ایجاد میگردد و مقتدیان کدام جماعت که احناف نباشند ضرور است که برای آن امام شافعی مذهب و یا امام غیر مقلد مقرر شود شخصی که عملی او خلاف مذهب حنفی است.

جماعت دوم به نزد احناف خواه نخواه مکروه است، مگر وقتی که اهل محله و نماز گذاران احناف باشند در این صورت بخلاف ایشان برای شافعی و شخص غیر مقلد عجله پسندی مناسب نیست و این آیتها که سائل آن را در سوال سوم درج کرده در باره کفار و معاندین اسلام است اگر مسلمانان مصداق این آیات قرار داده شود این هم در ذات خود یک گمراهی است در هر موسم در حصه هفتم شب صبح صادق شروع نمیشود و این مقرر غلط است در شبهای زمستان که شب تقریباً چهارده ساعت میباشد در این وقت از صبح صادق تا طلوع آفتاب یک ساعت و بیست و دو دقیقه وقت میباشد اگر حصه هفتم شب همیشه صبح صادق شود در این صورت لازم است که از صبح صیادق تا طلوع آفتاب دو ساعت وقت باشد در حالیکه چنین نیست اهل تجربه و مشاهده عامه و قواعد حسابیه مخالف این قول است و نسبت دادن این سخن به مذهب حنفی نیز غلط است که گویا نماز جماعت در وقت اندر میانه بین صبح صادق و طلوع آفتاب اداء گردد این سخن نه در مذهب امام صاحب است و نه به نزد محققین احناف قابل اعتبار است در الدر المختار ذکر شده: والمستحب للرجل الابتداء في الفجر بالإسفار والختم به هو المختار بحيث يرتل أربعين آية ثم يعيده بطهارة لو فسد وقيل يؤخر جدا لأن الفساد موهوم، قوله: قيل يؤخر جدا الخ قال في البحر وهو ظاهر اطلاق الكتاب ای اکثر لکن لا يؤخرها بحيث يقع الشك في طلوع الشمس الخ. (۱) فقط

سوال: (۶۵) وقت نماز خفتن بدل از غروب آفتاب بعد از چه مقدار داخل میشود؟ وقت نماز خفتن بعد از غروب آفتاب بعد از چند ساعت داخل میشود و در کدام کتاب فقه وقتی تخمینی خفتن موافق مذهب احناف نوشته شد؟ بعض مردم میگویند که بعد از یک و نیم ساعت وقت خفتن داخل میشود و بعض مردم از این مقدار انکار میکنند.

جواب: در کتابهای فقه این قدر نوشته شده که به غائب شدن شفق ابیض به نزد امام صاحب وقت خفتن داخل میشود^(۱)، حساب دقیقه وساعت در کتابهای فقه نیست، این سخن به مشاهده تعلق دارد که آیا بعد از غروب آفتاب چند ساعت پس سفیدی شفق غائب میشود و حالا مقدار این وقت موافق نوشته اهل تجربه ماهای دسمبر، جنوری و فروری تقریباً یک ونیم ساعت است و در تابستان بعض اوقات دو سه یا چهار دقیقه زیاد میشود و در بعض موسم کم میشود.

سوال: (۶۶) وقت سحر و دیگر کدام است و عمل حضرت گنگوهی چه بود؟ اوقات نماز گنگوهی صاحب یعنی پیش از طلوع آفتاب در کدام وقت سحر و نماز دیگر را چه مقدار وقت پیش از غروب آفتاب اداء میکرد این اوقات را به حساب ساعت و دقیقه به ما تحریر فرمائید اگر به انتظار جماعت نماز صبح نیم ساعت پیش از طلوع آفتاب خوانده شود بهتر است یا اینکه در اول وقت آن را بخواند و بعداً در جماعت شریک شود در مشارق الانوار یک حدیث شریف ذکر شده که یک زمان خواهد آمد که مردم در نا وقتی نماز میخوانند در آن وقت شما نمازهای خود را اداء کند و بعداً در جماعت هم شریک شوید آیا حالا همان زمانه است یا نه و این حدیث قابل عمل است؟

جواب: برای اوقات نماز مقرر کردن ساعت و دقیقه نیست در نماز سحر و دیگر به نزد احناف تأخیر بهتر است در نماز دیگر آنقدر تأخیر کرده شود که در حد کراهیه داخل نشود یعنی وقت مکروهه داخل نشود مثلاً یک ساعت یا پاو کم یک ساعت باید به غروب آفتاب مانده باشد و نماز دیگر اداء شود بهتر است^(۲)، و در نماز سحر اسفار مستحب است و در حدیث نیز همین قسم آمده است بناءً اگر نماز صبح را نیم ساعت و یا پاو کم یک ساعت پیش از طلوع آفتاب بخواند این عمل بیسار خوب و وقت ثواب است خصوصاً در آن صورت که منتظر جماعت باشد تا اینکه نیم ساعت به طلوع آفتاب مانده باشد جماعت اداء شود این عمل بسیار خوب است^(۳)،

(۱) واول وقت العشاء اذا غاب الشفق و آخر وقتها ما لم یطلع الفجر الثانی (هدایه باب المواقیب) ثم الشفق هو البیاض الذی =

= فی الاق بعد الحمرة عند ابی حنیفة (ایضا، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۱). ظفیر

(۲) و تاخیر عصر صیفا و شتاء توسعة للتوافل مالم یتغیر ذکاء بان لا تحار العین فیها فی الاصح (در المختار علی هامش رد المحتار ج ۱

ص ۳۴۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۷). ظفیر

(۳) والمستحب للرجل الابتداء فی الفجر باسفار والختم به هو المختار بحیث یرتل اربعین آیه ثم یمیده بطهارة لو فسد (در مختار) قوله وفي الفجر ای صلاة الفرض، باسفار ای فی وقت ظهور النور و انکشاف الظلمة الخ لقوله ﷺ اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر رواه الترمذی وحسنه

(ردالمحتار ج ۱ ص ۳۳۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۵). ظفیر

حضرت مولانا رشید احمد صاحب گنگوہی نیز همین قسم میکرد و کدام حدیث را که شما از مشارق الانوار نوشته کرده اید مطلب این حدیث چنین نیست که تأخیر نماز صبح باسفار و تأخیر نماز دیگر تا وقت مستحب ممنوع است بلکه مطلب حدیث شریف این است که کدام وقت مردم آنقدر تأخیر کنند که وقت مکروهه داخل شود از این صورت، حکم این است که شما تنها نماز بخوانید این حکم برای آن نیست که نیم ساعت پیش نماز خوانده شود بلکه این عمل موافق حدیث است.

سوال: (۶۷) نماز صبح در تاریکی بهتر است یا در روشنی: یک نفر نماز صبح را در تاریکی به مردم جماعت داد یک مولوی صاحب گفت که همان صبح در روشنی بهتر است و جماعت دهنده برای دلیل این آیت را بیان کرد: فسیحه وادبار النجوم، مطلب و مراد این آیه کریمه چیست؟

جواب: در حدیث شریف آمده که: اسفروا بالفجر فإنه اعظم فی الاجر، الحدیث^(۱)، یعنی نماز صبح را در روشنی بخوانید از جهت اینکه در آن بسیار ثواب است و مذهب امام ابو حنیفه نیز همین است که خواندن نماز در روشنی بهتر است و به قول بعض مفسرین از آیه مبارکه: فسیحه وادبار النجوم، دو رکعت سنت صبح مراد است و ضحاک میگوید که مراد از آیه مذکور نماز فرض صبح مراد است، معالم التنزیل.

سوال: (۶۸) وقت ظهر در تابستان کدام است: در این عصر در موسم تابستان وقت نماز ظهر به چند بجه مناسب است؟

جواب: در زمستان و تابستان و یا هر موسم وقت ظهر بعد از زوال آفتاب شروع میشود و تا دو مثل شدن سایه باقی مییابد و زوال آفتاب تقریباً دوازده و نیم بجه میشود، در این صورت وقت نماز ظهر از دوازده و نیم بجه شروع و تا بعد از سه بجه باقی مییابد و در "جیت هار" از این هم تا ناوقت ظهر خواهد بود حاصل این است که باید در نماز ظهر وقت مستحب یعنی تأخیر مراعت شود اگر چه نماز همیشه بعد از دوازده و نیم بجه نیز جائز است در این عصر از دو بجه تا سه بجه وقت خوب و مناسب نماز ظهر است، اگر دو نیم بجه یا پاو کم سه بجه و یا تا سه بجه موافق وقت ریلوی نماز ظهر کرده شود بسیار وقت خوب و مناسب است در این کدام حرج نیست و پاو

(۱) رواه الترمذی عن رافع بن خدیج (مشکوٰۃ باب تعجیل الصلوة). ظفر

بالا دو بجه ودو نیم بجه نیز وقت خوب است غرض این است که ازدو بجه تاسه بجه همه خوب وقت است کدام وقت که میخواهید نماز بخوانید به جنگ وجدال هیچ حاجت نیست. فقط

سوال: (۶۹) درموسم زمستان جماعت صبح چه وقت مناسب است: درموسم زمستان که طلوع آفتاب هفت بجه میشود جماعت صبح چه وقت مناسب است به حساب ساعت ودقیقه برای ما نوشته فرمائید؟

جواب: اگر جماعت صبح از طلوع آفتاب نیم ساعت پیش کرده شود بسیار خوب است مثلاً در این وقت که افتاب پاو بالا هفت بجه طلوع میکند اگر جماعت صبح به پاو کم هفت بجه خوانده شود بسیار سخن عمده است ووقت سحر از طلوع صبح صادق شروع وبه طلوع آفتاب ختم میشود تا وقتیکه گنجایش نماز وجماعت باشد تأخیر کردن جائز است ش ودر ما بین این وقت که در هر وقت آن نماز خوانده شود خوب است مگر مذهب امام أبو حنیفه این است که خوب روشنی شود بعد از آن جماعت صبح اداء شود ودر تعین ایت وقت به حد خاص تعین ساعت ودقیقه ضرور نیست (۱). فقط

سوال: (۷۰) وقت ظهر وجمعه: نماز ظهر ونماز دیگر به موجب مذهب مختار امام اعظم صاحب د رکدام وقت مناسب است وقت اول کدام ووقت آخر کدام است ووقت نماز جمعه از کدام وقت تا کدام وقت میباشد؟

جواب: وقت ظهر به نزد امام ابو حنیفه تا دومثل شدن سایه است وقت نماز دیگر بعد ازدو مثل شدن سایه شروع میشود واداء کردن نماز ظهر پیش از دو مثل شدن سایه مناسب است ونماز دیگر بعد از دو مثل شدن سایه مناسب است مگر بهتر این است که بعد از شروع شدن وقت تأخیر زیاد نکنید تا یک مثل شدن سایه نماز ظهر رابخوانید وبعد از دو مثلی سایه کمی بعد نماز دیگر را بخوانید، وقت نماز جمعه مثل وقت نماز ظهر است که بعد از زوال آفتاب شروع میشود وتا کدام وقت که وقت ظهر است وقت نماز جمعه نیز تا همان وقت میباشد. فقط

سوال: (۷۱) در لاپ لینه نماز وروزه چه قسم اداء شود؟ درجزیره لاپ لینه که شش ماه روز

(۱) فی الدر المختار والمستحب للرجل الابتداء فی الفجر باسفار والختم به وهو المختار وقال فی ردالمحتار ای وقت ظهور النور وانکشاف الظلمه سمی به لانه یسفر ای یکشف عن الاشياء والحاصل انه حد الاسفار ان یکنه اعاده الطهارة ولو من حدث اکبر واعادة الصلاة علی الحالة الاولی قبل طلوع الشمس (ردالمحتار ج ۱ ص ۳۳۹، ط.س. ج ۱ ص ۱۶۶). ظفیر

ومدة شش ماه شب میباشد در آن جا نماز پنج وقتہ چہ قسم اداء گردد و در ماه مبارک رمضان روزہ چہ قسم گرفته شود و در گرفتن روزہ رمضان شرط است و یا نہ اگر شرط باشد ماه رمضان چہ قسم معلوم گردد؟

جواب: نمازها را باندازه کردن اوقات بخواند مثلاً در بیست و چهار ساعت نمازهای شب و روز باندازه مقررہ جدا کند و پنج نماز را تکمیل نماید و در بارہ روز رمضان بلاد اقرب خود را مراعت کند از این لحاظ ماه رمضان برای شان معلوم خواهد شد.

فصل ثانی اوقات مکروہہ

یعنی آن وقتیہای کہ اجازہ نماز در آن نیست

سوال: (۷۴) در روز جمعہ در وقت چاشت نفل جائز است یا نہ؟ ان الصلوة النافلة نصف النهار يوم الجمعة هل تباح او تکرہ ؟

جواب: اقول وبالله التوفیق ان الاحتیاط فی عدم التنفل فی ساعة الزوال يوم الجمعة كما عليه الشروح والمتون ومذهب الامام راجح من حيث الدلیل فینبغی علیہ التعمیل.^(۱)

سوال: (۷۳) در وقت استواء آفتاب نماز جائز است یا نہ؟ نوافل چاشت در وقت دوازده بجہ جائز است یا نہ؟ و در جتري اسلامي وقت زوال یا وقت نماز قضائي را دوازده بجہ و بیست و چہار دقیقہ نوشته است؟

جواب: در وقت زوال نوافل و هیچ قسم نماز جواز ندارد و نہ در آن وقت نماز جائز است کہ وقت زوال در ما بین نماز بیاید پس در کدام ساعت کہ زوال بہ دوازده بجہ و بیست و چہار دقیقہ میشود مطابق آن اگر نوافل یا نماز قضائي را بہ این قسم بخواند کہ از زوال پیشتر از نماز فارغ شود جائز است مگر ہر وقت کہ وقت زوال نزدیک شود در آن وقت هیچ نماز را شروع نکند برای اینکہ در ما بین نماز وقت زوال عارض نشود.^(۲) فقط

(۱) لا تجوز الصلوة عند طلوع الشمس ولا عند قيامها في الظهيرة ولا عند غروبها لحديث عقبة بن عامر^{*} الخ (هداية باب المواقيت جلد اول ص ۸۰). و کرہ تحریمًا الخ صلوة مطلقًا الخ مع شروق الخ واستواء الخ يوم الجمعة علی قول الثاني المصحح المعتمد کذا فی الاشیاء (در المختار) رواہ الشافعی فی مسنده بھی عن الصلوة نصف النهار حتی تزول الشمس الا يوم الجمعة، قال الحافظ بن حجر فی اسناده انقطاع الخ قوله المصحح المعتمد اعتراض بان المتون والشروح علی خلافه الخ شراح الهداية انتصروا لقول الامام واجابوا عن الحديث المذكور الخ (رد المختار كتاب الصلوة ج ۱ ص ۲۴۳ - ۲۴۵، ط. س. ج ۱ ص ۳۷۰ - ۳۷۱). ظفیر

(۲) و کرہ تحریمًا وکل ما لا يجوز مکروه صلاة مطلقًا ولو قضاء او واجبة او نفلا او علی جنازة وسجدة تلاوة وسهو لا شکر مع شروق الخ =

سوال: (۷۴) (۱) در وقت صبح بدون سنت و نماز قضائی نوافل جائز نیست: برای من معلوم است که در وقت سحر علاوه از نماز مقررہ صرف نماز قضائی کہ فرض و واجب یعنی وتر ہم شدہ میتواند در این بارہ اطمینان مزیدی رامیخواهم کہ بعض جاهلان در این وقت نفل میخوانند و بعد از نماز فرض سنت ہم میخواند کہ در وقت جماعت آن را کردہ نمیتوانست.

سوال: (۷۶) (۲) بعد از نماز دیگر خواندن نفل جائز نیست: بعد از نماز دیگر مثل بعد از نماز صبح نفل ممنوع است دربارہ ہم آن چیزها را سوال میکنم کہ دربارہ نماز صبح کردہ ام اگر حکم بعد از نماز دیگر با حکم وقت بعد از نماز صبح تفاوت داشتہ باشد راجع بہ آن اطلاع میخواهم؟

جواب: (۱) بعد از طلوع صبح صادق بدون سنت صبح و نماز قضائی اقسام نوافل دیگری بہ هیچ صورت جائز نیست و بعد از اداء فرض صبح اعادہ دو رکعت سنت صبح ہم جائز نیست در در المختار ذکر شدہ: و کرہ نفل الخ ولو سنة الفجر بعد صلاة الفجر وصلاة العصر الخ ولایکرہ قضاء فائتة ولو وترا الخ^(۱)، و مراد از این کراہیت کراہیت تحریمی است: قال فی الشامی والکراہیة ہہنا تحریمیة أيضا کما صرح بہ فی الحلیة ولذا قال فی الخانیة والخلاصة بعدم جواز والمراد عدم الحل لا عدم الصحة کما لایخفی.^(۲)

جواب: (۲) بعد از نماز دیگر نیز بدون خواندن نماز قضائی اقسام دیگری نوافل جائز نیست^(۳).

سوال: (۷۷) آیا وقت بعد از ظهر مثل بعد از نماز دیگر و صبح است؟ مثلیکہ بعد العصر و بعد الفجر خواندن ہر قسم نوافل ممنوع است آیا ہم چنین بعد از نماز ظهر ہم هیچ کدام نفل جائز نیست و اگر جائز باشد جواز آن در کدام کتاب فقہ ثابت است و یا نہ؟

جواب: نہ اینطور نیست، بعد از عصر و بح نوافل درست نیست.

= واستواء (الدرا المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۳ - ۳۴۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۰) لما روی مسلم وغيره من حدیث عقبہ بن عامر ثلث ساعات کان رسول اللہ ﷺ ینہانا ان نصلی فیہن او نقبر موتانا حین تطلع الشمس بازغة حتی ترتفع و حین یقوم قائم الظہیرة حتی تمیل الشمس و حین تضیف للغروب حتی تغرب (غنیة المستملی ص ۲۳۵). ظ

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ص ۳۴۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۴. ظفیر

(۲) رد المحتار کتاب الصلوة ص ۳۴۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۵. ظفیر

(۳) واما الوقتان الاخران الخ فانه یکرہ فیہما التطوع فقط ولا یکرہ فیہما الفرض الخ وهما ای الوقتان المذكوران ما بعد طلوع الفجر الی ان ترتفع الشمس فانه یکرہ فی هذا الوقت النوافل کلها الا سنة الفجر الخ وما بعد صلوة العصر الی غروب الشمس لحدیث ابن عباس الخ (غنیة المستملی ص ۲۳۷ ج ۱). ظفیر

سوال: (۷۸) آیا پیشی از سنت نوافل جائز است یا نه؟ پیش از دو رکعت سنت صبح خواندن

نوافل جائز است یا نه؟

جواب: بعد از طلوع صبح صادق پیش از دو رکعت فرض بدون دو رکعت سنت دیگر جواز ندارد^(۱).

سوال: (۷۹) (۱) در نصف روز جمعه خواندن نفل جائز است و یا نه؟ آیا در نیم روز جمعه

خواندن نوافل جائز است یا نه؟

سوال: (۸۰) (۲) آیا سنت جمعه در نیم روزی روز جمعه جائز است یا نه؟ آیا سنت جمعه

را در نصف النهار کرده میتواند یانه؟

جواب: (۱) به مذهب امام اعظم صاحب جائز نیست و امام ابو یوسف آن را جائز میگوید مگر

احتیاط زیاد در قول امام اعظم صاحب است.^(۲) فقط

جواب: (۲) کرده نمیتواند.^(۳) فقط

سوال: (۸۱) به اثر پرکالی وضوء نه شکست لهذا به اعاده نماز ضرورت نیست؟ بعد از

نماز تهجد تسبیحات خواندم بر سر پای نشسته بودم که پرکالی بر سرم آمد بعد از وقت کم

دیدم که وقت سنت است و یقین داشتم که وضوء من نه شکسته سنت خواندم و به مسجد رفتم

بعدا شک برایم پیدا شد که وضوء ام شکسته خواهد بود یا نه لهذا دوباره وضوء نمود بعدا دو

رکعت سنت را نیز اعاده کردم و در جماعت فرض شریک شدم شرعاً جائز است یا نه؟

جواب: کدام سنت را که قبلا خوانده بودید صحیح بود و اعاده آن ضرور نبود^(۴) و جائز هم نبود

لکن از جهت بی علمی که چیزی شده است در آن کدام مؤاخذه و عذاب نیست^(۵). فقط

(۱) وكذا الحكم عن كراهية نفل وواجب لغیره لا فرض وواجب لعینه بعد طلوع فجر سوى سنه لشغل الوقت به تقدیرا (ایضا ج ۱ ص ۳۴۸،

ط.س. ج ۱ ص ۳۷۵) لما روی مسلم عن حفصة رضی اللہ عنہا قالت كان رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم اذا طلع الفجر لا یصلی الا رکعتین خفیفین (غنیة المستملی ج ۱ ص ۳۳۷). ظفیر

(۲) وكره تحريما الخ صلاة مطلقا ولو قضاء او واجبة او نفلا الخ مع شروق الخ واستواء الآ يوم الجمعة على قول الثاني المصحح المعتمد كذا في الاشباه (در المختار) لكن شراح الهداية انتصروا لقول الامام واجابوا عن الحديث المذكور باحاديث النهی عن الصلوة وقت الاستراء (ردالمحتار ط.س. ج ۱ ص ۳۷۰ - ۳۷۱). ظفیر

(۳) وجمعة كظهر اصلا واستحبها في الزمانين لانها خلفه (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصلاة ج ۱ ص ۳۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۷). ظفیر

(۴) از این جهت که وضوء اش نشکسته بود: وفي الخاتبة النعاس لا ينقض الوضوء وهو قليل نوم (رد المحتار نواقض الوضوء ج ۱ ص ۱۳۲) چونکه وضوء او باقی بود لهذا کدام نماز را که به آن وضوء اداء نموده جائز شد اعاده آن ضرور نیست والله اعلم.

سوال: (۸۲) در قضائی سنت ظهر از چه جهت فرق است؟ این چه سبب است که قضائی سنت ظهر بعد از فرض ظهر متصل خوانده میشود و قضائی سنت صبح بعد از فرض صبح متصل خوانده نمیشود و بعد از طلوع آفتاب خواندن آن جائز است و اگر این دو رکعت بالکل ترک شود نیز کدام عذاب و مؤاخذه نیست؟

جواب: فرق آن از این جهت است که وقت ظهر باقی است و وقت نماز صبح بعد از طلوع آفتاب باقی نمیماند. ^(۱) فقط

سوال: (۸۳) در وقت زوال و چاشت حکم نفل و تلاوت چیست؟ در عین وقت زوال و چاشت نفل و تلاوت قرآن شریف چیست؟

جواب: در وقت زوال و استواء تلاوت قرآن شریف جائز است و نوافل به نزد امام ابو حنیفه جائز نیست و امام ابو یوسف صاحب در این وقت نوافل را جائز میگوید، در الدر المختار ذکر گردیده: و کره صلاة مطلقا تحريما ولو قضاء او واجبة أو نفلا الخ مع شروق الخ واستواء إلا يوم الجمعة على قول الثاني المصحح المعتمد الخ وفي الشامي لكن شراح الهداية انتصروا لقول الامام ^(۲) واحتياط در قول امام اعظم میباشد و قول وسیع و فراخ قول امام ابو یوسف است. فقط

سوال: (۸۴) بعد از طلوع آفتاب متصل نماز جائز نیست: به متصل طلوع آفتاب نماز خواندن جائز است و یا نه آیا وقت اشراق آن است که آفتاب یک نیزه بالا شود؟

جواب: متصل طلوع آفتاب خواندن نماز جائز نیست مناسب است در کن وقت نماز خوانده شود که آفتاب به مقدار یک نیزه و یا دو نیزه بلند شود. ^(۳)

سوال: (۸۵) بعد از نیم شب خواندن نماز مکروه تحریمی است یا نه؟ خواندن نماز خفتن بعد از نیم شب مکروه تحریمی است و یا نه و اگر بعد از نیم شب خوانده شود واجب الاداء است و یا نه یعنی نماز او اداء میشود یا نه مولانا عبد الحی صاحب در مجموعه فتاویٰ ص ۳۳ جلد اول

(۵) چرا که در این وقت بدون سنت صبح برای هیچ قسم نفل اجازه نیست: و کذا الحكم من کراهة نفل الخ بعد طلوع فجر سوى سنته (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۵). ظفیر

(۱) وقت صلاة الفجر الخ من اول طلوع الفجر الثاني الخ الى قبيل طلوع ذكاء و وقت الظهر من زواله الخ الى بلوغ الظل مثليه (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۳۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹). ظفیر

(۲) رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۴۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۰. ظفیر

(۳) مکروه تحریمی الخ مع شروق الخ واستواء (در مختار) قوله مع شروق الخ ما لم ترتفع الشمس قدر رمح (رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۷۰ - ۳۷۱). ظفیر

فرموده است که مکروه تحریمی است و خواندن نماز خفتن بعد از نیم شب واجب الاداء است و اگر آن را اعاده نکند گناهکار خواهد بود و مولانا اشرف علی صاحب در زیور بهشتی نوشته کرده است که وقت نماز خفتن تا صبح صادق باقی می باشد و بعد از نیم شب مکروه است و ثواب آن کم میشود پس در این دو تحریر کدام تحریر صحیح است؟

اگر نماز خفتن بعد از نیم شب خوانده شود اعاده آن لازم است یا نه و اگر اعاده آن واجب نباشد پس مطلب فتویٰ مولوی عبد الحی صاحب چیست؟

جواب: بعد از نیم شب خواندن نماز خفتن مکروه است بعض علماء آن را مکروه تحریمی و بعض علماء آن را مکروه تنزیهی میگویند: فإن أخرها إلى ما زاد إلى النصف كره لتقليل الجماعة، الدر المختار، قوله: كره أي تحريما كما يأتي تقييده في المتن أو تنزيها وهو الاظهر كما نذكره عن الحلية شامي، ^(۱) ثم قال تحت قول الماتن تحريما كذا في بحر عن القنية لكن في الحلية أن كلام الطحطاوي يشير إلى أن الكراهة تأخير العشاء تنزيهية وهو الاظهر، ^(۲) شامي. پس کدام علماء که آن مکروه تحریمی میگویند به نزد انها واجب الاداء است و کسانی که آن را مکروه تنزیهی میگویند به نزد انها واجب الاداء نیست چرا که میلان مکروه تنزیهی به طرف خلاف اولی است از قول علامه شامی و روایت حلیه معلوم شد که کراهیه تنزیهی آن ظاهر است و سبب آن کراهیه این است که در آن تقلیل جماعت خفتن به میان میاید یعنی کسی که نماز خفتن را در نیم شب بخواند از این جهت مکروه است که در جماعت خفتن تعداد نماز گذاران کم میشود و این از این تنها خواندن ترک جماعت است و هم یک تفریق اندازی نه اینکه در این وقت کدام خرابی است، پس معلوم شد که مولانا عبد الحی صاحب آن را به این سبب واجب الاداء میگوید که مکروه تحریمی است و در اعاده آن احتیاط است اشرف علی صاحب که آن را مکروه تنزیهی میگوید آنها قول دوم را اختیار کرده که واضح و ظاهر است و همین قول به حق هم نزدیک است که گویا مکروه تنزیهی است و اعاده آن ضرور نیست.

سوال: (۸۶) وقت ابتدائی ظهر کدام است آیا در ساعت یازده نماز ظهر جائز است یا

نه؟ وقت اول ظهر کدام است اگر کسی به اثر شدت ضرورت نماز ظهر را در یازده بجه بخواند

(۱) رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۴۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۸. ظفیر

(۲) رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۴۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۸. ظفیر

نماز صحیح خواهد بود یا نه؟

جواب: وقت اول ظهر یعنی ابتداء وقت ظهر بعد از زوال آفتاب است که در این زمان مطابق وقت ریلوی تقریباً دوازده و نیم بجہ زوال میشود و خواندن نماز ظهر یازده بجہ به هیچ صورت نماز ظهر اداء شده نمیتواند ^(۱)، بعد از گذشتن وقت نماز بطریقه قضائی نماز جواز دارد مگر پیش از وقت خواندن نماز به هیچ صورت جواز ندارد. ^(۲)

سوال: (۸۷) تحقیق خواندن دو نماز در یک وقت: زید خرد را اهل حدیث میگوید و بکر حنفی است هر دوی شان باتفاق سفر میکنند زید در وقت ظهر هم نماز ظهر را خواند و هم نماز دیگر بکر بالای زید اعتراض کرد که وقت نماز دیگر داخل نشده و شما نماز دیگر را اداء کردید زید در جواب گفت که جمع کردن نماز ظهر و نماز دیگر در اکثر احادیث آمده و حضور سرور عالم رحمۃ اللہ علیہ در سفر و خانه نماز ظهر و نماز دیگر را در وقت ظهر اداء میکرد به لحاظ اینکه به امت من آسانی باشد و برای دلیل حدیث مسلم را پیش میکند که برای ملاحظه ارسال خدمت است و میگوید اگر به یک حدیث قناعت و تسلی شما حاصل نمیشود احادیث دیگری را هم پیش کرده میتوانم و یا اینکه شما درباره عدم جواز آن از کتابهای معتبر کدام حدیث را به من پیش کنید که گویا رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم جمع بین صلاتین را نکرده و آنرا منع کرده زید میگوید: که در جمع کردن دو نماز در یک وقت قول حضور صلی اللہ علیہ وسلم موجود است و قول امام صاحب این است که دو نماز را در یک وقت جمع نکنید و قتیکه حدیث موجود باشد چرا به قول امام صاحب عملاً کرده شود حال آنکه امام صاحب میگوید که در صورت دریافت حدیث که قول من از آن مخالف باشد قول مرا ترک کنید در این وقت برای بکر که حنفی مذهب است چه عمل مناسب است اگر در باره عدم جواز آن احادیث باشد آن را به حواله کتابهای معتبر مفصل تحریر فرمائید حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ روایت کرده که رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم در مدینه منوره نماز ظهر؟ نماز دیگر را در یک وقت اداء کرد در حالیکه وقت خوف و سفر هم نبود ابو الزبیر گفته که من از سعید رضی اللہ عنہ سوال کردم که رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم به چه سبب دو نماز را در یک وقت اداء کرد سعید گفته

(۱) وقت الظهر من زواله ای میل ذکاء عن کبد السماء الی بلوغ الظل مثلیه (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۳۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۹). ظفیر

(۲) و شرط فی ادائها الخ دخول الوقت واعتقاد دخوله (در المختار) لوقت ای وقت المكتوبة واعتقاد دخوله او ما يقوم مقام الاعتقاد من غلبة الظن للشرع شاکا لیه لا تجزیه (رد المحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۴۲۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۱). ظفیر

که من از ابن عباس سوال کردم مثلیکه شما از من سوال کردید ابن عباس برایم گفت که حضرت پیغمبر ﷺ در این عمل خود اراده کرده بود که در امت من برای کسی حرج پیش نشود، رواه مسلم.

جواب: نحمدہ ونصلی علی رسولہ الکریم، جمع کردن دو نماز باین شکل که نماز دیگر را در وقت ظهر اداء کند و یا نماز ظهر را در وقت عصر اداء کند این عمل نه در سفر جائز است و نه در خانه از رسول ﷺ در سفر و حضر خواندن دو نماز در یک وقت باین شکل ثابت نشده حضرت عبدالله بن مسعود رضی اللہ عنہ که همیشه در خدمت آن حضرت رضی اللہ عنہ حاضر میبود که مسواک، تکیه و غیره آن حضرت رضی اللہ عنہ بدست او بود و آب وضوء آن حضرت رضی اللہ عنہ را هم در اکثر اوقات تیار میکرد از همین جهت لقب صاحب السواک والوسادة والطهارة بر او مانده شده بود او فرموده است: قال ما رایت رسول الله ﷺ جمع بین الصلاتین إلا بجمع، رواه البخاری ومسلم، ترجمه من ندیده ام که آن حضرت رضی اللہ عنہ دو نماز را در یک وقت خوانده باشد مگر در مزدلفه که نماز شام و خفتن را در یک وقت خوانده است رواه البخاری ومسلم ^(۱) و در روایت نسائی ذکر شده عن عبد الله قال: کان رسول الله ﷺ یصلی الصلاة لوقتها إلا بجمع و عرفات، ترجمه: از حضرت عبد الله ابن مسعود روایت شده که رسول ﷺ همیشه نماز را در وقت خود میخواند مگر در مزدلفه و عرفات و از خود ابن عباس رضی اللہ عنہ که روایت او برای جوار بین الصلاتین پیش کرده شده روایت کرده من جمع بین الصلاتین من غیر عذر فقد أتى بابا من الکبائر رواه الترمذی ^(۲) ترجمه: کسی که جمع کرد دو نماز را بدون عذر گناه کلان کرده رواه الترمذی، البته در اسناد این حدیث ضعیف است که ترمذی آن را بیان کرده و این سخن را هم پیوسته با او نوشته کرده که عمل جمهور امت با وجود ضعف این حدیث به همین حدیث عمل میکنند یعنی جمع بین الصلاتین را بدون عذر جائز نمیدانند که از این سبب به ضعف این حدیث جبیره مانده شد یعنی در جبیره پوشیده شده علاوه ازین خاتم الحفاظ حافظ ابن حجر عسقلانی شافعی در تلخیص تخریج زیلعی ص ۱۳۱ میفرماید: و اخرجه البیهقی عن عمر مرفوعاً، ترجمه و این روایت را بیهقی از حضرت عمر به قسم مرفوع روایت کرده و بعد از همین قدر گفتار مختصر سکوت کرده در

(۱) نصب الرأیة للزیلعی ج ۲ ص ۱۹۴. ظفیر

(۲) نصب الرأیة للزیلعی ج ۲ ص ۱۹۳. ظفیر

اسناد وغیرہ این حدیث هیچ بحث نکرده پس معلوم شد که اگر در اسناد این حدیث شریف کدام نقص می بود ضرور آن را بیان میکرد بعد از نقل اسناد ترمذی آن را ضعیف گفته است و به همین قسم از ابن عباس بنا بر اسناد صحیحہ روایت شده عن طاؤس عن ابن عباس رضی اللہ عنہما قال: لا يفوت صلاة حتى يجيء وقت الاخرى رواه الطحاوي واسناده صحيح ^(۱) ترجمہ طاؤس از ابن عباس رضی اللہ عنہما روایت کرده کہ فرمودہ است کہ هیچ کدام نماز فوت نمیشود تا وقتیکہ وقت نماز دیگری نیاید رواہ الطحاوی. این حدیث را طحاوی روایت کرده پس معلوم شد کہ ہر گاہ وقت نماز دیگری داخل شود نماز ترک شدہ وقت قبل از فوت شدہ یاد میشود اگر جمع بین صلاتین جائز باشد در این صورت برای نماز فوت شدہ هیچ معنی نیست، معنای اعادہ نماز فوت شدہ همین است کہ نماز در وقت خود خواندہ نشود و وقت آن تمام شود در این صورت نماز ترک شدہ بنام نماز فوت شدہ یاد میگردد نہ اینکه آن را بکدام نماز غیرہ ضم کند و بنام جمع بین صلاتین آن را یاد کند کسانیکہ جمع بین صلاتین را عملی میکنند معلوم نیست کہ نماز فوت شدہ بہ نزد آنها کدام نماز خواهد بود از حضرت أبو ہریرۃ رضی اللہ عنہ روایت شدہ عن عبد اللہ بن مہب قال: سئل أبو ہریرۃ رضی اللہ عنہ ما التفريط في الصلاة قال أن تؤخر حتى يجيء وقت الاخرى رواه الطحاوي ^(۲)، ترجمہ: از حضرت عبد اللہ بن مہب روایت است کہ از حضرت أبو ہریرۃ رضی اللہ عنہ سوال کردہ شد کہ تفريط در نماز چیست او فرمود کہ در نماز تأخیر شود تا آنکہ وقت نماز دیگر داخل شود طحاوی ص ۹۸، از این دلائل و احادیث معلوم شد کہ تأخیر کردن نماز از وقت خودش تفريط و تقصیر است.

واز أبو قتادہ مرفوعا روایت است ان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم قال: أما أنه ليس في النوم تفريط إنما التفريط على من لم يصلي حتى يجيء وقت الاخرى رواه مسلم وغيره ^(۳) ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمودہ است اگر بہ سبب خواب کدام نماز اتفاقا بماند در آن تقصیر نیست البتہ تفريط و قصور ہر آنکس است کہ بیدار باشد و تا آن وقت نماز نخواند کہ وقت نماز دیگری بر آن داخل شود مسلم وغیرہ این حدیث را روایت کردہ است، و امام طحاوی فرمودہ است کہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم این سخن را

(۱) شرح معانی الآثار باب الجمع بين الصلوتين ج ۱ ص ۹۸. ظفیر

(۲) شرح معانی الآثار باب الجمع بين الصلوتين ج ۱ ص ۹۸. ظفیر

(۳) نصب الراية للزيلعي جلد دوم ص ۱۹۴. ظفیر

در آن وقت فرموده بود که در سفر بود ومخاطبین این حکم هم مسافرین بودند از این حدیث شریف واضح شد که در این حکم صرف حضر داخل نیست بلکه در سفر نیز همین حکم است از این جهت در سفر نیز تأخیر کردن یک نماز از وقت خود وخواندن آن در وقت نماز دیگری تفریط وتقصیر است آیا برای آن مردم شرم نیست که به رسول الله ﷺ نسبت میکنند که گویا آن حضرت ﷺ یک نماز را از وقت خود کشیده ودر وقت نماز دیگری آن را اداء کرده است ومرتکب تفریط وتقصیر شده است: تعالی شان النبوة عنه، علاوه از این بسیار شهادات قرآن کریم واحادیث بر این حقیقت موجود است که شارع علیه السلام برای هر نماز وقت جدا را مقرر کرده است که تأخیر کردن هر نماز از آن وقت مقرر هرگز جائز نیست قال الله تبارک وتعالی: إن الصلاة كانت علی المؤمنین کتاباً موقوتاً^(۱) ترجمه: محافظت کنید بر تمام نمازها وبر نماز میانه در تفسیر این آیه مفسرین بسیار چیزها را بیان کرده اند که در آن جمله این معنی را نیز روشن ساخته اند که نماز را در وقت خود اداء کنید، واز حضرت ابن عمر رضی الله عنهما روایت شده: أن رسول الله قال: الوقت الأول من الصلاة رضوان الله والاخر عفو الله رواه الترمذي^(۲) ترجمه: بیشک رسول الله ﷺ فرموده است که وقت اول نماز رضاء الله تعالی است، ووقت آخر نماز معافی الله تعالی است این حدیث را ترمذی روایت کرده یعنی کسی که در وقت اول مستحب نماز میخواند الله تعالی برای او معافی میکند و او را مأخوذ نمیکند از این حدیث واضح معلوم میشود که اگر نماز را بالکل از وقت خود بکشد باز برای او در قانون شرعی معافی نیست الله تعالی او را مأخوذ میکند این یک مسئله جدا است که الله به رحمت خود مثل گناهان دیگری این گناه را نیز معاف کند مگر به استناد حدیث شرعاً مرتکب جرم شده، از این چند آیات قرآن عظیم الشان واحادیث نبوی به حمد الله تعالی به نهایت وضاحت ثابت شد که جمع کردن دو نماز به این معنی که یکی را در وقت دیگری بخواند نه در حضر جائز است و نه در سفر در این وقت به همین چند آیات واحادیث اکتفاء میکنیم چرا که برای اهل انصاف این هم از کفایت بالا تر است و اگر بعد از این هم به اسناد ودلائل ضرورت پیدا شود شاید گذارشات دیگری ارائه خواهد شد آیا کدام حضرت است که بعد از این روایات صحاح وحسان به این گفتار تیار وآماده

(۱) سورة النساء رکوع ۱۵. ظفیر

(۲) مشکوة باب تعجیل الصلوة ص ۶۱. ظفیر

شود که گویا بر عدم جواز جمع بین الصلاتین هیچ دلیل نیست بلکه این صرف قول امام صاحب است و آن حدیث شریف مسلم را که ابن عباس رضی اللہ عنہما آن را روایت مذکور متروک العمل مثلیکه امام ترمذی در علل صغری خود ص ۲۵۷ فرموده است که این روایت حضرت ابن عباس را در امت هیچ کس نگرفته که علت آن هم در کتاب ترمذی بیان شده و آن روایات که از خود حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما به خلاف جمع الصلاتین ذکر شده شاهد آن است که خود ابن عباس رضی اللہ عنہما نیز جمع بین الصلاتین را به معنای مذکورہ جائز نمیگوید، و این عمل چه قسم جایز دیده خواهد شد در حالیکه پاک حضرت صلی اللہ علیہ وسلم آن را تفریط و تقصیر گفته است از این بیان معلوم شد که در حدیث مذکورہ ابن عباس از جمع کردن دو نماز این مطلب نیست که گویا یک نماز در وقت نماز دیگری اداء شود بلکه مطلب این است که به غرض سهولت یک نماز را در وقت آخرش و نماز دوم را در وقت اولش اداء کند برای اینکه صورت در بین جمع کردن دو نماز سهولت پیدا شود و یکشیدن نماز از وقت خود به حکم حدیث شریف مرتکب تفریط و تقصیر هم نشود و به مراعت این شکل در بین هر دو قسم احادیث تعارض نیز مدفوع و مرفوع خواهد شد و این سخن اجتهاد و قیاس خود ساخته ما نیست بلکه در مسلم نیز در بعض طرق روایت خود ابن عباس تصریح آن موجود است که از روایت مذکورہ چند سطر بعدتر است، و هی هذه عن جابر بن زید عن ابن عباس رضی اللہ عنہما قال صلیت مع النبی صلی اللہ علیہ وسلم ثمانیا جمیعا و سبعا جمیعا، قلت: یا ابا الشعثاء اظنه اخر الظهر وعجل العصر اخر المغرب وعجل العشاء قال وانا اظن ذلک رواه مسلم ^(۱)، ترجمه: از حضرت جابر بن زید روایت است و او از حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما روایت کرده او میگوید که من نماز خواندم همراه رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم هشت رکعت در یک جا و هفت رکعت را در یک جا یعنی نماز شام و خفتن را من عرض کردم که ای ابو الشعثاء (اسم کنیه حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما است) من گمان میکنم که شما این نمازها را در یک وقت جمع نکرده اید بلکه نماز ظهر را مؤخر و نماز دیگر را مقدم کرده اید و به همین قسم نماز شام را مؤخر و نماز خفتن را مقدم کرده اید حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما گفت که من هم به همین گمان هستم این روایت واضح بیان کرد که در روایت ابن عباس رضی اللہ عنہما بدون جمع بین الصلاتین دیگر هیچ مراد نیست که یک نماز را در آخر وقت خودش و نماز دیگر را در اول وقت خودش به این قسم اداء کرده شد که صورت

جمع شده است.

از همین جهت حافظ الدنيا حافظ ابن حجر عسقلانی با وجود اینکه یک شخص شافعی مذهب است و جمع بین الصلاتین را جائز میگفت مگر در این روایت قبول کرد که مراد از جمع بین الصلاتین به آن شکل صحیح است که احناف آن را توجیه و توضیح کرده اند که عبارت از جمع صوری است به همین قسم در کدام روایات دیگری که جمع بین الصلاتین ثابت شده مراد از آن جمع صوری است برای اینکه در میان احادیث ثبوت عدم جواز جمع بین الصلاتین واحادیث ثبوت جمع بین الصلاتین کدام تعارض و مخالفت پیش نشود و هر دو اقسام احادیث مذکوره عملی شود و ترک عمل و مخالفت هیچ کدام کرده نشود از همین جهت قاضی شوکانی که از جمله اهل ظواهر است به ظاهر حدیث عمل میکند و مقلد هیچ کدام امام نیست و مردم غیر مقلد از کتابهای او تقلید میکنند و مغز تقریر و تحریر آنها از کتابهای قاضی شوکانی است قبلاً در نیل الاوطار جمع بین الصلاتین را جائز میگفت مگر وقتی که نوبت غور و تتبع روایات به پیش آمد از آن قول و عمل خود بازگشت و رجوع نمودند و بعداً یک رساله را بنام تصنیف السمع فی ابطال ادلة الجمع تصنیف کردند که در آن تصنیف ادله جمع بین الصلاتین را باطل کرده اند و حقیقت عدم جواز بین الصلاتین را ثابت کرده اند امید است که به نظر انصاف و تأمل آن را ملاحظه فرمایند و از فکر و تصور سابقه خود رجوع نمایند در این وقت به همین قدر گذارش اکتفا میکنیم و اگر به این گذارش و ادله قناعت و تسلی حاصل نشود ان شاء الله بعد از این راجع به این موضوع خدمت زیاد و ادله فراوان تقدیم خواهد شد به شرط اینکه مقصود آن تحقیق حق باشد نه کدام معارضه و مجادله، والله یهدی من یشاء إلى سواء السبیل. فقط

سوال: (۸۸) آیا خواندن نماز ظهر و دیگر در یک وقت جائز است: آیا خواندن نماز ظهر و عصر در یک وقت جائز است و یا نه؟ اگر بخواهد که تمام وقت نماز عصر برای کاروبار دنیائی فرصت زیاد برایش پیدا شود، پس در کدام وقت جمع کردن نماز ظهر و نماز عصر جائز است؟

جواب: اداء کردن نماز ظهر و نماز عصر تنها در وقت ظهر جائز نیست و اگر این عمل را انجام داد صرف نماز ظهر او اداء گردیده و نماز عصر او فوت شده و اعاده آن به ذمه او باقی است به نزد احناف صرف در عرفات آیام حج برای حج کننده جمع کردن نماز ظهر و نماز عصر در وقت

ظہر جائز است در غیر آن در هیچ جا و در هیچ وقت خواندن نماز ظہر و نماز عصر در وقت ظہر جائز نیست و همین قسم نماز شام و خفتن بدون مزدلفہ در هیچ جا و هیچ وقت جمع شدہ نمیتواند^(۱)، و شرط جمع کردن این دو نماز آن است کہ شخص مشغول اداء احکام حج باشد و اگر کسی مشغول اداء فریضہ حج نباشد برای او جائز نیست.

الباب الثاني في الاذان

سوال: (۸۹) بر فرش مسجد اذان دادن جائز است یا نه؟ اگر بہ فرش مسجد استاد شود و اذان گوید حکم آن چیست؟

جواب: اذانہای پنجگانہ بہ فرش مسجد جائز است مگر بہتر آن است کہ در بیرون مسجد بہ کدام جای بلند استاد شود و اذان گوید.^(۲)

سوال: (۹۰) حکم آن مؤذن چیست کہ در نظافت و أَلْفَاظ اذان احتیاط نمیکند؟ کدام مؤذن کہ نظافت بدن و لباس خود را مراعت نمیکند و أَلْفَاظ اذان او بکلی غلط باشد مقرر کردن این قسم مؤذن جائز است یا نہ؟

جواب: مقرر کردن این مؤذن جائز نیست و اذان او دوبارہ اعادہ شود.^(۳)

سوال: (۹۱) اگر اذان را در یک مسجد و نماز در مسجد دیگر بخواند حکم آن چیست؟ اگر مؤذن موظف در یک مسجد اذان بگوید و بہ خانہ، خود برود و نماز را در مسجد دیگری بخواند این عمل جائز است یا نہ؟

جواب: این عمل خوب نیست.^(۴)

سوال: (۹۲) اگر در یک مسجد اذان بگوید و در مسجد دیگری امامت کند این عمل جائز است یا نہ؟ بکر در یک مسجد امام و در مسجد دیگری مؤذن است و قتیکہ در یک مسجد

(۱) ولا جمع بین فرضین فی وقت بعذر سفر ومطر خلافاً للشافعی وما رواه محمود علی الجمع لعلنا، لا وقتاً لان جمع لیسد ولو قدم الفرض علی وقته حرم لوعکس ای اخره عنه وان صح بطریق القضاء الا لحاج بعرفة ومزدلفة (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۵۴، ط. س. ج ۱ ص ۳۸۱ - ۳۸۲). ظفیر

(۲) وینبغي ان يؤذن علی المنذنة او خارج المسجد ولا يؤذن فی المسجد کذا فی فتاویٰ قاضی خان والسنة ان يؤذن فی موضع عال یكون اسمع لجیرانه یرفع صوته (عالمگیری کشوری الباب الثاني فی الاذان جلد اول ص ۵۴، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۵۵). ظفیر

(۳) ويستحب ان یكون المؤذن عالماً بالسنة تقیاً فیکره اذان الجاهل والفاقد الخ (غنیة المستملی ص ۳۵۹). ظفیر

(۴) والافضل ان یكون المؤذن هو المقيم (عالمگیری کشوری الباب الثاني فی الاذان جلد اول ص ۵۲، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۵۴) = ای لحدیث من اذن فهو یقیم (ردالمحتار جلد اول ص ۳۱۷). ظفیر

اذان بگوید میرود در مسجد دیگری نماز می‌دهد آیا این عمل جائز است و در اذان او کدام حرج نیست؟

جواب: در اذان هیچ نقص نیست و امامت او هم در مسجد دیگری جائز است ^(۱). فقط

سوال: (۹۳) در وقت دفن مرده وقحط ومرض وباء اذان ثابت است یا نه؟ در زمان عروض

قحط ومرض وباء ودفن مرده و بعض حوادث غیره اذان گفتن چه قسم است؟
جواب: در عروض این حوادث از شارع علیه السلام و از افعال و اقوال سلف صالحین ثابت نشده لهذا این عمل بدعت است ^(۲).

سوال: (۹۴) اذان پسر نابالغ جائز است یا نه؟ اذان پسر نابالغ جائز است و یا نه؟

جواب: اگر بچه مراهق یعنی به بلوغ نزدیک باشد پس اذان او بدون کراهیت جائز است ^(۳). فقط

سوال: (۹۵) در مابین مسجد اذان جائز است یا نه؟ اذان پنج وقته و اذان جمعه در مابین

مسجد جائز است یا نه؟

جواب: هیچ کدام اذان در مسجد مکروه نیست خصوصاً اذان خطبه در مسجد پیش روی خطیب مسنون است ^(۴). فقط

سوال: (۹۶) حکم اذان پسر هشت ساله چه قسم است؟ اذان گفتن پسر چند ساله جائز

است یک پسر هشت ساله نماز هم می‌خواند و مراعات نظافت یعنی پاکی و نا پاکی را نیز میکند

اذان این قسم پس نابالغ جائز است یا نه؟

جواب: اگر بچه مراهق و قریب البلوغ باشد در این صورت اذان او بدون کراهیت باتفاق صحیح

است و غیر مراهق که عاقل باشد باز هم در ظاهر الروایت در اذان او کراهیت نیست و در بعض

روایات مکروه است در الدر المختار ذکر شده: ویجوز بلا کراهیت اذان صبی مراهق و فی الشامی

(۱) وان اذن رجل واقام آخر ان غاب الاول جاز من غیر کراهة وان کان حاضراً یلحقه الوحشة بالقامة غیره یکره وان رضی به لایکره عندنا

کذا فی المحيط (عالمگیری کشری الباب الثاني فی الاذان الفصل الاول جلد اول ص ۵۲، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۵۴. ظفیر

(۲) فی الاختصار علی ما ذکر من الوارد اشارة الی انه لایسن الاذان عند إدخال الیت فی قبره کما هو المعتاد الآن وقد صرح ابن حجر فی

فتاویہ بانه بدعة ومن ظن انه سنة قیاساً علی نديهما للمولود الحاقاً لخاتمة الامر بابتدائه فلم یصب آء (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ص ۸۳۷

ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۳۵). ظفیر

(۳) ویجوز بلا کراهة اذان صبی مراهق (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۱). ظفیر

(۴) ویؤذن ثانیاً بین یدیه ای الخطیب. ظفیر

قوله: صبي مراق، المراد به العاقل وإن لم يراهق كما هو ظاهر البحر وغيره وقيل يكره لكنه خلاف ظاهر الرواية الخ شامي.^(۱)

سوال: (۹۷) اگر به جماعت حاضر نشود ودرخانه اذان کند چه حکم است؟ اگر به اثر عذر شرعی به جماعت حاضر شده نتواند یا در اذان وجماعت مسجد تأخیر باشد و او به اثر مرض یا کدام عذر دیگر عجله باشد پس در این صورت اذان او در خانه جائز خواهد بود یا نه؟ اگر تا اذان وجماعت مسجد معطل نمیکند و خود او هم اذان نمیکند و نماز میخواند پس از ثواب محروم میشود پس در این موقع چه کند اذان بگوید یا نه یا تا اذان مسجد معطل کند اگر به اثر عذر جماعت از نزدش فوت شد و او در مصر است پس اذان هم ساقط میشود شامی ج ۱ ص ۲۸۳: لکن لا یکره لمصلی ترکه فی بیهة فی المصر لأن اذان الحی یکفیه.^(۲)

سوال: (۹۸) برای شخصی جنب جواب دادن اذان جائز است یا نه؟ در حالت جنابت جواب دادن اذان جائز است یا نه؟

جواب: فی الدر المختار من سمع الاذان ولو جنباً الخ یعنی کسی که اذان بشنود آن را جواب دهد اگر چه جنب هم باشد: وعلله فی الشامی إجابة الاذان لیست بأذان بحر عن الخلاصة.^(۳) فقط

سوال: (۹۹) اگر مغموم اذان شخصی دیگری را بشنود چه حکم است؟ یک واعظ صاحب میگفت اگر غم و خفگان برای کسی رسیده باشد کسی را بگوید که در گوش او اذان کید و او بشنود؟

جواب: در این عمل هیچ حرج نیست در شامی نقل کرده که در گوش مغموم و مغموم اذان کردن مستحب است.^(۴)

سوال: (۱۰۰) اقامت کننده در کدام جا استاد شود؟ برای اقامت گفتن نماز فرض اقامت

(۱) ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۱. ظفیر

(۲) بخلاف مصل ولو بجماعة فی بیهة بمصر او قرية لها مسجد فلا یکره ترکهما إذ اذان الحی یکفیه (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۶، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵). ظفیر

(۳) ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۷ - ۳۶۸، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۵. ظفیر

(۴) وفي حاشية البحر لغیر الرملي رأيت فی كتب الشافعية انه قد یسن الاذان لغیر الصلوة كما فی اذان المولود والمهموم والمصروع الخ (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۶۷ - ۳۶۸، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۶). ظفیر

گوینده در کدام جا استاد شود آیا در برابر امام استاد شود یا بطرف راست و یا چپ آن؟

جواب: شرعاً کدام حد تعیین نشده یعنی برای اقامت هیچ کدام جای در برابر امام یا طرف راست و چپ آن معین نشده بنا بر ضرورت و حسب موقع که به هر جا و هر طرف استاد شود و تکبیر بگوید جائز است فقهاء روی همین دلیل برای اقامت گوینده هیچ طرف را تعیین نکرده اند در هیچ کدام کتاب فقه راست یا چپ یا در بین و محاذ برای اقامت گوینده تعیین نشده و کدام سخن که در بین عوام مشهور است که گویا اذان بطرف چپ مسجد و اقامت بطرف راست محراب گفته شود این سخن بی بنیاد است. فقط

سوال: (۱۰۱) إِجَابَتُ أَذَانٍ قَوْلًا وَاجِبٌ أَمْ لَا؟ إِبْجَابُ أَذَانٍ قَوْلًا وَفَعْلًا وَاجِبٌ أَمْ لَا؟ اول واجب است و دوم مستحب یا بعکس آن؟

جواب: إِبْجَابُ أَذَانٍ قَوْلًا مستحب است و برای رفتن مسجد واجب است قال فی الشامی أی قال الحلواني ان الإجابة باللسان مندوبة والواجبة بالقدم الخ^(۱) والتحقيق في الشامی وقد ذكر اشكالا في وجوبها ثم اجاب عنه فلي نظر ثمه.^(۲)

سوال: (۱۰۲) در وقت ضرورت یک شخص در دو مسجد اذان داده میتواند؟ برای یک نفر در یک وقت در دو مسجد اذان دادن جائز است یا نه اگر جائز باشد نماز را در کدام مسجد بخواند؟

جواب: اگر ضرورت باشد جائز است^(۳)، هر جا که بخواند نماز را بخواند مگر بدون ضرورت اذان یک نفر در دو مسجد را فقهاء مکروه گفته اند: ویکره أن يؤذن في مسجدین لانه یکون داعیا إلى ما لا يفعل غنية المستملي ج ۱ ص ۳۶۱.

(۱) رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۷ - ۳۶۸، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۶. ظفیر

(۲) قال فی النهر وقوله بوجوب الإجابة بالقدم مشکل لانه يلزم علیه وجوب الاداء في اول الوقت وفي المسجد اذ لا معنى لإيجاب الذهاب دون الصلاة وما في شهادات المجتبى سمع الاذان وانتظر الإقامة في بيته لاتقبل شهادته مخرج على قوله كما لا يخفى وقد سئل شيخنا الاخ، عن هذا فلم يبد جواباً أقول وبالله التوفيق ماقاله الامام الحلواني مبني على ما كان في زمن السلف من صلاة الجماعة مرة واحدة وعدم تكرارها كما هو في زمنه صلى الله عليه وسلم وزمن الخلفاء بعده وقد علمت ان تكرارها مكروه في ظاهر الرواية الا في رواية عن الامام ورواية عن ابي يوسف كما قدمناه قريباً وسياتي ان الراجح عند اهل المذهب وجوب الجماعة وانه يائمه بتفويتها اتفاقاً وحينئذ يجب السعي بالقدم لا لأجل الاداء في اول الوقت او في المسجد بل لأجل إقامة الجماعة والا لزم فوتها اصلاً، او تكرارها في مسجد إن وجد جماعة اخرى وكل منهما مكروه فكذا بوجوب الإجابة بالقدم، لا يقال يمكنه ان يجمع باهله في بيته فلا يلزم شيء من المحذورين، لاننا نقول ان مذهب الامام الحلواني انه بذلك لا ينال ثواب الجماعة وانه يكون بدعة ومكروها بلاعذر، وسياتي في الإمامة ان الاصح انه لو جمع باهله لا يكره وتنال ثواب فضيلة الجماعة لكن جماعة المسجد الفضل (رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۸، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۶). ظفیر

سوال: (۱۰۳) اذان کردن بطرف چپ و اقامت گفتن بطرف راست هیچ حقیقت ندارد:

اذان کردن بطرف چپ مسجد و اقامت گفتن بطرف راست مسجد و دست راست امام مشهور است و اکثر اهل علم به این عمل دیده میشود بلکه این قید را ضروری و شرعی میگویند و مخالفین این عمل را ملامت و گناهکار میگویند و در دعاء روی گشتاندن امام و نشستن او را بطرف چپ نهایت بد میگویند در این صورت شرعاً چه حکم است؟

جواب: برای اذان در طرف چپ و اقامت بطرف راست هیچ دلیل شرعی نیست و در کتب احادیث و کتابهای فقه این حکم موجود نیست این سخن غلط مشهور است کسی که این قسم عمل میکنند و یا میگویند برای آنها دلیل ضروری است بدون دلیل زیادت این قسم قید از طرف خود در شریعت جائز نیست و روی گشتاندن امام بعد از فراغ نماز در وقت دعاء طرف راست و بطرف چپ هر دو صورت در حدیث شریف ذکر شده و برای هر دو طرف در شریعت اجازه میباشد و حضرت عبد الله ابن مسعود رضی الله عنه فرموده است که هیچ کدام شما در نماز خود برای شیطان حصه ندهد که روی گشتاندن امام را بطرف راست ضروری بداند من بسیار دیده ام که رسول صلی الله علیه و آله روی خود را بطرف چپ میگشتاند ^(۱) انتهی و این سخن هم در حدیث آمده که در اکثر اوقات رسول الله صلی الله علیه و آله بطرف راست میگشت ^(۲)، لهذا مناسب است که در اکثر اوقات روی خود را بطرف راست و در بعض اوقات بطرف چپ هم بگردانند. ^(۳)

سوال: (۱۰۴) در اذان از جهت باران صلوا فی رحالکم گفتن: در وقت زیادت باران که مؤذن در عوض حی علی الصلاة و حی علی الفلاح صلوا فی رحالکم بگوید جائز است و یا نه در آن وقت که مردم به مسجد رفته نتوانند؟

(۳) بیکره له ان یؤذن فی مسجدین (در مختار) لانه اذا صلی فی المسجد الاول یتفلا بالاذان فی المسجد الثاني الخ (ردالمحتار باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰) از این معلوم شد که مکروه است مگر در صورت مؤله چون ضرورت است بعد از آن هیچ ضرور نیست که او در کدام مسجد به نیت نفل بطور لازمی در جماعت شریک شود.

(۱) عن عبدالله بن مسعود رضی الله عنه قال لا یجعل احدکم للشیطان شیئا من صلاته یری ان حقا علیه ان لا ینصرف الا عن یمینه لقد رأیت رسول الله صلی الله علیه وسلم کثیراً ینصرف عن یماره متفقاً علیه (مشکوٰۃ باب الدعاء فی الشهد ص ۸۷). ظفیر

(۲) عن انس رضی الله عنه قال کان النبی صلی الله علیه و آله ینصرف عن یمینه رواه مسلم (ایضاً). ظفیر

(۳) فاذا تمت صلوٰۃ الامام فهو مخیر ان شاء انحرف عن یماره وجعل القبلة عن یمینه وجعل القبلة عن یماره وهذا اولی لما فی مسلم من حدیث البراء کنا اذا صلینا خلف النبی صلی الله علیه وسلم احببنا ان نكون عن یمینه حتی یقبل علینا بوجهه فان مفهومه ان وجهه عند الاقبال علیهم کان یقابل من هو عن یمینه و ذالک انما یمکن اذا کان المسجد عن یمینه والقبلة عن یماره الخ (غنیة الستملی ص ۳۳۰ ج ۱). ظفیر

جواب: مؤذن حی علی الصلاة وحی علی الفلاح بگوید و از جهت زیادت باران که مردم به مسجد آمده نتوانند برای شان جائز است و ترک جماعت به علت باران جائز است ^(۱)، مگر در اذان هیچ قسم تغیر آوردن ضرور نیست و علماء احناف در اذان هیچ قسم تغیر را اختیار نکرده اند.

سوال: (۱۰۵) در اقامت گشتاندن روی بطرف راست و چپ: آیا در اقامت گفتن در وقت

حی علی الصلاة وحی علی الفلاح مثل اذان روی خود را بطرف راست و چپ بگرداند و یا نه؟
جواب: از کتابهای فقه شریف ظاهر شده که اقامت مثل اذان است ^(۲)، و در مواضع اختلاف فقهاء و محققین روی گشتاندن را نوشته نکرده اند بلکه در روی گشتاندن اقامت را مثل اذان گشتانده اند لهذا راجح این است که در اقامت هم روی گشتانده شود مگر چونکه بعض علماء به سبب اینکه اقامت اعلام حاضرین است از این جهت روی گشتاندن را در وقت حی علی الصلاة وحی علی الفلاح سنت نگفته اند مگر کدام علماء که تحویل روی را ضرور نمیگویند پس به این لحاظ عمل روی گشتاندن اولی و بهتر است نظر به ترک آن لهذا مناسب است که تحویل روی در اقامت عملی شود.

سوال: (۱۰۶) بوسه کردن انگشت کلان در وقت شهادتین: در وقت اذان بوسه کردن انگشت کلان در وقت شهادتین اذان و به چشم مالیدن آن و قره عینی بک یا رسول الله گفتن چه حکم دارد؟

جواب: علامه شامی از کنز العباد نقل کرده که در اذان در وقت شهادتین این عمل مستحب است و بعد از جراحی نقل کرده: ولم یصح فی المرفوع من کل هذا شیء ^(۳)، یعنی در حدیث مرفوع گفته شده که این عمل و یا مانند این در اذان صحیح نیست پس معلوم شد که به نیت سنت عملی کردن آن صحیح نیست یعنی این عمل سنت نیست چونکه در این زمانه اکثر مردم این عمل را به نیت عمل سنت اداء میکنند و تارک این عمل را ملامت و گناهکار میگویند از این

(۱) فلا تجب (ای الجماعة) علی مریض الخ ولا علی من حال بینہ و بینها مطر و طین (درمختار) اشارة بالحوالة الی ان المراد المطر الکبیر (رد المحتار باب الامامة ص ۵۱۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

(۲) والاقامة کالاذان فیما مر (درمختار) و اراد بما مر احکام الاذان العشرة المذكورة فی المتن وهي انه سنة للفرائض وانه یعاد ان قدم علی الوقت وانه یبدأ باریع تکبیران وعدم الترجیح وعدم اللحن والترسل والالتفات والاستدارة و زیادة الصلاة خیر من النوم فی اذان الفجر و اصبعه فی اذیه ثم استثنی من العشر ثلاثة احکام لاتكون فی الاقامة فابدل الترسل بالحد الصلاة والصلاة خیر من النوم بقدم قامت الصلاة وذكر انه لا یضع اصبعه فی اذیه فبقيت الاحکام السبعة مشتركة لظ (رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۸). ظفیر

(۳) رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۷۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۸. ظفیر

جهت علماء محققین آن را ترک کرده اند.

سوال: (۱۰۷) در جمعه و خفتن تئوب کردن: در بعض شهرها معمول است که اول برای نماز جمعه اذان میکنند وبعد از ان به اواز بلند دو دفعه الصلاة، الصلاة میگویند ویا این اواز مردم را به نماز دعوت میدهند وبعدا اذان خطبه اداء میشود ودر رمضان شریف بعد از نماز فرض خفتن نیز دو دفعه الصلاة، الصلاة را باواز بلند میگویند در این باره شرعاً چه حکم است؟

جواب: این اواز یا تئوب مختلف فیه است ودر احادیث اطلاق بدعة برآن شده است یعنی در احادیث با این عمل بدعت گفته شده و بعض علماء آن را جائز گفته اند وامام ابو یوسف رحمة الله علیه برای قاضی، مفتی و غیره آن را جائز گفته و فتاوی قاضی خان نیز سخن امام ابو یوسف را اختیار کرده لهذا احتیاط زیاد در آن است که متروک شود. ^(۱) فقط

سوال: (۹۰۸) جواب دادن به اذان دو جمعه: اذان دوم که در روز جمعه روبروی منبر گفته میشود جواب دادن آن را در مختار مکروه گفته است مگر حاشیه آن رد المختار یعنی شامی و طحطاوی و غیره فقهاء محققین جواز آن را ترجیح داده به خلاف آن استحباب جواب دادن آن را ثابت کرده و جواب دادن اذان دوم را تائید و ترجیح داده؟

جواب: اقول لکن فی الشامی باب الجمعة والظاهر ان مثل ذلک یقال ایضا فی تلقین المرقی الاذان للمؤذن والظاهر أن الکراهیة دون المرقی لان سنة الاذان الذی بین یدی الخطیب تحصل باذان المرقی فیکون المؤذن مجبیا لاذان المرقی وإجابة الاذان حیث مذکره الخ ص ۵۵۱ شامی جلد اول، وفیه ایضا و ذکر الزیلعی أن الاحوط الإنصات فقط، حاصل این است که جواب دادن اذان دوم مکروه است. ^(۲)

سوال: (۱۰۹) اذان شخص بی وضوء جائز است یا نه؟ برای شخص بی وضوء اذان دادن جائز است یا نه آیا به ساکنین محله کدام گناه است یا نه؟

(۱) والتئوب فی الفجر حی علی الصلوة حی علی الفلاح مرتین بین الاذان والاقامة حسن لانه وقت نوم وغفلة وکره فی سائر الصلوة ومعناه المرد الی الاعلام وهو علی حسب ما تعارفوه وهذا تئوب احذته علماء الکوفة بعد عهد الصحابة لتغیر احوال الناس وخصوا الفجر به لما ذکرنا والمتأخرون استحسنوه فی الصلوات کلها لظهور التوالی فی الامور الدینیة وقال ابو یوسف رحمه الله لا اری باسا ان یقول المؤذن للامیر فی الصلوات کلها السلام علیک ایها الامیر الخ واستبعده محمد لان الناس سواسیة فی امر الجماعة وابو یوسف خصهم بذلك لزیادة اشتغالهم بامور المسلمین کیلا تنفرتهم الجماعة وعلی هذا القاضی والمفتی (هدایه باب الاذان جلد اول ص ۸۴). ظفیر

(۲) ردالمحتار باب الجمعة، مطلب فی حکم المرقی بین یدی الخطیب جلد اول ص ۷۶۹، ط.س. ج ۲ ص ۱۶۹. ظفیر

جواب: اذان دادن شخص بی وضوء جائز است در این باره مؤاخذہ و وبال به کسی نیست البتہ بہتر و افضل آن است کہ برای اذان وضوء کردہ شود^(۱)، از این جہت علماء اذان شخص بی وضوء را مکروہ گفتہ است: ویری اَنہ یکرہ الاذان ایضاً اُی علی غیر وضوء ہدایۃ، و قیل یکرہ اُی الاذان علی غیر الوضوء لجدید الترمذی عن اُبی ہریرۃ رضی اللہ عنہ قال قال رسول اللہ ﷺ لا یؤذن إلا متوضئ، البحر الرائق باب الاذان ج ۱ ص ۲۷۷.

سوال: (۱۱۰) اگر امام کر باشد بدون اقامت نماز را شروع کند چه حکم است؟ امام مسجد در محراب استاد شد و باتدازہ وقت اقامت انتظار کرد در اقامت بہ اثر کدام عذر تأخیر آمد چونکہ امام مسجد کر بود و فکر میکرد کہ البتہ اقامت خواندہ شدہ نماز را بدون اقامت شروع کرد در این صورت یہ فضیلت جماعت و یافضیلت نماز کدام نقصان پیش خواہد شد یا نہ؟

جواب: در این صورت نماز صحیح شدہ و در ثواب جماعت نقصان پیش نمیشود و اقامت مسنونہ ترک شدہ^(۲)، چونکہ بہ علت عدم سماع ونہ شنیدن امام این قسم صورت بہ پیش آمد از این جہت بہ هیچ کس هیچ گناہ نیست^(۳). فقط

سوال: (۱۱۱) در وقت عروض طاعون و خشک سالی اذان ثابت است یا نہ؟ در وقت عروض و باء یا قحط یا خشک سالی یا طاعون و غیرہ بعد از نماز اذان گفتن روا است یا نہ؟ اگر جائز باشد دلیل شرعی آن چیست و اگر ممنوع باشد برای دفع بلاہای بیابانی یم و باء جنیات، حدیث شریف، و اذا تغولت الغیلان نادى بالاذان، و حدیث شریف: و اذا رأى الجیراتی فلیطفنہ بالتکبیر سند جواز ان شدہ میتواند یا نہ؟

جواب: در و باء اذان منقول نشدہ و کدام اذان کہ در وقت تغول غیلان مستحب است مطلب از آن این است کہ غیلان جنیات محسود مثلاً در کدام جنگل، بیابان و غیرہ برای کسی احساس جنیات واقع شود دران صورت حکم استحباب اذان است در امراض و باء قحط و غیرہ اذان وارد نشدہ و حالات و باء قحط، طاعون و غیرہ بہ حالت جنیات قیاس کردہ نمیشود چرا کہ در این قسم

(۱) ویکرہ اذان جنب و اقامتہ و اقامتہ محدث لا اذانه علی المذاهب (الدرالمختار علی هامش رد المختار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۴). ظفیر

(۲) ویکرہ اداء المکوبۃ بالجماعۃ فی المسجد بغیر اذان و اقامتہ کذا فی فتاویٰ قاضی خان (عالمگیری مصری. الباب الثانی فی الاذان جلد اول

ص ۵۰، ط. س. ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۵۳). ظفیر

(۳) و الاقامۃ کالاذان لیما مر (درمختار) و اراد بما مر احکام الاذان العشرۃ المذكورۃ فی المتن و ہی انہ سنۃ للفرائض الخ (ردالمختار باب

الاذان جلد اول ص ۳۶۰، ط. س. ج ۱ ص ۳۸۸). ظفیر

امور قیاس مجتهدین معتبر است نه قیاس خود ما مردم امروزه و این قیاس مع الفارق که قیاس این حالات بر تغول غیلان جواز ندارد غیلان در امراض وبائی محسوس کرده نمیشود و تغول محسوس میشود. (۱)

سوال: (۱۱۲) اگر در وقت تلاوت قرآن کریم اذان را بشنود چه کند؟ اگر کسی مشغول تلاوت قرآن کریم باشد و اذان را بشنود در این صورت جواب اذان را بدهد و یا تلاوت خود را دوام دهد؟

جواب: جواب دادن اذان مستحب است اگر قرآن کریم را بند کند و به اذان جواب دهد بهتر است و اگر تلاوت قرآن کریم دوام دهد و اذان را جواب ندهد هیچ گناه ندارد (۲) فقط

سوال: (۱۱۳) (۱) بحث ترجیح در اذان: بعض مردم شهادتین را دو دفعه باواز پائین و دو دفعه باواز بلند میخوانند این عمل جائز است یا نه؟

سوال: (۱۱۴) (۲) در وقت محمد رسول الله، لفظ صلی الله علیه وسلم چی قسم است؟

در وقت اذان و اقامت بعد از لفظ محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم گفتن چه حکم دارد؟

سوال: (۱۱۵) (۳) اذان حضرت بلال رضی الله عنه: اذان حضرت بلال کدام است؟

جواب: (۱) این ترجیح که به نزد احناف در اذان سنت نیست این ترجیح در حدیث ابو محذوره رضی الله عنه وارد شده است برای او پاک حضرت رضی الله عنه بغرض تعلیم حکم دوباره شهادتین فرموده بود و در اذان حضرت بلال و اذان ملائکه نازل شده از آسمان ترجیح نبود و در عمل احناف ترجیح عملی نمیگردد. (۳)

جواب: (۲) این قسم گفتن در اذان ثابت نیست. (۴)

(۱) وهو سنة الخ للفرائض الخ لا یسن لغيرها الخ (الدرالمختار علی هامش رد المحتار باب الاذان ص ۳۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۴). ظ (۲) ویجب وجوبا وقال الحلواني ندبا والواجب الاجابة بالقدم من سمع الاذان ولو جنباً لا حائضاً ونساء وسمع خطبة الخ بخلاف قران (رد المحتار) لانه لا يفوت ولعله لان تكرار القرائت انما هو للاجر فلا يفوت بالاجابة بخلاف التعلم فعلى هذا يقرأ تعليماً او تعلملاً لا يقطع (رد المحتار باب الاذان ص ۳۶۷ - ۳۶۸ ج ۱). ظفیر

(۳) ولا ترجع فانه مكروه (رد مختار) الترجیع ان یخفف صوته بالشهادتین ثم یرجع فیدفعه بهما لاتفاق الروایات علی ان بلالاً لم یكن یرجع وما قبل انه رجع لم یصح ولانه لیس فی اذان الملك النازل بجمع طرقه الخ (رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۵۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۶). ظفیر

(۴) در حدیث عبد الله بن زید بن عبد ربه و در هیچ کدام حدیث دیگر لفظ (صلی الله علیه وسلم) مذکور نیست در حدیث عبد الله بن زید این روایت موجود است: تقول الله اكبر الله اكبر الله اكبر ، اشهد ان لا اله الا الله ، اشهد ان محمداً رسول الله، اشهد ان محمداً رسول الله الخ (فتح القدیر، باب الاذان جلد اول ص ۲۱۱) بعداً در شرح المذهب للشافعية صراحت است: والزيادة في =

جواب: (۳) اذان حضرت بلال رضی اللہ عنہ آن قسم بود مثلیکه حالا گفته میشود. ^(۱)

سوال: (۱۱۶) (۱) دربین اذان و اقامت درود گفتن چه قسم است؟ دربین اذان و اقامت مؤذن به آن حضرت رضی اللہ عنہ درود بگوید و یا بهتر چی قسم است؟

سوال: (۱۱۷) (۲) بعد از اذان بلند کردن دستها در دعاء اذان مسنون است یا نه؟ اگر دعاء بعد از اذان را به بلند کردن دستها بخواند حکم آن چه خواهد بود؟

سوال: (۱۱۸) (۳) اگر در وقت تلاوت کریم یا در وقت خواندن درود شریف اذان را بشنود چه کند؟ اگر کسی مشغول تلاوت قرآن کریم و یا مشغول خواندن درود شریف باشد

و اذان شروع شود آیا جواب اذان را بدهد و یا به خواندن قرآن کریم و درود ادامه دهد؟

جواب: (۱) برای مؤذن در بین اذان حکم درود شریف نیست و نه این قسم ثابت شده.

جواب: (۲) هر قسم جائز است لیکن معمول این است که دستها بلند نشود. ^(۲) فقط

جواب: (۳) در درالمختار و شامی ذکر شده که در تلاوت قرآن کریم وقفه کند و جواب اذان را بدهد و درباره درود شریف نیز همین حکم است. ^(۳) فقط

سوال: (۱۱۹) اذان جمعه در نصف النهار جائز است و یا نه؟ اذان جمعه در نیم روزی جائز است یا نه؟

جواب: اذان قبل الوقت جائز نیست از همین جهت فقهاء حکم اعاده آن را فرموده است ^(۴) وقت نماز جمعه مثل وقت نماز ظهر بعد از زوال شروع میشود لهذا اذان جمعه باید بعد از زوال آفتاب اداء شود و پیش اذان جائز نیست. ^(۵)

= الاذان مکروهه (البحر الرائق، باب الاذان ج ۱ ص ۲۷۵). ظفیر

(۱) یعنی در اذان حضرت بلال رضی اللہ عنہ ترجیع نمیشد، در این باره کتابهای احادیث شریف را مطالعه فرمائید. ظفیر

(۲) ویدعو عند فراغه بالسویلة لرسول الله صلی اللہ علیہ وسلم (الدر المختار) ای بعد از آن یصلی علی النبی صلی اللہ علیہ وسلم لما رواه مسلم الخ (ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۷۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۸). ظفیر

(۳) لوکان فی المسجد حین سمع لیس علیه الاجابة ولوکان خارجه اجاب الخ فیقطع قرائت القرآن لوکان یقرء بمنزله ویجیب لو اذان مسجده ولو بمسجد لا (الدر المختار) الظاهر ان المراد المسارعة للاجابة وعدم القعود لاجل القرائت لاخلال القعود بالسعی الراجب و الا فلا مانع من القرائت ماشیا الا ان یراد یقطعها ندبا للاجابة باللسان ایضا الخ (رد المختار باب الاذان ص ۳۷۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۸). ظفیر

(۴) وهو سنة مؤكدة للفرائض الخمس فی وقتها الخ فیکاد اذان وقع بعضه قبله (الدر المختار) علی هامش ردالمحتار باب الاذان ص ۳۵۶، ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۴. ظفیر

(۵) وجمعة کظهر اصلا واستحبنا فی الزمانین لأنها خلفه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۶۷). ظفیر

سوال: (۲۲۰) اذان برای نمازهای فوت شده در خانه و صحراء: در خانه یا در صحراء که از کسی نماز فوت شده باشد حکم اذان و اقامت آن چه قسم است؟

جواب: از کسی که در حال سفر و یا در حال اقامت حضر نماز فوت شده باشد اذان و اقامت برای مسنون است در الدرالمختار گفته است که اول برای فوت شده اذان مسنون است و برای نمازهای دیگری منکر است مگر گفتن اذان برای هر نماز بهتر است و اقامت برای هر نماز مسنون است. (۱) فقط

سوال: (۱۲۱) در اذان قضائی نماز الصلاة خیر من النوم بگوید یا نه؟ اگر نماز صبح فوت شود و در وقت اعاده آن اذان گفته شود در این الصلاة خیر من النوم را بگوید یا نه؟

جواب: اگر نماز فوت شده صبح را به جماعت اعاده کند در این صورت اذان دادن برای آن سنت است و این اذان را مثل اذان صبح با کلمات الصلاة خیر من النوم اداء کند: کما یفیده اطلاق قول القهستانی و لیس ان يؤذن و یقیم لفائنة رافعا صوته لو بجماعة او صحراء الخ در المختار. (۲) فقط

سوال: (۱۲۳) آیا اقامت را آن کسی بگوید که اذان را گفته است؟ آیا صرف مؤذن اقامت را بگوید اگر مؤذن یک فرد مشخص باشد و یا هر کس اذان بگوید چه حکم است؟

جواب: اگر مؤذن فرد مشخص و ملازم اذان و تنخواه دار باشد یا این قسم نباشد بلکه هر کس اذان بگوید در هر حال بدون مؤذن برای هر کس اقامت کردن جائز است مگر بهتر این است که هر کس اذان گفته باشد اقامت رانیز همان شخص بگوید یا برای کسی دیگری اجازه کند. (۳) فقط

سوال: (۱۲۴) جواب اذان و دعاء: حکم حدیث این است که برای اذان جواب داده شود مگر مردم در این زمان بعد از ختم اذان صرف کلمه طیبه میگویند در این باره چه حکم شرعی است؟

(۱) و یسن ان يؤذن و یقیم لفائنة رافعا صوته لو بجماعة او صحراء لا بیته منفردا و کذا یسن لاولی الفوائت لفاصلة و یخیر فیہ للباقي لو فی مجلس و فعله اولی و یقیم للکل (درمختار) ای لایخیر فی القامة للباقي بل یکره ترکها (رد المحتار باب الاذان جل ۱ ص ۳۶۲ - ۳۶۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۰). ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۰. ظفیر

(۳) اقام غیر من اذن ببیته ای المؤذن لا یکره مطلقا او ان بحضوره کره ان لحقه وحشة کما کره مشیه فی اقامة (درمختار) ان لحقه وحشة ای بان لم یرض به وهذا اختیار خواهر زاده الخ و قال فی البحر ویدل علیہ اطلاق قول المجمع و لانکرهها من غیره الخ فلا یس بان یتاتی بکل واحد رجل اخر ولكن الافضل ان یكون المؤذن هو المقیم اه ای لحدیث من اذن فهو یقیم (رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵). ظفیر

جواب: کسی که اذان میگوید برای سامعین مستحب است که آن کلمات را اذان نیز بگویند و در وقت حی علی الصلاة و حی علی الفلاح لاحول و لا قوة بگویند و بعد از ختم اذان دعاء مأثورة: اللهم رب هذه الدعوة التامة را بخواند و معلوم است که اتباع مأثور اولی واجب. فقط

سوال: (۱۲۵) دروقت اذان انداختن نگشتان در سوراخهای گوش برای مؤذن سنت است: اگر اذان دهنده دستهای خود را در وقت اذان اویزان بماند و یا در اذان رخس بطرف قبله نباشد جائز است یا نه؟

جواب: این همه طرق مخالف است مگر اذان جائز است. (۱)

سوال: (۱۲۶) اذان جمعه خارج مسجد کرده شود یا داخل مسجد؟ اگر اذان جمعه بیرون مسجد کرده شود جائز است یا نه؟

جواب: اذان کردن در داخل مسجد یا بیرون مسجد برابر است و از زمان رسول الله ﷺ تا این زمان جاری اذان خطبه در داخل مسجد میشود (۲) و اذانهای بدون خطبه در داخل مسجد و بیرون مسجد جائز است و اذان بالای مناره را فقهاء مشروع گفته اند ظاهر است که مناره بیرون مسجد میباشد در این باره حاجت کدام دلیل نیست (۳). فقط

سوال: (۱۲۷) تکرار کلمات اذان در اقامت: ما عموماً دو دفعه تکبیر میگوئیم آیا یکدفعه جائز است و قد قامت الصلاة دو دفعه جائز است؟

جواب: به نزد احناف اقامت مثل آذان است یعنی در اقامت هم اول چهار دفعه الله اکبر و کلمات باقی دو دفعه گفته میشود و قد قامت الصلاة نیز دو دفعه گفته میشود صرف یک یک دفعه تکبیر گفتن مذهب احناف نیست. (۴) فقط

سوال: (۱۲۸) در تکبیر زیاد کردن واو غلط است: در نماز یا اذان الله اکبر گفتن صحیح است و یا الله اکبر؟

جواب: الله کبر صحیح است و بعد از حرف هاء زیادت واو غلط است. (۵)

(۱) وجعل ندبا أصبعيه في صماخ أذنيه فاذا نه بدونه حسن وبه احسن (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الاذان ص ۳۶۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۸). ط

(۲) ويؤذن ثانيا بين يديه أي الخطيب (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الجمعة ص ۷۷۰) وإذا جلس الإمام على المنبر أذن المؤذنون بين يديه الاذان الثاني للتوارث (غنية المستملي ص ۵۲۰). ظفير

(۳) وبني ان يؤذن على المنذنة او خارج المسجد ولا يؤذن في المسجد (عالمگیری مصري ص ۶۷ ج ۱، ط. ماجدية ج ۱ ص ۵۵). ظفير

(۴) والأقامة مثل الاذان عنده الخ ولنا ما روى ابو داود عن ابن ابي ليلى عن معاذ الخ (غنية المستملي جلد اول ص ۳۵۹). ظفير

سوال: (۱۲۹) اذان دادن یک مؤذن در دو مسجد: یک مؤذن در دو مسجد اذان می‌دهد این عمل جائز است یا نه؟

جواب: این عمل خوب نیست بلکه مکروه است. ^(۱) فقط

سوال: (۱۳۰) زیاد کردن الصلاة خیر من النوم در اذان صبح: در اذان صبح کلمات الصلاة خیر من النوم چرا زیاد میشود؟

جواب: زیاد شدن الصلاة خیر من النوم از حدیث شریف ثابت شده ^(۲) چونکه وقت صبح وقت خواب و غفلت است از این جهت گفتن این کلمات در این وقت مستحب است چرا که مطلب الصلاة خیر من النوم این است که نماز از خواب بهتر است. ^(۳) فقط

سوال: (۱۳۱) دعاء از اذان دوم جمعه: جواب دادن برای اذان دوم جمعه وبعد از اذان خواندن دعاء اللهم رب هذه الدعوة التامة الخ جائز است یا نه؟

جواب: صحیح این است که اجابت اذان یعنی جواب دادن اذان دوم جمعه است مکروه است وهم چنین خواندن دعاء مأثورہ اللهم رب هذه الدعوة الخ نیز مکروه است. ^(۴)

سوال: (۱۳۲) اذان شخص جاهل: اذان شخص جاهل که الفاظ زبان مثل الفاظ شخص با سواد نیست جائز است یا نه؟

جواب: کدام شخص که الفاظ اذان را صحیح گفته نمیتواند اذان نکند اذان را کسی بکند که کلمات اذان را صحیح بگوید خواه او با سواد باشد یا بی تعلیم. فقط

سوال: (۱۳۳) اذان باید بیرون مسجد گفته شود یا داخل مسجد: اذان باید بالای فرش مسجد گفته شود یا بیرون مسجد گفته نشود اذان گفته میشود اذان خطبة چرا در داخل مسجد

(۵) اذا اراد الشروع في الصلوة كبر لو قادر الافتتاح اي قال وجوباً الله اكبر الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل في تأليف الصلوة ج ۱ ص ۴۴۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹). ظفیر

(۱) يكره له ان يؤذن في مسجدین (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲) عن ابي محذورة قال قالت يا رسول الله علمني سنة الاذان قال فمسح مقدم راسه قال تقول الله اكبر الله اكبر الخ فان كان صلوة الصبح قلت الصلوة خیر من النوم الخ رواه ابوداؤد (مشكوة باب الاذان ص ۲۳). ظفیر

(۳) ويقول ندبا بعد فلاح اذان الفجر الصلوة خیر من النوم مرتين لانه وقت نوم (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۶۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۸). ظفیر

(۴) وينبغي ان لا يجيب بلسانه اتفاقاً في الاذان بين يدي الخطيب (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الاذان ص ۳۷۱) واجابة الاذان حينئذ مكروهه (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۶۹، ط.س. ج ۲ ص ۱۶). ظفیر

گفته میشود در بین اذان خطبه و اذان پنجگانه چه فرق است اگر بیرون مسجد یک جائی بلند ساخته شود و در بالای آن اذان گفته شود حکم آن چه خواهد بود؟

جواب: بدون اذان جمعه اذانهای پنجگانه بر یک جائی بلند بهتر و افضل است و بیرون مسجد نیز بهتر است اگر چه در مسجد نیز جائز است چونکه اذان خطبه پیش روی منبر ضرور است برای اینکه اذان خطبه در داخل مسجد گفته شود و در جای بلند اذان گفتن از این جهت مشروع است که اواز اذان تا جای دور برسد و اذان خطبه برای اعلام حاضرین است و رفتن اواز تا جائی دور ضرور نیست و در زمان پاک حضرت ﷺ اذان پنج و نیمه در بیرون مسجد میشد از همین جهت در بعضی مکانات نزدیک مسجد بالای آنها اذان گفته میشود بعد از دور این خیر الازمته اذان پنج و نیمه در بیرون مسجد اختیار گردد ید^(۱) مگر در داخل مسجد هم ممنوع نیست چرا که مسجد برای ذکر خداوند جلّ و علا ساخته شده و اذان هم ذکر الله تعالی میباشد قال الله تعالی: ومن أظلم ممن منع مساجد الله أن يذكر فيها اسمه^(۲) الآية. فقط

سوال: (۱۳۴) جواب کلمات اقامت: آیا جواب کلمات اقامت مثل جواب کلمات اذان مستحب است؟ و یا سنت مؤکده مگر چونکه برای امام در وقت قد قامت الصلاة حکم نیت بستن است پس مقتدیان جواب کلمات متباقی اقامت را بدهد یا چه قسم؟

جواب: برای کلمات اقامت جواب دادن مستحب است^(۳) و برای اداء کردن آن علامه شامی چنین فرموده است که بهتر این است که امام بعد از ختم اقامت تکبیر تحریمه بگوید^(۴) فقط

سوال: (۱۳۵) بعد از اذان رفتن بطرف مسجد ضرور است یا نه؟ شنیده ایم که بعد از اذان کسی به مسجد نرود گناهکار است^(۵) و اگر به تاکید شخص دیگری هم به نماز نرود کافر میشود.

(۱) یعنی آن یوذن علی المنذنة او خارج المسجد الخ والسنة ان یوذن فی موضع علل یكون اسمع لجیرانه ویرفع صوته ولا یجهد نفسه (عالمگیری مصری باب الاذان ص ۵۲ ج ۱، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۵۵). ظفیر

(۲) سورة البقرة رکوع ۱۴. در عالمگیری آمده "ولا یوذن فی المسجد" منشا این ممانعت خلاف اولویت یعنی در مسجد اولی و بهتر نیست مطلب این نیست که در مسجد جائز نیست. ظفیر

(۳) و یجیب الاقامة ندبا اجماعا کالاذان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۴) و شروع الإمام فی الصلوة مذ قبل قد قامت الصلوة ولو اخر حتى اتمها لا یاس به اجماعا الخ واعدل المذاهب الخ وفي القهستانی معریا للخلاصة انه الاصح (درمختار) لان فيه محافظة علی فضيلة متابعة المؤذن واعانة له علی الشروع مع الامام (ردالمحتار باب صفة الصلوة اداب الصلوة ص ۴۴۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹). ظفیر

(۵) الجماعة سنة مؤكدة لقوله عليه السلام الجماعة من سنن الهدی لا یتخلف عنها الامتافق (هدایه باب الامامة جلد اول ص ۱۰۹). ظفیر

جواب: در این مسئله شک نیست که کسی اذان بشنود و به مسجد برای اداء نماز نرود و نماز را به جماعت نخواند گناهکار است و اگر بالکل نماز نخوانم که نه به مسجد برود و نه در خانه خود نماز میخواند او شدید فاسق و عاصی است و بعضی امامان او را کافر میگویند مثلیکه در حدیث شریف: من تری الصلاة متعمداً فقد کفر^(۱) نیز این حکم واضح است، معنای حدیث شریف این است که کسی قصداً نماز را ترک کند کافر میشود یعنی به کفر نزدیک میشود و انکار کردن از فرضیت نماز باتفاق کفر است یعنی منکر فرضیت نماز کافر است اعاذنا الله تعالى منه. فقط

سوال: (۱۳۶) اقامت گفتن از صف اول ضرور نیست: مؤذن اقامت را از صف اول بگوید یا در کدام صف که بخواهد مستحب است؟

جواب: در کدام صف که باشد در همان صف اقامت کرده میتواند در این باره کدام قید اقامت از صف اول ضرور نیست.^(۲) فقط

سوال: (۱۳۷) بدون وضوء اذان جائز است یا نه؟ امام مسجد که به وضوء اذان بگوید یا بعد از اذان به چلم کشیدن یا قضاء حاجت بول و غیره برود این عمل جائز است یا نه؟

جواب: در کتابهای فقه حکم این است که اذان شخص بی وضوء مکروه نیست، یعنی مکروه تحریمی نیست کما فی الدر المختار: ویکره اذان جنب واقامته واقامت محدث لا اذانه علی المذهب^(۳) مگر در شامی منقول است که اذان گفتن در حال وضوء مسنون است یعنی سنت این است که مؤذن وضوء داشته باشد و در همین کتاب نیز ذکر شده: ثم اعلم انه ذکر فی الحاوی القدسی من سنن المؤذن کونه رجلاً عاقلاً صالحاً عالماً بالسنن والاقوات مواظباً علیه محتسباً ثقة مطهراً مستقبلاً^(۴) الخ از این عبارت معلوم شود که اذان در حال وضوء سنت و مستحب است و همیشه عادت گرفتن باذان بی وضوء بد است و از این بدی احتراز و خود داری مناسب است اگر اول اذان را به وضوء اداء کند و بعداً ضرورت بول خرد و کلان برایش پیش شود برای دفع

(۱) در این وقت این حدیث باین الفاظ پیدا نمیشود و در مشکوة شریف ابن الفاظ موجود است که لا تترك صلاة مكتوبة متعمدا لمن تركها فقد برأت منه الذمة الخ مشکوة كتاب الصلاة فصل ثالث: ص ۵۹. ظفیر

(۲) و یقیم علی الأرض هكذا فی القنیه و فی المسجد هكذا فی البحر الرائق (عالمگیری کشوری باب الاذان فصل ثانی جلد اول ص ۵۴، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۵۶). ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۲. ظفیر

(۴) رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۳. ظفیر

ورفع آن برود و کشیدن چلم اصلاً خوب نیست و احتراز و خود داری از این عمل بسیار خوب است فقط، و اگر کسی چلم بکشد پیش داخل شدن به مسجد دهن خود را خوب بشوید برای اینکه از بد بوئی او به کسی تکلیف نباشد.

سوال: (۱۳۸) بعد از اذان دعوت کردن امام و مقتدیان چه قسم است: برای مؤذن جائز است که امام و مقتدیان را بعد از اذان به مسجد دعوت کند یا نه؟

جواب: این عمل خوب نیست مگر به ضرورت اگر احیاناً این عمل کرده شود مضائقه نیست. ^(۱)

سوال: (۱۳۹) اگر در حال اذان بکدام چیز تکیه کند و یا اقامت را به قاعده بگوید مکروه است: اگر مؤذن ضعیف باشد و در اذان دادن بکدام چیز تکیه کند و یا اقامت را به قاعده بگوید این عمل مکروه است یا نه؟

جواب: در الدر المختار ذکر شده که: ویکره اذان جنب و اقامته و اقامت محدث لا اذانه و اذان امرأة و خنثی و فاسق (الی) و قاعد الا اذن لنفسه و راكب الى المسافر ^(۲) و این سخن هم در الدر المختار آمده که: و الاقامة مثل الاذان ^(۳) عذر به قاعده مکروه است و به اثر عذر ضعف اگر به دیوار و غیره تکیه کند این صورت اذان او مکروه نیست. فقط

سوال: (۱۴۰) نفاذ زدن برای جماعت چه قسم است؟ در محله شیش گران، صرف یک مسجد است و محله بسیار کلان و پراخ است و اواز اذان به همه مردم نمیرسد و باشندگان و ساکنین این محله همه نماز گذاران در اوقات نماز مشغول کار اند و بند کردن کار باعث ترتیب گرفته شد که اذان را در اول وقت می‌کنند و در وقت جماعت به وسیله نغاره که بیرون مسجد مانده شده بود به همه آنها اطلاع داده میشد به این وسیله کارگران می‌آمدند و بدون انتظار تعداد نماز گذاران در جماعت زیاد می‌شد حالا بعض حضرات نغاره را ممنوع ساخته حالا جماعت شکسته شده هر کس حسب توفیق نماز انفرادی می‌خوانند و یا هیچ آن را ضرور نمیدانند در این صورت اگر بوسیله

(۱) و کره فی سائر الصلوة و معناه العود الی الاعلام و هو علی حسب ما تغافلوه و هذا تنویب احداثه علماء الکوفة بعد عهد الصحابة لتغیر احوال الناس الخ و المتأخرون استحسنوه فی الصلوة کلها لظهور التواني فی الامور الدینیة و قال ابو یوسف لا اری باسا ان یقول المؤذن للامیر فی الصلوة کلها السلام علیک ایها الامیر الخ و استبعده محمد ﷺ لان الناس سواسیة فی امر الجماعة الخ (هدایه باب الاذان جلد اول ص ۸۴). ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۴، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲. ظفیر

(۳) ایضاً ص ۳۶۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۸. ظفیر

نغاره بیرون مسجد به دم اعلان جماعت شود چه قسم خواهد بود و برای اعلان کدام وسیله مناسب است؟

جواب: اعلام بعد الاذان که بنام تثویب یاد میشود علماء متقدمین آن را مکروه و بدعت گفته است و علماء متأخرین از جهت سستی و تکاسل مردم تثویب و اعلام بعد از اذان راجاز میگویند پس بناء بر مذهب متأخرین اگر کدام صورت و ترتیب اعلام برای جماعت نباشد در این صورت اعلام نغاره جائز است، كما في الدر المختار والشامي: ويثوب بين الاذان والاقامة في الكل للكل بما تعارفوه (الدر المختار) كتنحج او قامت الصلاة ولو احدثوا اعلاما مخالفا لذلك جاز^(۱) شامي فقط. و اگر اواز اذان به مردم برسد در این صورت بدون ضرورت از نغاره زدن اجتناب مناسب است از جهت اینکه در وقت ابتداء مشروعیت اذان تمام اقسام این چیزها رد و ممنوع شده بود.

سوال: (۱۴۱) در اقامت کلمات قد قامت الصلاة باواز بلند چه قسم است؟ در اقامت لفظ قد قامت الصلاة را باواز بلند چه حکم دارد؟

جواب: هیچ حرج در آن نیست.^(۲)

سوال: (۱۴۲) در جیل یا زندان اذان کرده شود یا نه؟ دربندی خانه به جماعت نماز خوانده میشود در آنجا اذان ضرور است یا نه؟ یا صرف باقامت اکتفاء کرده شود؟

جواب: اگر در محبس کدام ممانعت و بندش اذان نباشد در این صورت اذان کردن خوب است و ثواب دارد و اگر اذان نکنند و صرف باقامت اکتفاء کنند این هم بدون کراهیت جائز است، در الدر المختار ذکر شده که: بخلاف مصلي ولو بجماعة^(۳) فی بیه بمصر او قرية لها مسجد فلا یکره ترکهما اذ اذان الحی یکفیه، و در شامی آمده است: قوله فی بیه ای فیما يتعلق بالبلد من الدار والکرم وغيرهما الخ.^(۴) فقط

(۱) مطالعه کنید: ردالمحتار للشامی باب الاذان جلد اول ص ۳۶۳، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹. ظفیر

(۲) والاقامة مثل الاذان الا انه یزید فیها بعد الفلاح قد قامت الصلوة مرتین هكذا فعل الملك النازل من السماء وهو المشهور (هدایة باب الاذان جلد اول ص ۸۳). ظفیر

(۳) قوله ولو بجماعة وعن ابي حنيفة (رضی اللہ عنہ) لو اکتفوا باذان الناس اجزاهم وقد اساءوا (ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵) از این عبارت معلوم شد که بهتر این است که اذان کرده شود. ظفیر

(۴) رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵ را مطالعه فرمائید. ظفیر

سوال: (۱۴۳) کسی که داخل مسجد باشد جواب اذان برای او ضرور نیست: زید پیش از اذان شام در مسجد شسته بود و برای چند نفر کدام مسئله را بیان میکرد و قتیکه اذان شام شروع شد زید تقریر خود را بند نکرد و اذان را گوش نگرفت و به اذان جواب نداد او میگوید کسی که در تعلیم دادن علم دین مشغول باشد جواب اذان به او واجب نیست پس در این باره شرعا چه حکم است؟

جواب: کسی که در وقت اذان در داخل مسجد باشد جواب زبانی اذان برای او مستحب است اگر به سبب بیان کدام مسئله خاموش نشد و جواب اذان را نداد گناهکار نمیشود بهتر آن است که خاموش شود و جواب اذان را بدهد لکن به ترک مستحب طعن شده نمیتواند اگر چه بعضی علماء به وجوب جواب زبانی قائل اند مگر صحیح و راجح عدم وجوب است. ^(۱) فقط

سوال: (۱۴۴) پیش از شروع اذان رسم الصلاة والسلام علیک یا رسول الله جائز است یا نه؟ پیش از شروع اذان الصلاة والسلام علیک یا رسول الله، و غیره که بنام صلاة یاد میشود و در مکه معظمه و مدینه منوره عملی میگردد جائز است و یا نه؟

جواب: این عمل در شریعت اصل ندارد لهذا ضرور نیست. ^(۲)

سوال: (۱۴۵) در وقت شهادتین اذان بوسه کردن آنگشت چه قسم است؟ در وقت شهادتین اذان بوسه کردن آنگشت ریزه دست چه قسم است؟ و کدام شخص که از این عمل ممانعت میکند اقتداء نماز به عقب آن جائز است یا نه؟ و کسی که انگشتان را بوسه نکند گناهکار است یا نه اگر بوسه کردن انگشتان مستحب و یا سنت باشد دلیل آن چیست؟

جواب: دلیل استحباب بوسه کردن دو انگشت ریزه دستها در این عبادت شامی است: يستحب ان يقال عند سماع الاولى من الشهادتين صلى الله عليك يا رسول الله وعند الثانية منها قرة عيني بك يا رسول الله ثم يقول اللهم متعني بالسمع والبصر بعد وضع ظفري الابهامين على العينين فإنه عليه السلام يكون قاعدا له في الجنة كذا في كنز العباد وقهستاني ونحوه في الفتاوى الصوفية وفي كتاب الفردوس قبل ظفري ابهاميه عند سماع اشهد أن محمدا رسول الله ﷺ في الاذان أنا قاعده ومدخله في صفوف الجنة وتمامه في حواشي البحر للملي عن المقاصد الحسنة للسخاوي وذكر

(۱) ويحب وجوبا وقال الحلواني ندبا من سمع الاذان (درمختار) اي قال الحلواني ان الاجابة باللسان مندوبة والواجبة هي الاجابة بالقدم (ردالمحتار باب

الاذان جلد اول ص ۳۶۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۶). ظفر

(۲) زیرا که این عمل در شریعت هیچ اصل ندارد لهذا اجتناب از آن مناسب است. فقط

ذلک الجراحی واطال ثم قال ولم یصح فی المرفوع من کل هذا شیء^(۱) شامی: ج ۱ ص ۲۶۷، باب الاذان. از عبارت آخر شامی این سخن هم واضح شد که هیچ کدام حدیث مرفوع در این باره نیست منتهی اینکه در باره فضائل اعمال به حدیث ضعیف هم عمل کردن جائز است مگر بشرط آنکه این عمل را مسنون نگویند، کذا فی الدر المختار چونکه بعض عوام در این عمل غلو و افراط میکنند و این عمل است میگویند و تارک این عمل را طعن و ملامت میکنند لهذا علماء محققین عدم زیادت و عدم افراط را در این عمل احتیاطی میدانند و آن شخص گناهکار نیست و اقتداء به عقب آن جائز است. فقط

سوال: (۱۴۶) دراذان ممانعت دور دادن سینه: یک مؤذن سینه خود را دراذان طرف راست و طرف چپ دور میداد من آن را منع کردم که دور دادن سینه دراذان ممنوع است این صحیح است یا نه؟

جواب: این صحیح است که دراذان در حی علی الصلاة و حی علی الفلاح سینه خود را به طرف راست و چپ دور ندهد صرف روی خود را در حیلین مذکوره بطرف راست و چپ دور دهد مگر سینه مؤذن بطرف قبله باشد^(۲) فقط.

سوال: (۱۴۷) فکودن اذان به اثر ضد: یک مسجد دو امام دارد هر دوی شان برادران سکه اند مگر دربین خود ناراض اند در مسجد اذان نمیکند به گمان اینکه امام دیگری شاید اذان کرده باشد هر امام که به مسجد باید جماعت میدهد در این قسم حالت شرعا نماز صحیح است یا نه؟

جواب: در این قسم حال نماز صحیح است مگر گناه ترک اذان به گردن آنها میباشد قال فی الدر المختار: وهو سنة للرجال فی مکان عالی مؤكدة هی کالواجب فی لحوق الاثم.^(۳) فقط

سوال: (۱۴۸) در رفتار شروع کردن اقامت: اگر مؤذن در حال رفتار اقامت را شروع کند و تا رسیدن به جای خود اقامت خلاص شود این عمل خلاف است یا نه؟

جواب: این عمل خلاف اولی و خلاف سنت است: إلا ان یکون احیاناً عن ضرورة قال فی الدر

(۱) رد المختار باب الاذان جلد اول ۳۷۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۸. ظفیر

(۲) و یستقبل بهما (ای الاذان و الاقامة) القبلة و لو ترک الاستقبال جاز و یکره کذا فی الهدایة و اذا انتهى الی الصلوة و الفلاح حول وجهه یمیناً و شمالاً و قدماه مکانهما (عالمگیری کشوری باب الاذان جلد اول ص ۵۴، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۵۶). ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المختار باب الاذان جلد اول ص ۳۵۶، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۴. ظفیر

المختار ويستقبله غیر الراكب القبلة بهما ویکره تركه تنزیها^(۱) الخ واضح است که در رفتار بعضی وقت استقبال قبله هم ترك میشود قوله غیر الراكب عبارة الامداد إلا أن يكون راکبا مسافرا لضرورة السیر الخ^(۲) شامی.

سوال: (۱۴۹) الفاظ زیاد در اذان اهل تشیع و حیثیت آن: اهل تشیع در مساجد خود ومقامات غیره در وقت اذان باواز بلند کلمه اشهد ان امیر المؤمنین وامام المتقین علیا ولی الله ووصی رسول الله یا حجة الله را آداء میکنند آیا باهل سنت والجماعت شنیدن این قسم کلمات جائز است؟

جواب: در اذان روافض زیاد کردن این کلمات خلاف احادیث صحیحہ است که درباره اذان روایت شده^(۳) لهذا لایق عمل آنها بدعت وممنوع است واگر به آن کلمات لفظ خلیفه رسول الله بدون فصل زیاد کرده شود مثلیکه در بعض جاها همین قسم شده است هنوز بسیار بدتر میگردد چرا که این لفظ کذب وافتراء است وخلیفه اول ابوبکر صدیق است وخلیفه دوم عمر رضی الله عنه است وبعد از آن حضرت عثمان رضی الله عنه ذو النورین است بعد از آن علی رضی الله عنه است چون ترتیب خلافت به این طریقه است پس عقیده مخالف این طریقه حرام وبدعت است^(۴) لهذا زیاد کردن این کلمات که در سوال منقول است به نزد اهل سنت والجماعت جائز نیست واین کلمات از بدعات ومخترعات روافض خذلهم الله تعالی است، احناف، شوافع وغیره اجازه این قسم کلمات را در اذان نداده اند. فقط

سوال: (۱۵۰) (۱) به سر لوج اذان دادن جائز است یا نه؟ اذان دادن شخص سر لوج جائز است یا نه؟

سوال: (۱۵۱) (۲) نماز شخص سر لوج صحیح است یا نه؟ نماز شخص سر لوج جائز است یا نه؟ وکسی که این عمل میکند برای او چه حکم است؟

(۱) ردالمحتار، باب الاذان جلد اول ص ۳۶۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹، بعد ازین ذکر شده است: لان بلالا اذن وهو راکب ثم نزل واقام علی الارض (ایضا) . ظفیر

(۲) ردالمحتار، باب الاذان جلد اول ص ۳۶۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹، بعد ازین ذکر شده است: لان بلالا اذن وهو راکب ثم نزل واقام علی الارض (ایضا) . ظفیر

(۳) برای تفصیل مطالعه کنید: مشکوٰۃ باب الاذان ص ۶۳. ظفیر

(۴) والفضل الناس بعد رسول الله صلی الله علیه و آله الخ ابوبکر الصدیق الخ ثم عمر بن الخطاب الخ ثم عثمان الخ ثم علی بن ابی طالب الخ (شرح فقه اکبر ص ۷۴) . ظفیر

سوال: (۱۵۲) (۳) آیا به سر لوچی اذان دادن و نماز خواندن طریقه روافض است؟ آیا

به سر لوچ اذان دادن و یا نماز خواندن از عادات روافض است یا نه؟

جواب: فقهاء به سر برهنه نماز را مکروه نوشته کرده اند مگر درباره اذان این موضوع را تصریح نکرده اند و در نماز چنین صراحت نموده اند که به اثر سستی و تکاسل برهنه کردن سر مکروه است و اگر به اثر تذلل انکسار، خشوع و خضوع سر برهنه نماز بخواند مکروه نیست ^(۱) مگر اولی و افضل این است که به سر برهنه اذان نکند و اگر این عمل شعار روافض باشد در این صورت ضرور است که مخالفت آنها کرده شود و به سر برهنه اذان نگویید تا این که به آنها مشابہت کرده نشود در الدر المختار ذکر شده: و صلاته حاسراً ای کاشفاً راسه للتکاسل ولا بأس به للتذلل الخ ولو سقطت قلنسوة فاعادتها افضل، در المختار. ^(۲) فقط

سوال: (۱۵۳) اگر نماز باطل شود در اعاده آن اقامت گفته شود یا نه؟ امام در نماز دیگر

سهواً پنج رکعت را اداء نمود و هیچ مقتدی او را فتح نداد چونکه بعداً ثابت شد که نماز باطل شده در این حال نماز را بطور اعاده کرد که از اول آن اقامت گفته شد حالا خواندن اقامت چه حکم دارد جائز است یا نه؟

جواب: در این وقت دوباره باقامت ضرورت نیست و اگر دوباره گفته شود از جهت اینکه فصل طویل شده است کدام گناه و حرج نیست در کتابهای فقه نوشته شده: صلی الستة بعد الاقامة او حضرت الامام بعدها لا یعیدها برایه و ینبغی ان اطال الفصل او وجد ما یعد قاطعاً کأکل ان تعاد الخ در المختار. ^(۳) فقط

سوال: (۱۵۴) بعد از اذان دعا کردن بدستان بلند ثابت است و یا نه؟ بعد از اذان دعا

کردن و مناجات با دستهای بلند ثابت است و یا نه؟

جواب: بعد از اذان دعا کردن بادستان بلند بطور خاصی ثابت نشده اگر چه استحباب دعا بعد الاذان تقاضا میکند که بلند کردن دستها در موقع دعا مستحب خواهد بود مگر این تقاضا عملی

(۱) و کره کفه الخ و صلاته حاسراً ای کاشفاً رأسه للتکاسل ولا بأس به للتذلل و اما للاهانة بها کفر (در مختار) قوله: ولا بأس للتذلل قل فی شرح المنية فی إشارة الی ان الاولى ان لا یفعله وان یتذلل ویخضع بقلبه فانهما من افعال القلب اھ و تعقبه فی الامداد الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصلاة وما یکره فیها ج ۱ ص ۵۹۹، ط.س. ج ۱ ص ۶۴۰ - ۶۴۱). ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ایضاً جلد اول ص ۵۹۹ - ۶۰۰، ط.س. ج ۱ ص ۶۴۱. ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان تحت الفروع جلد اول ص ۳۷۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰. ظفیر

نشده و یا عملی نمیشود. ^(۱) فقط

سوال: (۱۵۵) دلیل جواب کلمات اذان چیست؟ وجواب کلمات اذان عینا بکلمات خود اذان داده میشود وجواب حی علی الصلاة وحی علی الفلاح والصلاة خیر من النوم به کلمات ولا حول ولا قوة الا بالله وصدق و بررت داده میشود دلیل عقلی آن چیست؟

جواب: در این باره صرف دلیل نقلی کفایت میکند ^(۲) فقط ^(۱) دلیل عقلی در این قسمت این است که بنده اعتراف میکند که بجا کردن اعمال نیک و تمام عبادات خاص به توفیق رب العزة میباشد و در جواب دعوت دهنده که گویا خود او به کار نیک و عبادت دعوت میکند سخن موافق عقل نیست. ظفیر

سوال: (۱۵۶) آیا اذان واقامت صرف برای فرائض است؟ اقامت صرف پیش از فرائض گفته میشود و یا پیش از سنت هم گفته میشود؟

جواب: اذان واقامت صرف برای فرائض است برای سنت نیست ^(۳) كما في الدر المختار.

سوال: (۱۵۷) اقامت چه وقت شروع شود: آیا وقتی که امام به جای نماز استاد شود پیش از آن اقامت گفته شود یا اینکه امام به جای نماز نه آورده باشد پیش از آن اقامت گفته شود آیا رسول الله ﷺ به شنیدن اقامت به محراب تشریف میآورد و در بعض اوقات این عمل معمول او بود؟

جواب: این ضرور نیست که بعد از استاد شدن امام به جای نماز اقامت شروع شود بلکه هر وقت که امام در مسجد حاضر باشد اقامت گفته جائز است وقتی که امام اقامت را بشنوند خودش

(۱) عن عكرمة عن ابن عباس قال المسئلة ان ترفع يديك حذو منكبيك او نحوها رواه ابوداؤد (مشکوٰۃ كتاب الدعوات ص ۱۹۶). ظفیر

(۲) در جواب حی علی الصلوة وحی علی الفلاح نیز الفاظ جواب تکرار شود: لا حول الخ، و لا حول و لا قوة هم تکرار شود چرا که روایت تکرار جواب وعدم تکرار هر دو در روایت موجود است و اختار فی الفتح عملا الجمع بینهما عملا بالاحادیث (رد المحتار) و سب خواند ولا حول ولا قوة شاید غالبا این باشد که مؤذن بطرف نماز و فلاح دعوت میدهد پس شنونده در جواب آن میگوید که این یک ذمه واری عظیم الشان است و بجا کردن آن کار اهم است چرا که این یک امانت کلان است که زمین و آسمان از قبول آن به لرزه آمدند و از قبول آن انکار کردند: فاین ان یحملنها و اشفق منها (قرآن کریم) پس ما ضعیفان و ناتوانان چه قسم آن را بجا آریم مگر آنکه توفیق خود رب العزت همراه ما باشد و با ما معاونت فرماید چرا که مفهوم ولا حول ولا قوة إلا بالله خاص همین است که نجات از معاصی و بدحالی و بجا کردن طاعت و کار نیک همه خاص به توفیق الله شده میتواند والله اعلم، و در جواب الصلاة خیر من النوم به کلمات صدقت و بررت، تائید و تصدیق مؤذن میشود، اظهار مسرت و خوشی قلب خود را میکند چونکه در این کلمات عظمت خداوند عزوجل و شهادتین ذکر نشده لهذا تکرار آن مفید نیست صرف یک دفعه گفته شود، والله اعلم. ظفیر

(۳) والاقامة كالاذان فيما مر (در مختار) و اراد بامام احكام الاذان العشرة المذكورة في المتن وهي انه سنة للفرائض الخ (رد المحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۸). ظفیر

به جای نماز خود تشریف خواهد آورد مثلیکه از عبارت درالمختار این حکم ظاهر میگردد: و يقوم الامام والمؤتم حين حي على الفلاح اذا كان الامام بقرب المحراب والا فيقوم كل صف ينتهي اليه الامام على الاظهر^(۱) الخ. فقط

سوال: (۱۵۸) مقتديان وامام چه وقت به نماز استاد شوند؟ در وقت اقامت بکدام فرصت مقتديان وامام به نماز استاد شوند؟ یک مولوي صاحب در وقت حي على الفلاح استاد شدن مقتديان رامستحب ميگويد؟

جواب: در اداء کردن نماز فقهاء چنين نوشته اند که در وقت حي على الفلاح تمام نماز خوانان حاضران مسجد استاد شوند و اگر پيش از حي على الفلاح استاد شوند هم کدام اعتراض بر آنها وارد نميشود چرا که به ترک مستحب و ادب هيچ قسم طعن (اعتراض) شده نمیتواند مگر بهتر آن است که فقهاء نوشته اند و در الدر المختار نوشته کرده که اگر امام از طرف پيش روي مقتديان به محراب بيايد و قتيکه مقتديان امام راديدند براي نماز استاد شوند به هر حال در اين مورد هر قسم سهولت وجود دارد مگر اتباع تصريحات فقهاء اولی و افضل است.^(۲) فقط

سوال: (۱۵۹) بسته کردن دستهای امام در وقت قد قامت الصلاة: اگر امام تا آخر اقامت انتظار نکند و در وقت (قد قامت) نيت بسته کند چه قسم است؟

جواب: بهتر اين است که بعد از ختم اقامت امام نيت خود را بسته کند و اگر در وقت قد قامت الصلاة نيت بسته کند نیز جائز است در کتابهاي فقه عين اين حکم بيان شده مگر اولويت و افضليت در سخن اول است.^(۳)

سوال: (۱۶۰) اذان واقامت خنثی چه حکم دارد: یک شخص نه نر است و نه زن بلکه خنثی است اذان واقامت او شرعا جائز است يا نه؟

جواب: اگر او خنثی مشکل نباشد و علامات مردی و ذکوریت در او زياد باشد اذان واقامت و در

(۱) الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة اداب الصلوة جلد اول ص ۴۴۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۱۸. ظفیر

(۲) والقيام للإمام وموتم حين قيل حي على الفلاح خلافا لغيره فعنده عند حي على الصلوة ان كان الامام بقرب المحراب والا فيقوم كل صف ينتهي اليه الإمام علي الاظهر وان دخل من قدام قاموا حين يقع بصرهم عليه الا اذا قام الإمام بنفسه في مسجد فلا يقفوا حتى يتم اقامته وان خارجه قام كل صف ينتهي اليه (الدر المختار على هامش ردالمحتار اداب الصلوة جلد اول ص ۴۴۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹). ظفیر

(۳) وشروع الإمام في الصلوة مذ قبل قد قامت الصلوة ولو اخر حتى اتمها لابس به اجماعا وهو قول الثاني والثالثة وهو اعدل المذاهب كما في شرح المجموع لمصنفه وفي القهستاني معزيا للخلاصة انه الاصح (درمختار) لان فيه محافظه على فضيلة متابعة المؤذن واعانة له على الشروع مع الامام (ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل اداب الصلوة جلد اول ص ۴۴۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹). ظفیر

صف مردان استاد شده او جائز است ^(۱).

سوال: (۱۶۱) (۱) اذان و جماعت در داخل خانه: متصل خانه زید مسجد اهل تشیع است آنها بطریقه خود اذان و نماز میکنند در این حال اگر زید داخل خانه خود اذان و جماعت کند و به مسجد اهل تشیع نرود حکم آن چیست؟

سوال: (۱۶۲) (۲) اگر در خانه جماعت کند ثواب مثل مسجد دارد یا نه؟ آیا در این صورت ثواب جماعت مسجد برایش داده میشود یا نه؟

سوال: (۱۶۳) (۳) اگر برای عادی ساختن کودکان در خانه اذان گفته شود چی حکم است؟ محض برای بند کردن دروازه فساد و ضلالت در خانه اذان میگویند برای اینکه پسران اذان و نماز خود را فراموش نکنند چه حکم دارد؟

جواب: (۱) در خانه برای اذان هیچ ضرورت نیست مثلیکه وارد شده که اذان مسجد محله کافی است البته اقامت بگویند و جماعت بخوانند مگر در زمان موجوده اگر پسران به اذان مسجد محله اصلاح نشوند، وبغرض عادت و تعلیم آنها در خانه اذان گفته شود جائز است. ^(۲)

جواب: (۲) ثواب مسجد برایش نخواهد بود مگر ثواب جماعت برایش داده خواهد شد. ^(۳)

جواب: (۳) این توجیه معقول است در این حالت در خانه اذان کردن باکی ندارد. فقط

سوال: (۱۶۴) اذان اهل تشیع کافی است یا نه؟ یک مسجد را اهل تشیع خاص برای خود شان ساخته اند و بعدا برای احناف اجازه کرد که در همین مسجد جماعت کنند مگر اهل تشیع این قید و شرط را علاوه نمودند که در این مسجد صرف یک اذان گفته شود اگر شما اذان کردید ما اذان خود را نمیگوئیم و اگر اذان مابیشتر گفته شد در این صورت اذان شما گفته نشود و به همین اذان ما جماعت کنید در این صورت نماز جماعت احناف به اذان اهل تشیع جائز است یا نه؟

(۱) ویکره اذان جنب الخ و اذان امرأة و خنثی (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۲). ط
(۲) ویکره ترکهما لمسافر ولو منفردا الخ بخلاف مصل ولو بجماعة في بيته بمصر او قرية لها مسجد فلا يكره تركهما اذ اذان الحي يكتفيه (درمختار) وعن ابي حنيفة لو اكتفوا باذان الناس اجزاءهم وقد اساءوا ففرق بين الواحد والجماعة في هذه الرواية بحر (قوله في بيته) اي فيما يتعلق بالبلد من الدار والكرم وغرهما قهستاني الخ قوله لها مسجد اي فيه اذان واقامة والا فحكمه كالمسافر صدر الشريعة (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۲۶۶ - ۳۶۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۴). ظفیر

(۳) والجماعة سنة مؤكدة للرجال الخ و اقلها اثنان واحد مع الإمام الخ في مسجد او غيره (درمختار) قال في القنية واختلف العلماء في اقامتها في البيت والاصح انها كاقامتها في المسجد الا في الافضلية اهـ (ردالمحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۱۵ - ۵۱۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳)
محمد ظفیر الدین غفرله

جواب: به اذان اهل شیعہ سنت اذان اداء شدہ نمیتواند لهذا موافق اهل سنت والجماعت دوبارہ اذان ضرور است و این قید و شرط اهل شیعہ را قبول نکنند و قبل از هر نماز اذان خود را بکنند اگر اهل شیعہ قبول نکنند در مسجد آنها نماز خوانده نشود زیرا کہ اذان فی جملہ شعائر اسلام است ترک کردنش جائز نیست چونکہ اذان اهل شیعہ در شریعت اعتبار ندارد لهذا کالعدم است یعنی اذان آنها چنان است مثلیکہ هیچ اذان نشدہ باشد بلکہ بعض کلمات اذان اهل شیعہ گناہ و معصیت است کہ خود داری و اجتناب از آن لازم است. ^(۱) فقط

سوال: (۱۶۵) در الله اکبر حرکت حرف (راء): در اذان و اقامت و تکبیرات لفظ الله اکبر الله اکبر و در حالت وصل حرکت حرف راء باید مفتوح خواندہ شود یا مضموم در ردالمحتار فتحہ را سنت گفته؟

جواب: راء الله اکبر اولی را ساکن یا مفتوح بخواند و راء الله اکبر دوم را ساکن بخواند یعنی واگر در الله اکبر اول وقف کند راء کلمہ اکبر را ساکن بخواند و اکبر الله اکبر اول را به الله اکبر دوم وصل کند راء الله اکبر اول را مفتوح بخواند مثلیکہ در شامی ذکر شدہ کما فی الشامی و حاصلها ان السنة یسکن الراء من الله اکبر الي الاول و وصلها به الله اکبر الثاني فان سکنها کفی وان وصلها نوى السکون فحرک الراء بالفتحة فان ضمها خالف السنة لان طلب الوقف علی اکبر الاول صیره کالساکن اصالة فحرک بالفتح الخ شامی ^(۲) رسالة السيد عبد الغنی. فقط

سوال: (۱۶۶) از بسته شدن دستار امام تکبیر پیش ختم شد آیا دوبارہ تکبیر گفته شود؟
امام برجای نماز استاد بود دستار و یا رومال خود را بسته میکرد کہ مؤذن اقامت را ختم کرد امام به مؤذن گفت کہ دوبارہ تکبیر بگوئید آیا به اقامت ضرورت بود یا نہ؟
جواب: در این صورت به تکبیر دوبارہ ضرورت نبود. ^(۳) فقط

(۱) الاذان سنة لاداء المكتوبات بالجماعة الخ الاذان خمس عشرة كلمة واخره عندنا لا اله الا الله وهي الله اکبر الله اکبر الخ (عالمگیری مصری الباب الثاني فی الاذان جلد اول ص ۵۰ - ۵۲، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۵۶) قوله کالواجب بل اطلق بعضهم اسم الواجب علیه لقول محمد لو اجتمع اهل بلده علی ترکه قاتلتهم علیه ولو ترکه واحد ضربته وحبسته الخ والقتال علیه لما انه من اعلام الدين وفي ترکه استخفاف ظاهر به الخ (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۶۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۴). ظفیر

(۲) رد المحتار. باب الاذان جلد اول ص ۳۵۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۶. ظفیر

(۳) صلی السنة بعد الاقامة او حضر الامام بعدها لا یعیدها بزازیه. وینفی ان طال الفصل او وجد ما یعد قاطعا کاکل ان تعاد (درمختار) اقول قال فی اخر شرح النیة اقام المؤذن ولم یصل الامام رکعتی الفجر یصلیها ولا تعاد الاقامة لان تکرارها غیر مشروع اذا لم یقطعها قاطع من کلام کثیر وعمل کثیر مما یقطع المجلس فی سجدة التلاوة :- (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۱ - ۳۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

سوال: (۱۶۷) اگر شخصی بالغ نباشد اذان نابالغ جائز است یا نه؟ اذان پسر نابالغ در موجودیت شخص بالغ و یا نبودن شخص بالغ جائز است یا نه در هر دو صورت از حکم ما را معزز فرمائید؟

جواب: اذان پسر نابالغ مکروه تنزیہی است در هر دو صورت یک حکم است اذان اداء میشود مگر با کراهیت تنزیہی و در این باره تفصیل این است که اذان نابالغ مراهق مکروه تنزیہی است ^(۱) و اذان پسر صغیر غیر عاقل مکروه تحریمی است کذا فی الشامی. ^(۲)

سوال: (۱۶۸) تکبیر از کدام طرف گفته شود؟ آیا اقامت گفتن به طرف چپ جائز است یا صرف بطرف راست گفته شود؟

جواب: اقامت هم بطرف راست جائز است و هم بطرف چپ برای اقامت شرعا کدام جای مخصوص تعیین شده است. فقط

سوال: (۱۶۹) اگر بعد از اقامت در شروع جماعت تأخیر بیاید آیا اقامت اعاده شود؟ بعد از اقامت امام جماعت نان خورد یا با وقت زیاد مشغول سخن بود در این صورت برای شروع نماز به اعاده اقامت ضرورت است یا نه؟

جواب: از این عبارت شامی معلوم میشود که در صورت مسئوله اعاده اقامت کرده شود عبارت این است: لان تکرارها غیر مشروع اداء لم یقطعها قاطع من کلام کثیر و عمل کثیر ^(۳) در این صورت تنها قصور امام نیست بلکه اقامت کننده هم قاصر است که عمل او موجب تأخیر نماز شده است.

سوال: (۱۷۰) اگر جاهلان باشند و هر کدام نماز خود را انفرادی بخواند آیا اذان برای شان نیست؟ در مسجد چند جهلاء با هم جمع شده اند هیچ کدام آنها قابل نیست هر کدام جدا نماز میخوانند در این حال اذان کردن ضرور است یا نه؟ نماز به جماعت اداء کنند یا انفرادی صحیح

(۱) و يجوز بلا کراهة اذان صبی مراهق (در مختار) المراد به العاقل وان لم یراهق کما هو ظاهر البحر وغیره، قوله بلا کراهة ای تحریمیة لان التنزیه ثابتة لما فی البحر عن الخلاصة ان غیرهم اولی منهم آه اقول وقدمنا اول کتاب الطهارة الکلام فی ان خلاف الاولى مکروه الخ (ردالمحتار باب الاذان ص ۳۶۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۱). ظفیر

(۲) ویکره اذان جنب الخ و سکران ولو بمباح کمتصر و صبی لایعقل (در مختار) و ظاهره ان الکراهة تحریمیة (ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۶۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۲). ظفیر

(۳) ردالمحتار باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱. به در مختار کی دی، وینبغی ان طال الفصل او وجد ما یبعد قاطعاً کاکل ان تعاد (ایضا ص ۳۷۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۹). ظفیر

است؟

جواب: در حالت مذکوره اذان ترک نشود جماعت باشد و یا نباشد ^(۱) اول اینکه جماعت کردن ضرور است اگر کسی لائق و مناسب امامت باشد یا نباشد امامت جاهلان برای جاهل جائز است ^(۲) جماعت سنت مؤکد به واجب نزدیک است بدون عذر شرعی جماعت ترک نشود. فقط

سوال: (۱۷۱) در صورت تکرار جماعت اقامت گفته شود یا نه؟ اگر در یک مسجد جماعت اول اداء شده باشد اگر جماعت دوم در آن کرده شود آیا برای جماعت دوم اقامت گفتن ضرور است یا نه؟

جواب: اگر امام ومؤذن معین در این مسجد مقرر نباشند در این صورت جماعت دوم در این مسجد جائز است و اقامت گفته شود ^(۳) والله اعلم.

سوال: (۱۷۲) در اذان درعوض حی علی الفلاح گفتن حی علی خیر العمل چی قسم است؟ در اذان پنج وقته درعوض حی علی الفلاح گفته حی علی خیر العمل جائز است یا نه؟ و در این باره عمل متقدمین و متأخرین چه قسم است؟

جواب: در هیچ کدام اذان درعوض حی علی الفلاح حی علی خیر العمل جائز نیست در تمام احادیث مربوطه اذان حی علی الصلاة وحی علی الفلاح وارد شده در اذان ملک نازل شده هم لفظ حی علی خیر العمل وجود ندارد ^(۴) و همان اذان فرشته نازل از رسول الله تا آخر ثابت و قائم مانده است و به همین اذان تمام اصحاب و تمام امت عمل میکردند و پیدا کردن یک سخن که بخلاف سنت متواتره و خلاف اجماع امت باشد سراسر گمراهی و ضلالت است من شدَّ شدَّ فی النار ^(۵) در حدیث شریف وارد شده، و مسلک و طریقه تمام اهل ایمان دین همین است هیچ کس در

(۱) الاذان سنة للصلاة الخمس والجمعة لاسواها (هدایه باب الاذان ج ۱ ص ۸۲). ظفیر

(۲) امامه الامی قوما امین جائزۃ کذا فی سراجیه (عالمگیری مصری باب الامامه ص ۸۰ ج ۱، ط. ماجدیة ص ۸۵ ج ۱). ظفیر

(۳) بل یکره فعلهما وتکرار الجماعة الا فی مسجد علی طریق فلا یاس بذلك (درمختار) قوله الا فی مسجد علی طریق هو ما لیش له امام ومؤذن راتب فلا یکره التکرار فیہ باذان او اقامة بل هو الافضل خانیہ (ردالمحتار، باب الاذان مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد ص ۳۶۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۹۵). ظفیر

(۴) مشکوة باب الاذان ص ۶۳ - ۶۴، را مطالعه کنید، و همچنان در حدیث شریف صراحت شده که کدام اذان را نبی کریم ﷺ به مسلمانان و اصحاب تعلیم کرده و کلمات آن را نشان داده در تمام آن حی علی الفلاح است، عن ابی محذوره قال القی علی رسول الله التاذین هو بنفسه فقال قل: الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمدا رسول الله اشهد ان محمدا رسول الله، حی علی الصلاة، حی علی الفلاح، حی علی الفلاح الخ رواه مسلم (ایضا). ظفیر

(۵) مشکوة عن الترمذی، باب الاعتصام بالکتاب والسنة ص ۳۰. ظفیر

این خلاف نکرده بدون روافض ^(۱) خذلهم الله. فقط

سوال: (۱۷۳) اگر شخص بلند اواز نباشد شخصی پایین اواز اذان بگوید یا نه؟ اگر شخص

بلند اواز در وقت اذان موجود نباشد ومؤذن معین مسجد هم حاضر نباشد در این صورت اذان

شخص کم اواز جائز است یا تا آخر وقت نماز به شخص بلند اواز انتظار کنند؟

جواب: جهر اواز مؤذن مستحب است برای انتظار مؤذن تأخیر نماز تا آخر وقت جائز نیست،

قال النبي ﷺ : الوقت الاول رضوان الله تعالى ^(۲) الحديث. فقط

سوال (۱۷۴) برای ثبوت اذان بطرف چپ واقامت بطرف راست هیچ ثبوت نیست: اقامت

بطرف راست ضرور است یا بطرف چپ یک صاحب میگوید که اذان بطرف چپ واقامت

بطرف راست را رسول الله ﷺ عملی کرده ودراین عمل ثواب زیاد است ودر عمل برعکس

ثواب کم میشود شخص دیگری میگوید که هر دوطرف تفاوت ندارد حکم هر دو طرف برابر

است وتعیین کردن جای اذان واقامت بدعت است چرا که تعین جای برای اذان واقامت ثابت

نشده؟

جواب: این شهرت بی اصل است درشریعت این حکم هیچ موجود نیست، که اذان بطرف چپ

واقامت بطرف راست مسجد گفته شود بلکه به هرطرف که اتفاق افتد به همان طرف جائز

است، هیچ طرف کدام کراهیت نیست کسی که درطرف راست ثواب را زیاد میدانند از او سوال

شود که آیا شما درفقه کدام تصریح را مشاهده کرده اید آیا درکدام حدیث این ثبوت موجود

است؟ این یک سخن جدا است که استاد شدن مقتدی بطرف راست صفت ثواب زیاد درحدیث

ثابت شده مگر ثواب زیادی دراقامت راست هیچ از نظرم نگذشته. فقط والله اعلم

سوال: (۱۷۵) (۱) درنماز جمعه کدام شخصی اقامت بگوید وقتیکه اذان اول را یک نفر

واذان دوم را شخصی دیگری گفته باشد؟ در روز جمعه اذان اول را یک نفر گفت واذان دوم

خطبه را شخص دیگری گفت دراین صورت اقامت گفتن حق کدام شخص است؟

سوال: (۱۷۶) وقتیکه اذان یا اقامت راغلط بگوید اعاده دوباره آن ضرور است یا نه؟ اگر

(۶) مشکوة عن الترمذي باب تعجيل الصلوة ص ۶۱. ظفیر

(۱) فی شرح المذهب للشافعية يكره ان يقال في الاذان (حي على خير العمل) لانه لم يثبت عن النبي ﷺ والزيادة في الاذان مكروهة وقد

سمعناه الاذان عن الزيدية ببعض البلاد (البحر الرائق، باب الاذان ج ۱ ص ۲۷۵، ط.س. ج ۱ ص ۲۶۱). ظفیر

(۲) مشکوة عن الترمذي باب تعجيل الصلوة ص ۶۱. ظفیر

یک نفر تکبیر یا اذان را غلط بگوید دوباره آن را اعاده کند یا نه؟

جواب: (۱) در هر دو این دو نفر مؤذن که هر کدام بخواند اقامت را بگویند. (۱)

جواب: (۲) اذان و اقامت دوباره اعاده گردد. (۲) فقط

سوال: (۱۷۷) در اذان به وقت محمد رسول الله درود گفتن چه حکم دارد؟ در داخل اذان

در وقت محمد رسول الله درود گفتن چه حکم دارد؟

جواب: کسی که در اذان نام رسول الله را بشنود در این وقت گفتن درود شریف مستحب است و قتیکه از مؤذن کلمه اشهد آن محمد رسول الله را بشنود شنونده این کلمه را هم بگوید و صلی الله علیه وسلم را هم بگوید. (۳)

سوال: (۱۷۸) (۱) اگر دریای کسی پیزار باشد اذان گفتن او چه حکم دارد؟ همراه پیزار

اذان کردن جائز است یا نه؟

سوال: (۱۸۹) (۲) اذان شخصی بی وضوء جائز است یا نه؟ بدون وضوء اذان جائز است یا

نه؟

جواب: (۱) جائز است. (۴)

جواب: (۲) جائز است مگر بهتر این است که بوضوء اذان بگوید. (۵)

(۱) وفي الفتاوى الظهيرية والافضل ان يكون المقيم هو المؤذن ولو اقام غيره جاز (البحر الرائق باب الاذان جلد اول ص ۲۷۰ - ۲۷۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۵۷) پس معلوم شد که اقامت گفتن مؤذن بهتر است و در روز جمعه اذان دوم اصل است که در وی منبر گفته میشود؛ و اختلف في المراد بالاذان الاول فليل الاذان الاول باعتبار المشروعية وهو الذي بين يدي المنبر لانه الذي كان اولاً في زمنه عليه السلام وزمن ابي بكر وعمر حتى احدث عثمان الاذان الثاني على الزوراء حين كثر الناس والاصح انه الاول باعتبار الوقت (غنية المستملي فصل في الجمعة ۵۱۹) باین خاطر کسی که پیش روی منبر اذان بگوید در اقامت حق اولیت دارد، والله اعلم. ظفیر

(۲) اذان غلط که سنت به گن اداء نشود دوباره اعاده شود مثلیکه اذان پسر غیر عاقل اعاده میشود، وصبی غیر عاقل اذان اذن یجب دن یعاد لعدم حصول المقصود الخ ولو قدم في اذان واقامة شيئاً على محله يعود الى الترتيب ولا يستأنف غنية المستملي: ص ۳۶۱. ظفیر

(۳) به جواب دادن به کلمه اشهد آن محمد رسول الله در اذان به اشهد آن محمد رسول الله، صراحت شده حدیث مسلم است که پاک حضرت فرموده است اذا قال المؤذن الله اكبر، الله اكبر فقال احذركم الله اكبر، الله اكبر، ثم قال اشهد ان لا اله الا الذي، قلل: اشهد ان لا اله الا الله، ثم قال اشهد ان محمدا رسول الله، قال اشهد ان محمدا رسول الله، الحديث. مشکوة باب فضل اذان واجابة المؤذن فصل اول البتة بعد از ختم اذان حکم درود خواندن است ارشاد نبوی است اذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل مايقول ثم صلوا على فانه من صلى عليه صلاة صلى انه بها عشرين الخ رواه مسلم ايضاً والله اعلم. ظفیر

(۴) وينبغي لدخله تعاهد نعله وخفه وصلاته فيهما افضل (درمختار) قوله وصلاته فيهما اي في النعل والخف الظاهرين افضل مخالفة لليهود وفي الحديث صلوا في تعالكم ولا تشبهوا باليهود رواه الطبراني (ردالمحتار مطلب في احكام المسجد ص ۶۱۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۶۵۷) و قتيكه نماز جائز شد پس اذان بدرجه اولی جائز است، والله اعلم. ظفیر

(۵) ويكره اذان جنب واقامة واقامة محدث لا اذانه (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الاذان ص ۴۰۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۲). ظ

سوال: (۱۸۰) اگر شخص غیر مقلد برای نماز اقامت بگوید آیا در نماز کدام نقصان پیش

نمی‌شود؟ اگر شخص غیر مقلد بدون اجازه مؤذن اذان خطبه روز جمعه را به این طریق بگوید که در عوض دو کلمه صرف یک کلمه و در عوض چهار کلمه دو کلمه بگوید و بعداً مؤذن مقلد اذان گفت در این صورت در نماز احناف کدام نقصان پیش شد یا نه؟

جواب: در این صورت در نماز احناف کدام فرق و نقصان نیامد و شخص غیر مقلد که به اثر ضد با رسوم اذان گفت عمل بد کرد او گناهکار شد از جهت اینکه در کار دین از ضد و نفسانیت کار میگیرد. فقط

سوال: (۱۸۱) اگر در اقامت وقت تیر شود ضرورت اعاده اقامت است یا نه؟ اگر بعد از

اقامت امام به خوردن نان مشغول شد یا با وقت زیاد به سخن مشغول شد در این صورت در وقت استاد شدن به جماعت اعاده اقامت ضرور است یا نه؟

جواب: از عبارت شامی معلوم میشود که در این صورت اقامت اعاده شود: لان تکرارها غیر مشروع اذا لم یقطعها قاطع من کلام کثیر و عمل کثیر ج ۱ ص ۳۷۲ و در این صورت گناه امام و گناه اقامت گوینده مساوی است که هر دو قصور نمودند و از وقت معین نماز مؤخر کردند و مؤذن بدون احضار امام اقامت گفته. ^(۱)

سوال: (۱۸۲) بدون اجازه امام متعین امامت و اذان جائز است یا نه؟ بدون اجازه امام

مسجد و مؤذن مسجد اذان کردن و امامت در همین مسجد جائز است یا نه؟

جواب: بدون اجازه امام و مؤذن مقرر شده اذان گفتن و امامت مکروه است و از این عمل اجتناب مناسب است. ^(۲)

(۱) صلی السنة بعد الاقامة او حضر الامام بعدها لایعیدها بزازیه وینفی ان طال الفصل او وجد ما یعد قاطعاً کاکل ان تعاد (در مختار) قائل فی آخر شرح المنیة اقام المؤذن ولم یصل الامام رکعتی الفجر یصلها ولا تعاد الاقامة لان تکرارها غیر مشروع اذا لم یقطعها قاطع من کلام کثیر او عمل کثیر مما یقطع المجلس فی سجدة التلاوة آه (رد المحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۱ - ۳۷۲، ط. س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲) قال رسول الله ﷺ لا یؤم الرجل فی سلطانه ولا یقعد فی بینه علی تکرمتہ الا باذنه رواه مسلم (مشکوٰۃ باب الامامة) وضح عن ابن عمر ان امام المسجد مقدم علی غیر السلطان (الی قوله) ولا علی امام الحي و رب البيت الا بالاذن قاله الطیبي (مرقات جلد اول ص ۹۰) اقام غیره ای المؤذن ان اذن بغیته ای المؤذن لایکره مطلقاً وان بحضوره کره ان لحقه وحشة کما کره مشیه فی اقامته (در مختار) قوله ان لحقه وحشة ای بان لم یرض به وهذا اختیار خواهر زاده و مشی علیه فی الدرر والخانیة لکن فی الخلاصة ان لم یرض به یکره وجوب الروایة انه لا یاس به مطلقاً آه قلت وبه صرح الامام الطحطاوی فی مجمع الآثار معزیا الی اثنتا الثلاثة وقال فی البحر ویدل علیه اطلاق قول المجمع ولا تکرهها من غیره فما فی شرحه لابن ملک انه لو حفر ولم یرض بکره اتفاقاً، فیہ نظر آه وکذا یدل علیه اطلاق الکافی معللاً بان کل واحد ذکر فلا یاس بان یاتی بکل واحد رجل آخر ولكن الافضل ان یکون المؤذن هو المقیم آه ای لحديث من اذن فهو یقیم وتماه فی حاشیة نوح (رد المحتار، =

سوال: (۱۸۳) اذان صبح چی وقت گفته شود؟ بعض مردم به چهار بجه صبح اذان میکنند اذان صبح در کدام وقت مناسب است؟

جواب: وقت اذان صبح بعد از طلوع صبح صادق، ضرور میشود در این زمان صبح صادق پنج بجه میشود پیش از این اذان دادن جائز نیست و اگر پیش از دخول وقت اذان گفته شود اعاده آن لازم است در الدرالمختار گفته: فיעاد اذان وقع قبله ^(۱) الخ ص ۴۰۰ جلد اول شامی در الدر المختار نیز آمده: وانما يستحق ثواب المؤذنین اذا كان عالما بالسنة والاقوات ^(۲) یعنی ثواب اذان در آن وقت حاصل میشود که بخواند اذان را به طریقه سنت بگوید و وقت را بشناسد. فقط

سوال: (۱۸۴) (۱) اذان بدون ترجیع بهتر است: اذان بدون ترجیع بهتر است یا با ترجیع؟

سوال: (۱۸۵) (۲) حدیث سنن ابی داود که در روز جمعه اذان دوم به دروازه مسجد در آن ثبت شده آن حدیث صحیح است یا ضعیف یا چه درجه دارد؟

جواب: (۱) به نزد احناف در اذان ترجیع نیست در الدر المختار فرموده است که ترجیع مکروه است: ولا ترجیع فانه مکروه ملتقی، شامی فرموده: که مراد از آن مکروه تنزیهی است و این قسم نیز در شامی آمده: لاتفاق الروایات علی ان بلالا لم یکن یرجع وما قیل انه رجع لم یصح او لانه لیس فی اذان الملک النازل من السماء بجمع طرقة ^(۳) الخ.

جواب: (۲) اذان دوم روز جمعه در نزدیک منبر پیش روی خطیب مسنون است در الدر المختار ذکر شده: ویؤذن ثانیاً بین یدیه ای الخطیب الخ اذا جلس علی المنبر قوله: ویؤذن ثانیاً بین یدیه ^(۴) الخ ای علی سبیل السنة ^(۵) پس برای احناف برای مقلدین به آن تحقیقات ضرورت نمیباشد موافق کتابهای فقه عمل کردن مناسب است.

سوال: (۱۸۶) جواب اذان خطبه: علماء این ومفتیان شریعت چه میفرمایند که آیا جواب دادن اذان خطبه جائز است یا نه؟

= باب الاذان جلد اول ص ۳۶۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵. ظفیر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان جلد اول ص ۳۵۸، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۵. ظفیر

(۲) ایضا ص ۳۶۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۲. ظفیر

(۳) ردالمحتار ج ۱ ص ۳۵۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۶، باب الاذان مع هامشه. ظفیر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۷۷۰، ط.س. ج ۲ ص ۱۶۱ باب الجمعة. ظفیر

(۵) ردالمحتار باب الجمعة جلد اول ص ۷۷۰. ظفیر

جواب: جائز نیست کما فی الدر المختار وینبغي ان لا یجیب بلسانه اتفاقا فی الاذان بین یدی الخطیب. ^(۱) فقط واللہ اعلم

سوال: (۱۸۷) برای خبر کردن اهل نماز در مسجد نغاره زدن چی حکم دارد؟ برای احضار اهل نماز نغاره زدن در مسجد چه حکم دارد؟

جواب: اذان بگوید ^(۲) نغاره برای احضار مردم در داخل مسجد جائز نیست.

سوال: (۱۸۸) به شنیدن کلمه محمد رسول الله بوسه کردن انگشت کوچک چه حکم دارد؟ به شنیدن کلمه اشهد ان محمدا رسول الله گفتن قره عینی بک یا رسول الله و بوسه کردن انگشت ومالیدن آنگشتان به چشم چه حکم دارد؟

جواب: بعض فقهاء نوشته اند که به شنیدن اشهد ان محمدا رسول الله، یا رسول الله قره عینی بک، مستحب است وبعض روایات را نیز در این باره نقل کرده اند که ثابت نیست و از قول و فعل رسول الله ﷺ و قول و فعل اصحاب این عمل ثابت نشده لهذا ترک این عمل احوط است، در وقت اذان که کدام کلمات از روایات احادیث منقول است عمل کردن به همان کلمات مناسب است واحداث دردین نکند فقط این جواب صحیح است به متعلق این سوال خود را با این نکته هم بفهمانند که بعض احادیث موقوفه نیز در این باب آمده است قطع نظر از صحت اسناد آن را این جا دو سخن قابل لحاظ است یک سخن این است که در این روایات این عمل یعنی بوسه کردن انگشتان و گفتن کلمه قره عینی بک یا رسول الله بطور علاج و حفاظت از درد چشم آمده است که در کار نبوی ممنوع است در این هیچ ثواب، فضیلت و غیره نیست حالا مردم نیز به گمان اینکه این یک عمل دینی و قابل ثواب وتعظیم است عملی میکنند و علاج و تدایوی بدنی را عبادت گفتن بدعت است از این جهت عملی کردن این سلسله به اعتقاد عبادت بدعت میباشد دوم اینکه التزام ومواظبت آن در عمل وعقیده وتارک این عمل وعقیده را مطعون وملامت میدانند. ^(۳) فقط کتبه مولانا محمد اشرف علی تھانوی مد ظله.

سوال: (۱۸۹) عدد از اذان اواز کردن به مقتدیان چه حکم دارد؟ در این عصر وزمان حالت

(۱) الدر المختار مجتبی، باب الاذان جلد اول ص ۳۶۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۹. ظفیر

(۲) لان الاذان من إعلام الدین، کبیری ص ۳۵۷. ظفیر

(۳) وفي الشامي ص ۲۹۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۸: يستحب ان يقال عند سماع الاولى من الشهادة صلى الله عليه وسلم يا رسول الله وعند الثانية قره عيني بک يا رسول الله الى قوله وذكر ذلك الجراحي واطال ثم قال ولم يصح في المرفوع من كل هذا شيء الخ. معمر جبين (ر.م)

عوام بسیار خراب است اگر امام انتظار آنها را نکند بسیار تکلیف میدهند اگر امام جماعت بکند و بعض مردم از جماعت بماند به امام سخت تکلیف میدهند در این صورت یک طالب علم گفت که تثویب طریقه مسنونه است، در وقت نماز که تمام مقتدیان حاضر شود در این وقت امام خواسته میشود و این طریقه جاری شده علما متأخرین است که بعد از اذان و پیش از اقامه به مناره مسجد بالا میشود و به مقتدیان اواز میکند و این هم ثابت است که حضرت بلال رضی الله عنه در بین اذان واقامت رسول الله را به مسجد و جماعت دعوت می نمود: ان بلال کان یجیء بباب النبی ﷺ بین الاذانین ویؤذنه بالصلاة در این قسمت به ما قول فیصل تحریر فرمائید؟

جواب: نر الدر المختار ذکر شده: و یثوب بین الاذان والاقامة فی الکل للکل "در المختار" قوله فی الکل ای کل الصلاة لظهور التواني فی الامور الدينية قال فی العناية احداث المتأخرون التثویب بین الاذان والاقامة علی حسب ما تعارفوه فی جمیع الصلاة سوى المغرب مع ابقاء الاول یعنی الاصل وهو تثویب الفجر وما رآه المسلمون حسنا فهو عند الله حسن شامی قوله للکل ای کل واحد وخصه ابو یوسف بمن یشتغله بمصالح العامة كالقاضي والمفتي والمدرس واختاره قاضي وغيره نهر ^(۱) از این عبارت معلوم شد که تثویب از احداث متأخرین است، و امام ابو یوسف تثویب را برای قاضی و مفتی مخصوص کرده است پس اجتناب از این عمل بهتر است و اگر کدام ضرورت خاص باشد در آن وقت جائز است.

سوال: (۱۹۰) اذان پسر دوازده ساله جائز است یا نه؟ اگر پسر دوازده ساله اذان بگوید کدام حرج است یا نه؟

جواب: هیچ حرج نیست. ^(۲) فقط والله اعلم

سوال: (۱۹۱) برای نماز جمعه اواز کردن مؤذن ثابت است یا نه؟ برای سنت روز جمعه در مساجد منطقه گجرات صلاة سنت قبل الجمعة را همیشه به آواز بلند میگوید و بدون این اواز سنت قبل الجمعة را مردم نمیخواند و برای این نماز قبلا مردم در مسجد جمع میشوند و انتظار میکنند تا اینکه مؤذن این صلاة را بگوید و قتیکه مؤذن این اواز بلند کند که الصلاة قبل الجمعة

(۱) مطالعه کنید: ردالمحتار باب الاذان ص ۳۶۱ - ۳۶۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹. ظفیر

(۲) ویجوز بلاکراهة اذان صبی مرافق اهد (درمختار) المراد به العاقل وان لم یرافق کما هو ظاهر البحر وغیره وقیل یکره لکنه خلاف ظاهر الروایة کما فی الامداد وغیره اهد (ردالمحتار باب الاذان ص ۳۶۳ - ۳۶۴، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۱). ظفیر

بعد از آن مردم و ابتداء این صلاة سنت از کجا شروع شده است؟ و اگر این صلاة سنت قبل الجمعة گفته نشود و سنت جمعه را بخوانند آیا سنت جمعه صحیح میشود در این صورت این اشخاص نجدی، وهابی میشوند یا نه و آیا از مذهب حنفی و اسلام خارج میشوند یا نه؟ و بی ایمان و دین میشوند یا نه؟ آیا تثنوی که فقهاء آن را مستحسن گفته است صرف برای نماز فرض مخصوص است یا برای سنت قبل الجمعة هم مستحسن است آیا صلاة مذکوره در شریعت محمدی ثابت است؟ از کتابهای معتبر حنفی ثبوت صلاة مذکور با دلائل شرعی و نقل اصل عبارت و نام کتابهای مستند و نام مصنف کتاب و غیره را بطور واضح به ما تحریر و اجر عظیم را حاصل نمائید.

جواب: برای دعوت صلاة سنت قبل الجمعة هیچ ضرورت نیست بلکه بعد از زوال و قتیکه اذان اول جمعه گفته شود برای نماز گذاران مناسب است که خود شان صلاة قبل الجمعة را اداء کنند بدون اینکه اواز برای شان کرده شود سنت شان اداء میشود و به ترک این اواز و یا به سنت خواندن پیش از این اواز هیچ غیر مقلد میشود و این خیالات و افکار جاهلان است و تثنوی که بعض فقهاء^(۱) در بعض نمازها برای بعض اشخاص آن را مستحب گفته خاص برای فرائض بود متروک شده از اینکه خلاف سنت است و اصحاب^(۲) کرام از آن انکار کرده اند^(۳) فقط کتب عزیز الرحمن عفی عنه مفتی مدرسه عالیہ دیوبند.

سوال: (۱۹۲) دروقت اذان انداختن انگشتان خاص برای اذان مسجد است و یا برای هر اذان؟ داخل کردن دو انگشتان سبابه در گوشها مخصوص اذان مسجد است و یا در همه اذانهایی بدون مسجد هم مستحب است؟

جواب: برای همه اذانهایی مستحب است کما هو مفاد الاطلاق.^(۴) فقط

(۱) یعنی من المتأخرین کما فی الهدایة و غیرها و الا فالمتقدمون من فقهاء الحنفیة منعوا عنه کما فی کتب الفقه و للفاضل اللکوی فیہ رسالة مستقلة (التحقیق العجیب فی التثویب) فراجعها. ظفیر

(۲) کملی و ابن عمر رضی الله عنهم کما فی کتب الحدیث. ظفیر

(۳) و التثویب فی الفجر حی علی الصلوة حی علی الفلاح بین الاذان و الاقامة حسن لانه وقت نوم و غفلة و کره فی سائر الصلوات و معناه العود الی الاعلام و هو علی حسب ماتعارفوه هذا تثویب احدته علماء الکوفة بعد عهد الصحابة لتغیر احوال الناس الخ و المتأخرون استحسنوه فی الصلوة کلها لظهور التواني فی الامور الدینیة و قلل ابویوسف لا یری بأسا ان یقول المؤذن الخ و استبعده محمد لان الناس سواسیة فی امر الجماعة الخ (هدایة، باب الاذان ص ۸۴ ج ۱). ظفیر

(۴) و یجعل ندبا اصبعیه فی صماخ اذنیه فاذا نه بدونه حسن و به احسن (درمختار) لقوله ﷺ لبلال ﷺ اجعل اصبعیک فی اذنیه فانه ارفع =

سوال: (۱۹۳) (۱) برای نماز قضائی حکم اذان واقامت چیست، آیا زن و مرد در حکم اذان واقامت یک تفاوت دارند یا نه؟ برای نماز قضائی اذان واقامت ضرور است و یا نه؟ در این حکم زن و مرد چه فرق دارند یا نه؟

سوال: (۱۹۴) (۲) برای نماز در خانه و دوکان و جنگل اذان گفته شود و یا نه؟ اگر کسی نماز پنجگانه را در دوکان یا خانه یا جنگل میخواند اذان واقامت بگوید یا نه؟

جواب: (۱) اگر نماز قضائی را در بیرون مسجد به جماعت میخوانند در این صورت اذان واقامت بگویند و نماز قضائی را در مسجد میخوانند در این صورت اذان واقامت را نگویند و برای زنان اذان واقامت نیست. ^(۱)

جواب: (۲) اگر در جنگل، خانه و یا دوکان نماز قضائی را به جماعت میخوانند اذان واقامت بگویند برای تنها گذار ضرور نیست اگر بگوید کدام حرج نیست.

سوال: (۱۹۵) پیش از اذان دوم استووا رحمکم الله چه دارد؟ پیش از اذان خطبه استووا رحمکم الله چه حکم دارد؟

جواب: به گفتن این کلمات کدام ضرورت نیست و اگر امام در وقت تکبیر تحریمه این کلمات را بگوید باک ندارد.

سوال: (۱۹۶) در وقت اذان سلام دادن به مؤذن و شنونده چه حکم دارد؟ در حالت اذان برای مؤذن و شنونده اذان سلام داد چه حکم دارد؟

جواب: در حالت اذان برای مؤذن سلام دادن مکروه است و جواب سلام بر مؤذن لازم نیست اگر در حالت اذان بدون مؤذن برای کسی دیگری سلام داده شود مکروه نیست کما فی الشامی فی جلد اول: وحاصلها انه یأثم بالسلام علی المشغولین بالخطبة الخ او الاذان والاقامة ^(۲) فقط وهكذا فی الکبیری للعلامة الحلبی: ص ۳۶۳ قال وفي التجنیس لایکره الکلام عند الاذان بالاجماع

= لصوتک (ردالمحتار، باب الاذان ج ۱ ص ۳۶۰، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۸). ظفیر

(۱) وفي العالمگیری ج ۱، باب الاذان: والضابطه عندنا ان کل فرض اداء کان او قضاء یؤذن له ویقام سواء اذاه منفردا او بجماعة الا الظاهر یوم الجمعة فی المصر الخ وان قضوها بعد الوقت قضوها فی غیر ذلك المسجد باذان واقامة الخ ولس علی النساء اذان ولا اقامة وفي الشامی ص ۴۰۵ لو. ذن لنفسه خافت الخ وفيه لا (یسن) فیما یقضى من الفوائت فی مسجد الخ ص ۴۰۹ بخلاف مصل ولو بجماعة فی بینه بمصر او بقرية لها مسجد فلا یکره ترکهما اذ اذان الحی یکفیه لان اذان المحلة واقامتها اذانه واقامته الخ وفيه ص ۵۹۰ تکره تحریم جماعة النساء. ط (۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة مطلب الموضع التي لا یجب فیها رد السلام ص ۵۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۶۱۸. ظفیر

الخ. جمیل الرحمن

سوال: (۱۹۷) بعد از شروع اذان رفتن برای قضاء حاجت خورد وکلان چه حکم دارد؟

بعد از شروع اذان رفتن به قضاء حاجت خورد وکلان جائز است یا نه یا وقتی که اذان شود بعد ازین برود و اگر بول به شدت او را گرفته باشد چه حکم است؟

جواب: اگر زیاد ضرور باشد فوراً حاجت خود را رفع کند انتظار ختم اذان را نکند و اگر ضرورت بسیار شدید نبود بهتر است که بعد از ختم اذان به قضاء حاجت برود. ^(۱)

الباب الثالث في شروط الصلاة

فصل اول در بیان طهارت

سوال: (۱۹۸) اگر استخوان باخه یا کجور در کدام حصه بدن خود محکم کند نماز با**آن چه حکم دارد؟ اگر استخوان کجور را به کدام حصه بدن خود محکم کند نماز خواند با**

آن جواز دارد یا نه؟

جواب: سخن واضح این است که نماز با آن جواز دارد زیرا که استخوان او پاک است اگر چه گوشت او حلال نیست.

سوال: (۱۹۹) به کدام کاهیکه جانور مأكول اللحم ویا سرگین کند نماز کردن بر آن**جائز است و یا نه؟ اگر گاو و گاو میش و غیره حیوانات مأكول اللحم در وقت خرمن کوبی و غیره**

بر گیاه قطعه شده بول و سرگین کند در این صورت نماز خواندن بر آن جائز است یا نه؟

جواب: صورت پاک شدن آن را فقهاء چنین نوشته اند که یک حصه آن یعنی گندم، جو، شالی

و غیره از آن جدا شود در این صورت هر دو حصه پاک میشود، یعنی کدام حصه که جدا و یا

کدام حصه که باقی مانده هر دو حصه پاک میشود در الدر المختار ذکر شده: لو بال حمر

خصها لتغلیظ بولها اتفاقاً علی نحو حنطة تدوسها فقسم او غسل بعضه او ذهب بهبه او اکل او بیع

کما مر حیث یطهر الباقي و کذا الذاهب و لا احتمال وقوع النجس فی کل طرف کمسألة الثوب. ^(۲)**سوال: (۲۰۰) بعد از مالشی تیل ناپاک نماز کردن جائز است یا نه؟ مدت ده ماه میشود که**

(۱) ویندب القيام عند سماع الاذان بزازیه (ردالمحتار) قال الشارح لم اره فیها فلتراجع نسخة اخرى نعم رایت فیها سمع وهو یمشی فالافضل

ان یقف للاجابة لیكون فی مکان واحد (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۶۹، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۷). جمیل الرحمن

(۲) شعر المیتة الخ وعظمها الخ وكذا كل ما لا تحلله الحياة الخ طاهر (باب المياه ص ۱۹۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۰۶ الدر المختار علی

هامش ردالمحتار). ظفیر

زید برای تقویه باه یعنی تقویه قوت منی به روغن بیر بهوتی خود را مالش میکند وبدون شستن آن نمازهای پنجگانه را میخواند آیا نمازش جائز است یا نه؟ واگر جائز نباشد اعاده نمازهای ده ماهه بر او واجب است یا نه؟ آیا تداوی بالحرام جائز است وحشرات زمینی هم این حکم شامل است یا نه؟

جواب: تداوی بالحرام در وقت ضرورت بنا بر شرائط جائز است کما فی الشامی بجوز للعلیل شرب البول والدم والمیته للتداوی اذا اخبره طبیب مسلم ان فیه شفاء ولم یجد من المباح ما یقوم مقامه ^(۱) الخ، ودر تداوی بالحرام حشرات زمینی هم شامل است لقوله تعالی: ویحرم علیهم الخبائث، وهمین آیه مبارکه دلیل بر حرام بودن حشرات است نجس بودن وعدم نجاست این حشرات موقوف به خون جاری شونده وعدم خون سائل وجاری شونده انها است نظر به این قاعده کلیه اگر در بیر بهوتی خون سائل باشد بعد از مرگش نجس است وتیل آن نجس است بعد از شستن آن نماز مناسب است وکدام نمازها که بدون شستن آن شده باشد اعاده آن لازم است واین مسائل در کتابهای فقه مفصل ذکر شده.

سوال: (۲۰۱) در لتهائی بازاری وململ نماز جائز است ویانه؟ در لتهائیکه در بازار آن را میخریم ویا در ململ نماز کردن جائز است یا نه؟

جواب: در این لباسها نماز جائز است. ^(۲)

سوال: (۲۰۲) آیا در رطوبت کم از درهم نماز صحیح است؟ اگر بعد از جماع فوراً ازار بسته شود همراه آن ازار نماز جائز است یا نه؟

سوال: (۲۰۳) (۲) در لباسیکه مذی رسیده باشد نماز در آن جائز است یا نه؟ بکدام لباس که مذی برسد نماز در آن جائز است یا نه؟

جواب: (۱) اگر طوبت از مقدار درهم زیاد نباشد در این صورت ازار پاک و نماز در آن جائز است مگر شستن مقدار درهم نیز ضرور است چرا که باقی ماندن آن در ازار مکروه است. ^(۳)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الانجاس ص ۳۰۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۰۸. ظفیر

(۲) زیرا که این لباسها پاک است وپوشیدنش جائز است: ولوشک فی نجاسة ماء اوثوب الخ لم یعتبر، درالمختار، من شک فی اتانہ اوثوبه اصابتہ نجاسة اولاً فهو طاهر ما لم یستیقن الخ وکذا ما یتخذہ اهل الشرک او الجهلة من المسلمین کالسمن والخبز والاطعمة والیاب (رد المختار کتاب الطهارة قبل ابحات الفسل. ج ۱ ص ۱۴۰) وقاعده مسلم فقهاء هم است که یقین به شک کردن زائل نمیشود، الاشباه والنظائر ج ۷۵. ظفیر

جواب: (۲) مذی نجس است بکدام لباس که برسد نجس میشود نماز خواندن در آن لباس جائز نیست^(۱) و در مذی نیز مقدار درهم معاف است مگر شستن آن ضرور است در در المختار ذکر شده: وعفی الشارع عن قدر درهم وان کره تحریماً فیجب غسله وما دونه تنزیها فیسن غسله.^(۲) فقط

سوال: (۲۰۴) نماز بر سر بروز: در روزهای زمستان اکثر مردم در مساجد روی زمین مسجد را به بروز، کبل گیاه و غیره فرش میکنند آیا نص زبر آن جائز است؟
جواب: اگر پاک باشد نماز بر آن جائز است.^(۳) فقط

سوال: (۲۰۵) به بورائی ساخت چمیاران نماز کردن جائز است یا نه؟ در این عصر وزمان که کدام بوریاها و غیره را چمیاران برای صفوف نماز میسازند نظافت را در آن مراعت نمیکنند آیا پیش از شستن نماز به آن جائز است؟

جواب: همان بوریاها و صفوف پاک است نماز بر آن جواز دارد و شک کردن مناسب نیست، چرا که یقین به شک زائل نمیشود فقط ولو فی نجاسة ماء او ثوب الخ لم يعتبر (الدر المختار) من شک فی انائه او ثوبه او بدنه اصابته نجاسة اولاً فهو طاهر الخ وکذا ما یتخذہ اهل الشرک او الجهلة من المسلمين کالسمن والخبز والاطعمة والثياب. رد المحتار کتاب الطهارة قبیل ابحات الغسل.

سوال: (۲۰۶) اگر دریشی پوشیده باشد نماز در آن جائز است یا نه؟ آیا وقتی که پتلون و کورتی در بدن باشد نماز در آن جائز است یا نه؟

جواب: اگر این لباس پاک باشد نماز در آن جائز است^(۴) مگر پوشیدن آن از این جهت ممنوع

(۳) وعفی الشارع عن قدر درهم وان کره تحریماً فیجب غسله وما دونه تنزیها فیسن (در مختار) قوله وان کره تحریماً اشار الى العفو عنه بالنسبة الى صحة الصلاة به فلا ینافی الاثم الخ لکن قال بعده والاقرّب ان غسل الدرهم وما دونه مستحب مع العلم به والقدرة علی غسله لفرکه حیثه خلاف الاولى نعم الدرهم غسله أكد الخ ففي المحيط یکره ان یصلی ومعه قدر درهم او دونه من النجاسة عالماً به الخ (ردالمحتار باب الانجاس ص ۲۹۱ - ۲۹۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۱۶). ظفیر

(۱) کل ما یرفع من بدن الانسان مما یوجب خروجه الوضوء او الغسل فهو مغلط کالغائط والبول والمنی والمذی والودی والقیح والصدید (عالمگیری کشوری باب سابع فصل ثانی ص ۴۴). ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الانجاس ص ۲۹۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۱۶. ظفیر

(۳) ثم الشرط لفة العلامة اللازمة وشرعا یتوقف علیه الشئ ولا یدخل فیہ می سة طهارة بدنه الخ وثوبه الخ ومكانه الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ص ۳۷۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۴) طهارة بدنه الخ وثوبه (در مختار) اراد مالا یس البدن فدخل القنسوة والخف (ردالمحتار، باب شروط الصلوة ص ۳۷۳ ج ۱، ط.س. =

است که تشبیه به یهود میاید و این مشابهت ممنوع است. فقط

سوال: (۲۰۷) اگر به تیل حشرات زمینی خود را جرب کند نمازش جائز است یا نه؟ اگر

به تیل جونک جهیلی یا روغن مورچه صحرایی، یا روغن خراطین، برساتی، یا روغن بیر بهوتی کسی خود را جرب کند شرعا جائز است یا نه؟ و مانع نماز است یا نه؟ آیا تیل و روغن این حشرات و حیوانات نجاست مغلظه است یا خفیفه؟

جواب: تیل این حشرات و جانوران نجاست مغلقه است استعمال جواز ندارد ^(۱) البته اگر به حسب ضرورت طبیب حاذق مسلمان آن را تجویز کند و در ادویه حلال بدیل آن دریافت نگردد در این صورت استعمال آن جائز است ^(۲) چونکه نجاست مغلظه است لهذا مقدار یک درهم معاف و نماز با آن جائز است مگر شستن آن بهتر است و اگر از یک درهم زیاد باشد شستن آن واجب است اگر نشسته نشود نماز با آن جواز ندارد در الدر المختار ذکر شده و عفی الشارح عن قدر درهم ^(۳) الخ. فقط

سوال: (۲۰۸) در غسل خانه نماز جائز است یا نه؟ در حمام نماز جائز است یا نه؟

جواب: در حمام نظر به دو علت نماز مکروه است اول اینکه حمام جائی ازاله ناپاکی است دوم اینکه حمام خانه شیاطین است: قال العلامة نجم الدین الطرسوسی فی منظومة الفوائد فقال:

نهی الرسول احمد خیر البشر	عن الصلاة في بقاع تعتبر
معائن الجمال ثم مقبره	مزيله طریق ثم مجزوة
وفوق بیت الله والحمام	والحمد لله على الطعام ^(۴) فقط

سوال: (۲۰۹) بدون قول مفتی به حکم نماز بغیر غسل: از بسیار مدت یک مسئله پیش

آمد و به هیچ قسم حل نشد من امید دارم که جناب آن را ضرور بالضرور حل خواهد کرد حالا من کمی عبارت فتاوی عالمگیری را نقل مینمایم که صورت سوال با آن واضح خواهد شد عبارت

= ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۱) ولا یحل ذوناب الخ ولا الحشرات هی مغار دواب الارض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الذبائح جلد پنجم ص ۳۶۵، ط. س.

ج ۱ ص ۳۰۴). ظفیر

(۲) وقیل یرخص اذا علم فیہ الشفاء ولم یعلم دواء اخر كما رخص الخمر للعطشان وعلیه الفتوی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المیاء مطلب فی التداوی بالمحرم ج ۱ ص ۱۹۴). ظفیر

(۳) طهارة بدن برای نماز گذار شرط است. و طهارة بدنه (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب شروط الصلاة ج ۱ ص ۳۷۳). ظفیر

(۴) علی هامش ردالمحتار کتاب الصلوة جلد اول ص ۳۵۲. ظفیر

فتاویٰ مذکور ذیلاً تحریر شده یک نفر احتلام شد یا بطرف یک زن نظر کرد و منی او از جای خود به شهوت جدا شد بعد ذکر خود را محکم گرفت تا اینکه شهوت او ساکن و متوقف شد بعداً منی از او جاری شد در این صورت به نزد امام ابوحنیفه و امام محمد غسل واجب است، و به نزد امام ابو یوسف غسل واجب نمیشود، این مسئله در خلاصه درج است، حالا صورت مسئله این است که یک شخص احتلام شد و منی او به شهوت از جای خود جدا شد مگر او ذکر خود را محکم گرفت تا اینکه شهوت او آرام و سرد شد و بعداً منی جاری گردید چونکه شخص مذکور میلان است که در این صورت غسل واجب نمیشود از این جهت غسل نمیکرد و بدون غسل نمازها را اداء میکرد چندین مراتب این مسئله با و پیش آمد مگر غسل نکرد و این عمل را صرف به غلط فهمی از او سرزد شد چونکه حالا دانست که من سخت غلطی کرده ام بسیار پشیمان است حالا دریافت طلب این سخن است که نمازهای این شخص که در حالت مذکوره اداء شده صحیح است یا نه؟ اگر نمازهای او صحیح نشده باشد صورت اداء آن چه خواهد بود و این شخص در این قسم عمل خود بکدام درجه گناهکار است؟

جواب: چونکه در این مسئله امام ابو یوسف اختلاف کرده و اکثر مشائخ احناف قول ابو یوسف را مفتی به گفته اگر چه محققین با این نظر موافق نیستند باز هم چونکه شخص مذکور از قول مختار و بهتر خبر نبود و با این عمل خود هم پشیمان است، و در نفس مسئله یک اندازه گنجایش هم است از این جهت از الله تعالی امید عفو است و نمازهای قبلی او که در حالت مذکوره ادا نموده از نظر به اختلاف ائمه و اختلاف علماء مرجحین، قول قاضی خان رحمة الله علیه این است و يؤخذ بقول ابی یوسف فی صلاة ماضية فلا تعاد و فی مستقبله لا یصلی ما لم یغسل آه رد المختار^(۱) ص ۱۱۹ جلد اول مگر باز هم احتیاط در آن است که نمازهای قبلی را اعاده کند چرا که به نزد علماء محققین قول امام ابو حنیفه و قول امام محمد مختار است^(۲) چرا که در قول امام اعظم صاحب، و قول امام محمد اعاده نمازهای قبلی واجب است. والله اعلم بالصواب

سوال: (۲۱۰) در لباس داغ شده نماز خواندن چه قسم است؟ در ازارم داغ برایم معلوم

(۱) ردالمحتار ابحاث الفسل جلد اول ص ۱۴۹، ط.س. ج ۱ ص ۱۶۱. ظفیر

(۲) و فرض الفسل عند خروج منی من العضو والا فلا یفرض اتفاقاً الخ منفصل عن مقررہ الخ بشهوة الخ ولا نه لیس بشرط عندهما خلافاً للثانی و بقوله یفتی الخ (ردمختار) لكن اکثر الكتب علی خلافه حتی البحر والنهر ولا سیما قد ذکرُوا ان قوله قیاس و قولهما استحسان و انه الاحوط لیبغی الالتئام بقوله فی مواضع الضرورة فقط (ردالمحتار ابحاث الفسل ص ۱۴۸ - ۱۴۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۵۹). ظفیر

میشود و خواب دریادم نمی آید و من دوکان تمباکو دارم امکان دارد که داغ تمباکو بازارم رسیده باشد و در این لباس داغ دار مکمل یک هفته نماز خواندم و این داغ را بعد از یک هفته در آن وقت دیدم که برای نماز جمعه لباس خود را بدل می کردم بعد از آن غسل کردم و لباس خود را تبدیل نمودم در این صورت نمازهای یک هفته را که در لباس داغی اداء کرده ام صحیح است یا نه؟ **جواب:** اگر یقین داشت که این داغ منی است در این صورت بعد از دیدن داغ آن نمازها را که بعد از خواب آخری خوانده است اعاده نماید مثلاً شب خواب شد و بعد از آن در روز پیش از پیشین داغ را مشاهده کرد نماز صبح را اعاده کند و اگر داغ را بعد از نماز پیشین مشاهده کرد نماز پیشین را نیز اعاده کند و اگر در منی بودن آن شک بود که شاید داغ چیزی دیگری باشد در این صورت اعاده هیچ کدام نماز لازم نیست. ^(۱)

سوال: (۲۱۱) در لباس ناپاک نماز جائز نیست: در بغل فاطمه طفل شیر خواره است از این جهت لباس او دائماً ناپاک میباشد پس در این حالت فاطمه در لباس ناپاک نماز کرده میتواند یا نه؟ **جواب:** لباس پاک را بپوشد یا لباس ناپاک را بشوید و نماز خواند در لباس ناپاک نماز جائز نیست. ^(۲) فقط

سوال: (۲۱۲) استعمال جای نماز ساخت زندانیان درست است یا نه؟ جای نمازیکه بدست زندانیان ساخته و تهیه شده نماز بر آن جائز است یا نه؟ **جواب:** جائز است. ^(۳) فقط

سوال: (۲۱۳) در لباسی نو نماز جائز است یا نه؟ در لباس جدید که آب به او نرسیده باشد نماز جائز است یا نه؟

(۱) فرض الغسل الخ عند رؤية مستيقظ الخ منيا او مديا وان لم يتذكر الاحتلام الا اذا علم انه مذي او شك انه مذي او ودي او كان ذكره منتشرا قبيل النوم فلا غسل عليه الخ او يقن انه مني او تذكر حلما فعليه الغسل (الدر المختار على هامش ردالمحتار ابحاث الغسل ص ۱۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۵۰ - ۱۶۳). ظفیر

(۲) ثم الشرط الخ شرعا ما يتوقف عليه الشيء ولابد خل فيه هي ستة طهارة بدنه اي جسده الخ وثوبه (الدر المختار على هامش ردالمحتار، باب شروط الصلوة ص ۳۷۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۳) از جهت اینکه پاک است (الباقين لا يزول بالشك الاشياء والنظائر ص ۷۵) لباسیکه بدست غیر مسلم یا مسلمان جاهل ساخته شده باشد پاک است و چیزی دیگری را که ساخته باشد هم پاک است باز در این اصل هم شامل است که در ناپاکی کدام چیز شک باشد یا این شک اعتبار داده نمیشود، ولو شک فی نجاسة ماء او ثوب الخ لم يعتبر وتماهه فی الاشياء (الدر المختار) فی التارخانیة من شک فی اناته او ثوبه او بدنه اصابتة نجاسة اولاً فهو طاهر الخ وكذا ما يتخذة اهل الشرك او الجهلة من المسلمين كالسمن والخبز والاطعمة والياب آه (ملخصاً رد المحتار قبیل ابحاث الغسل ج ۱ ص ۱۴). ظفیر

جواب: در لباس جدید نماز جائز است چرا که این لباس پاک است در این سلسله برای شک هیچ اعتبار نیست در الدر المختار ذکر شده: ولو شک في نجاسة ماء او ثوب الخ لم يعتبر شامي ج ۱ ص ۱۴۰.

سوال: (۲۱۴) لباس ناپاک پشمین بدون شستن پاک نمیشود و نه در این قسم لباس نماز

جائز است: اگر به لباس پشمین سرگین و امثال آن برسد و بعدا خشک شود و خودش بشارد

و یا به شاشه و یا و امثال آن تر شود و خشک شود بدون شستن در این لباس نماز جائز است یا نه؟

جواب: این لباس بدون شستن پاک نخواهد شد و این لباس پشمین سه بار شسته شود. ^(۱) فقط (و تا وقتی که شسته نشود پاک نمیشود و نماز به آن جائز نیست. ظفیر)

سوال: (۲۱۵) کسی که بعد از وضوء پای لوج به زمین بگردد بدون شستن پای نماز

اوجائز است؟ اگر کسی بعد از وضوء یک میل یا دومیل یا کم و زیاد پیاده بگردد و بعدا برای

شستن پای خود آب را پیدا نکند آیا بعد از تکان دادن پاها نمازش جائز خواهد بود یا نه؟

جواب: در این صورت که پاها را خود را تکان دهد و خوب صفا کند نماز اوجائز خواهد شد. ^(۲)

سوال: (۲۱۶) اگر بدون استنجاء وضوء کند نماز اوجائز است یا نه؟ کسیکه بعد از بول

خورد یا کلان استنجاء نکرد تنها وضوء نمود و نماز را اداء کرد بعد از آن دریاداش آمد که

استنجاء نکرده آیا نماز او صحیح شده یا نه؟ یا بعد از وضوء در یادش آمد بعد از آن استنجاء

بکند یا نه؟

جواب: اگر به کلوخ استنجاء کرده بود و نجاست از مخرج بقدر درهم تجاوز نکرده بود درین

صورت بدون استنجاء آب نماز او صحیح شده. ^(۳) فقط

(۱) وازالها ان كانت مرتبة بازالة عينها واثره ان كانت شيئا يزول اثره الخ وان كانت غير مرتبة يغسلها ثلث مرات ويشترط العصر في كل مرة

فيما ينص الخ (عالمگیری کشوری کتاب الطهارة باب سابع فصل اول في تطهير الانجاس ص ۴۰ ج ۱، ط. ماجدية ج ۱ ص ۴۱). ظفیر

(۲) وطين شارع الخ عفو (درمختار) وفي الفيض طين الشوارع عفو وان ملا الثوب للضرورة ولومختلطا بالعذرات وتجوز الصلوة معه

(ردالمحتار باب الانجاس ص ۲۹۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۲۴) ودر صورت مسئله بالکل سوال نجاست نیست محض شک وروم است،

واصول فقهاء این است که یقین به شک زائل نمیشود (الاشباه والنظائر ص ۷۵). ظفیر

(۳) وعفى الشارع عن قدر درهم وان كره تحريما فيجب غسله وما دونه تنزيها فيسن وفوقه مبطل فيفرض (الدرالمختار على هامش ردالمحتار

باب الانجاس ص ۲۹۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۱۶) ذكر في الذخيرة اذا كانت النجاسة في موضع الاستنجاء اكثر من قدر الدرهم فاستجمر

اي استنجي بثلاثة احجار وانقاه اي موضع الاستنجاء ولم يغسله بالماء قال الفقيه ابو الليث في فتاويه يجزيه يعني من غير كراهة وكان الفصل

الفضل قال صاحب الذخيرة وبه اي بما قال أبو الليث ناخذ وفي هذا إشارة الى ان البعض يخالف في ذلك ولا اعلم فيه مخالف الخ وهذا اذا

كانت تلك النجاسة ما خرج من الحدث المعتاد ولم تصبه من الخارج (غنية المستملي ص ۱۸۹). ظفیر

سوال: (۲۱۷) به چهار پائی نماز پاک نماز جائز است؟ آیا برای شخص غیر مریض و غیر معذور در چهار پائی نماز جائز است یا نه؟ زید میگوید مثلیکه بالایی تخت نماز خواندن جائز است به چهار پائی هم جائز است و بکر میگوید که تا امروز نه در کدام کتاب دیده ام و نه از اقوال علماء ثابت است و نه بدون معذور کسی را بالایی چهار پائی به نماز دیده ام در این صورت شرعا چه حکم است؟

جواب: بالایی چهار پائی نماز جائز است مثلیکه بالایی تخت جائز است چونکه هر دوزانو در حال رفتن به سجده به چهارپائی مانده شود در این وقت در سجده مثل تخت محکم و استوار میگردد در این وقت در سجده هیچ حرج نمیشد چونکه چهارپائی اکثر اوقات پاک نمیشد از این بابت مردم راجع به خواندن نماز به آن میل و عادت ندارند اگر کدام چهار پائی یقینا پاک و یا جدید باشد در این صورت در خواندن نماز بر آن کدام حرج نیست. ^(۱) فقط

سوال: (۲۱۸) در زیر بالا خانه زن رقاصه و غزل خوان نماز جائز است یا نه؟ یک مسکن سرکاری به یک زن رقاصه و غزل خوان داده شده و در زیر آن دوکانهای کرایه است آیا در همین دوکان ها که در منزل بالای آنها زن رقاصه و غزل خوان سکونت دارد نماز خواندن جائز است و یا نه؟

جواب: در این جا نماز صحیح است ^(۲) مگر بهتر آن است که در مسجد نماز بخوانند. ^(۳)

سوال (۲۱۹) حکم نماز در لباس ناپاک: به لباس ام طفل شیرخوار بسیار زیاد شاشه کرده باشد و در همان لباس بدون شستن نماز داده باشد نماز صحیح شده یا نه؟

جواب: در این صورت اعاده نماز واجب است. ^(۴)

(۱) لو سجد علی الحشیش او التبن الخ ان استقر جبهته و انفه و یجد حجمه یجوز (عالمگیری کشوری ص ۲۹ ج ۱، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۷۰) اما شرائط ارکان الصلوة فمنها الطهارة بنوعیها من الحقیقة و الحکمیة و الطهارة الحقیقة هی طهارة الثوب و البدن و مکان الصلوة عن النجاسة الحقیقة (بدائع الصنائع شرائط الارکان ص ۱۱۴ ج ۱). ظفیر.

(۲) در این مکان و مسکن کدام قباح شرعی نیست و الله اعلم

(۳) هی ای شروط الصلاة سنة طهارة بدنه الی قوله و ثوبه الدر المختار النجاسة ان كانت غلیظة و هی اکثر من ذاک الدرهم ففسلها فریضة و الصلاة فیها باطله و ان كانت مقدار درهم ففسلها واجب الخ عالمگیری کشوری ج ۱ ص ۵۶ و اذا ظهر حدث امامه و کذا کل مفسد فی رای مقتد بطلت فیلزم اعادتها الخ کماین الی امام اخبار القوم اذا مهم و هو محدث او جنب او فاقد شرط اورکن (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر

(۴) هی ای شروط الصلوة سنة طهارة بدنه الی قوله و ثوبه (در المختار ط. س. ج ۱ ص ۴۰۲) النجاسة ان كانت غلیظة و هی اکثر من قدر الدرهم ففسلها فریضة و الصلوة فیها باطله و ان كانت مقدار درهم ففسلها واجب الخ (عالمگیری کشوری ص ۵۹ ج ۱، ط. ماجدیة ج ۱ =

سوال: (۲۲۰) (۱) بعد از جماع لباس را بدل نکرد و نماز خواند نمازش صحیح شده یا نه؟ اگر کسی بعد از جماع لباس خود را بدل نکرد یا صرف لنگ را بدل کرد و لباس دیگری را بدل نکرد در این صورت نمازش جائز است یا نه؟

سوال: (۲۲۱) (۲) ملازمین شفاخانه چه قسم نماز بخوانند؟ یک نفر ملازم شفاخانه است همیشه به ادویه ناپاک و مردم ناپاک دست میزنند و به لباس آب ناپاک می چکد و خشک میشود و برای بعضی ادویه از روی حکم مذهب دست زدن حرام است در این صورت نماز را چه قسم اداء کند آیا بعد از غسل و تبدیل لباس نماز بخواند و یا بدون غسل و تبدیل لباس نمازش صحیح است؟

جواب: (۱) وقتی که غسل بکند و لباس ناپاک را بدل کرد نمازش صحیح میشود. ^(۱)

جواب: (۲) لباس ناپاک خود را بدل کند بعد از آن نمازش صحیح خواهد شد. ^(۲)

سوال: (۲۲۲) در لباس ناپاک نماز جائز نیست: برای یک شخص در عمر چهل سالگی قطرات بول پیش میشود یعنی به مرض چکصیدن بول مبتلا شده و برای دفع بول یک لته را به آله تناسل بسته میکند و در بعضی اوقات لته مذکور شاشه آلود میگردد مگر در زیر لته کمر بند دیگری را هم بسته کرده در این صورت در همان لته نمازش جائز است یا نه؟

جواب: اگر بداند که پارچه زیرین زیاده از قدر درهم در شاش تر شده نمازش در آن صحیح نمیشود و اگر کمتر از قدر درهم تر شده بود نماز او جائز است. ^(۳) فقط

فصل دوم در بیان ستر عورت

سوال: (۲۲۳) اگر قدم زن لوچ باشد نمازش صحیح خواهد شد؟ در کتاب صلاة الرحمن

= ص ۵۸) واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها الخ كما يلزم للاما اخبار القوم اذا اهمهم وهو محدث او جنب او فائد شرط او ركن (الدرا المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

(۱) در وقت جماع که بکدام حصه ناپاکی میرسد همان حصه ناپاک میشود تمام لباس ناپاک نمیشود لهذا بدل کردن آن لباس ضرور است که ناپاکی به آن رسیده باشد البته بعد از جماع تمام بدن ناپاک میشود و غسل فرض میشود، و فرض الغسل الخ عند ابلاج حشفة هي ما فوق الختان ادعي الخ في احد سبيلي ادعي حي فيجامع مثله الخ (الدرا المختار على هامش ردالمحتار اباحت الغسل ص ۱۴۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۵۹) الشرط الخ شرعا ما يتوقف عليه الشيء ولا يدخل فيه هي سة طهارة بدنه اي جسده الخ من حدث بنوعيه الخ وحيث مانع كذا لك وثوبه الخ (الدرا المختار على هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ص ۳۷۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۲) ايضا. ظفیر

(۳) وعفى الشارع عن قدم درهم وان كره تحريما فيجب غسله ومادونه تنزيها فليسن وفوق مبطل (درمختار) ففي المحيط يكره ان يصلي ومعه قدر درهم او دونه من النجاسة غالبة لا اختلاف الناس فيه (ردالمحتار باب الانجاس ص ۲۹۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۱۶). ظفیر

نوشته کرده اگر در داخل نماز مقدار چهارم حصه قدم زن لوچ باشد نمازش جائز نیست آیا برای زنان پوشیدن موزه ها و یا جراب ضرور است؟

جواب: در الدر المختار نوشته است: که سخن معتمد این است که قدمین زن عورت نیست در لوچ شدن آن در نماز کدام خلل پیش نمیشود و حکم کتاب صلاة الرحمن هم یک قول است و مراد از آن باطن قدم است نه ظهر قدم کذا فی الشامی ^(۱) ج ۱ ص ۴۲۱.

سوال: (۲۲۴) آیا زن برای ستر پاهای خود موزه ها بپوشد؟ تمام بدن زن حره عورت است و پوشانیدن آن ضرور است این بدون دو کف دستان، روی و ظهر قدمین در این صورت برای پوشاندن پشت دستان و باطن قدمین دست کش و موزه پوشیدن ضرور است یا نه؟

جواب: پوشاندن هر دو قدم پاها پوشاندن کفین و پشت هر دو دست در نماز ضرور نیست. ^(۲) فقط والله تعالی اعلم کتبه عزیز الرحمن.

سوال: (۲۲۵) کسی که لباس غیر دوخته شده از خود تاو کرده باشد نمازش است یا نه؟ یعنی کسی که کورته و ازار را نپوشد صرف در لنگ و چادر خود را بپوشاند نمازش در آن صحیح است یا نه؟

جواب: اگر عورتش لوچ نشود صحیح است مگر این طریق خوب نیست. ^(۳)

سوال: (۲۲۷) اگر به بالای نیکر لنگ بزند نماز در آن صحیح یا نه؟ کسی که دست مال رابه خود بسته کند یا نیکر بپوشد و در بالای آن لنگ یا ازار بپوشد نمازش در آن صحیح است یا نه؟ و اگر بعد از بستن رومال و نیکر نیم ازاره که تا زانوها است بپوشد و در بالای آن لنگ سوم بزند نمازش در آن صحیح است یا نه؟

(۱) وللحرة ولو خشي جميع بدنها الخ خلا الوجه والكفين الخ والقدمين على المعتمد (در مختار) اي من اقوال ثلاثة مصححة ثانيها عورة مطلقا، ثالثها عورة خارج الصلوة لا فيها، اقول ولم يتعرض لظهر القدم وفي القهستاني عن الخلاصة اختلفت الروايات في بطن القدم اهـ وظاهره انه لا خلاف في ظاهره، ثم رأيت في مقدمة المحقق ابن الهمام المسماة بزااد الفقير قال بعد تصحيح ان انكشاف ربع القدم مانع ولو انكشاف ظهر قدمها لم تفسد الخ ثم نقل عن الخلاصة ان الخلاف انما هو نفى باطن القدم واما ظاهره فليس بعورة بلا خلاف الخ (ردالمحتار باب شروط الصلوة مطلب ستر العورة ص ۳۷۶ - ۳۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۵). ظفیر

(۲) وهي اي العورة للرجل ماتحت ستره الى ماتحت ركبة الخ وللحرة ولو خشي جميع بدنها الخ خلا الوجه والكفين الخ والقدمين على المعتمد (الدر المختار على هامش ردالمحتار ط.س. ج ۱ ص ۴۰۴). ظفیر

(۳) والرابع ستر عورته الخ وهي للرجل ماتحت ستره الى ماتحت ركبته الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ص ۴۷۴ - ۴۷۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۴). ظفیر

جواب: در تمام صورتهای مذکوره بشرط ستر عورت نماز صحیح میشود. ^(۱) فقط

سوال: (۲۲۸) در لباسی مراعات ستر عورت ضرور است یا نه؟ در غلظت و رقاقت لباس شرط چیست اگر لباس آنقدر رقیق و باریک باشد که بدن انسان در آن دیده شود مگر پوست و موی در آن دیده نشود نماز در آن صحیح است یا نه؟ اگر از اثر رنگ لباس بدن انسان در آن دیده نشود و یا بعد از ازار ساختن بدن در آن دیده نشود در این صورت حکم این لباس چه خواهد بود؟

جواب: وقتی که رنگ بشره انسان از آن دیده نشود ستر ثابت و نماز در آن صحیح است. ^(۲)

فصل سوم در بیان استقبال قبله

بحث سمت قبله

سوال: (۲۲۹) (۱) بحث سمت قبله: نظر به اصول علم هیئت و علم هندسه سمت عین کعبه کدام است آیا علم هیئت و علم هندسه در شریعت قابل لحاظ است یا نه؟

سوال: (۲۳۰) (۲) آیا در قطب و قتیکه بطرف راست دیده شود قبله از مقام خورجه عینا به مغرب رو برو است؟

سوال: (۲۳۱) (۳) آیا وسیله قطب مندرجه مذکور اصول عام و کلی برای هندوستان است؟

سوال: (۲۳۲) (۴) اگر در خورجه مساجد موافق طریقه مندرجه مذکور و یا به یک طریقه دیگری غلط تعبیر شده باشد آیا مساجد دیگر جدید هم به همین طریقه غلط تعمیر گردد اطلاع عرض خدمت است که چند مساجد موافق مندرجه ذیل یعنی مطابق علم هیئت و علم هندسه تعمیر شده، خورجه مطابق علم هیئت به ۲۸ درجه به شمال عرض البلد واقع است و مکه معظمه به ۲۱ درجه و ۴۰ لمحہ، عرض البلد واقع است لهذا با این طریقه تقریباً هفت ۷ درجه فرق است و نظر به این اصول هفت درجه به جانب مغرب و جانب جنوب اداء کردن نماز ضرور است علماء کرام نیز به همین قسم فتویٰ داده اند.

سوال: (۲۳۳) آیا برای ما معلوم کردن عین قبله ضرور است و یا صرف جهت قبله کافی است؟

جواب: (۱) در سمت قبله و جهت قبله شرعاً بسیار وسعت است و این ضرور نیست که عینا بطرف

(۱) والرابع ستر عورته و وجوبه عام ولو فی الصلوة علی الصحیح الا لفرض صحیح (در مختار) و وجوبه عام ای فی الصلوة و خارجها الخ (ردالمحتار باب شروط الصلوة جلد اول ص ۳۷۴ - ۳۷۵، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۴). ظفیر

(۲) و عادم سائر لایصف ماتحتہ (در مختار) بان لایری منه لون البشرة احترازاً عن الرقیق ونحو الزجاج (ردالمحتار باب شروط الصلوة ص ۳۸۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۹). ظفیر

کعبه روبرو باشد بلکه جهت کعبه هم کافی است و در این باره به کمی انحراف بطرف راست یا طرف چپ در استقبال قبله خلل پیش نمیشود مثلیکه در الدر المختار نیز همین قسم است: و غیره ای غیر معاینه اصابة جهتها بان یقی شینا من سطح الوجه مسامتا للكعبة او لهوائها ^(۱) الخ و در شامی از قهستانی منقول است: ولا بأس بالانحراف انحرافا لا تزول به المقابلة بالکلیة بان یقی شیء من سطح الوجه مسامتا للكعبة الى ان قال و سیاقه فی المتن فی مفسدة الصلاة انها تفسد بتحويل صدره عن القبلة بغير عذر فعلم ان الانحراف اليسير لا یضر وهو الذي یقی معه الوجه او شیء من جوانبه مسامتا لعین الکعبة أو لهو لانها مستقیما ولا یلزم ان یكون الخط الخارج علی استقامة خارجا من جهة المصلي بل منهما او من جوانبها ^(۲) الخ، الحاصل چونکه بانحراف معمولی در استقبال قبله فرق پیش نمیشود استقبال قبله حاصل میگردد که قطب شمال را به جانب شمال قرار دادن و نماز خواندن استقبال قبله حاصل میگردد و مساجدیکه مطابق علم هیئت و یا علم هندسه تعمیر شده همه آنها بطرف صحیح قبله تعمیر شده در این باره به جستجوی باریکات زیاد حاجت نیست چرا که برای معلوم کردن سمت قبله در همه جاها آلات و اسباب مهیا و میسر نمیشود چونکه این ظنی هم است و به عامه مردم این تکلیف دادن مشکل است و مساجد قدیمه در این باره خودش من حیث حجت صحیحه است و تغیر دادن آنها از روی گمان بگشتاندن اندک روی در نماز مناسب نیست، قطب شمال را حجت گرفتن در این باره دلیل واضح علماء اکابر برای صحت آن کافی است. فقط

سوال: (۲۳۴) بحث استقبال قبله در داخل نماز داخل ریل: شخصیکه داخل ریل است اگر در جریان رفتار روی ریل از قبله تغیر کند در این صورت اگر نماز را بقیام بخواند ارکان نماز مثل قیام و رکوع و سجده برای او سخت میشود و اگر نماز را با اشاره و قاعده بخواند قیام فرض از او ترک می شود در این حال چه قسم نماز بخواند؟

جواب: اگر کسی در ریل نماز فرض میخواند در این حال استقبال قبله و قیام و رکوع و سجده و غیره جمله ارکان نماز برای او ضرور است و از جهت تغیر خط ریل استقبال قبله ساقط نمیشود چرا که با وجود تغیر تختهای ریل در وقت کم و به تکلیف کم استقبال قبله ممکن است و اگر

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة استقبال قبله ص ۳۹۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۲۸. ظفیر)
(الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة استقبال القبلة ص ۳۹۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۲۶. ظفیر)

بدون مجبوریست استقبال قبله را ترک کند نماز او صحیح نمیشود و اگر در وقت تحریمه روی به قبله بود در داخل نماز خط ریل از قبله تغییر کرد برای نماز گذار ضرور است که متوجه تغییر باشد و او نیز خود را رو به قبله برابر کند که تمام ارکان نماز به جای خود اداء شود برای او در ریل نماز فرض قطعاً به قاعده جائز نیست و اگر نفل را به قاعده^(۱) بخواند جائز است و اگر در ریل هجوم مردم زیاد باشد که حرکت رکوع و سجده و غیره در آن ممکن نباشد در این صورت به قاعده نماز را بخواند.^(۲)

فصل چهارم در بیان نیت

سوال: (۲۳۵) آیا نیت به زبان شرط است؟ آیا نیت به زبان برای صحت نماز ضرور است و یا صرف در دل نیت کردن کافی است؟

جواب: نیت در دل برای صحت نماز کافی است.^(۳)

سوال: (۲۳۶) آیا نیت به زبان بدعت است؟ آیا تلفظ در نیت کردن بدعت است و بسم الله الرحمن الرحیم گفتن در بین فاتحه و سوره ممنوع است یا نه بیان فرمائید؟

جواب: تلفظ در نیت کردن نماز بدعت نیست^(۴) و بسم الله مابین فاتحه و سوره ممنوع نیست.^(۵)

سوال: (۲۳۷) نیت به زبان ضرور نیست: من در یک کتاب فقه دیده بودم که نیت هر نماز اول در دل کرده شود و بعد به زبان اداء کردن آن ضرور است برای من اداء کردن نیت به زبان بسیار تکلیف می باشد در این صورت چه عمل مناسب است؟

جواب: در این صورت در دل صرف این قسم نیت کافی است که مثلاً این نماز پیشین است و اداء

(۱) ردالمحتار باب شروط الصلوة بحث فی استقبال القبلة ص ۳۹۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۹. ظفیر

(۲) والمربوطة بلجة البحر إن كان الريح يحركها شديدا فكالتسائرة و إلا فكالواقفة ويلزم استقبال القبلة عند الافتتاح وكلمة دارت (درمختار) ای فی قولهم جميعا وان عجز عنه يمسك عن الصلوة لعل يمسك ما لم يخف خروج الوقت لما تقرر من ان قبلة العاجز جهة قدرته وهذا كذلك والا فما الفرق (ردالمحتار باب صلاة المريض ص ۷۱۴ ج ۱). ظفیر

(۳) والمستحب في النية ان ينوي يقصد بالقلب ويتكلم باللسان بان يقول اصلي صلوة الخ ولو نوي بالقلب ولم يتكلم باللسان جاز بلا خلاف بين الائمة لان النية عمل القلب لاعمل اللسان واستحباب ضمه اليه لما ذكرنا (غنية المستملی ص ۲۵۱ - ۲۵۲). ظفیر

(۴) وتلفظ عند الارادة بها مستحب هو المختار الخ وقيل سنة يعني احبه السلف اوسه علماءنا اذ لم ينقل عن المصطفى ﷺ ولا الصحابة ولا التابعين بل قيل بدعة (درمختار) نقله فی الفتح وقال فی الحلبة ولعل الاشبه انه بدعة حسنة عند قصد جمع العزيمة (ردالمحتار باب شروط الصلوة بحث النية ص ۳۸۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۱۵). ظفیر

(۵) وسمي الخ سرا في اول كل ركعة لو جهريه لاتسن بين الفاتحة والسورة مطلقا ولوسريه وتكرره اتفاقا (الد المختار على هامش ردالمحتار فصل في تأليف الصلوة ص ۴۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۰). ظفیر

کردن الفاظ نیت به زبان هم بهتر است اگر به زبان تکلیف باشد تنها به دل کافی است. ^(۱)

سوال: (۲۳۸) اجازه امام برای مقتدی شرط نیست؛ زید امام مسجد است و بکر میگوید که به عقب من نماز نخوانید آیا نماز بکر به عقب زید صحیح میشود یا نه؟ یا نماز بکر در آنوقت صحیح میشود که زید برایش اجازه کند؟

جواب: بکر به عقب زید نماز خوانده میتواند و نماز بکر صحیح است برای حکم و اجازه زید شرعا هیچ ضرورت نیست و این گفتار زید بی جای و مخالف شریعت است. ^(۲)

سوال: (۲۳۹) نیت به زبان ضرور است یا دردل؟ درمنیة المصلی نوشته است که الفاظ نیت نماز به زبان مستحب است و در دل نیت نماز فرض است و بعض مردم میگویند که نیت کردن به زبان بدعت است؟

جواب: حکم صحیح این است که در نیت کردن به زبان هیچ باکی نیست بلکه مستحب است مگر نیت دل فرض است و این مذهب محقق احناف است. ^(۳) فقط

سوال: (۲۴۰) آیینیت نماز به زبان بدعت است؟ زید میگوید که نیت نماز به زبان بدعت است و عمر میگوید که نیت نماز به زبان سنت است؟

جواب: اصل نیت دردل است گفتن آن را فقهاء کرام تلفظ آن مستحب گفته است در الدر المختار ذکر شده: والمعتبر فیها عمل القلب للزوم للارادة الخ والتلفظ بها مستحب هو المختار. ^(۴) فقط

سوال: (۲۴۱) آیا نیت نماز به زبان عربی ضرور است؟ آیا نیت نماز به زبان عربی ضرور است یا به زبانهای دیگری هم صحیح است؟

جواب: نیت اراده دل را میگوید به تلفظ زبانی در آن ضرورت نیست اگر به زبان آن بگوید بهتر

(۱) والخامس النية بالاجماع وهي الارادة المرجحة الخ والمعتبر فیها عمل القلب للزوم للارادة الخ والتلفظ عند الارادة بها مستحب هو المختار (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۳۸۵ - ۳۸۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۱۴). ظفیر

(۲) والامام ينوي صلاته فقط ولا يشترط لصحة الاقتداء نية امامة المقتدي (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ص ۳۹۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۴). ظفیر

(۳) والخامس النية بالاجماع وهي الارادة لا العلم والمعتبر فیها عمل القلب للزوم للارادة الخ والتلفظ بها مستحب وهو المختار الخ بل قيل هو بدعة (درمختار) نقله في الفتح وقال في الحلية ولعل الاشبه انه بدعة حسنة عند قصد جميع العزيمة الخ فلا جرم انه ذهب في المبسوط والبدایة والكافي الى انه ان فعله ليجمع عزيمة قلبه فحسن (ردالمحتار باب شروط الصلوة بحث النية ص ۳۸۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۱۴). ظ

(۴) الدر المختار على هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة بحث النية ص ۳۸۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۱۵. ظفیر

است^(۱) و برای هر قوم به هر زبان صحیح است.

سوال: (۲۴۲) اگر مقتدی زن باشد برای امام نیت امامت زن ضرور است؟ اگر کدام زن

در جماعت شریک باشد برای امام نیت این زن ضرور است یا نه؟

جواب: اگر این زن در محاذ مقتدی مرد استاده نباشد در این صورت برای امام نیت امامت آن ضرور نیست.^(۲)

الباب الرابع في صفة الصلاة

فصل اول در بیان فرائض نماز

سوال: (۲۴۳) تکبیر تحریمه بدون فرق بر مرد وزن یک قسم فرض است؟ آیا تکبیر

تحریمه بر زن فرض است؟

جواب: تکبیر تحریمه بر زن و مرد ضرور است در این تکبیر برای مردان کدام تخصیص نیست
کما فی عامة الكتب الفقه.^(۳)

سوال: (۲۴۴) در ریل استقبال قبله حتی الامکان ضرور است: در ریل بنگال روبرو استاد

شدن برای نماز ممکن نیست و در کدام جائیکه ممکن است در آنجا درجای قیام و سجده گردد
و غبار می باشد در آنجا قیام فرض است یا نه؟

جواب: در ریل حتی الوسع نماز به قیام و روئی به قبله ضرور است^(۴) و درجائی قیام و سجده وهم
کرده نشود منتهی اینکه یک لته پاک را جای نماز کند.

سوال: (۲۴۵) سجده در نماز: آیا در تمام نماز سجده افضل است یا نه؟

(۱) النية ارادة الدخول في الصلوة والشرط ان يعلم بقلبه اي صلاة يصلي الخ ولا عبرة للذكر باللسان فان فعله لتجتمع عزيمة قلبه فهو حسن
كلذا في الكافي (عالمگیری مصري الباب الثالث الفصل الرابع ص ۶۱ ج ۱، ط. ماجدية ج ۱ ص ۶۵) ظفیر

(۲) وان أم نساء فان اقتدت به المرأة محاذية لرجل في غير صلاة جنازة فلا بد لصحة صلاتها من نية امامتها لنلا يلزم الفساد بالمحاذاة بلا التزام
وان لم تقتد بلا محاذية اختلف فيه فقيل يشترط وقيل لا (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة مطلب في النية ج ۱ ص ۳۹۴،
ط.س. ج ۱ ص ۴۲۵). ظفیر

(۳) من فرائضها التي لاتصح بدونها التحريمه قائما وهي شرط (درمختار) التحريمه المراد بها جملة ذكر خالص مثل الله اكبر (الدرالمختار على
هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۲). ظفیر

(۴) والسادس استقبال القبلة حقيقة او حكما كعاجز والشروط حصول لاطلبه الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة
ص ۳۹۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۷) والفرائض الباقية من الست هي القيام الخ لقوله تعالى: وقوموا لله قانتين (غنية المستملي ص ۲۵۴) ومنها
القيام في الفرض الخ لقادر عليه (درمختار) فلو عجز عنه حقيقة وهو ظاهر او حكما كما لو حصل له به الم شديد او خاف زيادة المرض الخ فانه
يسقط الخ (ردالمحتار باب صفة الصلوة بحث القيام ص ۴۱۴ - ۴۱۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴). ظفیر

جواب: در نماز سجده، رکوع و قیام فرض است ^(۱) نظریه بعض اعتبار سجده افضل و نظر به بعض اعتبار قیام افضل است. ^(۲) فقط

سوال: (۲۴۶) اگر در نماز انگشت کوچک پای حرکت کند حکم آن چیست؟ انگشت

کوچک پای راست کسی که در نماز حرکت کند در این صورت در نماز کدام فرق میاید یا نه؟ اگر از امام این قسم حرکت صادر شود نماز مقتدیان صحیح میشود یا نه؟

جواب: به این حرکت هیچ خلل در نماز نمی آید و اگر از امام این حرکت صادر شود در این حال هم در نماز امام و نماز مقتدیان خلل پیش نمیشود. ^(۳)

سوال: (۲۴۷) اگر به قاعده نماز بخواند رکوع را چه قسم اداء کند؟ اگر کسی به قاعده

نماز بخواند در حالت رکوع بلند کردن سرین ضرور است یا نه؟

جواب: ضرور نیست، قال فی رد المحتار ولو کان یصلی قاعدا ینبغي ان یحاذی جبهته قدام رکبته لیحصل الركوع آه قلت ولعله محمول علی تمام الركوع والا فقد علمت حصوله باصل طاء طاء الرأس مع انحناء الظهر الخ شامی. ^(۴)

سوال: (۲۴۸) آیا بالای کاه و گیاه نماز جائز است یا نه؟ اگر گیاه و غیره باندازه یک وجب

بلند باشد که در وقت سجده بالا و پائین و یا پست و بلند میشود نماز بر آن جائز است یا نه؟

جواب: در الدر المختار در شرائط جواز سجده این هم نوشته شده: وان یجد حجم الارض، و تشریح این عبارت را علامه شامی چنین فرموده است: ان الساجد لو بالغ لا یتسفل رأسه أبلغ من ذلك الخ ^(۵) ج ۱ ص ۳۳۷. و اگر این کاه و گیاه آنقدر باشد که در وقت سجده به زمین محکم میشود و بیستانی به آن قرار میگیرد در این صورت سجده به آن صحیح است. فقط

(۱) ومن فرائضها التي لاتصح بدونها التحريمة قائما الخ ومنها القيام بحيث لومد يديه لائتال ركبتية الخ في فرض الخ لقادر عليه الخ ومنها القرائت لقادر عليها الخ ومنها الركوع الخ ومنها السجود الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۲ - ۴۴۴). ظفیر

(۲) وكثرة الركوع والسجود احب من طول القيام كما في المجتبى الخ وان مذهب الامام افضلية القيام (ايضا باب الوتر والنوافل ص ۲۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۷) دتفصيل لباره رد المحتار حاشیه در مختار باب وصفه ايضا وكوري. ظفیر

(۳) وحررناه في شرح الملتي وفيه يفترض وضع اصابع القدم ولو واحدة نحو القبله والا لم تجز (اي السجدة) والناس عنه غافلون (در مختار) والحاصل ان المشهور في كتب المذهب اعتماد الفرضية والارجح من حيث الدليل والقواعد عدم الفرضية الخ ثم الاوجه حمل عدم الفرضية على الوجوب والله اعلم (رد المحتار باب صفة الصلوة ص ۴۶۶ - ۴۶۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۸ - ۵۰۰). ظفیر

(۴) رد المحتار، باب صفة الصلوة بحث الركوع والسجود ج ۱ ص ۴۱۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۷. ظفیر

(۵) رد المحتار باب صفة الصلوة فصل في تاليف الصلوة ط.س. ج ۱ ص ۴۹۷. ظفیر

سوال: (۲۴۹) برای زنان جائز نیست که بدون عذر نماز را به قاعده بخوانند: در این جا

رواج است که زنان نماز را نه شسته میخوانند آیا این عمل جائز است یا نه؟

جواب: تا وقتی که انسان توان و طاقت قیام را داشته باشد به قاعده نمازش جائز نیست لهذا بدون عذر قوی و شرعی نماز زنان به قاعده جواز ندارد و نماز شان صحیح نمیگردد. ^(۱) فقط

سوال: (۲۵۰) به چهار پائی نماز جائز است: آیا به چهارپائی آن وقت نماز صحیح است که

سخت و محکم باشد و یا به چهارپائی سست هم جائز است؟

جواب: به چهارپائی به هر حال نماز جائز است اگر چهارپائی سست هم باشد در وقت رفتن به سجده چونکه به ماندن زانوهای سجده سخت و استوار میگردد لهذا نماز به آن جائز است. فقط

سوال: (۲۵۱) اگر مقتدی در قاعده آخر خواب شود و همراه امام بگرداند آیا

نمازش صحیح است؟ زید به جماعت نماز خواند و در قاعده آخر او را خواب برد و همراه امام

سلام گردانید مگر بعد از بیدار شدن به مقدار تشهد در قاعده نماند در این صورت نماز زید

صحیح شده یا نه؟

جواب: احتیاط در این است قاعده را اعاده نماید و گرنه نمازش صحیح نخواهد شد و از تحقیق

شیخ ابن الهمام جواز این نماز معلوم میشود و از قواعد فقهیه عدم جواز این نماز ظاهر میگردد از

این جهت احتیاط در سخن دوم است و تفصیل این مسئله در شامی واضح شده. ^(۲)

سوال: (۲۵۲) فاصله بین دو قدم در حال قیام چه قسم است: اگر فاصله بین دو قدم در حال

قیام باندازه چهار انگشت قرار گیرد چه قسم خواهد بود اگر از این مقدار کم و زیاد شود در این

وقت در نماز کدام خلل پیش میشود و یا نه؟

جواب: فقهاء نوشته اند که فاصله بین دو قدم در قیام باندازه چهار انگشت بهتر است اگر

از مقدار مذکور کم و زیاد شود نماز صحیح است. هیچ کراهیت ندارد، شامی جلد اول، فینبغی ان

یکون بینهما مقدار اربع اصابع الید لانه اقرب الی الخشوع الخ شامی. ^(۳)

(۱) من فرانتها التي لا تصح بدونها التحريم الخ ومنها القيام الخ في فرض وملحق به الخ لقادر عليه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۲ - ۴۴۴). ظفیر

(۲) منها القعود الاخير والذي يظهر انه شرط لانه شرع للخروج (درمختار) وبين في الامداد الثمرة بانه لو اتي بالقعدة نائما تعتبر علی القول بشرطيتها لا ركنيتها وعزاه الى التحقيق والاصح عدم اعتبارها كما في شرح المنية (ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۸). ظفیر الدين غفرله

سوال: (۲۵۳) اگر در سجده دو پای بلند شود چه حکم دارد؟ اگر در سجده هر دو پای از زمین بالا شود در این صورت نماز صحیح است یا نه؟ اگر اندک بلند شود کدام خلل پیش نخواهد شد؟

جواب: در تمام نماز باید ضرور هر دو قدم به زمین استوار باشد اگر هر دو قدم از زمین بلند شود و باز به زمین مانده شود نماز صحیح شده. (۱)

سوال: (۲۵۴) کسی که گشت و گذر کرده میتواند برای اونماز به قاعده جائز است؟ کدام شخص که به گشت و گذر ضروریات و حوائج خود را به قسم خوب اداء کرده میتواند مگر نماز را به قاعده میخواند آیا نماز او جائز است؟

جواب: اگر اوبه قیام نماز خود را کرده بتواند به قاعده نمازش جائز نیست.

فصل دوم در بیان واجبات نماز

سوال: (۲۵۵) در نوافل قاعده اول واجب است یا نه؟ در نماز چهار رکعتی نفل قعده اول واجب است یا نه؟

جواب: واجب است کما فی الدرالمختار ولها واجبات الخ والقعود الاول وهو فی نفل فی الاصح. فقط (۲)

سوال: (۲۵۶) (۱) بعد از رکوع باید مستقیم استاد شود: بعض مردم بعد از رکوع مستقیم استاد نمیشوند و به سجده میروند نماز شان صحیح میشود یا نه؟

سوال: (۲۵۷) (۲) اگر در بین دو سجده مستقیم نه نشیند اعاده نماز واجب میشود؟ بسیار مردم از سجده اول اندک سر خود را بالا میکنند و فوراً به سجده دوم میروند نماز شان صحیح

(۲) ردالمحتار باب صفة الصلوة بحث القيام جلد اول ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴. ظفیر

(۱) وفيه يفترض وضع اصابع القدم ولو واحدة نحو القبلة والا لم تجز والائم عنه غافلون (درمختار) قوله فيه اي في شرح المنتقى وكذا قال في الهداية واما وضع القدمين فقد ذكر القدوري انه فرض في السجود آه فاذا سجد ورفع اصابع رجليه لانتجوز كذا ذكره الكرخي والخصاص ولو وضع احدهما جاز الخ فصار في المسئلة ثلاث روايات الاولى فرضية وضعهما، الثانية فرضية احدهما الثالثة عدم الفرضية الخ والحاصل ان المشهور في كتب المذهب اعتماد الفرضية والارجح من حيث الدليل والقواعد عدم الفرضية الخ ثم الارجح حمل عدم الفرضية على الوجوب. والله اعلم الخ وفي البرازية والمراد بوضع القدم هنا وضع الاصابع او جزء من القدم وان وضع اصبعاً واحدة او ظهر القدم بلا اصابع ان وضع مع ذلك احدى قدميه صح والا لا (ردالمحتار، باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۶۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۹). ظفیر

(۲) قوله وفي نفل لانه وان كان شفع منه صلاة فاذا قام الى الثالثة تبين ان ما قبلها لم يكن اوان الخروج عن الصلوة فلم تبق القعدة فريضة (ردالمحتار باب ايضاً ص ۴۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۶۵). ظفیر

است یا نه؟

جواب: (۱) کسی کہ از رکوع بالا میشود و مستقیم استاد نمیشود در این صورت ترک واجب میشود و آن نماز قابل اعاده است. ^(۱) یعنی نماز صحیح نشده باید از سر نو دوباره خوانده شود.

جواب: (۲) به قول بعض محققین ترک جلسه بین دو سجده ترک واجب است و اعاده این نماز واجب است یعنی اگر ترک جلسه کرده نماز را بار دوم بخواند. ^(۲)

سوال: (۲۵۸) تشهد در نماز واجب است: تشهد در نماز افضل است یا نه؟

جواب: تشهد یعنی التحيات تا عبده و رسوله گفتن واجب است. ^(۳) فقط

سوال: (۲۵۹) حکمت چیست کہ در چهار رکعت فرضی دور رکعت خالی است و بدون

فرضی تمام رکعتهای هر نماز پُر است؟ در فرض دور رکعت خالی خوانده و تمام رکعتهای نماز بدون فرض پُر خوانده میشود؟

جواب: در نماز چهار رکعتی فرض دور رکعت به حکم حدیث شریف خالی خوانده میشود. ^(۴) و در نماز سنت نفل و غیره اصلاً هر شفعه یعنی هر دور رکعت جدا است از این جهت تمام رکعتهای آن پُر یا به ضم سوره خوانده میشود و کسانی که چهار رکعت و زیاده از آن نماز سنت نفل و غیره را به یک نیت میخوانند جائز است مگر درباره قراءت مراعت اصل برای شان واجب میباشد. ^(۵)

سوال: (۶۲۰) آیا به کراهیت تحریمی اعاده نماز واجب است؟ آیا به هر عمل مکروه تحریمی

(۱) ولها واجبات الخ وهي قرائت فاتحة الكتاب الخ وتعديل الاركان اي تسكين الجوارح قدر تسيحة في الركوع والسجود وكذا في الرفع منهما على ما اختاره الكمال (درمختار) قوله وكذا الرفع الخ اي يجب التعديل ايضا في القومة من الركوع والجلسة بين السجدين وتضمن كلامه وجوب نفس القومة والجلسة ايضا الخ حتى لو تركها او شيئا منها ساهيا يلزمه السهو لو عمل يكره اشد الكراهة ويلزمه ان يعيد الصلاة الخ (ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب واجبات الصلوة ص ۴۲۴ ج ۱ وص ۴۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۶ - ۴۶۴). ظفیر

(۲) ولها واجبات الخ وهي قرائت فاتحة الكتاب الخ وتعديل الاركان اي تسكين الجوارح قدر تسيحة في الركوع والسجود وكذا في الرفع منهما على ما اختاره الكمال (درمختار) قوله وكذا الرفع الخ اي يجب التعديل ايضا في القومة من الركوع والجلسة بين السجدين وتضمن كلامه وجوب نفس القومة والجلسة ايضا الخ حتى لو تركها او شيئا منها ساهيا يلزمه السهو لو عمل يكره اشد الكراهة ويلزمه ان يعيد الصلاة الخ (ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب واجبات الصلوة ص ۴۲۴ ج ۱ وص ۴۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۶ - ۴۶۴). ظفیر

(۳) ومنها قرائت التشهد فانها واجبة في القعتين الاولى والاخيرة الخ فاوجب السجود بترك التشهد في القعدة الاخيرة كما في القعدة الاخيرة وهو ظاهر الرواية (غنية المستملی ص ۲۹۵). ظفیر

(۴) وعن ابي قتادة قال قال كان النبی صلی الله علیه وسلم یقرأ فی الظهر فی الاولین بام الكتاب وسورتین وفي الركعتین الاخیرین بام الكتاب ... وهكذا فی العصر (مشکوة باب القرائت فی الصلوة ص ۹۷). ظفیر

(۵) وضم سورة الخ فی الاولین من الفرض الخ وفي جمیع رکعات النفل لان کل شفع منه صلاة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة واجبات الصلوة ص ۳۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۷۵۸). ظفیر

اعادہ نماز واجب است یا نہ؟

جواب: بدون شک در عملی مکروه تحریمی اعادہ نماز واجب است ^(۱) و برای تفصیل این سخن این وقت و موقع مناسب نیست.

سوال: (۱۶۱) نمازهاییکه بدون تعدیل ارکان اداء شده آن چیست؟ عمر یک نفر بیست سال است در این بیست سال او هیچ نماز درست و صحیح نخوانده اوصرف چند چیز میزند و نماز را ختم میکند در این صورت نمازهای اوصحیح شده یانه؟ اگر تمام نمازها را اعادہ کند صرف فرض را اعادہ کند وی سنت را هم اعادہ نماید؟

جواب: کدام نماز را کہ بدون تعدیل ارکان خوانده است صحیح است، مگر اعادہ آنها بہتر است ^(۲) فرض و وتر را اعادہ کند سنت را اعادہ نکند.

فصل سوم در بیان سنت نماز و کیفیات آن

سوال: (۲۶۲) تعداد تسبیحات رکوع و سجده: اگر در رکوع و سجده زیاد تر از ده دفعہ وسہ دفعہ تسبیحات گفته شود مکروه میشود یا مستحسن، در قومه بعد از سمع اللہ لمن حمدہ، گفتن ربنا ولک الحمد مستحسن است یانه؟ و در جلسہ رب اغفر لی وارحمہنی وعافنی وارزقنی گفتن مستحسن است یانه؟

جواب: وقتیکہ تسبیح رکوع و سجده گفته شود سنت تسبیح اداء میشود و در فرائض در تسبیحات حکم تخفیف است تا اینکه بہ خاطر مقتدیان تطویل زیاد نشود مثلیکہ بعض صحابہ را رسول پاک از جہت تطویل قرائت: أَفْتَانُ أَنْتَ؟ ^(۳) گفته است یعنی بہ مردم قرائت را دراز میکنی و مردم را در فتنہ و مشقت میاندازی در حالیکہ قرائت از اجزاء افضل نماز هم است مگر احناف زیاد گفتن تسبیح را زیاد تر از سہ بار مکروه نمیگویند ^(۴) و بعد از سمع اللہ لمن حمدہ، گفتن ربنا

(۱) و کذا کل صلاة اديت مع كراهة التحريم وجب اعادتها (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۴۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷). ظفیر

(۲) و لها واجبات لا تنفسد بتركها وتعاد وجوبا في العمدة والسهو ان لم يسجد له وان لم يعدها يكون فاسقا آثمًا الخ وهي قرائت فاتحة الخ وتعدیل الارکان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة ص ۴۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۶). ظفیر

(۳) مشکوة باب القرائت في الصلوة، فصل اول ص ۷۹ عن البخاري ومسلم. ظفیر

(۴) و يقول في ركوع سبحان ربي العظيم ثلاثا وذلك ادناه فلو ترك التسبيح اصلا واتي به مرة واحدة يجوز ويكره ((عالمگیری مصري ص ۷۹ ج ۱ ط. ماجدية ج ۱ ص ۷۴)) و يقول في سجوده سبحان ربي الاعلى ثلاثا وذلك ادناه كذا في المحيط ويستحب ان يزيد على الثلاث في الركوع والسجود بعد ان يختم بالوتر كذا في الهداية فالادني فيها ثلاث مرات والاولى خمس مرات والاكمل سبع مرات كذا في الزاد =

لک الحمد مستحب است ^(۱) وبہ ہمین قسم درجلسہ دعاء رب اغفر لی الخ گفتن جائز و مستحسن است ^(۲) مگر بہتر آن است کہ دعاها واذان را در نوافل بخوانند ودر فرائض تخفیف را اختیار نمایند، مثلیکہ امر (فلیخفف آہ) در حدیث شریف این تخفیف را تقاضا میکند: واذ اراد اللہ بعبد خیرا یفقہ فی الدین. ^(۳) فقط

سوال: (۲۶۳) رفع یدین در کدام حصہ نماز است: رفع الیدین در کدام حصہ نماز اداء میشود؟

جواب: رفع الیدین بدون تکبیر تحریمہ بہ نزد احناف در تمام نماز منسوخ است چرا کہ اصحاب جلیل القدر آن را ترک کردہ بودند عن براء بن عازب رضی اللہ عنہ قال: کان النبی صلی اللہ علیہ وسلم اذا کبر لافتتاح الصلاة رفع یدیه حتی یكون ابهاماه قریبا من شحمتی اذنیہ ثم لا یعود ^(۴) عن الاسود قال رایت عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ یرفع یدیه فی اہول ثم لا یعود قال ابو جعفر الطحاوی فہذا عمر لم یکن یرفع یدیه ایضا الا فی التکبیر الاولی فی ہذا الحدیث وھو حدیث صحیح الخ وفعل عمر ہذا وترک اصحاب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ایاہ علی ذلک دلیل صحیح ان ذلک ھو الحق الذی لا ینبغی لاحد خلافہ. ^(۵)

سوال: (۲۶۴) دلیل منسوخ شدن رفع الیدین چیست؟ تمام رفع الیدین بدون ہفت مقامات منسوخ شدہ است دلیل آن چہ میباشد؟

= وان کان اماما لا یزید علی وجہ یمل القوم کذا فی الہدایۃ (عالمگیری مصری الباب الرابع فی صفۃ الصلاة فصل ثالث ص ۷۰ ج ۱، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۷۵). ظفیر

(۱) ان کان اماما یقول سمع اللہ لمن حمدہ بالاجماع وان کان مقتدیا یاتی بالتحمید ولا یاتی بالتسمیع بلا خلاف، وان کان منفرد الاصح انہ یاتی بہما کذا فی المحيط وعلیہ الاعتماد کذا فی التارخانہ وھو الاصح ہکذا فی الہدایۃ ثم فی الروایات بجمع یاتی بالتسمیع حامل الارتفاع واذا استوی قائما قال ربنا لک الحمد کذا فی الزاہدی وھو الصحیح کذا فی القنیۃ (عالمگیری مصری باب ایضا ص ۷۰ ج ۱). ظفیر

(۲) والسنۃ فیہ ان یرفع ان رأسہ حتی یستوی جالسا ولس فی ہذا الجلوس ذکر مسنون عندنا ہکذا فی الجوہرۃ النیرۃ (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۷۰، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۷۵) قال ابویوسف سألت الامام ابقول الرجل اذا رفع رأسہ من الركوع والسجود اللهم اغفر لی؟ قیل: یقول ربنا لک الحمد وسکت الخ أقول: بل فیہ إشارة الی انہ غیر مکروہ إذ لو کان مکروہا لنہی عنہ کما ینہی عن القرائت فی الركوع والسجود وعدم کونہ مسنونا لا ینافی الجواز کالتسمیۃ بین الفاتحۃ والسورۃ بل ینبغی أن یتدب الدعاء بالمغفرۃ بین السجدةین خروجا من خلاف الإمام أحمد لإبطالہ الصلاة بترکہ عامدا ولم أر من صرح بذلک عندنا لکن صرحوا باستحباب مراعاتہ الخلاف (رد المحتار باب صفۃ الصلاة ج ۱ ص ۴۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۵). ظفیر

(۳) مشکوٰۃ کتاب العلم فصل اول ص ۳۲، الفاظ دمشکوة بہ حدیث کي دا دي: من یرد اللہ بہ خیرا یفقہ فی الدین. ظفیر

(۴) شرح معانی الآثار، باب التکبیر للركوع والتکبیر للسجود والرفع من الركوع هل مع ذلک رفع ام لا ص ۱۳۲ ج ۱. ظفیر

(۵) ایضا: ص ۱۳۳ و ص ۱۳۴. ظفیر

جواب: رفع الیدین بدون ہفت مقام منسوخ شدہ: والدلیل المحمل لکل روی عن النبی ﷺ انہ قال لا ترفع الایدي الا فی سبع مواطن وعد منها تکبیرة الاولى وتکبیرة القنوت والعیدين و ذکر الاربع فی الحج کذا فی الہدایة ثم هذا عندنا، وقال الشافعی: یرفع یدیه عند الركوع والرفع منه لانه علیہ السلام فعل ذلك ولنا ما روینا وما رواه محمول علی الابتداء وكذا نقل عن ابن الزبیر فانه رای رجلا یفعل هذا فقال: لا تفعل لیس هذا بشیء فانه شیء فعله رسول اللہ ثم تركه كذا فی الہدایة (۱) والكفایة وقد روی الطبرانی بسندہ عن ابن ابی لیلى عن الحکیم عن المقسم عن ابن عباس عن النبی ﷺ (۲). فقط

سوال: (۲۶۵) بعد از نیت ترتیب بستنی دو دست: بعد از نیت نماز ہر دو دست را اویزان بماند و بعد از زیر ناف آن را بماند و یا بگوشہا بلند کند و بعد از زیر ناف بماند؟
جواب: دستہای خود را تا گوشہا بلند کند و نیت نماز کند و بعد از دستہای خود را زیر ناف بماند. (۳)

سوال: (۲۶۶) (۱) ترتیب نماز بہ قاعدہ: شرائط نماز بہ قاعدہ چیست اما مدرسہ ما مولوی حیدر علی صاحب میگوید کسانی کہ بہ قاعدہ نماز میخوانند و در سجده سیرین خود را بلند نمایند نماز آنها نمیشود بلکہ سجده مثل سجده زنان ضرور است.

سوال: (۲۶۷) (۲) شرائط نماز باقاعدہ چیست؟ شرائط نماز باقاعدہ چیست؟
جواب: (۱) این سخن شان غلط است برای مردان مناسب نیست کہ مانند زنان نماز بخوانند مردان سیرین خود را در سجده بلند کنند. (۴)

جواب: (۲) نماز نفل بدون عذر بہ قاعدہ جائز است و نماز فرض و واجب بدون عذر بہ قاعدہ جائز نیست و سنت مؤکدہ را نیز بدون عذر بہ قاعدہ نخوانند. (۵) فقط

(۱) در ہدایہ باب صفۃ الصلاة جلد اول و ہم در فتح القدیر باب صفۃ الصلاة: ج ۱ ص ۲۶۸ را مطالعہ فرمائید.

(۲) القدیر باب صفۃ الصلاة: ج ۱ ص ۲۹۶. ظفر

(۳) و رفع یدیه الخ ماسا باہمیہ شحمتی اذنیہ الخ و وضع الرجل یمنہ علی یسارہ تحت سر تہ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صفۃ الصلاة فصل ج ۱ ص ۴۵۰) ظفر

(۴) و یضع یدیه فی السجود حذاء اذنیہ. الخ ولا یفترش ذراعیہ و یجافی بطنہ عن فخذیہ والمرأۃ لا تجافی فی رکوعہا وسجودہا وتقعہ علی رجليہا و فی السجدة تفرش بطنہا علی فخذیہا عالمگیری باب رابع صفۃ الصلاة فصل ثالث ج ۱ ص ۷. و یضع عضدیہ الخ و یباعد بطنہ عن فخذیہ الخ وامرأۃ تنخفض فلا یدي عضدیہا وتلصق بطنہا، الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صفۃ الصلاة فصل تألیف الصلاة ج ۱ ص ۴۷۰، ظ (۵) و یتفل مع قدر تہ علی القيام قاعدا لا مضطجعا الا بعذر یتفل الخ ای فی غیر ستۃ الفجر فی الاصح كما قدمہ المصنف بخلاف التراویح =

سوال: (۲۶۸) درسلسله رفع الیدین حال یک حدیث: روایت کرده وکیع از اعمش و او از مسیب بن رافع مسیب از تمیم بن طرفة و تمیم از جابر بن سمرة او گفته است که رسول الله ﷺ به نزدیک ما تشریف آورد در حالیکه ما در نماز دستهای خود را بالا میکردیم در این وقت رسول الله ﷺ فرمود این چه حال است که من شما را می بینم که دستهای خود را مثل اسبهای سرکش بلند میکنید در نماز باطمینان باشد این حدیث صحیح است یا ضعیف؟

جواب: در این حدیث اختلاف است و تحقیق در فتح القدر به این قسم است: عن جابر بن سمرة قال دخل علينا رسول الله والناس رافعوا ايديهم قال زهير اراه قال في الصلاة فقال: ما لي اراكم رافعي ايديكم كأنها اذناب خيل شمس اسكنوا في الصلاة ^(۱) این حدیث صحیح است و مطلقا در حال نماز است. فقط

سوال: (۲۶۹) زن درسجده و جلسه پاهاى خود را چه قسم بماند؟ زن باید درسجده و جلسه پاهاى خود را چه قسم بماند؟

جواب: برای زن درسجد و جلسه استاد کردن پاها سنت نیست: في الشامي انها لا تنصب اصابع القدمين ^(۲) لهذا در سجده و جلسه پاهاى خود را استاد نکند و در جلسه سجده و تشهد و غیره تورک کند یعنی به سیرین خود پیوست بنشیند، في الشامي: وتترك في التشهد. ^(۳)

سوال: (۲۷۰) درسلسله نماز خواندن به قاعده یک روایت غلط: من صلى قاعدا لا يرفع الايتين في الركوع والسجود فان رفع الايتين فيها تفسد صلاته الخ این روایت صحیح است یا نه؟
جواب: این روایت مخالف قواعد و بی اصل است و در هیچ کتاب معتبر وجود ندارد بلکه در این باره حکم عام در کتابهای فقه این است: ويظهر عضديه ويباعد عن فخذه ^(۴) الدر المختار این حکم سجده هم برای نماز گذار به قیام و هم برای نماز گذار به قاعده شامل است و بلند کردن سیرین درسجده لازم است. فقط

سوال: (۲۷۱) (۱) پیش از شروع سورة گفتن بسم الله چه قسم است؟ آیا گفتن بسم الله

= لانها دونهما في التاكيد فتصح قاعد (او ان خالف المتوارث الخ رد المختار رد المحتار باب الوتر والتوافل ج ۱ ص ۶۵۲. ظفیر

(۱) جلد اول البناية في شرح الهداية كسورى ص ۶۶۲ را مطالعه فرمائید

(۲) رد المختار باب صفة الصلاة في تأليف الصلاة ج ۱ ص ۷۱ ظفیر

(۳) رد المختار باب صفة الصلاة فصل في تأليف الصلاة ج ۱ ص ۷۱ ظفیر

(۴) الدر المختار على هامش رد المختار باب صفة الصلاة فضل اذا اراد الشروع ص ۷۰. ظفیر

الرحمن الرحیم بعد از الحمد لله شریفه و پیش از سوره در نماز جائز است یا نه؟

سوال: (۲۷۲) (۲) در تشهد حلقه کردن انگشت: آیا در تشهد حلقه کردن در وقت کلمه

شهادت جائز است یا نه؟

جواب: (۱) بعد از الحمد لله شریف گفتن بسم الله پیش از سوره جائز بلکه مستحب است. ^(۱)

جواب: (۲) در التحيات حلقه کردن انگشت وسطی و ابهام، و اشاره کردن توسط سبابه سنت میباشد. ^(۲) فقط

سوال: (۲۷۳) اگر آمین را بطور بخواند که صرف یک دونفر بشنود چه خواهد بود؟ اگر کسی در نماز آمین را طوری بگوید که به نزدیکش صرف یک دونفر بشنود در این صورت عند الاحناف نمازش صحیح است یا نه؟

جواب: عند الاحناف آمین گفتن سنت است اگر به نزدیکش دو نفر آن را بشنود باز هم این قسم گفتن جائز نیست بلکه در خفیة گفتن داخل است كما قال في الدر المختار وادنى المخافة السماع لنفسه ومن يقربه ولو اسمع رجل او رجلا ن فليس بجهر ^(۳) الخ.

سوال: (۲۷۴) اداء کردن سجده شکر چه قسم است: حکم سجده شکر چه است آیا پیش از

خواندن نماز اداء شود یا چه وقت و بعد از نماز بدون سبب سجده کردن چه قسم است؟

جواب: سجده شکر عند تجدد النعمة مستحب است: في الدر المختار وسجدة الشكر مستحبة ^(۴) وبعد از نماز بدون سبب مکروه است: كما فيه ايضا لكنها تكره بعد الصلاة لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة وكل مباح يؤدي اليه فهو مكروه الخ. ^(۵) فقط

سوال: (۲۷۵) در وقت بلند شدن از رکوع مقتدی همراه ربنا لك الحمد اللهم بگوید یا نه؟

(۱) ولاتسن (اي التسمية) بين الفاتحة والسورة مطلقا ولو سرية، ولا تكره اتفاقا وما صحح الزاهدي من وجوبها ضعفه في البحر (در مختار) وقال محمد نسن ان خافت لا إن جهر الخ وذكر في المصنف ان الفتوى على قول ابي يوسف انه يسمى في اول كل ركعة ويخفيها وذكر في المحيط المختار قول محمد وهو ان يسمى قبل الفاتحة وقبل كل سورة في كل ركعة الخ قوله: ولا تكره الخ ولهذا صرح في الذخيرة والمجتبى بانه ان سمي بين الفاتحة والسورة المقروءة سرا او جهراً كان حسناً عند ابي حنيفة رجحه المحقق ابن الهمام وتلميذه الحلبي (ردالمحتار باب صفة الصلوة قبل مطلب قراءة البسملة ص ۴۵۷ - ۴۵۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۰). ظفیر

(۲) لكن المعتمد الخ انه يشير لفعله عليه الصلاة والسلام (در مختار) فهو صريح في ان المفتى به هو الاشارة بالمسبحة مع عقد الاصابع الخ (ردالمحتار ج ۱ ص ۴۷۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸). ظفیر

(۳) الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل في القرائت ص ۴۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۴ - ۵۳۵. ظفیر

(۴) الدر المختار على هامش ردالمحتار باب سجود التلاوة مطلب في سجدات الشكر ج ۱ ص ۷۳۱، ط.س. ج ۲ ص ۱۱۹. ظفیر

(۵) ايضا. ظفیر

وقتیکہ امام سمع اللہ لمن حمدہ بگوید در این وقت مقتدی صرف ربنا لک الحمد بگوید و یا کلمہ اللہم را ہم زیاد کند و بہتر کدام قسم است؟

جواب: وقتیکہ امام سمع اللہ لمن حمدہ بگوید مقتدی صرف ربنا لک الحمد بگوید و اگر کلمہ اللہم را ہمراہش زیاد کند بہتر است در حدیث شریف ہر دو قسم وارد شدہ در بعضی احادیث شریف زیاد کردن (واو) نیز وارد شدہ یعنی اللہم ربنا ولک الحمد پس ہر کدام الفاظ ذکر شدہ را کہ بگوید کافی است و سنت اداء میشود. ^(۱) فقط

سوال: (۲۷۶) اگر در وقت سلام دادن مقتدی پیش از امام فارغ شود: اگر در وقت سلام گشتاندن مقتدی پیش از امام فارغ شود یعنی سلام گشتاندن امام ختم نشدہ و سلام مقتدی ختم شد در این صورت نماز مقتدی صحیح است یا نہ؟

جواب: در این صورت در نماز مقتدی هیچ قسم خلل پیش نمیشود. ^(۲) فقط

سوال: (۲۷۷) در لفظ اللہ اکبر خواندن حرف (راء) بہ اواز بلند (دال) چہ حکم دارد؟ بگمان زید مردم عام در تکبیرات انتقالی نماز حرف (راء) را آنقدر کش میکند بہ سبب آن در نماز نقصان پیش میشود اداء کردن حرف (راء) در اللہ اکبر بہ این قسم کہ عام مردم آن را مثل (دال) فکر کنند شرعاً چہ قسم است؟

جواب: این عمل مناسب نیست تبدیل حروف جائز نمیباشد. ^(۳)

سوال: (۲۷۸) طریقہ سجده: در وقت سجده ران و ساق بکدام اندازہ یکی از دیگری دور باشد آیا باندازہ زاویہ قائمہ مناسب است یا چہ قسم؟

جواب: در الدر المختار ذکر شدہ: ویظهر عضدیه فی غیر زحمة ویباعد بطنہ عن فخذیہ لیظهر کل عضو بنفسہ الخ. ^(۴)

(۱) ویکفی بالتحمید الموترم وافضلہ اللہم ربنا ولک الحمد ثم حذف الواو ثم اللہم فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۶۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۷). ظفیر

(۲) لو اتم المؤتم التشہد بان اسرع فیہ وفرغ منہ قبل اتمام امامہ فانی بما یخرجه من الصلوة کسلام وکلام او قیام جاز ای صحت صلاتہ بحصول بعد تمام الارکان الخ وانما کرہ للمؤتم ذالک لترکہ متابعة الامام بلا عذر فلو بہ الخ فلا کراهة (ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۹۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر

(۳) معنای تکبیر اللہ اکبر گفتن است اگر حرف (راء) را بہ دال بدل کند معنای تکبیر اداء نخواهد شد وجہر الامام بالتکبیر بقدر حاجت بالدخول والانتقال الخ. الدر المختار علی هامش ردالمحتار سنن صلاة: ج ۱ ص ۴۴۳. ظفیر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۷۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۳. ظفیر

پس معلوم شد کہ در سجده ہمین قدر سنت است و باندازه زاویہ قائمہ ضرور نیست و باندازه زاویہ آن وقت صحیح است^۱ کہ تنها گذار یا امام باشد اگر در صف جماعت ہمراہ دیگران استاد باشد این عمل را نکند یعنی رانہا را از ساق باندازہ زاویہ قائمہ دور نکند کہ بہ مردم تکلیف پیش میشود . فقط

سوال: (۲۲۹) زنان در سجده انگشتان پاهای خود را چه قسم بمانند؟ زنان در وقت سجده انگشتان پاهای خود را استاد نگاہ کنند و یا ہموار کنند؟

جواب: در حق زنان استاد کردن انگشتان پاها مشروع نیست: وذكر في البحر انها لا تنصب اصابع القدمين الخ شامی. ^(۱) فقط

سوال: (۲۸۰) امام کہ سبحانک بگوید متصل آن قرائت را شروع کند و یا بانتظار ثناء خواندن مقتدیان باشد؟ امام باید بعد از خواندن ثناء قرائت را شروع کند و یا برای ثناء خواندن مقتدیان انتظار کند؟

جواب: قرائت را شروع کند انتظار ثناء خواندن مقتدیان را نکند. ^(۲)

سوال: (۲۸۱) کسی کہ در وقت سلام گشتاندن در تشهد نماز جماعت شریک شود تشهد را مکمل بخواند یا نہ؟ کسی کہ در وقت سلام دادن امام اقتداء کند آیا بعد از سلام دادن امام تشهد را مکمل کند یا نہ؟

جواب: در شامی ج ۱ ص ۳۳۳ ذکر شدہ کہ قول مختار در این مسئلہ این است کہ تشهد را مکمل کند بعد از آن استاد شود و اگر تکمیل نکرد و استاد شد نیز جائز است. ^(۳)

سوال: (۲۸۲) اگر در وقت سلام گشتاندن سلام کدام مقتدی دعا را مکمل نخواندہ باشد در این صورت چه کند؟ وقتی کہ امام سلام بگرداند و یک حصہ دعاء مقتدی مانده باشد در این صورت مقتدی ہمراہ امام یکجاہ سلام بگرداند و یا بعد از ختم کردن دعاء سلام بگرداند؟

(۱) ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۷۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸. ظفیر

(۲) وقرأ سبحانک اللهم الخ اذا شرع الامام في القرائت سواء كان مسبوqa او مدرکا وسواء كان امامه يجهر بالقرائت او لا فانه لا يأتي به الخ ادرك الامام في القيام يثنى ما لم يبدء بالقرائت (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل ص ۴۵۶ ج ۱، ص ۴۸۸). ط
(۳) وشمل باطلاقة ما لو اقتدى به في اثناء التشهد الاول او الاخير فحين قعد قام امامه او سلم ومقتضاه انه يتم ثم يقوم ولم اره صريحا ثم رايته في الذخيرة ناقلًا عن ابي الليث المختار عندي انه يتم التشهد وان لم يفعل اجزاء (ردالمحتار باب صفة الصلوة بعد مطلب في اطاعة الركوع للجاني ص ۴۶۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۶). ظفیر

جواب: اگر مقدار کمی دعاء مانده باشد زودتر آن را تکمیل و کمی بعد سلام بگرداند در این عمل هم کدام حرج نیست. ^(۱) فقط

سوال: (۲۸۳) وقتی که شخص مقیم به امام مسافر اقتداء کند در رکعتهای باقی مانده

تحمید بگوید یا تسمیع: شخص مقیم مقتدی است و امام مسافر است و قتی که نماز امام ختم میشود حالا مقتدی در رکعتهای باقی مانده خود تنها ربنا لک الحمد میگوید و یا تنها سمع الله لمن حمده؟

جواب: از روی ظاهر تسمیع و تحمید هر دو افضل است. ^(۲) فقط

سوال: (۲۸۴) بعد از نماز فرض خواندن آیه الكرسي؟ امام بعد از نماز فرض در کدام

مقدار وقت آیه الكرسي را بخواند اگر امام بسیار وقت بنشیند و او را بخواند آیا برای مقتدی پیروی امام لازم است یا بعد از دعا به خواندن سنت مشغول شود؟

جواب: اگر بعد از اداء فرض و پیش از سنت آیه الكرسي و تسبیحات بعد الصلاة و غیره او را مختصر را تکمیل کند و بعدا سنت بخواند کدام حرج نیست و در این باره کدام وقت محدود و معین نیست مگر امام تأخیر زیاد نکند ^(۳) اگر امام او را زیاد میخواند در این صورت برای مقتدیان اتباع او لازم نیست برای مقتدیان اختیار است که فوراً و یا کمی بعد از او را به سنت استاد شوند. فقط

سوال: (۲۸۵) (۱) در وقت سحر و دیگر به سمت جنوب روبرو شدن و دعاء کردن: زید بعد

از نماز سحر و دیگر در بعض روزها رو به جنوب میشود دعاء میکند آیا این عمل از پاک حضرت ﷺ ثابت است و یا نه؟

سوال: (۲۸۶) (۲) رواج انصراف به طرف راست و چپ در هندوستان: آیا در هندوستان نیز

(۱) ولو سلم والموتم في ادعية التشهد تابعه لانها سنة والناس عنه غافلون (الدر المختار على هامش رد المحتار باب في صفة الصلوة فصل بعد مطلب في اطاعة ركوع للجاني ص ۴۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۶). ظفیر

(۲) ويكفي بالتحميد الموتم والفضل اللهم ربنا ولك الحمد ثم حذف الواو ثم حذف اللهم فقط، ويجمع بينهما لو مفردا على المعتمد يسمع واقعاً ويحمد مستورياً (الدر المختار على هامش رد المحتار، باب في صفة الصلوة ص ۴۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۷). ظفیر

(۳) ويكره تاخير السنة الا بقدر اللهم انت السلام الخ قال الحلواني لايأس بالفصل بالاوارد واختاره الكمال قائل الحلبي ان اريد بالكراهة التزيهية ارتفع الخلاف (در مختار) فكان معناها ان الاولى ان لا يقرأ قبل السنة ولو فعل لايأس فافاد عدم سقوط السنة بذلك حتى اذا صلى بعد الاوارد تقع سنة لا على وجه السنة ولذا قالوا لو تكلم بعد الفرض لا تسقط لكن ثوابها اقل فلا اقل من كون قرائت الاوارد لا تسقط الخ (رد المحتار باب في صفة الصلوة فصل ص ۴۹۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۰). ظفیر

علماء کرام بطرف جنوب دعاء میکنند یا نه؟

سوال: (۲۸۷) (۳) آیا انصراف موافق مذهب حنفی است یا نه؟ آیا این عمل زید موافق مذهب حنفی است و یا نه؟

سوال: (۲۸۸) (۴) در حدیث شریف مراد از نصف چیست؟ در حدیث شریف که لفظ ینصرف

عن یمینه وعن یساره میاید آیاء این انصراف برای رفتن به خانه بود و یا انصراف برای دعاء بود؟

سوال: (۲۸۹) دلیل انصراف برای دعاء: چونکه انصراف برای دعا بطرف شمال ثابت نشده

پس روی آوردن بطرف شمال ودعاء کردن بکدام دلیل ثابت است؟

جواب: (۱) پاک حضرت ﷺ در اکثر اوقات بطرف راست و گاهی بطرف چپ دور میخورد،
(۱) لهذا فقهاء کرام به هر دو طرف شستن ودعاء کردن را مستحب نوشته اند. (۲)

جواب: (۲) اکثر عوام و خواص زیادتیر بطرف راست برای دعاء دور میکنند و گاهی بطرف چپ
برای دعاء دور میکنند. (۳)

جواب: (۳) گاه گاه بطرف چپ یعنی بطرف جنوب رو آوردن و نشستن از پاک حضرت ﷺ
ثابت شده است و مذهب امام ابو حنیفه نیز همین است که گاه گاه بطرف چپ نشستن ودعاء
کردن مستحب است. (۴)

جواب: (۴) مطلب این انصراف برای دعاء نیز شده میتواند. (۵)

جواب: (۵) وقتی که انصراف برای دعاء شامل است پس همین دلیل کافی است. فقط

سوال: (۲۹۰) در تسبیحات رکوع و سجده زیاد کردن (وبحمده) جائز است یا نه؟ زید در

نماز فرض و نفل خود در رکوع سبحان ربی العظیم و بحمده و در سجده سبحان ربی الاعلی
و بحمده میگوید خالد میگوید که و بحمده در هیچ کتاب حنفی نیست، و نه فقهاء این قسم گفته اند

(۱) عن انس كان النبي صلى الله عليه وسلم ينصرف عن يمينه رواه مسلم، عن عبد الله بن مسعود قال لا يجعل احدكم للشيطان شيئا من صلوته
يرى ان حقا عليه ان لا ينصرف الا عن يمينه لقد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم كثيرا ينصرف عن يساره. متفق عليه (مشكوة باب الدعاء
في التشهد ص ۸۷). ظفیر

(۲) فاذا تمت صلوة الامام فهو مخير ان شاء انحرف عن يساره وجعل القبلة عن يمينه وان شاء انحرف عن يمينه الخ وان شاء استقبل الناس
بوجهه الخ هذا اذا لم يكن بعد الصلوة المكتوبة تطوع كال فجر والعصر (غنية المستملي ص ۳۳۰). ظفیر
(۳) و(۱) ايضاً: ظفیر

(۴) والمراد من الانصراف الالتفات عن جهة الصلوة وهي القبلة اعم ان يجلس بعده اولاً، فلذا قال وان شاء ذهب الى حوائجه لانه قضى صلوته
الخ (غنية المستملي ص ۳۳۰). ظفیر

ونه از حدیث ثابت شده است آیا خالد حق میگوید یا زید؟

جواب: در احادیث شریف تسبیحات رکوع و سجده همین قسم وارد شده مثلیکه خالد میگوید و فقهاء حنفی نیز لفظ و بحمدہ را اختیار کرده اند ^(۱) اگر کسی لفظ و بحمدہ را زیاد کند کدام مسابقہ و بدی ندارد این کدام سخن اختلاف نیست.

قسم

سوال: (۲۹۱) بعد از گشتاندن سلا رفتن مقتدی بدون دعاء چه است؟ بعد از نماز پیش از

امام دعاء کردن و از مسجد بیرون شدن چه قسم است؟

جواب: اگر این عمل مقتدی بدون ضرورت شرعی باشد در این صورت این عمل مکروه و خلاف سنت است و این عادت گرفتن گناه است قال علیه الصلاة والسلام: انما جعل الامام لیؤتم به، فقط. واللہ اعلم، فی المشکوۃ: عن انس رضی اللہ عنہ ان النبی صلی اللہ علیہ وسلم حضهم علی الصلاة ونهاهم ان ینصرفوا قبل انصرافه من الصلاة رواه ابو داود، وقدة المشائخ شیخ عبد الحق دہلوی در اشعة اللمعات ص ۴۴۷ فرموده: نہی کرد از اینکه بر گردند مقتدیان پیش از برگشت او صلی اللہ علیہ وسلم به این معنی کہ پیش از آن حضور صلی اللہ علیہ وسلم سلام بگردانند و از نماز بیرون شوند و یا اینکه بعد از سلام گشتاندن بر خیزند پیش از آنکہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بر خیزد و مقتدیان انتظار او صلی اللہ علیہ وسلم را نکنند و نہی در صورت اول تحریمی است کہ یعنی پیش از امام سلام بگردانند و از نماز بیرون شوند و نہی در صورت دوم تنزیہی است یعنی کہ مقتدیان پیش از دعاء امام دعا کنند و از مسجد بیرون شوند.

سوال: (۲۹۲) در خواندن درود شریف زیاد کردن (سیدنا): درود شریف کہ بعد از تشهد در نماز خوانده میشود و بدون لفظ (سیدنا) روایت شده آیا بدون لفظ سیدنا خوانده شود و یا کلمہ سیدنا در آن زیادہ شود؟

جواب: در زیاد کردن لفظ (سیدنا) باکی نیست مگر چونکہ در حدیث بدون لفظ (سیدنا) در تشهد نماز وارد شدہ عمل بہ مطابق حدیث احسن وافضل است. ^(۲)

(۱) و یضع یدیه معتمدا بہما علی رکتیہ الخ و یسبح فیہ و اقلہ ثلثة (در مختار) السنة فی تسبیح الركوع سبحان ربی العظیم (ردالمحتار باب صفة الصلوة قبیل مطلب فی اطالة الركوع للجائی ج ۱ ص ۶۶۰ - ۶۶۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۳).

(۲) و صلی علی النبی صلی اللہ علیہ وسلم الخ و ندب السیادة لان زیادة الاخبار بالواقع عین سلوک الادب فهو افضل من ترکہ ذکرہ الرملي الشافعي وغیره و ما نقل لا تسودونی فی الصلوة فکذب (در مختار) قال سنل محمد عن الصلوة علی النبی صلی اللہ علیہ وسلم فقال یقول اللهم صل علی محمد و علی ال محمد الخ و هی الموافقة لما فی الصحیحین و غیرہما الخ و اعترض بان هذا مخالف لمذهبنا لما مر من قول الامام من انه لوزاد فی تشهدہ او نقص فیہ کان مکروها قلت فیہ نظر فان الصلوة زائدة عل التشهد (ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۷۸ - ۴۷۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۱۲).

سوال: (۲۹۳) وقتیکہ مقتدی دعاء بعد از درود را نخوانده باشد واما سلام بگرداند

مقتدی چه کند؟ اگر امام سلام بگرداند و مقتدی تشہد و درود شریف را خوانده باشد مگر دعاء بعد از درود را نخوانده باشد در این صورت مقتدی ہمراي امام یکجا سلام بگرداند و یا بعد از آنکہ دعا را بخواند؟

جواب: در این صورت مقتدی ہمراہ امام سلام بگرداند. ^(۱) فقط

سوال: (۲۹۴) بعد از نماز (لا الہ الا اللہ) گفتن باواز بلند چه حکم دارد؟ بعد از جماعت

نماز فرض متصل بہ گشتاندن سلام لا الہ الا اللہ گفتن باواز بلند چه حکم دارد؟

جواب: این ہم جائز است مگر خفیہ خواندن آن بہتر است. ^(۲)

سوال: (۲۹۵) روایت تطبیق در رکوع؛ مولوی ثناء اللہ در کتاب خود بنام (مذہب اہل حدیث)

یعنی این کتاب بنام (مذہب اہل حدیث) میباشد در صفحہ ۵۳ کتاب مذکور نوشتہ کردہ کہ عبد اللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ چونکہ در وقت رکوع تطبیق میکرد دستہای خود را بہ زانوہای خود نمیماند مثلیکہ در صحیح مسلم ہمین مذہب آنها ثابت است لہذا این سنت صحیح است یا لغوہ؟

جواب: این قصہ تطبیق در رکوع صحیح است تاویل این مسئلہ را علماء چنین فرمودہ است کہ شاید نسخ این حکم برای آنها معلوم نباشد و یا اینکه مذہب آنها تخییری خواہد بود والتفصیل فی الکتب. ^(۳)

سوال: (۲۹۶) دعاہای ہمخلاف در قاعدہ نماز: اگر کسی در قعدہ نماز بعض وقت یک دعا

وبعض وقت دعاء دیگری را بخواند آیا در این بارہ بہ نزد احناف ممانعت است ویانہ؟

جواب: ممانعت نیست. ^(۴) فقط

(۱) ولو سلم (الامام) والمؤتم فی ادعیۃ التشہد تابعہ لانہا سنۃ الناس عنہ غافلون (الدر المختار) قولہ فی ادعیۃ التشہد یشمل الصلوۃ علی النبی صلی اللہ علیہ وسلم (ردالمحتار باب صفۃ الصلوۃ فصل اراد الشروع ص ۴۶۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۹۶). ظفیر

(۲) وعن المغیرۃ بن شعبۃ ان النبی صلی اللہ علیہ وسلم ان یقول فی دبر کل صلوۃ مکتوبۃ لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ الخ (مشکوۃ، باب الذکر بعد الصلوۃ ص ۸۸). ظفیر

(۳) عن عبدالرحمن السلمی قال قال لنا عمر بن الخطاب ان الرکب سنۃ لکم فخذوا بالرکب الخ والعمل علی هذا عند اہل العلم من اصحاب النبی صلی اللہ علیہ وسلم والتابعین ومن بعدہم لا اختلاف بینہم الا ماروی عن ابن مسعود وبعض اصحابہ انہم کانوا یطبقون، والتطبیق منسوخ عند اہل العلم، قال سعد بن ابی وقاص کنا نفعل ذلک فہینا عنہ وامرنا ان نضع الکف علی الرکب (ترمذی، باب ماجاء فی وضع الیدین علی الرکبتین فی الرکوع ص ۳۵ ج ۱). ظفیر

(۴) وصلى على النبي عليه السلام الخ ودعا بما يشبه الفاظ القرآن والادعية الماثورة لما روينا من حديث ابن مسعود قال له النبي عليه السلام ثم اختر من الدعاء اطيبها واعجبها اليك (هدايه باب صفۃ الصلوۃ جلد اول ص ۱۰۳). ظفیر

سوال: (۲۹۷) اگر در تسبیحات رکوع گفته نتواند در عوض آن کریم بگوید و یا نه؟ کسی

که الفاظ سبحان ربی العظیم را اداء کرده نتواند در عوض آن ربی العظیم میگوید برای او در عوض عظیم تعلیم دادن سبحان ربی الکریم جائز است یا نه؟

جواب: در این صورت تعلیم دادن سبحان ربی الکریم در عوض سبحان ربی العظیم تا آن وقت جائز است که لفظ عظم را صحیح کند. ^(۱)

سوال: (۲۹۸) دعاء دربین دو سجده: در بین دو سجده خواندن دعا اللهم اغفر لی وارحمنی واجرنی وارفعنی جائز است یا نه؟

جواب: این دعاء در بین سجدهتین جائز است چونکه در حدیث شریف وارد شده الفاظ دعاء از این قرار است: اللهم اغفر لی وارحمنی وعافنی واهدنی وارزقنی وارفعنی واجرنی الخ. ^(۲) فقط

سوال: (۲۹۹) سبب بلند کردن آنگشت شهادت: در تشهد به وقت کلمه شهادت سبب بلند کردن آنگشت چیست؟

جواب: در تشهد در وقت کلمه شهادت به توحید خداوند پاک ﷻ اشاره میشود چونکه در کلمه شهادت به زبان به توحید الله تعالی اقرار است در این وقت بافعال جوارح و اعضاء همین توحید ظاهر میگردد. ^(۳)

سوال: (۳۰۰) برای زنان در سجده کشیدن پاها بطرف راست ثابت است یا نه؟

در هندوستان زنان در حالت سجده هر دو پاهای خود را بطرف راست میکشند مگر این سخن را باوجود تلاش وجستجو در هیچ کتاب ندیدم، روایات عالمگیری و غیره معلوم میشود که در سجده برای زن پای هموار کردن مناسب است و پای خود را استاد نکند از این روایت کشیدن هر دو پای بطرف راست ثابت نمیشود، تحقیق این مسئله چه قسم است؟

جواب: در این باره که شما چیزی نوشت کردید و روایات را نقل فرمودید در شامی نیز به همین

(۱) السنة فی تسبیح الركوع سبحان ربی العظیم الا ان لا یحسن الظاء فیدل به الکریم لئلا یتجرى علی لسانه العزیم فتنفسد به الصلوة کذا فی شرح درر البحار فلیحفظ (ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۶۲). ظفیر

(۲) وعن ابن عباس قال کان النبی ﷺ یقول بین السجدةین اللهم اغفر لی وارحمنی واهدنی وعافنی وارزقنی رواه ابوداود والترمذی (مشکوة باب السجود وفضله ص ۸۴). ظفیر

(۳) پس ان حضرت ﷺ اشاره میکرد به این انگشت به وحدانیت حق تعالی. اشعة اللمعات باب التشهد ص ۴۲۸، اشار باصبعه ثم قلل رسول الله ﷺ لهی اشد علی الشیطان من الحديد مشکوة، به سبب اشاره کردن به آنگشت اثبات ایمان بر توحید خداوند و قطع طمع شیطان است از واقع شدن نماز گذار در شرک و کفر ایضا ج ۱ ص ۴۳۴. ظفیر

قسم ذکر شده، ودر کبیری شرح منیة چنین ذکر شده: واما المرأة فانها تنخفض اي تنظامن وتتسفل في السجود وتلرز بطنها بفخذيهما وتضم ضبعيهما وهذا تفسير الانخفاض وذلك لان مبنى امرها على الستر كان السنة في حقها ما كان استر من الهيئات ^(۱) الخ چونکه غالبا به کشیدن پاها بطرف بیرون پائین شدن وپیوست شدن زن زیاتر عملی میشود و تورک برای حالت تشهد تمهید است از این لحاظ به همین ترتیب معمول گردید ودر این باره زیادتیر از این تحقیق برای احقر نیز معلوم نیست. فقط

سوال: (۳۰۱) در حال قیام ماندن دستها به سینه جائز است یا نه؟ ماندن دستها به سینه جائز است یا نه؟

جواب: به نزد احناف ماندن دستها زیر ناف سنت است. ^(۲)

سوال: (۳۰۲) در تشهد بلند کردن انگشت چپ قسم است؟ در تشهد بلند کردن انگشت چپ قسم است در بین علماء احناف اختلاف است بعض علماء برایش مستحب میگویند ودر خلاصه کیدانی این اشاره را حرام گفته این سخن معتبر است یا نه؟

جواب: فقهاء معتبر بلند کردن سبابه را سنت گفته اند در المختار بنا بر حواله چند کتاب اشاره سبابه را تشهد سنت ثابت کرده است وعدم رفع سبابه را خلاف روایت ودرایت گفته است امام محمد در موطاء خود مذهب امام اعظم رفع سبابه را تأیید کرده بناء به حواله خلاصه کیدانی و غیره حرام گفتن به این عمل مسنونه گفتار عمل است وتفصیل این مسئله در کتابهای فقه بیان شده است در این باره شامی، فتح، در المختار و غیره کتابها را مطالعه فرمائید، در این مسئله به قول خلاصه اعتبار داده نشود چرا که او صریحا غلطی کرده از اینکه عمل سنت را حرام گفته. ^(۳) فقط

(۱) غنیة المستملی ص ۳۱۳. ظفیر

(۲) وضع الرجل یمنه علی یساره تحت سرة الخ (الدرا المختار علی هامش ردالمختار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۵۴، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۶).
(۳) ولا یشیر بسبابته عند الشهادة وعلیه الفتوی كما فی الولوالجة والتجنيس وعمدة المفتی وعامة الفتاوى، لكن المعتمد ما صححه الشراح ولا سيما المناخرون كالكمال والحلي والبهسي والباقلاني وشيخ الاسلام الجد وغيرهم انه یشیر لفعله علیه الصلوة والسلام ونسبه إلى محمد والامام فی متن در البحار وشرحه غرر الاذکار المفتی به عندنا انه یشیر باسطا اصابعه كلها وفي الشرنبلالية عن البرهان الصحيح انه یشیر مسبحته وحدها یرفعها عند النفي و يضعها عند الاثبات واحترز بالصحيح عما قيل لا يضر لانه خلاف الدراية والرواية وبقولنا بالمسبحة عما قيل يعقد عند الاشارة اه وفي العيني عن التحفة الاصح انها مستحبة وفي المحيط سنة (درمختار) وفي المحيط انها سنة یرفعها عند النفي و يضعها عند الاثبات هو قول ابي حنيفة ومحمد رحمهما الله وكثرت به الاثار والاخبار فالعمل به اولى آه فیه صریح ان المفتی به هو الاشارة بالمسبحة الخ (ردالمختار باب صفة الصلوة ص ۴۷۴ ج ۱). ظفیر

سوال: (۳۰۳) رفع سبابه و حضرت مجدد صاحب: جواب نمبر (۲۵۱۶) موصول شد الحمد لله که مخالفین نیز آن را قبول کردند مگر این قدر گفتند که قول خلاصه کیدانی و غیره را تمام علماء رد کردند مجدد الف ثانی هندی در شرح مکتوب نمبر ۳۱۲ نوشته کرده در حاشیه مکتوب قول امام محمد را در باره رد الرفع سبابه نوشته کرده و عدم رفع سبابه را ترجیح داده شرعاً جواب آن چیست؟

جواب: در اولاده امجاد الف ثانی بعض حضرات در این مسئله نیز تحقیق کرده اند و گفته اند که رفع سبابه به سنت ثابت شده لهذا عملی کردن آن ضرور است چونکه بسیاری فقهاء محققین مطابق مذهب احناف به رفع سبابه ترجیح داده و آن را اختیار نموده اند لهذا برای مقلدین مذهب حنفی مطابق قول فقهاء حنفی عمل ضرور است مثلیکه خود مجدد الف ثانی صاحب در مکتوبات خود چندین جای تصریح کرده است که در احکام شرعی به قول ائمه مجتهدین و فقهاء عمل کردن ضرور است، و گفته است که در این قسم احکام قول حضرت جنید بغدادی و حضرت شبلی و قول اولیاء کرام و مجتهدین فی الطریقت معتبر نیست و تقلید آنها جائز نمیباشد. ^(۱)

سوال: (۳۰۴) اگر نماز را به قعده بخواند رکوع را چه اداء کند؟ اگر نماز را به قعده بخواند در این صورت حد و اندازه رکوع چیست؟

جواب: وقال فی الشامی ولو کان یصلی قاعدا ینبغي ان یحاذ ببجته قدام رکبته لیحصل الزکوع آه قلت ولعله محمول علی تمام الركوع والا فقد علمت حصوله باصل طأطأة الراس ای مع انحناء الظهر، ^(۲) لهذا ازین معلوم شد که در نماز خواندن به قعده کمال رکوع این است که پیشانی مقابل زانوها شود.

سوال: (۳۰۵) بعد از تحریمه دعاها ی دیگری: بعد از تکبیر تحریمه در نماز فرض در عوض سبحناک اللهم دعای دیگری که در کتابهای صحاح وارد شده خواندن آن در نماز فرض برای منفرد یعنی تنها گذار چه حکم دارد؟

جواب: علماء حنفیه این دعاها را در نوافل محمول کرده یعنی در نماز نفل آن را جائز گفته لهذا

(۱) والاصح كما فی السراجیه انه ینفی بقول الامام علی الاطلاق ثم بقول الثانی ثم بقول الثالث الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار مقدمة ص ۶۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۷۰). ظفیر

(۲) ردالمحتار باب صفة الصلوة بحث الركوع والسجود ج ۱ ص ۴۱۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۷. ظفیر

صرف در نوافل گفته شود. ^(۱) فقط

سوال: (۳۰۶) اگر در نماز نفل خشوع ترک شود اعاده آن چه قسم است؟ اگر در نماز خشوع ترک شود آیا در اعاده آن کدام بدی نخواهد بود یا اینکه در فکر نماز گذار بدون الله کسی دیگر یا چیزی دیگر بیاید و نیت را بشکناند این عمل در نماز نفل چه حکم دارد؟
جواب: نه نماز را اعاده کند و نه نیت را بشکناند چرا که در اعاده و نیت قطع کردن برای وسوسه شیطان موقع زیاد میسر میشود لهذا در نوافل نیز این عمل کرده نشود. ^(۲)

سوال: (۳۰۷) اگر تسبیح را پرنخواند آیا کدام حرج است؟ مردم عوام در تسبیح رکوع سبحان ربی العظیم را پر نمیخوانند نماز شان صحیح میشود یا نه؟
جواب: نماز شان صحیح است. ^(۳)

سوال: (۳۰۸) قرائت چرا صرف در دو رکعت میشود؟ چرا دو رکعت پرو دو رکعت خالی خوانده میشود؟

جواب: از احادیث آثار صحابه همین قسم ثابت شده که پاک حضرت ﷺ دو رکعت اولی فرائض را به الحمد و سوره میخواند و در دو رکعت آخری صرف الحمد شریف را میخواند لهذا احناف این عمل را اختیار کرده اند. ^(۴)

سوال: (۳۰۹) در نماز دستها به کدام حظه بسته شود؟ در داخل نماز دستها بسته کردن از کدام جا ثابت شده دلائل نقلیه را ارسال فرمائید؟

جواب: وعن وائل بن حجر انه رأى النبي ﷺ رفع يديه حين دخل في الصلاة كبر ثم التحف بثوبه ثم وضع يده اليمنى على اليسرى الحديث ^(۵) رواه مسلم وعن سهل بن سعد قال كان الناس

(۱) وقرء كما كبر سبحانك اللهم الخ مقتصرا عليه فلا يضم وجهه وجهي الا في النافلة الخ (درمختار) لحمل ما ورد في الاخبار عليها فيقرء فيها اجماعا الخ وفي الخزائن وما ورد محمول على النافلة بعد البناء في الاصح (ردالمحتار باب صفة الصلوة جلد اول ص ۴۵۵ - ۴۵۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۸). ظفیر

(۲) فلو اشتغل قلبه بتفكر مسئلة مثلاً في أثناء الأركان فلا تستحب الإعادة وقال البقالي لم ينقص أجره الا قصر (ردالمحتار باب شروط الصلوة مطلب في حضور القلب والخشوع ج ۱ ص ۳۸۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۱۷). ظفیر

(۳) والتسبيح فيه ثلاثا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۴۴، ط.س. ج ۱ ص ۶۷۴). ظفیر

(۴) عن أبي قتادة قال كان النبي صلى الله عليه وسلم يقرء في الظهر في الأوليين بام الكتاب وسورتين وفي الركعتين الأخريين بام الكتاب ويسمعنا الآية أحيانا الحديث متفق عليه (مشكوة باب القرائت في الصلوة ص ۷۹) واكتفي المفترض فيما بعد الأوليين بالفاتحة فانها سنة على الظاهر ولو زاد لابس به (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۱۱). ظفیر

(۵) مشكوة باب صفة الصلوة ص ۷۵ ظفیر

یومرون ان یضع الرجل الید الیمنی علی ذراعہ الیسری فی الصلاة رواہ البخاری^(۱) از این دو حدیث شریف بستن دستها در نماز ثابت شده.

سوال: (۳۱۰) اگر در الله اکبر همزه به مد خوانده شود نماز میشود یا نه؟ یک امام و غیره اگر در تکبیرات نماز همزه را به مد بخواند مثلاً الله اکبر بگوید و یا مثلاً الله اکبر در همزه لفظ اکبر مد بکند نماز او صحیح است یا نه؟

جواب: اگر در نماز در همزه الله اکبر و یا در همزه اکبر مد کرده شود نماز فاسد میشود از این قسم خواندن خود داری واجتناب، لازم است چرا که معنی چنین میگردد که آیا خداوند پاک کلان ذات است نعوذ بالله من ذالک لهذا ضرور است که در کلمه الله و در کلمه اکبر به همزه مد داده نشود که خطر کفر و فسق است.^(۲)

سوال: (۳۱۱) جواب یک استفسار: رساله اتمام الخشوع را برای شما روان میکنم امید است ان را ملاحظه فرمائید و از تصدیق و تنقید ما را مطلع فرمائید.

جواب: بنده رساله اتمام الخشوع را مطالعه نمودم هیچ یک حدیث در این باره نقل نشده که بستن دستها بعد از رکوع به صراحت از آن معلوم شود بلکه روایت حضرت علی رضی الله عنه که در صفحه ۷ منقول شده الفاظ آن از این قرار است: انه کان اذا قام الی الصلاة وضع یمینه علی الشمال فلا یزال کذلک حتی یرکع، از این حدیث شریف معلوم شد که ماندن دست راست به دست چپ متعلق به قبل الركوع بود به هر حال مذهب احناف (کثرهم الله و زاد جماعتهم و قبل عبادتهم و یصلح امورهم و اولادهم) و مذهب جمهور سلف و خلف همین است که بعد از رکوع دستها اویزان مانده میشود و سخن تعجب این است که شما رأی مرا معلوم میکنید آیا فکر و رای بنده چه قسم مخالف ائمه و جمهور خود ممکن خواهد بود. فقط

سوال: (۳۱۲) لفظ آمین خفیه گفته شود: آیا گفتن لفظ آمین بطور خفیه مستنون است یا باواز بلند؟

جواب: گفتن لفظ آمین بطور خفیه مستنون است و این مذهب احناف است، عن علقمة بن وائل

(۱) مشکوٰۃ باب صفة الصلاة ص ۷۵ ظفر

(۲) اذا اراد الشروع فی الصلوة کبر الخ بالحذف اذ مد الهمزین مفسد و تعمده کفر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صفة الصلوة

ج ۱ ص ۴۴۸، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹). ظفر

عن أبيه أن النبي ﷺ قرأ غير المغضوب عليهم ولا الضالين فقال آمين ما روي ابن مسعود أنه كان يخفي فانه يفيد ان المعلوم منه عليه السلام الاخفاء قلت مع انه الاصل في الدعاء لقوله تعالى ادعوا ربكم تضرعا وخفية ولا شك ان آمين دعاء فعند التعارض ترجح الاخفاء بذلك وبالقياس على سائر الاذكار والادعية ولان آمين ليس من القرآن اجماعا فلا ينبغي ان يكون فيه صوت القران كما لا يجوز كتابه في المصحف. (۱)

سوال: (۳۱۳) رفع اليدين: عمل رفع اليدين چه حکم دارد؟

جواب: رفع يدين بدون تكبير تحریمه به نزد احناف در نماز منسوخ است چرا که اصحاب جلیل القدر آن را ترک کرده بودند، عن البراء بن عازب قال قال كان النبي ﷺ اذا كبر لافتتاح الصلاة رفع يديه حتى يكون ابهاماه قريبا من شحمتي اذنه ثم لا يعود قال ابو جعفر فهذا عمر ولم يكن يرفع يديه ايضا الا في التكبيرة الاولى في هذا الحديث وهو حديث صحيح وفعل عمر رضي الله عنه هذا وترك اصحاب الرسول ﷺ اياه على ذلك دليل صحيح ان ذلك هو الحق الذي لا ينبغي لاحد خلافه. (۲)

سوال: (۳۱۴) دليل منسوخ شدن رفع اليدين: رفع اليدين که بدون هفت جای منسوخ شده دليل آن چیست؟

جواب: رفع اليدين بدون هفت جای منسوخ است، والدليل المجمل لكل ما روي عن النبي ﷺ انه قال لا ترفع الايدي الا في سبع مواطن وعد منها تكبير الافتتاح وتكبيرة القنوت وتكبيرات العيدين وذكر الاربع في الحج كذا في الهداية ثم هذا عندنا وقال الشافعي يرفع يديه عند الركوع والرفع منه لانه عليه السلام فعل ذلك ولنا ما روينا رجلا يفعل هذا فقال له لا تفعل لهذا بشيء فعله رسول الله ﷺ ثم ترك كذا في الهداية والكفاية وقد روى الطبراني بسنده عن ابن ابي ليلى عن الحكيم عن المقسم عن ابن عباس عنه عليه الصلاة والسلام. (۳)

سوال: (۳۱۰) بسم الله بين فاتحة وسورة: نماز بعد از سورة فاتحة وپیش از سورة بسم الله الرحمن الرحيم گفته شود ویا نه آیا به جهر خوانده شود یا خفیه؟

(۱) وأمن الامام سرا كما موم ومنفرد (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۵۹، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲). ظفیر.

(۲) شرح معانی الآثار ج ۱ ص ۱۳۲ - ۱۳۳، ح. التکبیر للركوع الخ. ظفیر.

(۳) ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۷۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۶ وفتح القدير باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۲۶۸. ظفیر.

جواب: عبارت در المختار در این باره این است: لا تسن بین الفاتحة والسورة مطلقا ولو سرية ولا تکره اتفاقا ^(۱) الخ حاصل عبارت این است که در ابتداء سورة گفتن بسم الله نه سنت است و نه مکروه و علماء محققین استحباب خواندن آن را ترجیح داده در شامی ذکر شده: ولذا صرح فی الذخيرة والمجتبی بانه من سمی بین الفاتحة والسورة المقرؤة سرا او جهرا کان حسنا عند ابی حنیفة ورجحه المحقق ابن الهمام الخ. ^(۲) فقط

سوال: (۳۱۶) بستن دستها زیر ناف: احناف در نماز به حالت قیام دستهای خود را کجا میمانند زیر ناف یا بالا تر از نماز روایت مفتی به و معمول به کدام است و کدام قسم ان اولی میباشد؟

جواب: به نزد احناف حدیث تحت السرة عملی میشود و حدیث فوق السرة معمول به نیست و نماز در عمل خلاف اولی نیز جائز است ^(۳) یضعهما ای الرجل تحت السرة الخ قال الشيخ کمال الدین بن الهمام کون الوضع تحت السرة او الصدر لم یثبت فيه حيث یوجب العمل فی حال علی المعهود من وضعها حال کون قصد التعظیم فی القيام والمعهود فی الشاهد منه تحت السرة مرة ذکره عن علي من السنة فی الصلاة وضع الکف علی الکف تحت السرة رواه ابو داود و احمد واللفظ له الخ غنية المستملی ص ۲۹۴.

سوال: (۳۱۷) مقدار جهر در قرائت و تکبیر: در نماز دادن قرائت امام و بعض تکبیرات را آنقدر باواز بلند خواندن که بیرون از مسجد تا سرک شنیده شود، و بعض تکبیرات را آنقدر باواز پائین خواندن که مقتدیان صف دوم و سوم هم شنیده نتوانند مثلا تکبیر رکوع را باواز نرم و تکبیر قومه را باواز بسیار بلند و تکبیر سجده را باواز نرم و تکبیر جلسه را به چیغ زدن پس این قسم عمل سنت است و یا بدعت یا کدام چیز دیگر آیا این عمل از قرون اولی ثابت است یا اختراعی است، بینوا توجروا

جواب: برای امام در جهر قرائت و تکبیرات اختیار کردن طریقه در میانه به قدر حاجت مناسب است و این قسم فرق و تفاوت که از حاجت زیاد و یا کم باشد بسیار مذموم، قبیح و بی اصل است

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمختار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۵۷، ط.س. ج ۱ ص ۹۰. ظفیر

(۲) ردالمختار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۵۸، ط.س. ج ۱ ص ۹۰. ظفیر

(۳) و وضع لرجل یمینه علی یمار تحت سرته اخذ رسفها یخصره و ابهامه هو المختار (الدر المختار علی هامش ردالمختار، باب سرقة الصلوة

ج ۱ ص ۵۴، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۶. ظفیر

در شریعت برای این قسم فرق و تفاوت هیچ کدام اصل و حکم موجود نیست^(۱) صرف درباره گشتاندن سلام فقهاء کرام این قدر نوشته کرده اند که سلام دوم را نسبت به سلام اول اندازه باواز پائین بگوید: كما في الدر المختار وسن جعل الثاني اخفض من الاول،^(۲) الخ پس بدون همین جا در کدام دیگری درجات جهر کدام تفاوت ندارد.

سوال: (۳۱۸) بلند کردن آنگشت شهادت در تشهد: در تشهد بلند کردن آنگشت شهادت مسنون است یا نه؟

جواب: روایات متعلق سبابه، فی الدر المختار: لكن المعتمد ما صححه الشراح ولا سيما المتأخرون كالكمال والحلي البهنسی والباقلانی وشیخ الامجد و غیرهم انه یشیر لفعله علیه الصلاة والسلام ونسبوه لمحمد والامام بل فی متن درر البحار وشرحه غرر الاذکار المفتی به عندنا انه یشیر الخ وفي الشرنبلالية عن البرهان الصحيح انه یشیر بمسبحته وحدها یرفعها عند النفي ویضعها عند الاثبات واحترز بالصحيح عما قيل لا یشیر لانه خلاف الدراية والرواية^(۳) الخ الدر المختار ودرشامي آمده وفي المحيط انها سنة یرفعها عند النفي ویضعها عند الاثبات وهو قول ابي حنيفة ومحمد وكثرت به الآثار والاخبار فالعمل به اولى فهو صریح فی ان المفتی به هو الاشارة بالمسبحة مع عقد الاصابع الخ وقال فی الشرح الكبير قبض الاصابع عند الاشارة المروي عن محمد فی كيفية الاشارة وكذا عن ابي يوسف فی الامالي وهذا فرع تصحيح الاشارة وعن كثير من المشايخ لا یشیر اصلا وهو خلاف الدراية والرواية فعن محمد رحمة الله علیه ان ما ذكره فی كيفية الاشارة قول ابي حنيفة ومثله فی فتح القدير وفي القهستاني وعن اصحابنا جميعا انه سنة فیلحق ابهامه الیمنی ووسطاها ملصقا راسها براسها ویشیر بالسبابة^(۴) الخ شامي ج ۱ ص ۳۲۴. از این روایات معلوم شد که در تشهد بلند کردن آنگشت شهادت مسنون است وطریقه

(۱) وجهر الامام وجوبا بحسب الجماعة فان زاد علیه اساء (درمختار) وفي الزاهدي عن ابي جعفر لو زاد على الحاجة فهو افضل الا اذا جهد نفسه او اذى غيره قهستاني (رد المحتار فصل في القرائت ج ۱ ص ۴۹۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۲) وجهر الامام بالتكبير بقدر حاجة الاعلام بالدخول والانتقال وكذا بالتسميع والسلام واما المؤتمر والمنفرد فيسمع نفسه (درمختار) قوله بقدر حاجة الاعلام الخ وان زاد كره قلت هذا اذا يفحش الخ والزائد على قدر الحاجة كما هو مكروه للامام يكره للمبلغ (رد المحتار باب صفة الصلوة مطلب في التبليغ خلف الامام ج ۱ ص ۴۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۵). ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۹۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۶. ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۷۴ - ۴۷۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸. ظفیر

(۴) ردالمحتار، باب صفة الصلوة مطلب مهم فی عقد الاصابع عند التشهد ص ۳۷۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۱۰. ظفیر

بلند کردن این انگشت چنین است که انگشت خورد و انگشت ما بینی دست راست را حلقه کند و با انگشت شهادت اشاره نماید.

سوال: (۳۱۹) زن درجلسه وسجده پاهای خود را چه قسم بماند؟ زن باید درجلسه وسجده پاهای خود را چه قسم بماند؟

جواب: برای زنان استاد کردن قدمها سنت نیست فی الشامی: انها لا تنصب اصابع القدمین^(۱) نظر به این عبارت زن درجلسه، سجده وتشهد به زمین پیوست بنشیند، فی الشامی: وتترك فی التشهد^(۲) الخ.

سوال: (۳۲۰) به یک بوریا یا یک جای نماز زن ومرد نماز خوانده میتوانند؟ اگر به یک بوریا ویا یک جای نماز زن ومرد با هم استاد شوند خواه زن منکوحه این رد باشد ویا نباشد نماز شان صحیح است یانه؟

جواب: اگر هر کدام این زن ومرد نماز انفرادی بخوانند نماز صحیح است مگر همراه زن اجنبی دریک جای نماز استاد شدن بد است^(۳) واگر این زن ومرد درنماز شریک باشند، به امام اقتداء کرده باشد دراین صورت نماز شان صحیح نمیشود والتفصیل فی کتب الفقه.^(۴) فقط

سوال: (۳۲۱) بسم الله دربین فاتحه وسورة جهرا است یا سورا؟ دربین الحمد لله وسورة بسم الله خوانده شود یانه؟ به جهر خوانده شود ویاخفیه صاحب هدایه بسم الله را درابتداء سورة منع کرده ودرالمختار برایش مستحب میگوید دراین دو حکم کدام حکم صحیح وقابل عمل است وجواب حکم دوم چیست دیگر اینکه در ابتداء فاتحه حکم بسم الله گفتن موافق این حکم است یا مخالف؟

جواب: عبارت درالمختار این است (لا تسن بین الفاتحة والسورة مطلقا ولوسریة ولا تکره اتفاقا)^(۵) الخ حاصل عبارت این است که دراول سورة بسم الله گفتن نه مسنون است ونه مکروه وعلماء

(۱) ردالمحتار، باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۷۱. ظفیر

(۲) ردالمحتار، باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۷۱. ظفیر

(۳) لمحاذاة المصلية لمصل ليس في صلاحها مكروهة لافسد (درمختار) قول ليس في صلاحها بان صليا منسردین او مقتدیا احدهما بامام لم

يقصد به الآخر شرح المنية (ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۴). ظفیر

(۴) واذا حاذته ولو بعض واحد امرأة ولو امة مشتهاة الخ ولا حائل بينهما في صلوة الخ مطلقة مشتركة تحريمه واداء الخ فسدت صلاته (الدر

المختار على هامش ردالمختار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲). ظفیر

(۵) الدر المختار على هامش ردالمختار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۵۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۰. ظفیر

محققین خواندن بسم الله را مستحب گفته اند در شامی ذکر شده: ولذا صرح في الذخيرة والمجتبیٰ انه ان سمي بين الفاتحة والسورة المقرؤة سرا او جهرا كان حسنا عند ابي حنيفة ورجحه المحقق ابن الهمام ^(۱) الخ بسم الله سري خوانده شود: اما الموضع الرابع فانها تخفي عندنا الخ عن انس رضي الله عنه ان رسول الله كان يسر بيسم الله الرحمن الرحيم الخ. غنية المستملي ص ۳۰۱.

سوال: (۳۲۲) در نمازهای جهري منفرد چه کند؟ در نماز شام، خفتن و صبح شخص تنها گذار نماز خود را به جهري خوانده میتواند يانه؟ و تنها گذار ربنا لك الحمد را به جهري بگوید يا به خفيه؟

جواب: براي تنها گذار در اين نمازها جائز است ^(۲) وبعد از سماع الله لمن حمده ربنا لك الحمد را خفيه بگوید. ^(۳)

سوال: (۳۲۳) ماندن دستها بالای ناف بعد از تکبير تحریمه ماندن دستها در حدیث شریف زیر ناف ثابت است يا بالای ناف؟

جواب: بستن دستها در زیر ناف وبالاتر از ناف هر دو از احادیث ثابت شده مگر احناف حدیث زیر ناف را معمول به کرده اند. ^(۴) فقط

سوال: (۳۲۴) بعد از فاتحه خاموشي وبعداً سورة: اگر امام بعد از خواندن فاتحه خاموش شود بعد از آن قرائت را شروع کند آیا در نماز کدام نقصان میاید؟

جواب: اگر به قدر آمین وخفيه خواندن بسم الله سکوت کند وبه همین اندازه در نماز تأخیر شود در این صورت در نماز کدام نقصان پیش نمیشود. ^(۵)

^(۱) ردالمحتار، باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۵۸، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۰. ظفیر

^(۲) ويخير المنفرد في الجهر وهو الفضل ويكتفي بادناه ان ادى (الدرالمختار على هامش ردالمحتار وفصل في القرائت ج ۱ ص ۴۹۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۳). ظفیر

^(۳) جهر الامام بالتكبير الخ وكذا بالتسميع الخ واما المؤتمر والمنفرد ليسمع نفسه (ايضاً باب صفة الصلوة جلد اول ص..... مطلب في التبليغ خلف الامام، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۵). ظفیر

^(۴) يضع يمينه على يساره بعد التكبير الخ تحت السرة الخ وذكر عن علي من السنة لي الصلوة وضع الكف تحت السرة رواه ابوداود واحمد واللفظ له الخ (غنية المستملي ص ۲۹۴). ظفیر

^(۵) وامن الخ الامام سرا كما موم ومنفرد (الدرالمختار باب صفة الصلوة) ان سمي بين الفاتحة والسورة المقرؤة سرا او جهراً كان حسنا عند ابي حنيفة (ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۵۸، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲). ظفیر

خواندن بسم الله پیش از فاتحه وسوره: سوال: (۳۲۵): برای امام در هر رکعت ضم کردن

بسم الله همراه فاتحه وسوره واجب است یا نه؟ و به نزد احناف برای امام و منفرد این باره صورت است مستحب کدام است؟

جواب: ذکر فی المحيط: المختار قول محمد وهو ان یسمى قبل الفاتحة وقبل كل سورة في كل ركعة وفي الدر المختار وكما تعوذ سمي الخ سرا في اول كل ركعة الخ لا تسن بين الفاتحة والسورة مطلقا ولو سرية ولا تكره اتفاقا الخ قال في الشامي ولهذا في الذخيرة والمجتبی بانه ان سمي بين الفاتحة والسورة المقرؤة سرا اوجها كان حسنا عند أبي حنيفة رحمه الله ورجحه المحقق ابن الهمام ^(۱) از تمام این عبارات معلوم شد که برای امام پیش از فاتحه خواندن بسم الله سنت است، و بعض علماء خواندن بسم الله را در این وقت واجب گفته اند و خواندن بسم الله اگر چه پیش از سوره مسنون نیست مگر مکروه هم نیست بلکه مستحب است. فقط

سوال: (۳۲۶) بعد از تکبیر تحریمه اویزان کردن دستها جائز نیست: آیا بعد از تکبیر

تحریمه اویزان کردن دستها جائز است یا نه؟ مولوی عبد الحی صاحب آن راجائز گفته است؟
جواب: در الدر المختار آمده: ووضع الرجل يمينه على يساره تحت سرته أخذاً رسغها بخنصره وابهامه الخ كما فرغ من التكبير بلا ارسال في الاصح الخ قوله بلا ارسال هو ظاهر الرواية، الخ از این روایت معلوم شد که اویزان کردن دستها بعد از تکبیر تحریمه صحیح نیست.

سوال: (۳۲۷) برای دور خوردن امام به طرف راست یا چپ تعداد مقتدیان محدود

نیست: این مسئله صحیح است یا نه که تعداد مقتدیان ده نفر یا باندازه کدام عدد مخصوص نباشند در این صورت امام بطرف راست یا بطرف چپ روی خود را بآنها دور ندهد؟

جواب: این مسئله صحیح نیست کما فی الشامي ولو دون عشرة اي ان الاستقبال مطلق لا تفصیل فيه بین عدد وعدد الخ ولا يلتفت الى ما ذكره بعض شراح المقدمة من ان الجماعة ان كانوا عشرة يلتفت اليهم ان هذا الذي ذكره لا اصل له في الفقه ^(۲) الخ.

سوال: (۳۲۸) در وقت بالا شدن از سجده بدست تکیه کردن جائز است یا نه؟ در وقت بالا

شدن از سجده تکیه کردن بدست بدون عذر جائز است یا مکروه و تکیه کردن به زانو ها اگر چه

(۱) ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۵۷ - ۴۵۸، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۰. ظفیر

(۲) ردالمحتار، باب صفة الصلوة جل ۱ ص ۴۵۴، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۶. ظفیر

ناجائز است مگر ترک این عمل مستحب است یا نه؟ در فتاویٰ عالمگیری آمده: لایعتمد علی الارض بل یعتمد علی الركبة و ترک الاعتماد مستحب الخ مطلب این عبارت چیست و در این صورت چه حکم است؟

جواب: در الدر المختار آمده: ویکبر للنهوض علی صدور قدمیه بلا اعتماد و قعود استراحة الخ در شامی آمده: قوله بلا اعتماد ای علی الارک الخ قال فی الکفاية اشار به الی خلاف الشافعي فی موضعین احدهما یعتمد بیدیه علی رکبتین عندنا و عنده علی الارض الخ شامی ج ۱ ص ۳۴۰، پس معلوم شد که اعتماد یعنی تکیه کردن به زانوهای مذهب حنفی است و تکیه کردن به زمین مذهب شافعی است لهذا بدون عذر به زمین تکیه نکند بلکه به تکیه کردن به زانوهای بالا شود و در عبارت: و ترک الاعتماد مستحب^(۱) مطلب این است که ترک تکیه به زمین مستحب است. فقط.

سوال: (۳۲۹) بحث خواندن فاتحه خلف الامام وغيره: (۱) در کدام آیت الله تعالی و در کدام حدیث رسول الله ﷺ از خواندن فاتحه خلف الامام منع کرده است؟

سوال: (۳۳۰) (۲) رسول الله ﷺ در نماز دستها را بالای ناف بسته میکرد یا ماندن دستها را به سینه منع میکرد؟

سوال: (۳۳۱) (۳) رسول الله ﷺ در نماز آمین را خفه میخواند و یا الله تعالی و رسول الله ﷺ مردم را از آمین بالجهر منع کرده اند؟

سوال: (۴) رسول الله ﷺ در وتر رفع الیدین کرده یا برای مردم این عمل را اجازه کرده؟

سوال: (۵) آیا رسول الله ﷺ در رکعت های طاق جلسه استراحت نکرده و یا از این جلسه ممانعت او ثابت است یا نه؟

جواب: (۱) الله تعالی هم آمین بالجهر را منع کرده الله تعالی فرموده است: و اذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا^(۲) و در حدیث شریف مسلم آمده: و اذا قرئ فانصتوا.^(۳)

جواب: (۲) و ذکر عن علي ؓ من السنة في الصلاة وضع الكف على الكف تحت السرة رواه ابو داود واحمد واللفظ له^(۴) از جهت اینکه حضرت علي ؓ ماندن کف دست رابه کف دست

(۱) عالمگیری مصری الباب الرابع فی صفة الصلوة فصل ثالث ص ۷۰ ج ۱، ط. ماجذیه ج ۱ ص ۷۵. ظفیر

(۲) سورة الاعراف رکوع ۲۴. ظفیر

(۳) مشکوة باب القرائت فی الصلوة ص ۸۱ و آثار السنن باب فی ترک القرائت خلف الامام فی الجهرية. ظفیر

(۴) غنیة المستملی ص ۲۹۴، وعن علقمة بن وائل بن حجر عن ابيه قال رأيت النبي ﷺ يضع يمينه على شماله تحت السرة. رواه ابن ابي =

سنت گفته میکند براینکه این عمل معمول به رسول الله ﷺ است. فقط

جواب: (۳) خفیه گفتن آمین اولا از قرآن پاک فهمیده میشود: ادعوا ربکم تضرعا وخفیه (۱) یعنی به خداوند ﷻ به عاجزی وخفیه دعا کنید، ودر الفاظ حدیث (خفض و اخفی صوته) وارد شده است (۲) کدام نص صریحی وروایت ابن مسعود (رضی الله عنه) که در این متعلق وارده شده دلالت میکند براینکه آمین به خفیه گفته شود ودر شرح منیه از روایت حضرت وائل (رضی الله عنه) هم معلوم میشود که گفتن آمین به خفیه سنت است.

جواب: (۴) قال ابن قدامة في المغني: وقد روي عن ابن عمر (رضی الله عنه) انه كان اذا فرغ من القرائت كبر وفي الذخيرة ورفع يديه حذاء اذنيه وهو مروي عن ابن مسعود وابن عمر وابن عباس وابي عبيدة (رضی الله عنه) الخ وقال قبيله: فان ذلك مروي عن علي وابن عمر وبراء بن عازب والقياس يدل ان التكبير للفصل والانتقال من حال الى حال الخ، پیس معلوم شده که تکبیر گفتن و رفع الیدین در رکعت سوم وتر از عبد الله بن مسعود وابن عباس وابن عمر و غیره هم ثابت است، پس معلوم میشود که این اصحاب کرام رسول کریم (ﷺ) احتمالا با این عمل دیده اند بعد از آن این حضرات هم این عمل را معمول به خود کرده اند.

جواب: (۵) وعن ابي هريرة (رضی الله عنه) قال كان النبي ﷺ ينهض في الصلاة على صدور قدميه (۳) واز بسیار اصحاب هم چنین منقول شده کذا فی شرح المنیة. فقط

سوال: (۳۳۲) تحقیق فاتحه خلف الامام، آمین بالجهر رفع الیدین وماندن دستها بر

سینه و بستن آن: نماز خواندن به طریقه ذیل از روی احادیث و فعل صحابه کرام جائز است و یا نه؟ (۱) خواندن فاتحه خلف الامام (۲) گفتن آمین باواز بلند (۳) رفع الیدین (۴) ماندن دستها به سینه بینوا تؤجروا.

جواب: (۱) فاتحه خلف الامام ویا خواندن کدام سوره دیگر خلف الامام به قرآن کریم واحادیث صحیحه منع شده است؟ در قرآن کریم به آیه مبارکه (واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا) (۴)

= شیهة واساده صحیح (آثار السنن، باب وضع الیدین تحت السرة). ظفیر

(۱) سورة الاعراف رکوع ۱۰۴. ظفیر

(۲) آثار السنن، باب ترک القرائت خلف الامام فی الجهریة ص ۸۵ ج ۱، مشکوة باب القرائت ص ۸۱. ظفیر

(۳) هدايه باب صفة الصلوة ص ۱۰۱ ج ۱ عن البخاري. ظفیر

(۴) سورة الاعراف رکوع ۱۰۴. ظفیر

ودر احادیث به روایت مسلم (وإذا قرأ فانصتوا) ^(۱) ودر روایت دیگری آمده: من کان له امام فقرأت الامام قرائت له الحديث او كما قال ﷺ . فقط

جواب: (۴) در گفتن آمین اخفاء سنت و مستحب امت اگر چه بلند گفتن آن هم در نماز جائز است مگر طریقه سنت این است که آمین خفیه گفته شود، لانه دعاء وقال الله تعالى (ادعوا ربکم تضرعاً وخفیة) ^(۲) والاحادیث متعارضة فتعین المصیر إلى الاصل وهو الاخفاء. فقط

جواب: (۳) رفع الیدین بدون تکبیر تحریمه منسوخ شده مثلیکه روایت (فترک) بر منسوخ شدن آن دلالت میکند ودر حدیث عبد الله ابن مسعود ذکر شده (عن علقمة قال لنا ابن مسعود رضی الله عنه الا اصلي بکم صلاة رسول الله فصلی ولم يرفع يديه الا مرة واحدة مع تكبيرة الافتتاح) ^(۳) از این حدیث شریف معلوم میشود که عمل آخري آن حضرت رضی الله عنه ترک رفع الیدین است بدون تکبیر افتتاح. فقط

جواب: (۴) دستها باید زیر ناف مانده شود قال فی الهدایة (ويعمل بيده اليمنى على يده اليسرى تحت السر لقوله عليه السلام ان من السنة وضع اليمين على الشمال تحت السرة) الخ ولان الوضع تحت السرة اقرب الى التعظيم ^(۴) وفي حديث ابراهيم النخعي ما يدل عليه روى ابو حنيفة عن حماد عن ابراهيم النخعي ان النبي ﷺ كان يعتمد يده اليمنى على اليسرى تواضعاً الخ. ^(۵) فقط

سوال: (۳۳۳) رفع سبابه ضرور است یا نه ؟ بعض احناف رفع سبابه نمیکنند و به نکردن آن یک قول امام صاحب را دلیل میگیرند؟

جواب: متعلق رفع سبابه در المختار و شامی خوب تفصیل کرده و به رفع سبابه ترجیح داده اند و از بسیار کتابها این تفصیل را نقل کرده اند که بعد از این تفصیل برای شخص مقلد گنجایش خلاف نیست، در موطا امام محمد خودش می فرماید که این قول ما و قول استاد الامام ابو حنيفة است. ^(۶) فقط

(۱) آثار السنن باب فی ترک القرائت خلف الامام فی الصلوة کلها ص ۸۷ ج ۱. ظفیر

(۲) سورة الاعراف رکوع ۷. ظفیر

(۳) آثار السنن، باب ترک رفع الیدین فی غیر الافتتاح ج ۱ ص ۱۰۳ و نیز مطالعه کنید: غنیة المستملی صفة الصلوة ص ۳۱۶. ظفیر

(۴) هدایة باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۹۵ - ۹۶. ظفیر

(۵) حاشیه هدایه، باب صفة الصلوة تحت قوله وضع اليمين ج ۱ ص ۹۶. ظفیر

(۶) لکن المعتمد ما صحح الشراح ولا سيما المتأخرون كالكمال والحلي والهنسي والباقاني وشیخ الاسلام الجد وغيره انه یشير لفعله علیه

الصلوة والسلام الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۷۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸). ظفیر

سوال: (۳۳۴) حدیث آمین بالخفیة حدیث کدام درجه است: مخالفین میگویند که احادیث آمین بالاخفاء معلول و مجروح است لهذا آمین بالجهر اولی است و مخالفین میگویند که علماء احناف خودشان گفته اند که آمین به جهر به احادیث قوی ثابت شده جواب این اعتراض چیست، امید است که کدام حدیث قوی را نوشته کنید و باعث ترجیح را نیز تحریر فرمائید؟

جواب: احادیث اخفاء و جهر هر دو موجود است مگر ترجیح به احادیث اخفاء است بسبب قول الله تعالی: ادعوا ربکم تضرعاً و خفیة الایة ^(۱) حدیث صحیح هم موجود است: انک لا تدعون اصم ولا غائباً ^(۲) و ابن مسعود رضی اللہ عنہ فرموده است که: اربع یخفیهن امام و ذکر من جملتها التعود و التسمية و التأمین. ^(۳) فقط

سوال: (۳۳۵) در تشهد که انگشت را بالا کند بکدام کلمه آن را پائین کند؟ و قتیکه در تشهد نماز به کل مات اشهد ان لا اله الا الله انگشت را بالا کند در کدام وقت انگشت را پائین کند؟

جواب: در شرح منیه از امام حلوانی نقل کرده اند که به لفظ لا اله انگشت را بالا کند و به لفظ الا الله انگشت را پائین کند. ^(۴) فقط

سوال: (۳۳۶) اشاره به انگشت شهادت: در نماز بلند کردن شهادت به بسیار احادیث ثابت شده مگر معلوم نیست که فقهاء رحمهم الله چرا آن را ممنوع و حرام میگویند اگر در مذهب حنفی جائز باشد تحریر فرمائید؟

جواب: فقهاء محققین حنفی هم اشاره بالسبابه را ترجیح داده اند و به همین قول فتوی و عمل میکنند در الدر المختار آمده بعد از اینکه روایت منع آن را نقل کرده: لكن المعتمد ما صححه الشراح ولا سيما المتأخرون كالكمال والحلي والبهنسي والباقلاني و شيخ الاسلام الجند وغيرهم انه يشير لفعله عليه الصلاة والسلام ونسبوه لمحمد والامام بل في متن درر البحار و شرحه غرر

(۱) سورة الاعراف ركوع ۷. ظفیر

(۲) مشکوة باب ثواب التسيب فصل اول ص ۲۰۱. ظفیر

(۳) هداية باب صفة الصلوة ص ۹۲. ظفیر

(۴) یرفعها عند النفي و يضعها عند الاثبات (در مختار) وفي المحيط انها سنة یرفعها عند النفي و يضعها عند الاثبات وهو قول ابي حنيفة و محمد

و كثر به الاثار و الاخبار فالعمل به اولی (رد المحتار باب صفة الصلوة مطلب مهم في عقد الاصابع عند الشاهد ص ۴۷۵ ج ۱، ط.س. ج ۱

الاذکار المفتی به عندنا انه يشير باسطا اصابعه كله والشرنبلالية عن البرهان الصحيح انه يشير بمسبحة وحدها الخ وفي الشامي فهو صريح في ان المفتی به هو الاشارة بالمسبحة مع عقد الاصابع على الكيفية المذكورة الخ ص ۳۴۱، شامي. (۱)

سوال: (۳۳۷) (۱) از رکعت دوم چی قسم بالا شود؟ در رکعت دوم وقتی که از قعدہ به قیام میرود دستهای خود را به نانوهای تکیه کند یا به زمین تکیه کرده بالا شود؟

سوال: (۳۳۸) (۲) بعد از سلام شرکت مقتدی در دعاء: برای مقتدی بعد از سلام گشتانیدن امام در دعاء امام شرکت واقتداء ضرور است یا مستحب؟

جواب: (۱) اگر دستهای خود را به زانوهای خود بماند و بالا شود بهتر است و اگر به اثر عذر و ضرورت دستهای خود را به زمین بماند و بالا شود هم جائز است. (۲) فقط

جواب: (۲) اشتراک مقتدی در دعاء بعد از سلام مستحب است. (۳)

سوال: (۳۳۹) جلسه استراحت جائز است یا نه؟ بعد از ختم دو سجده نماز پیش از رفتن به قیام قدر اندک نشستن جائز است یا نه؟

جواب: به نزد احناف بعد از دو سجده پیش از قیام جلسه استراحت نیست. (۴)

سوال: (۳۴۰) در وقت اشاره حلقه کردن انگشتان جائز است یا نه؟ به نزد امام اعظم صاحب در تشهد حلقه کردن انگشت ابهامه و انگشت وسطی و بعد از بند کردن انگشت خنصره و بنصره اشاره کردن جائز است یا نه؟

(۱) ردالمحتار، باب صفة الصلوة جلد اول ص ۴۷۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸. ظفیر

(۲) ویکبر للنهوض علی صدور قدمیه باعتماد وقعود استراحة ولو فعل لایاس (درمختار) بلا اعتماد ای علی الارض قال فی الکفایة اشار به الی خلاف الشافعی فی موضعین احدهما یعتمد بیده علی رکبته عندنا وعنده علی الارض والثانی الجلسة الخفیفة الخ (ردالمحتار باب صفة الصلاة جلد اول ص ۴۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۶). ظفیر

(۳) ویستحب ان یتستفر ثلاثا ویقرء ایه الكرسي الخ ویدعو ویختم بسبحان ربک (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۹۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۰) فاذا تمت صلوة الامام فهو مخیر ان شاء انحرف عن يساره الخ وان شاء انحرف عن يمينه الخ وان شاء ذهب الی حوائجه لانه قضی صلوته الخ وان شاء استقبل الناس بوجهه الخ (غنیة المستملی ص ۳۲۰). ظفیر

(۴) ویکبر للنهوض بلا اعتماد وقعود استراحة ولو فعل لایاس (درمختار) بلا اعتماد الخ ای علی الارض قابل فی الکفایة اشار به الی خلاف الشافعی فی موضعین احدهما یعتمد بیدیه علی رکبته عندنا وعنده علی الارض والثانی الجلسة الخفیفة قال شمس الائمة الحلواني الخلاف فی الافضل حتی لو فعل كما هو مذهبا لایاس به عند الشافعی ولو فعل كما هو مذهبه لایاس به عندنا كما فی المحيط اه قال فی الحلیة والاشبه انه سنة او مستحب عند عدم العذر فیکره فعله تنزیها لمن لیس به عذر آه وتبعه فی البحر والیه یشیر قولهم لا یاس فانه یغلب فیما ترکه اولی (ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۶). ظفیر

جواب: اشاره به انگشت سبابه بکدام شکل که در سوال نوشته شده در کتابهای فقه حنفی به همین قسم ذکر شده و جائز میباشد و در شامی آمده: فلذا قال في منية المصلي فان اشار بعقد الخنصر والبصر ويحلق الوسطى بالابهام^(۱) الخ ودر الدر المختار نقل کرده: الصحيح انه يشير بمسبحة وحدها يرفعها عند النفي ويضعها عند الاثبات الخ^(۲) يعني انگشت سبابه را در وقت لا اله الا الله کند ودر وقت الا الله پائین کند. فقط

سوال: (۳۴۱) اگر انگشت دست راست را بالا کرده نتواند چه کند: یکی نفر بلند کردن انگشت دست راست معذور است در تشهد انگشت دست چپ را بالا میکند مگر زید او را منع میکند؟

جواب: اگر از بلند کردن انگشت دست است معذور باشد در این صورت انگشت دست چپ را بالا نکند به بلند کردن انگشت دست چپ حکم نیست.^(۳) فقط

سوال: (۳۴۲) بعد از گشتاندن سلام امام باید روی خود را بکدام طرف دور دهد: امام بعد از سلام دادن آن نمازها که بعد از آن سنت نیست یعنی بعد از نماز دیگر و نماز صبح باید روی بکدام طرف بنشیند بطرف راست یا بطرف چپ یا پشت خود را به طرف قبله و رویش را به طرف مقتدیان دور دهد؟

جواب: در حدیث مسلم شریف آمده: وعن البراء قال اذا صلينا خلف رسول الله ﷺ احبنا ان نكون عن يمينه يقبل علينا بوجهه قال فسمعتة يقول رب قني عذابك يوم تبعث او تجمع عبادك، رواه مسلم^(۴) وفي حديث عبد الله ابن مسعود ﷺ قال لا يجعل أحدكم شيئا للشيطان في صلاته يرى أن حقا عليه ان لا ينصرف عن يمينه لقد رايت رسول الله ﷺ كثيرا ينصرف عن يساره رواه البخاري ومسلم^(۵) وعن انس ﷺ كان النبي ﷺ اذا صلى صلاة اقبل علينا بوجهه رواه البخاري ص ۷۹ مشكوة شريف^(۶) از این روایات معلوم شد که پاک حضرت ﷺ در اکثر اوقات بعد

(۱) ردالمحتار، باب صفة الصلوة جلد اول ص ۴۷۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸. ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۷۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۹. ظفیر

(۳) الصحيح انه يشير بمسبحة وحدها يرفعها عند النفي (در مختار) قوله بمسبحة وحدها فيكره ان يشير بالمسبحة كما في الفتح وغيره

(ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۷۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸). ظفیر

(۴) مشكوة باب الدعاء في التشهد فصل اول ص ۸۷. ظفیر

(۵) مشكوة باب الدعاء في التشهد فصل اول ص ۸۷. ظفیر

(۶) مشكوة باب الدعاء في التشهد فصل اول ص ۸۷. ظفیر

از ختم جماعت بطرف راست می نشستند و بعض اوقات بطرف چپ و بعض اوقات به مقتدیان روبرو می نشستند از این عبارت این مطلب هم حاصل شده می تواند که آن حضرت علیه السلام بطرف قبله و رو بطرف مقتدیان می نشستند و این هم مراد شده می تواند که بانصراف طرف راست و یا بطرف چپ تعبیر شده است لهذا فقهاء کرام در این باره اختیار داده اند که خواه بطرف راست یا بطرف چپ یا رو به مقتدیان و پشت به طرف قبله بنشینند در الدر المختار آمده: وفي الخانية يستحب للامام التحول ليمين القبلة يعني يسار المصلي الخ وخيرة في المنية بين تحويله يمينا وشمالا الخ واستقباله الناس بوجهه ^(۱) الخ، و آن حضرت علیه السلام در اکثر اوقات بطرف راست می نشستند: كما ذكره الشراح وعليه عمل اكابرنا كالشيخ المحدث گنگوهي ومولانا النانوتوي قدس الله اسرارهما. فقط

سوال: (۳۴۳) آیا امام باواز بلند دعاء کرده می تواند؟ آیا امام باواز بلند دعاء کرده می تواند

ولو مقتدیان به آواز بلند یا پائین دعا بکند خواه دعا به آیاتهای قرآنی هم باشد؟

جواب: نظر به آیه مبارکه: ادعوا ربکم تضرعا وخفية، دعاء به خفیه بهتر است. ^(۲) فقط

سوال: (۳۴۴) در لفظ السلام علیکم ورحمة الله از امام سبقت شدن: اگر کدام مقتدی

در گفتن السلام علیکم ورحمة الله پیش از امام فارغ یعنی امام هنوز لفظ السلام علیکم ورحمة الله را ختم نکرده و مقتدی این لفظ را ختم کرد یا در این وقت روی خود را پیش از روی گردانیدن امام بگرداند در این صورت نماز او صحیح شده یا نه؟

جواب: نماز مقتدی در این صورت هم صحیح است مگر گشتاندن سلام پیش از سلام دادن امام

مکروه است: وانما کره ذلک للمؤتم لترك متابعتة الامام بلا عذر الخ شامي جلد اول. ^(۳)

سوال: (۳۴۵) اشاره آنگشت در تشهد: علماء سرحد در تشهد بلند کردن آنگشت را منع

میکنند که گویا این عمل در نماز کرده نشود مگر ما میگوئیم که این فعل در نماز به سنت ثابت شده لهذا بکدام قسم که اشاره ثابت شده به سند صحیح آن را به ما تحریر فرمائید؟

جواب: صحیح در مذهب حنفی این است که اشاره به سبابه در تشهد سنت است و کسی که مخالف

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة جلد اول ص ۴۶۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۱. برای تفصیل مطالعه کنید: غیبة المستملی ص ۳۳۰. ظفیر

(۲) سورة الاعراف رکوع ۷. ظفیر

(۳) ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل اذا اراد الشروع جلد اول ص ۴۹۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵. ظفیر

جواب: صرف خواندن السلام علیکم ورحمة الله سنت است، كما في الانوار الساطعة عن منية المصلي وان يقول السلام علیکم ورحمة الله مرتین^(۱) آه وهم چنین در حدیث دیگری نیز وارد شده مگر^(۲) روایتیکه به نزد احناف وارد شده مسنون مشهور است برای لفظ برکاته ضرورت نیست. فقط

سوال: (۳۵۱) بعد از آن نمازهای فرض که نماز سنت نباشد دعاء بعد از فرض را دراز

کند: در کتاب گوهر بهشتی نوشته است بعد از کدام نمازهای فرض که سنت باشد یعنی بعد از فرض ظهر، شام و خفتن بعد از نماز فرض دعاء بطور مختصر خوانده شود و بعداً مشغول اداء سنت شوند و بعداً از آن نماز فرض که سنت نیست یعنی در نماز دیگر و صبح بعد از ختم این دو نماز امام اختیار دارد که حسب خواهش خود دعاء را دراز کند و یا نه کند این صورت شرعاً چه حکم دارد؟

جواب: کدام صورتیکه از گوهر بهشتی منقول شده با حدیث موافق است باین معنی که بعد از کدام نماز فرض سنت نباشد در آن نماز موافق روایت نور الایضاح عمل کرده شود^(۳) و بعد از کدام نمازهای فرض که سنت است یعنی بعد از فرض، شام، خفتن و ظهر بعد از آن امام و مقتدیان دعاء را به طور مختصر بخوانند و بعد از آن مشغول سنت شوند و قتیکه بعد از فرض دعاء خوانده شود و بعد از آن سنت اداء گردد بعد از سنت دعاء بطور اجتماعی ضرور نیست چرا که دعاء اجتماعی یک بار است و بعد از فرصت اداء گردید بعد از سنت برای مقتدیان انتظار دعاء امام ضرور نیست.^(۴) فقط

(۱) و يقول السلام علیکم ورحمة الله ولا يقول في هذا السلام اي في سلام الخروج من الصلوة سواء كان عن اليمين او اليسار وبركاته (غنية المستملی ص ۳۲۶). ظفیر

(۲) ثم يسلم الخ قائلا السلام علیکم ورحمة الله هو السنة الخ وانه لا يقول هنا وبركاته وجعله النووي بدعة وردة الحلبي وفي السوي انه حسن (درمختار) رده الحلبي حيث قال في الحلية شرح المنية بعد نقله قول النووي انها بدعة ولم يصح فيها حديث بل صح في تركها غير ما حدث مانصه لكنه متعقب في هذا فانها جاءت في سنن ابي داود من حديث وائل بن حجر باسناد صحيح وفي صحيح ابن حبان من حديث عبدالله بن مسعود ثم قال اللهم الا ان يجاب بشذوذها وان صح مخرجها الخ (رد المحتار باب صفة الصلوة بعد الفصل ص ۴۹۱ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۶). ظفیر

(۳) وفي الحجة الامام اذا فرغ من الظهر والمغرب والعشاء يشرع في سنة ولا يشغل بادعية طويلة كذا في التارخانيه (عالمگیری مصري كيفيت صلوة ج ۱ ص ۷۲، ط. ماجدية ج ۱ ص ۷۷). ظفیر

(۴) مسجد اصلاً برای نماز فرض است خواندن نفل و سنت در خانه بهتر است والا فضل في النفل غير التراويح المنزل، الا لخوف شغل عنها والاصح الفضلية ما كان أشع وأخلص الدر المختار قوله والا فضل في النفل الخ شمل ما بعد الفريضة ومقابلها لحديث الصحيحين علیکم =

سوال: (۳۵۲) لفظ آمین وغیره به خفیہ مناسب است: اگر مقتدی شخص حنفی مذهب باشد و لفظ آمین را به جهر بگوید و یا ربنا لک الحمد را باواز بلند بگوید در این صورت نمازش بدون کراهیت جائز است یا نه؟

جواب: قال فی الدر المختار فی بیان سنن الحج والثناء والتعوذ والتسمیة والتأمین وکونهن سرا الخ^(۱) وفيه ایضا وكذا فی التسمیع والسلام واما المؤتم والمنفرد فیسمع نفسه الخ^(۲) وفيه ایضا ترك السنة لا یوجب فساد ولا سهو بل اساءة الخ وقالوا الاساءة ادون من الكراهیة^(۳) فی الشامی الاساءة افحش من الكراهیة الخ^(۴) از این روایات معلوم شد كه جهر به آمین و ربنا لک الحمد به نزد احناف خلاف سنت است و مرتكب این عمل بدكار و گناه است. فقط

سوال: (۳۵۳) هیئت ركوع در نماز به قعود چی قسم است؟ نماز به قعود در ركوع سیرین خود را از عقبین بالا كند یا پائین كردن سر كافی است؟

جواب: وقتیكه سر خود را خوب پائین كند و كمال ركوع در نماز به قعود آن است كه پیشانی مقابل زانوها شود و اگر سر خود را صرف بانحناء كمر اندك پائین كند نیز كافی می باشد در شامی از بیرجندی منقول شده: ولو كان یصلي قاعدا ینبغي ان یحاذی جبهته قدام ركبتیه لیحصل الركوع آه قلت ولعله محمول علی تمام الركوع والا فقد علمت حصوله باصل طأة طأة الرأس ای مع انحناء الظهر، شامی.^(۵) فقط

سوال: (۳۵۴) بعد از نماز پنج وقته دعاء سنت است: بعد از نماز پنج وقته بالا كردن دستها برای دعاء سنت است یا بدعت زید از این جهت دعاء را ترك كرده كه در این باره كدام حدیث وارد نشده این عمل چه قسم است؟

جواب: بعد از اداء پنج وقت نماز دستها بالا كردن و دعاء خواندن سنت نبوی ﷺ است حسن

= بالصلاة فی بیوتكم فان صلاة المرء فی بیته الا المكتوبة و آخرج ابو داود وصلاة المرء فی بیته، الفضل من صلاته فی مسجدی هذا الا ان مكتوبة وتاممه فی شرح المنیة ردالمحتار باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۶۳۸ از این احادیث معلوم شد كه معطل كردن نماز خوانان برای اداء سنت و دعاء كردن بمرور اجتماعی در دور نبوی نبود و نه حالا این التزام جائز است چرا كه مخالف حدیث است والله اعلم. ظفیر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب فی سنن الصلوة ص ۴۴۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۵. ظفیر

(۲) ایضا جلد اول ص ۴۴۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۳ - ۴۷۴. ظفیر

(۳) ایضا. ظفیر

(۴) ردالمحتار باب صفة الصلوة بحث الركوع والسجود جلد اول ص ۴۴۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۴. ظفیر

(۵) ردالمحتار باب صفة الصلوة بحث الركوع والسجود جلد اول ص ۴۱۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۴. ظفیر

حصین کہ یک کتاب معتبر احادیث است در این کتاب بالا کردن دستها در دعاء وبعد از ختم الفاظ دعاء کش کردن دستها به روی به احادیث مرفوعه ثابت شده وبعد از نماز مسنونیت دعاء هم در همین کتاب ذکر شده کہ باید مطالعه^(۱) شود لهذا این عمل زید کہ ترک دعاء بعد از نماز است مخالف سنت میباشد.^(۲) فقط

سوال: (۳۵۵) بعد از ثناء وتشہد وغیرہ خواندن بسم اللہ نیست: در نماز پیش از ثناء وتشہد و درود ودعاء اللهم ربنا آتنا ودعاء قنوت تسمية یعنی بسم الله الرحمن الرحيم خوانده شود یا نه؟
جواب: خواندن بسم الله الرحمن الرحيم در نماز صرف پیش از وفات و پیش از سورت میباشد و پیش از تشہد وغیرہ حکم بسم الله نیست مگر در بعض روایات در تشہد ودعاء قنوت بسم الله وارد شده اگر گفته شود کدام حرج نیست.^(۳)

سوال: (۳۵۶) بعد از اداء فرض پیش از خواندن سنت مقدار دعاء کدام است؟ بعد از فرض و پیش از سنت و نوافل در دعاء همراه اللهم انت السلام زیاد کردن کدام دعاء دیگری جائز است یا نه؟ شاه ولی الله صاحب در حجة الله البالغة دعاهاي دیگر را نقل شده و خواندن آن را اولی گفته است در این باره چه حکم است؟

جواب: این دعاها و اذکار بعد از نماز فرض و پیش از خواندن سنت مؤکده جائز و مستحب است و در خواندن این دعاها هیچ کدام بدی نیست و بعض فقهاء کرام نوشته اند کہ بعد از نماز فرض همراه اللهم انت السلام دعاها وغیرہ زیاد نکند مطلب آنها این نیست کہ خواندن زیاد از این دعاء مذکورہ مکروه است و نه غرض از گفته آنها کدام تحدید است فرضاً اگر از روی ظاهر روایت بعض فقهاء آن را تعین و تحدید هم بدانند فقهاء دیگری باثر روایات زیاد از احادیث اذکار و دعاهاي ماثورہ دیگری را جائز و مستحب گفته اند^(۴) مثلیکہ حضرت شاه ولی الله صاحب تحریر

(۱) قال رسول الله ﷺ اذا سألتم الله فاسألوه ببطون اكفكم (الی قوله) فاذا فرغتم فامسحوا بها وجوهكم رواه ابوداود. وعن عمر قلل كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا رفع يديه في الدعاء لم يحطهما حتى يمسح بهما وجهه رواه الترمذي (مشكوة كتاب الدعوات فصل ثاني ص ۱۹۵). ظفیر

(۲) ودبر الصلوات المكتوبات بحواله الترمذي (حصن حصین احوال الاجابة ص ۳۰). ظفیر

(۳) وتعوذ الخ سرّاً الخ لقرائت الخ وكما تعوذ سمي غير الموتم (درمختار) ذكر المصنف ثلاث مسائل تفريعاً على قوله لقرائت بناء على قول اي حيفة ومحمد ان تعوذ تبع للقرائت اما عند ابي يوسف فهو تبع للثناء الخ لكن مختار قاضي خان والهداية وشروحا والكافي والاختيار واكثر الكتب هو قولهما انه تبع للقرائت وبه ناخذ شرح المنية (ردالمحتار باب صفة الصلوة بعد الفصل ج ۱ ص ۴۵۶ - ۴۵۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۹). ظفیر

فرموده اند.

سوال: (۳۵۷) پیوست کردن کعبین در رکوع پیوست کردن بجای پاها در رکوع مسنون**است یانه؟** و در الدر المختار که درباره این مسئله کدام بحث شده آن روایت قابل اعتماد است

یانه؟

جواب: عمل کردن به این مسئله جائز است چرا که کلام عالم شامی صرف در این است که این عمل سنت است یانه لذا در جواز بلکه در استحباب این هیچ قسم شبه معلوم نمیشود مگر چونکه مسنونیت این عمل ثابت نیست لهذا تارک این عمل هیچ ملامت نیست. ^(۱) فقط

سوال: (۳۵۸) دعاء بعد از فرض: امام که بعد از نماز جماعت دعاء میکند مقتدی صرف آمین

بگوید یا دعاء موافق میل خود را خوانده میتواند؟

جواب: هر مقتدی دعاء خوش کرده خود را بخواند ضرور نیست که دعاء امام را آمین بگوید.^(۲) فقط**سوال: (۳۵۹) ذکر رفع سبابه جائز نیست؟** در متون کتابها چرا بحث سبابه ذکر نشده و رفع

سبابه جائز است یانه؟

جواب: تفصیل بحث شبابه را در الدر المختار مطالعه فرمائید در این کتاب متعلق رفع سبابه متون

بعض کتابها رانقل کرده و رفع سبابه را به دلایل تصحیح نموده و امام محمد جواز و مسنونیت آن

را قول خود و قول ابی حنیفه رحمة الله علیهم نوشته کرده. ^(۳)

(۱) ویکره تاخیر السنة الا بقدر انت السلام الخ قال الحولانی لا باس بالفصل بالاورد واختاره الکمال الخ ويستحب ان يستغفر ثلاثا ویقرء اية الكرسي والمعوذات الخ ویدعو ویختم بسبحان ربک الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار، باب صفة الصلوة فصل کیفیت صلوة جلد اول ص ۴۹۴، ط.س. ج ۱ ص ۴۳۰). ظفیر

(۲) وسننها الخ رفع الیدین الخ وتکبیرة الركوع الخ والتسبیح فیہ ثلاثا وإلصاق کعبیه الخ ویسن ان یلصق کعبیه وینصب ساقیه ویسقط ظهره ویسوی ظهره بعجزه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۴۴ ج ۱ ص ۴۶۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۳ - ۴۷۶) قال السید ابوالسعود وکذا فی السجود ایضا وسبق فی السنن ایضاً اهـ والذي سبق هو قوله والصاق کعبیه فی السجود سنة در آه ولا یخفی ان هذا سبق نظر فان شارحنا لم يذكر ذلك لافي الدر المختار ولا فی الدر المنتنقی ولم اره لغيره ایضا فافهم نعم ربما يفهم ذلك من أنه إذا كان السنة فی الركوع الصاق الکعبین ولم يذكر تفريجها بعده فالاصل بقاءهما ملصقین فی حالة السجود ایضاً تأمل الخ (ردالمحتار باب ایضاً ج ۱ ص ۴۶۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۳). ظفیر

(۳) یسلم الخ مع الامام الخ ویلأعو ویختم بسبحان ربک (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة جلد اول ص ۴۸۹، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۴). ظفیر

(۴) حواله مفصله پیش گذشت: هو قول ابی حنیفه ومحمد (رحمهما الله) وکثرت به الاثار والاخبار فالعمل به اولی (ردالمحتار باب صفة =

سوال: (۳۶۰) در عرضی الله اکبر یا الله گفتن جائز است یا نه؟ اگر در نماز به عوض الله اکبر

در تکبیرات انتقالی سهوا دو دفعه یا الله یا الله بگوید جائز است یا نه؟

جواب: این عمل جائز است و در این صورت نماز صحیح میشود^(۱). فقط

سوال: (۳۶۱) حلقه انگشت در تشهد تا کدام وقت باقی بماند: و قتیکه در تشهد انگشت

شهادت را بلند کند و چهار انگشت دیگری را حلقه نماید آیا سلام دادن آنگشتان خود را بند

بماند یا آنگشتان را دراز و هموار سازد؟

جواب: چون در وقت لا اله گفتن آنگشتان خود را حلقه کند تا وقت سلام دادن و فراغت از نماز

آن را هم چنان به حال خود بماند: کما نقل شامی عن المحيط انها سنة یرفعها عند النفي و يضعها

عند الاثبات وهو قول ابي حنيفة وقول محمد رحمهم الله و کثرت به الاثار والاخبار فالعمل به اولی

انتهی فهو صریح فی ان المفتی به هو الاشارة بالمسبحة مع عقد الاصابع علی کیفیة المذكورة،

شامی^(۲) جلد اول هم چنین در عبارات متعدد آمده که حلقه آنگشتان و انگشت اشاره تا فراغت

از نماز به حال خود مانده شود اینکه عبارات متعلقه این مسئله ذکر نکرده که پیش از فراغت

و سلام دادن، آنگشتان خلاص شود عدم ذکر خلاص کردن حلقه دلیل بر آن است که پیش از سلام

حلقه آنگشتان به حال خود باشد و خلاص کردن آن پیش از سلام دادن مناسب نیست.

سوال: (۳۶۲) در حال رکوع پیوستن بجلک پاها به شخصی هم جوار سنت است یا نه؟

در حال رکوع پیوست کردن بجلک پاها سنت است یا نه اگر کسی باین عمل عادی باشد منع

کردن او جائز است یا نه؟

جواب: اقول وبالله التوفیق در شامی آمده: ویکره القيام علی احد القدمین فی الصلاة بلا عذر

وینبغي ان یکون بینهما مقدار اربع اصابع الید لانه اقرب الی الخشوع هکذا روی عن ابي النصر

الدبوسی انه کان یفعله کذا فی الکبری وما روی أنهم الصقوا الکعاب بالکعاب ارید به الجماعة ای

قام کل واحد بجانب الاخر کذا فی فتاوی سمرقندی الخ ج ۱ ص ۲۹۹^(۳) از این روایت معلوم

= الصلوة ص ۴۷۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸. ظفیر

(۱) وضح شروعه بتسبیح وتهلیل وتحمید وسائر کلم التعظیم الخالصة له تعالی الخ کما صح لو شرع بغير عربية (الدر المختار علی هامش

ردالمحتار فصل تألیف الصلاة ج ۱ ص ۴۵۰، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۳). ظفیر

(۲) ردالمحتار، باب صفة الصلوة بحث القيام جلد اول ص ۴۱۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۹. ظفیر

(۳) برای مطالعه این عبارت مراجع کنید به مشکوة باب تسوية الصفوف. ظفیر

شد که در حال قیام فاصله بین دو قدم باندازه چهار انگشت ضرور است و مراد از این الصاق و یکجا کردن کعب به کعب محاذات که از حدیث مبارک: سووا صفوفکم، و حدیث مبارک: وتراصوا و سدوا الخلل، و غیره احادیث مستفاد و مراد شده پس و قتیکه در حالت قیام بین دو قدم مقدار چهار انگشت فاصله ضرور است پس در رکوع هم به همین حال ماندن آن مناسب است به هر حال معلوم میشود که اصل سنت پیوست شده در صف، برابر کردن صف و استقامت صف است و از تجربه ظاهر میشود که در رکوع و سجده پیوست کردن بجلک پاها متعذر است و یا اینکه به بسیار تکلیف و مشقت عملی میشود عقبن بجلک پاها پیوست شده میتواند مگر به تجربه ثابت شده که به پیوست کردن عقبن بجلک پاها پیوست شده نمیتواند البته برابر شدن کعبین در این صورت بطور مکمل حاصل میشود و مقصود شارع علیه السلام نیز همین قسم معلوم میشود از احادیث ثابت است: تحقیق زیاد و تفصیل این مسئله را با نقل عبارت مولوی میرک شاه صاحب مدرس این مدرسه در پارچه دیگری نوشته کرده که باید مطالعه شود و معلومات دیگری از مولانا میرک شاه صاحب مدرس دار العلوم طلب شود.

جواب: اقول وبالله التوفیق، این مسئله یعنی مسئله الصاق کعبین اگر چه در کتابهای علماء متأخرین حنفی درج است لکن به مذهب ائمه و به نزد علماء متقدمین حنفی اصل این عمل پیدا نشده یعنی دلیل شرعی برای این عمل دریافت نگردیده است لهذا در کتابهای معتبر علماء متقدمین ذکر و بحث این مسئله نشده است بلکه سخن حق این است که این مسئله را زاهدی در مجتبی از همه مسائل پیشتر ذکر کرده است و بعد از آن این مسئله را قهستانی، جامع الرموز، شرح کیدانی و حلبی در شرح منیه و ابن نجیم در بحر و ترمذی تلمیذ صاحب بحر در نهج البلاغه نقل کرده است و در وقت نقل این مسئله کدام تردیدی هم در آن نکرده اند از این جهت این مسئله معمول به گردید لهذا صاحب بحر و صاحب در المختار به صیغه جزم این مسئله را نقل کردند و از طرف دیگر از کلام و توارث و تعامل بعض تنها معلوم میشود که تفریح کعبین سنت است مثلیکه در سعایه ذکر شده: و رأیت کلام الشیخ محمد حیات السندی یقتضی اثبات سنیه التفریح و نفی سنیه الاصاق^(۱) آه اگر با این حالات نظر کرده شود در این صورت عبارت متأخرین مؤول یا مرجوح خواهد بود در طوابع الانوار شرح در مختار شیخ محمد عابد در این عبارت تأویل کرده و مراد از الصاق کعبین محاذات کعبین گرفته است و در این باره از قول علامه

تأویل کرده و مراد از الصاق کعبین محاذات کعبین گرفته است و در این باره از قول علامه رحمتی هم استفاده کرده است مثلیکه نوشته کرده قوله: والصاق کعبیه ای حالة الركوع قال الشيخ رحمتی مع بقاء تفریج ما بین القدمین قلت لعله اراد من الالتصاق المحاذاة وذلك بأن يحاذي كل من کعبیه لآخر فلا يتقدم أحدهما على الآخر^(۱) این تأویل آن قول متأخرین است که در طوابع الانوار شرح در المختار ذکر شده و کدام فقهاء که اراده این تأویل را نکرده اند آنها این را قول مرجوح و در جمله اوهام زاهدی درج میکنند: كما في السعاية نقلا عن تعليق الشيخ ابي الحسن السندي على الدر المختار هذه السنة انما ذكرها من المتأخرين تبعا للمجتبی و ليس لها ذكر في الكتب المتقدمة ولم يرد في السنة على ما وقفنا عليه وكان بعض مشائخنا يرى انه من اوهام صاحب مجتبی وكأنهم لو هموا مما ورد ان الصحابة كانوا يهتمون بسد الخلل في الصفوف حتى يضمنون الكعاب والمناكب ولا يخفى ان المراد هاهنا الصاق كل كعب بكعب صاحبه لا كعبه مع الكعب الآخر^(۲) آه خلاصه اینکه هر دو بجلک پای در رکوع بالکل پیوستن مثلیکه در کتابهای مجتبی و کتابهای اتباع مجتبی واقع شده به مفهوم ظاهر خود محمول نیست و اگر به مفهوم ظاهر محمول شود در این صورت از جمله اوهام صاحب مجتبی خواهد بود در ساعیه شق اول را اختیار کرده و نفی مسنونیت پیوستن بجلک به بجلک را به دلائل متعدد ثابت کرده فلیراجع، کتبه میرک شاه فقط، در این باره مشکوة باب تسوية الصفوف را مطالعه فرمائید در طوابع الانوار و ساعیه بطور مفصل این مسئله بیان شده.

سوال: (۳۶۳) بحث رفع سبابه در تشهد: در تشهد متعلق رفع سبابه به نزد علماء مذهب حنفیه سنت است یا مستحب و رفع سبابه از کدام وقت تا کدام وقت کرده شود حضرت مجدد رحمه الله چرا مخالف رفع سبابه است و حلقه آنگشتان چه قسم است؟

جواب: صحیح آن است که رفع سبابه در تشهد سنت است و امام محمد در موطا^(۳) فرموده است: وهو قولی وقول ابي حنيفة رحمه الله، ومستحب این است که به نفی آنگشت سبابه را بالا کند و به اثبات آن را پائین کند: وفي المحيط انها سنة يرفعها عند النفي ويضعها عند الاثبات وهو قول ابي حنيفة ومحمد رحمهما الله وكثرت به الابار والاختار فالعمل به اولی،^(۴) و حضرت امام

(۱) طوابع الانوار.

(۲) ساعیه.

(۳) موطا إمام محمد.

(۴) ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل في تأليف الصلوة جلد اول ص ۷۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۹. ظفیر

ربانی رحمة الله تعالى عليه بناء برمتون عدم رفع سبابه را ترجیح داده لکن جمهور فقهاء ومحدثین مخالفت رفع سبابه تصحیح کرده اند وشرح متون این روایت را صحیح ومفتی به نگفته است واتباع وخلفای حضرت مجدد صاحب هم تاویل قول امام ربانی را کرده است ومسنونیت اشاره سبابه را ثابت گفته است وحلقه کردن انگشت ابهامه ووسطی وحلقه کردن انگشت خنصره وبنصره واشاره کردن به مسبحه سنت است: وصفتها ان يحلق من يده اليمنى عند الشهادة الابهام والوسطى ويقبض البنصر ويشير بالمسبحة الخ شامي. ^(۱) فقط

سوال: (۳۶۴) از سجده بالا شدن مطابق سنت است: غیر مقلدین میگویند که حنفیان از سجده مستقیم به قیام میروند این عمل غیر مشروع است ودر نماز خلل میاید بلکه بعد از سجده اندک جلسه خفیفه هم ضرور است این قول صحیح است یا نه؟

جواب: این مسئله را صاحب هدایه بالفاظ کوتاه ومختصر جواب داده است: ولنا حدیث ابی هريرة رضی الله عنه ان النبي ﷺ كان ينهض في الصلاة على صدور قدميه وما رواه محمول على الكبر. ^(۲)

سوال: (۳۶۵) رفع سبابه وحضرت مجدد صاحب: از اکثر کتابهای فقه ظاهر میشود که در التحیات بالا کردن انگشت سبابه سنت وموجب ثواب است وحضرت شاه عبد العزیز رحمة الله علیه محدث دهلوی این عمل را سنت نبوی میگوید مگر حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی رحمة الله علیه در ص ۳۱۲ از مکتوبات این عمل را حرام میگوید در این دو حضرات قول کدام شخص معتبر است؟

جواب: در این باره قول صحیح ومستند این است که اشاره به سبابه در تشهد سنت ومستحب است جمهور امت نیز به همین طرف است ودر الدر المختار روایت عدم رفع سبابه نقل کرده است وبعد به خلاف آن به روایات ودلائل زیاد مسنونیت رفع سبابه را ثابت کرده است وامام محمد در موطاء به قول خود وقول امام صاحب مسنونیت رفع سبابه را نقل کرده ^(۳) واز طرف

(۱) ایضاً. ظفیر

(۲) هدایه باب صفة الصلاة. ج ۱ ص ۱۰۱ یعنی از ابو هريرة رضی الله عنه بیان شده که نبی کریم از سجده بالامیشد مستقیماً به رووس هر دو پای خود استاد میشود وبعد از سجده دوم جلسه خفیفه نمیکرد. بلکه بعد از سجده مستقیماً به قیام میرفت ودر کدام روایت که بعد از سجده دوم جلسه خفیفه استراحت آن حضرت ثابت شده این روایت محمول به کبر سن آن حضرت ﷺ میباشد که از اثر کمزوری جنین میکرد نظر به ایت تاویل درین این دو روایت توافق حاصل میشود والله اعلم. ظفیر

(۳) حواله تفصیلی پیشتر گذشته است.

امام ربانی مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ بعض اولاد امجاد و خلفاء او معذرت خواسته اند و اعتراف نموده اند کہ حضرت امام ربانی از رفع سبابہ خلاف کرده مگر سخن حقیقی این است کہ رفع سبابہ سنت است و ترک آن مناسب نیست، هذا خلاصة مافصله و حققه العلماء المحققون من الاحناف فلا اشكال فان اختلاف الامة رحمة من الله.

سوال: (۳۶۶) اگر امام از قعدہ اول بالا شود و مقتدی تشهد را پورہ نکرده باشد در این

حال مقتدی چه کند؟ اگر امام از قعدہ اول بالا شود و مقتدی تشهد را تمام نکرده باشد در این

حال مقتدی چه کند؟ و اگر مقتدی تشهد را تمام کرده باشد و امام تمام نکرده باشد آیا

بنشیند و یا چه کند؟

جواب: مقتدی تشهد را تمام کند و بالا شود ^(۱) و اگر مقتدی پیش از امام تشهد را تمام کرد در

این وقفہ خاموش بنشیند و یا کلمات آخری تشهد را تکرار کند. ^(۲)

سوال: (۳۶۷) در درود شریف تشهد زیاد کردن کلمہ ازواج و ذریات چه قسم است؟ یک

صاحب نوشته کرده کہ در درود نماز کلمہ ازواج و ذریات را زیاد کند کہ ثواب دارد مثلاً اللهم

بارک علی محمد و علی ازواجہ و ذریاتہ الخ آیا زیاد کردن این الفاظ جائز است یا نہ؟

جواب: بہ کدام قدر کہ معمول است کافی میباشد اگر چه در زیادت این الفاظ ہم کدام بدی

نیست. ^(۳) فقط

سوال: (۳۶۸) در سلام دادن صرف روی را بگرداند سینه را نگرداند: در وقت سلام

گشتاندن نماز صرف روی را از قبلہ بگرداند و یا سینه را ہم؟

جواب: در گشتاندن سلام صرف گشتاندن روی بہ ہر دو طرف کافی است. ^(۴)

(۱) لو رفع الامام راسه الخ قبل ان يتم المأموم السجحات الثلاث وجب متابعتہ الخ بخلاف سلامہ او قيامہ لثالثۃ قبل اتمام الموتم التشہد فانہ لا يتابعہ بل يتمہ لوجوبہ ولو لم يتم جاز (درمختار) ای صح مع کراهۃ التحريم الخ (ردالمحتار باب صفۃ الصلوۃ فصل تالیف الصلوۃ جلد اول ص ۴۶۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۵). ظفیر

(۲) ولا یزید فی الفرض علی التشہد فی القعدۃ الاولى اجماعاً الخ ولو فرغ الموتم قبل امامہ سکت اتفاقاً (ایضاً ج ۱ ص ۴۷۶ - ۴۷۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۱۰). ظفیر

(۳) ولذا قال فی شرح المنیۃ والایمان بما فی الاحادیث الصحیحۃ اولی الخ (ردالمحتار باب ایضاً جلد اول ص ۴۷۹، ط.س. ج ۱ ص ۵۱۳). ظ
(۴) وتحويل الوجه یمنة ویسرة للسلام (أي من السنن) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفۃ الصلوۃ مطلب سنن الصلوۃ ص ۴۴۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۷۷) ولہا آداب ترکہ لا یوجب اساءۃ ولا عتاب لکن فعلہ افضل الخ والی منکبہ الایمن والایسر عند التسليمۃ الاولى والثانیۃ لتحصل الخشوع (ایضاً آداب الصلوۃ ص ۴۴۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۷). ظفیر

سوال: (۳۶۹) ضم سورة واجب است: آیا ضم سورة فرض است یا واجب و بکدام مقدار؟

جواب: واجب است باندازه سه آیات. ^(۱) فقط

سوال: (۳۷۰) آیا امامت بدون دستار ثابت است یا نه؟ از رسول اکرم ﷺ یا از علماء بدون

دستار نماز کردن ثابت است یا نه؟

جواب: از حدیث شریف: او کلکم یجد ثوبین ^(۲) و غیره احادیث صفا ظاهر است که دستار از ضروریات نماز و امامت نیست.

سوال: (۳۷۱) وقتی که در رکوع امام چالاکی کند نماز مقتدی میشود یا نه؟ امام در رکوع

و سجده آنقدر جلتی میکند که مقتدیان سه دفعه تسبیح گفته نمیتوانند در این صورت نماز مقتدیان صحیح میشود یا نه؟

جواب: برای امام در رکوع و سجده آنقدر جلتی مناسب نیست که مقتدیان سه دفعه تسبیح گفته نتوانند فرضاً اگر تسبیحات مقتدیان سه دفعه مکمل نشود نیز نماز مقتدیان صحیح و کامل شده در نماز نقصان پیش نمیشود. ^(۳)

سوال: (۳۷۲) (۱) زنان چه قسم سجده کنند؟ زنان مثل مردان سجده کنند یا چه قسم؟

سوال: (۳۷۳) (۲) در حالت تشهد نظر نماز گذار به کجا باشد؟ نماز گذار در حال تشهد به کجا نظر کند؟

جواب: (۱) زن باید ضرور در سجده و غیره اندامهای خود را یک بدیگر پیوست کند ^(۴) سجده و غیر را مثل مردان نکنند که مکروه است.

جواب: (۲) در اداب نماز است که نماز گذار در حال قیام به جای سجده نظر کند و در حال رکوع به پشت پاها و در حال سجده به طرف بینی و در حال قعد و تشهد بطرف سینه خود نظر کند

(۱) ولها واجبات الخ (ومنها) ضم اقصر سورة کالکوثر او مقام مقامها وهو ثلاث آیات قصار (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة جلد اول ص ۴۲۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۶ - ۴۵۸).

(۲) دار قطنی، باب الصلوة فی الثوب الواحد جلد اول ص ۱۰۵. ظفیر

(۳) لورفع الامام رأسه من الركوع والسجود قبل ان يتم المأموم التسيحات الثلاث وجب متابعتها (درمختار) یسبح فیہ ثلاثاً فانه سنة علی المعتمد المشهور فی المذهب لافرض ولا واجب كما مر فلا یترك المتابعة الواجبة لاجلها، (ردالمحتار، باب صفة الصلوة جلد اول ص ۴۶۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۵). ظفیر

(۴) والمرأة تنخفض فلا تبدي عضديها وتلصق بطنها بفخذيه لانه استر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار جلد اول ص ۴۷۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۴). ظفیر

الخ الدر المختار. (۱)

سوال: (۳۷۴) (۱) پیش از فرض (انی وجهت) گفتن چی قسم است؟ آیا پیش از فرض

گفتن آیه مبارکه انی جهت وجهی للذی فطر السماوات ضرور است یا نه؟

سوال: (۳۷۵) (۲) امی چه قسم نماز بخواند؟ کسی که نماز را یاد گرفته نمیتواند او چه کند؟**جواب:** (۱) کدام حرج نیست پیش از بستن نیت آن را بگوید. (۲)**جواب:** (۲) کوشش یاد گرفتن قرائت را جاری داشته باشد افعال نماز را اداء کند و مناسب است که در جماعت شریک شود. (۳)**سوال:** (۳۷۶) بعد از نمازهای فرض دعا جائز است یا نه؟ بعد از نماز فرض دعاء جائز است یا نه؟ اگر جائز باشد تا کدام وقت میباشد؟**جواب:** دعاء کردن بعد از هر فرض و بعد از هر نماز جائز و مستحب است به هر اندازه که مناسب است دعاء کند مگر بعد از آن فرائض دعاء را دراز نکند که بعد از آن نماز سنت باشد تا اینکه سنت زیاد مؤخر نشود. (۴) فقط**سوال:** (۳۷۷) تحقیق آمین بالجهر و آمین به خفیه؟ در آمین به جهر و آمین به خفیه چه تحقیق است؟ اگر غیر مقلدین در جماعت مشترکه آمین به جهر بگویند در نماز مردم حنفی مذهب خلل میاید یا نه؟ و در این باره در بین احناف و غیر مقلدین همیشه انواع میباشد حنفیان میگویند که مسجد تقسیم شود و غیر مقلدین به مسجد ما نیایند و غیر مقلدین میگویند که مساجد تقسیم شده نمیتواند در این صورت چه حکم است؟

(۱) نظره الی موضع سجوده حال قیامه والی ظهر قدمیه حال رکوع والی ارنیه انفه حال سجوده والی حجره حائل قعوده (الدر المختار علی هامش ردالمحتار جلد اول ص ۴۴۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۷). ظفیر

(۲) و ذکر التمراتشی یجب ان لا یتک الامی اجتهاده اثناء لیل و نهاره لیتعلم قدر ماتجوز به الصلوة ان قصر لم یعذر عند الله تعالی (غنیة المستملی ص ۴۸۴) و لا یلزم العاجز عن النطق کاخرس و امی تحریک لسانه و کذا فی حق القرائت هو الصحیح لنعذر الواجب فلا یلزم غیره الابدلیل فکفی النية لكن ينبغي ان يشترط فيها القيام الخ (الدر المختار باب صفة الصلوة جلد اول ص ۷۴). ظفیر

(۳) و الاوولی ان یاتی بالتوجه قبل التکبیر لیحصل النية به هو الصحیح (هدایه باب صفة الصلوة جلد اول ص ۹۶).

(۴) ثم یسلم عن یمینه و یساره (الی قوله) و یستحب ان یتسفر ثلاثاً و یقرء ایه الكرسي و المعوذات و یرکع ثلاثاً و ثلاثین و یهبل تمام المائدة و یدعو و یختتم سبحان ربک (الدر المختار علی هامش ردالمحتار جلد اول ص ۴۹۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۴) و یرکع تأخیر السنة الا بقدر اللهم انت السلام الخ و قال الحلوانی لا یاس بالفصل بالاوراد و اختاره الکمال ایضاً ص ۴۹۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۰). ظفیر

جواب: مذهب حنفیان این است که آمین به خفیه ضرور است فقهاء حنفیه اخفاء آمین را سنت میگویند و آمین به خفیه هم در حدیث وارد شده در شرح منیة آمده: وقد روی احمد و ابو یعلی والطبرانی والدارقطنی والحاکم فی المستدرک من حدیث شعبۂ عن سلمة بن کھیل عن حجر بن العنبر عن علقمة بن وائل عن ابیه انه صلی مع رسول الله ﷺ فلما بلغ غیر المغضوب علیهم ولا الضالین قال آمین واخفی بها صوته وقال الشافعی واحمد یجهر الامام والمأموم بآمین لما روی ابن ماجة کان علیہ الصلاة والسلام اذا تلا غیر المغضوب علیهم ولا الضالین قال آمین حتی یسمع من فی الصف الاول فیرتج المسجد قلنا تعارض روایتان الجهر والاخفاء فی فعله فیرجح الاخفاء بإشارة قوله فان الامام یقلوه وبأن الاصل فی الدعاء الاخفاء و آمین دعاء فان معناه استجب، ^(۱) از این عبارت واضح شد که آمین به خفیه سنت است لکن چونکه در این مسئله اختلاف است لهذا برای حنفیان تعصب مناسب نیست و به جهر خواندن آمین نماز کدام خلل پیش نمیشود مگر غیر مقلدین نیز تعصب نکند چونکه آمین به خفیه هم در حدیث وارد شده و ترجیح دارد پس در این صورت چرا صرف به فکر و خیال خود محکم میشوند اگر آمدن غیر مقلدین در مسجد حنفیان موجب فساد و فتنه میشود در این صورت آنها بند شوند و برایشان اجازه داده نشود که در مسجد احناف نماز بخوانند مثلیکه روافض بند کرده میشوند. فقط

سوال: (۳۷۸) بعد از فرضی ماندن دست به سر و دعا کردن ثابت است یا نه بعد از خواندن فرض ماندن دست به سر و دعاء کردن ثابت است؟ در رکوع و قیام و سجده چه مقدار فاصله بین دو قدم پاها مناسب است؟

جواب: بعد از نماز فرض ماندن دست بر سر و خواندن این دعا: بسم الله الذي لا اله الا الله هو الرحمن الرحيم، اللهم اذهب عني الهم والحزن، در حصن حصين ^(۲) ذکر شده و حدیث بر آن وارد است و پیوستن هر دو کعبین یعنی بجملک پاها در کتابهای فقه مسنون نوشته شده: ویسن ان یلصق کعبیه، ^(۳) الدر المختار وقال السيد ابو السعود وكذا في السجود ایضا شامی ^(۴) ودر حال قیام در

(۱) غنیة المستملی ص ۳۰۲. ظفیر

(۲) مطالعه کنید: حصن حصین ص ۸۵ وکان صلی الله علیه وسلم اذا صلی وفرغ من صلوته مسح بيمينه علی رأسه وقابل الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم اللهم اذهب عني الهم والحزن (ایضا). ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمختار، باب صفة الصلوة ص ۴۶۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۳. ظفیر

(۴) ردالمختار ص ۴۶۱ ج ۱ باب صفة الصلوة بحث القیام ط.س. ج ۱ ص ۴۹۳. ظفیر

شامی نوشته است که در بین هردو قدم مقدار چهار انگشت فاصله مناسب است: و ينبغي ان يكون بينهما مقدار اربع اصابع اليد. ^(۱)

سوال: (۳۷۹) متعلق مسائل مختلف فیها: امین به جهر و فاتحه خلف الامام و رفع الیدین به نزد احناف جائز است یا نه؟ و در این مسائل دلایل حنفیان چیست؟

جواب: امین به جهر و فاتحه خلف الامام و رفع الیدین به نزد حنفیان جائز نیست و همراه حنفیان دلایل این مسائل بسیار زیاد است و هم آیات قرآنی و احادیث نبوی در این باره موجود است که در بسیار کتابها و رساله ها نشر و شائع شده درباره اخفاء امین حدیث مبارک: و اخفی به صوته، وارد شده و درباره ممنوعیت قرائت فاتحه خلف الامام آیه مبارکه: و اذا قرئ القرآن فاستمعوا له، و در روایت مسلم شریف موجود است ^(۲) و درباره رفع الیدین حدیث ابن مسعود در ترمذی و کتابهای دیگری ذکر شده است: قال لنا ابن مسعود رضی الله عنه الا صلي بكم صلاة رسول الله ﷺ ولم يرفع يديه الا مرة واحدة مع تكبير الافتتاح. ^(۳) فقط

فصل چهارم در بیان آداب نماز

سوال: (۳۸۰) وقتی که امام به جای نماز حاضر باشد در آن وقت مقتدیان نشسته باشند؟

وقتی که امام به جای نماز حاضر باشد در این وقت برای امام و مقتدی استاد شدن متعلق شنیدن حی علی الفلاح که قول امام اعظم صاحب در کتابهای فقه ذکر شده آیا این روایت از قول امام اعظم صاحب است و یا نه و این قول صحیح است یا غلط؟

سوال: (۳۸۱) (۱) آیا مسئله نو است و به لفظ حی علی الفلاح صف بندی نا ممکن است؟

سوال: (۳۸۲) (۲) کسانی که به این قول عمل میکنند و دیگران را هم به این عمل تشویق میدهند چه قسم است؟ و کسانی که خود شان این عمل را ترک کرده اند و دیگران را از این عمل منع میکنند چه قسم است؟

جواب: (۱ - ۳) بسم الله الرحمن الرحيم اقول وبالله التوفيق: بدون شک فقهاء درباره آداب نماز این سخن را نوشته کرده اند که کدام وقت اقامت گوینده حی علی الفلاح بگوید مذهب ائمه ثلاثه یعنی امام صاحب و صاحبین این است که امام و مقتدیان به نماز استاد شوند: کذا فی

(۱) ردالمحتار ص ۴۱۴ ج ۱ باب صفة الصلوة بحث القيام ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴. ظفر

(۲) مطالعه کنید: غیة المستملی ص ۳۰۲. ظفر

(۳) مسلم جلد اول ص ۱۷۴. مشکوة باب صفة الصلوة ص ۷۷. ظفر

الدر المختار، واین سخن هم در الدر المختار آمده که این حکم در آن وقت مستحب است که امام قبلا در محراب و یا به نزدیک محراب حاضر باشد و اگر امام کدام جای دیگری و یا در حجره خود باشد کدام وقت که امام داخل مسجد شود در آن وقت همه مقتدیان استاد شوند عبارت در المختار این است: ولها آداب ترک که لا یوجب ساعة و عتابا کترک سنة الزوائد لکن فعله افضل و نظره الی موضع سجوده حال قیامه، الی ان قال: و قیام الامام و المؤتمر حین قیل حی علی الفلاح الخ ان کان الامام بقرب المحراب والا فیقوم کل صف ینتهي الیه الامام علی الاظهر الخ، و شروع الامام فی الصلاة مذ قیل قد قامت الصلاة ولو اخر حتی اتمها لا بأس به اجماعا و هو قول الثاني و الثلاثة و هو احد المذاهب الخ و فی القهستانی الخ انه الاصح قوله انه الاصح لان فيه محافظة علی فضیلة متابعة المؤذن و اعانة له علی الشروع مع الامام شامي، ^(۱) پس معلوم شد که این امور از جمله آداب است به تارک این اعمال آنقدر سخت رفتار که برایش یعنی گفته شود بسیار ظلم است مثلیکه علامه شامي خودش در شروع امام به قد قامت الصلاة بحث کرده است که صحیح و مذهب انصاف این است که اقامت گوینده از اقامت بالکل فارغ نشود تا آن وقت امام نماز را شروع نکند چرا که در این صورت تمام اهل نماز جواب تمام اقامت را باسانی اداء خواهد کرد که جواب اقامت مسنون و مستحب است، در حدیث شریف آمده حضرت میگفت: اقامها الله و ادامها ^(۲) و این هم در حدیث شریف آمده است که: سوا صفوفکم فان تسوية الصفوف من اقامة الصلاة و من تمام الصلاة ^(۳) در حریم شریفین و شهرهای دیگری این عادت است که کدام وقت مؤذن برای اقامت استاد شود اول این حدیث شریف را میخواند که: سوا صفوفکم، الحدیث عرض این است که در این باره شرعا بسیار وسعت میباشد و مراد از قول فقهاء که مردم در وقت حی علی الفلاح استاد شوند مطلب این است که امام و مقتدیان تا وقت شنیدن این کلمات استاد شوند مطلب این نیست که امام و مقتدیان تا وقت شنیدن حی الفلاح بالکل از جای خود بالا نشوند. ^(۴)

(۱) ردالمحتار، باب صفة الصلوة فصل آداب الصلوة ۴۴۶ - ۴۴۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۷۹. ظفیر

(۲) عن ابي امامة وبعض اصحاب رسول الله ﷺ قال ان بلالا اخذ في الاقامة الى ان قال قد قامت الصلوة قال رسول الله ﷺ اقامها الله و ادامها و قال في سائر الاقامة كنحو حديث عمر في اذان رواه ابوداود (مشكوة، باب فصل الاذان و اجابة المؤذن فصل ثاني). ظفیر

(۳) مشکوة باب تسوية الصف فصل اول ص ۹۸. ظفیر

(۴) و القیام للامام و مؤتمر الخ (در مختار) مسارعة لامتناه امره و الظاهر انه احتراز عن التأخیر للتقديم حتى لو قام اول الاقامة لا بأس (الطحطاوي علی الدر المختار باب صفة الصلوة آداب الصلوة ص ۲۱۵ ج ۱). ظفیر

سوال: (۳۸۳) بستن نیت امام به قد قامت الصلاة: آیا قول مفتی به این است که در وقت قد

قامت الصلاة امام نیت خود را بسته کند؟

جواب: در شامی گفته قول اصح ان است که امام بعد از ختم اقامت نماز را شروع کند: وفي القهستاني معزيا للخلاصة انه الاصح لان فيه محافظة على فضيلة متابعة المؤذن واعانة له على الشروع مع الامام شامي. ^(۱) فقط

سوال: (۳۸۴) کسی که به قعده نماز میخواند در وقت قعده و رکوع به کجا نظر کند؟

کسی که نماز را به نشستن میخواند در وقت رکوع و قعده به کدام جا نظر کند؟

جواب: کسی که به قعده نماز میخواند فقهاء درباره این شخص مستحب میدانند که بطرف سینه خود نظر کند و در شامی گفته است که به قمیص و بروی خود نظر کند غرض این است که بکدام طرف خشوع حاصل میشود که نظر او بیک سو و دیگر سو نباشد به همان قسم عمل کند و شامی نیز نوشته کرد در تاریکی و شخص نابینا فکر عظمت الله تعالی را داشته باشد ^(۲) بعد از این واضح باشد که فقهاء برای کسی که به قاعده نماز میخواند معلوم نکرده که در حال رکوع به کدام طرف نظر کند لهذا برای او مناسب است که در رکوع نظر او بکدام طرف می افتد به همان طرف نظر خود را نگاه کند و متوجه الی الله باشد حکم اصل این است که تمام نماز رابه آن قسم اداء کند که گویا الله تعالی رامی بیند: كما ورد ان تعبد ربك كائنا تراه الحديث. ^(۳)

سوال: (۳۸۵) آیا در وقت اقامت ضرور است که امام و مقتدیان نشسته باشند؟ در وقت

مقرره نماز امام از حجره خود تشریف آورد و به جای نماز نشست و مقتدیان هم نشسته مؤذن استاد شد و اقامت را شروع نمود و قتیکه مؤذن حی علی الفلاح گفت در این وقت فوراً امام و مقتدیان استاد شدند و نیت را بسته کردند مگر امام به طرف راست و چپ صف نظر نکرد آیا در

(۱) و شروع الامام في الصلوة مذ قبل قد قامت الصلوة ولو اخر حتى اتمها لا بأس به اجماعاً وهو قول الثاني والثالثة وهو اعدل المذاهب كما في شرح المجمع لمصنفه وفي القهستاني معزيا للخلاصة انه الاصح (درمختار) قوله انه الاصح لان فيه محافظة على فضيلة متابعة المؤذن واعانة له على الشروع مع الامام (ردالمحتار باب صفة الصلوة اداب الصلوة ج ۱ ص ۴۴۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹). ظفیر

(۲) ای نظره الی موضع سجوده حال قیامه الخ والی حجره حال قعوده (درمختار) قوله الی حجره ما بین یدیک من ثوبک قاموس وقابل ایضا الحجر مثله المنع وحضن الانسان والمناسب هنا الاول لانه فسر الحضن بما دون الابطال الی الکشح او الصدر والعضدان الخ قوله لتحصيل الخشوع علة للجميع لان المقصود الخشوع وترك التألیف الخ واذا كان فی الظلام او لم یکن بصیرا یحافظ علی عظمة الله تعالی لان المدار علیها (ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل اداب الصلوة ج ۱ ص ۴۴۶، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۷). ظفیر

(۳) مشکوة کتاب الإیمان فصل اول. ظفیر

این باره عمل رسول الله ﷺ و عمل اصحاب او چه بود؟

جواب: در الدر المختار آمده: ولها آداب تركه لا یوجب اساءة ولا عتابا الى ان قال والقیام لامام ومؤتم حین قیل حی علی الفلاح، ^(۱) از این معلوم شد که استاد شدن امام ومقتدیان در وقت حی علی الفلاح از جمله آداب است وبه تبرک این عمل عذاب وملامتی نیست وهم چنین در الدر المختار آمده: ویصف الامام بان یامرهم بذلك قال الشمنی وینبغی ان یؤخرهم بان یتراصوا ولیسوا بالخلل ولیسوا مناکبهم، ^(۲) الخ از این حدیث معلوم شد که برای امام مناسب است که برای برابر استاد شدن مقتدیان واستقامت صف آنها حکم کند لهذا برای امام آنقدر جلّی مناسب نیست که صفوف برابر باشد ویانباشد تمام نماز گذاران به تحریمه اماده باشند ویا نباشند وتمام صفوف نیمه باشد ویا مکمل باشد، واو فوراً نیت بسته کند وباید هرگز این قسم تنّی وسرعت نکند وفقهاء کرام در وقت حی علی الفلاح به بستن نیت امام حکم نکرده اند بلکه در وقت قد قامت الصلاة نیت امام را کرده و در این باره در المختار، شامی وغیره چنین نوشته اند که بهتر آن است که امام بعد از ختم اقامت نیت وتکبیر تحریمه کند ^(۳) ودر المختار وقهستانی به حواله نقل خلاصه گفته اند که انه الاصح وراجع به این قول علامه شامی نوشته کرده: لان فیہ محافظة علی فضیلة متابعة المؤذن واعانة له علی الشروع مع الامام. ^(۴)

فصل پنجم در بیان قرأت فی الصلاة

سوال: (۳۸۶) قرأت خلف الامام: در قرائت خلف الامام چه قول است؟

جواب: به نزد احناف خواندن فاتحه خلف الامام جائز نیست: عن انس رضی الله عنه قال صلی رسول الله ﷺ ثم اقبل بوجهه فقال اتقراؤن والامام یقرأ فسکتوا فسألهم ثلاثا فقالوا انا لنفعل قال فلا تفعلوا قال علی رضی الله عنه من قرأ خلف الامام فلیس علی الفطرة عن عبد الله بن دینار عن عبد الله ابن عمر رضی الله عنه قال یکفیک قرائت الامام فهو لاء جماعة من اصحاب رسول الله ﷺ قد اجمعوا علی ترک القراءة خلف الامام. ^(۵)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار، باب صفة الصلوة فصل آداب الصلوة جلد اول ص ۴۴۶ - ۴۴۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۷ - ۴۷۹. ظ

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار، باب الامامة جلد اول ص ۵۳۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۶۸. ظفیر

(۳) وشروع الامام فی الصلوة مذقیل قد قامت الصلوة ولو اخر حتی اتمها لایاس به اجماعا الخ وفي القهستانی معزیا للخلاصة انه الاصل (الدر المختار، علی

هامش ردالمحتار آداب الصلوة ص ۴۴۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹). ظفیر

(۴) ردالمحتار باب صفة الصلوة آداب الصلوة ص ۴۷۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹. ظفیر صدیقی

(۵) شرح معانی الآثار جلد اول ص ۱۲۸ - ۱۲۹. ظفیر

سوال: (۳۸۷) در نماز صبح خواندن سوره سجده و سوره دهر مسنون است؟ در نماز صبح

جمعه سوره دهر و سوره سجده مسنون است زید در بیست صبح جمعه این هردو سوره را میخواند و در صبح بیست و یکم سوره دیگری را میخواند برای اینکه مردم عوام این دو سوره علی الدوام فرض گمان نکنند این عمل زید مخالف افضلیت است یا نه؟

جواب: بدون شک در احادیث همین قسم آمده است لکن مردم حنفی مذهب در بعض اوقات به این مسئله عمل میکنند و همیشگی و مداومت را به این عمل خوش نمیکنند چرا که این مذهب تعیین سوره را برای هر یک نماز ممنوع میفرماید لهذا اگر در بعض اوقات این مسئله و حکم را عملی کنند کدام حرج نیست و مداومت را بر آن نکنند در الدر المختار آمده: ویکره التعین کالسجدة وهل اتی لفجر کل جمعة بل یندب قرابتها احيانا. ^(۱) فقط

سوال: (۳۸۸) دراز کردن رکعت دوم از رکعت اول و ترک سوره در مابین مکروه است؟

یک نفر قرائت رکعت دوم را از قرائت رکعت اول دراز میکند و سوره کوتاه را در بین ترک میکند این عمل جائز است یا نه؟

جواب: دراز کردن رکعت دوم از رکعت اول زیاد تر از سه آیات و هکذا ترک کردن سوره کوتاه در بین دو سوره مکروه است کذا فی الدر المختار. ^(۲)

سوال: (۳۸۹) خواندن بسم الله پیش از سوره: اگر در نماز یک سوره را بخواند که تمام این سوره دو رکوع باشد در شروع سوره بسم الله را بخواند و در رکعت دوم که باقیمانده سوره را میخواند بسم الله بخواند و یا نه؟

جواب: در رکعت دوم در شروع بین سوره بسم الله را نگوید. ^(۳)

سوال: (۳۹۰) سوال متعلق چند صورتهای قرائت: اگر کسی در نماز فرض در رکعت اول

سوره همزه و در رکعت دوم سوره فیل یا در رکعت اول سوره همزه و در رکعت دوم سوره قریش

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی القرائت ص ۵۰۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴. ظفیر

(۲) و تطال اولی الفجر علی ثانیته فقط وقال محمد اولی الکمل حتی الترابیع قیل وعلیه الفتوی واطالة الثانية علی الأول یکره تنزیها اجماعا ان بثلاث آیات ان تقاربت طولا وقصرا والا اعتبر الحروف والكلمات الخ وان باقل لا یکره الخ ویکره الفصل بسورة قصيرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی القرائت ص ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۱۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۱ - ۵۴۶. ظفیر

(۳) و تعوذ سرا الخ وسمی الخ سرا فی اول کل رکعة ولو جهریة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۵۶ - ۴۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۹). ظفیر

یا در رکعت اول سوره همزه و در رکعت دوم سوره ماعون یا در رکعت اول سورت فیل و در رکعت دوم سوره همزه یا در رکعت اول سوره قریش و در رکعت دوم سوره فیل یا در رکعت اول سوره ماعون و در رکعت دوم سوره فیل را عمدا یا سهوا بخواند آیا در نماز کدام قسم خرابی پیش نمیشود؟

جواب: در صورت اول بدون کراهیت جائز است در صورت دوم مکروه، صورت سوم جائز و صورتهای چهارم، پنجم و ششم مکروه است و کراهیت در آن صورت ثابت میشود که عمدا این قسم بخواند و اگر سهوا این سورتها را به این ترتیب بخواند کراهیت ثابت نمیشود و کراهیت آن مربوط به نماز فرض است اگر در نوافل باشد در همه صورتهای ذکر شده نماز جائز است.

سوال: (۳۹۱) برای زن در نماز خواندن قرآن به جهر جائز نیست: اگر زن حافظه قرآن در نماز نفلی یا تراویح قرآن را به جهر در داخل خانه خود بخواند و در همین خانه بدون شوهر و محارمش دیگر هیچ کس نباشد در این صورت قرائت جهری برایش جائز است یا نه نمازش صحیح است یا نه؟

جواب: کدام زن که حافظه قرآن باشد از این جهت قرآن بالجهر برایش جائز نیست که به نزد بعض ائمه و علماء کلام و او از زن عورت است شامی جلد اول و علی هذا قبل اذا جهرت بالقرائت فی الصلاة فسدت کان متجها الخ. (۱)

سوال: (۳۹۲) فتحه دادن در نماز فرض: یک نفر نماز فرض را میخواند بعد از فاتحه در قرائت سورت سهو شد یک مقتدی به او فتحه داد مقتدی دوم اعتراض کرد که در نماز فرض برای امام فتحه دادن جائز نیست اگر در تراویح و غیره به امام فتحه داده شود جائز است، آیا در نماز فرض فتحه دادن جائز است یا نه؟

جواب: فتحه دادن در نماز فرض هم جائز است و نماز صحیح است و تفصیل این مسئله در کتابهای فقه بیان شده در در المختار شامی و غیره آمده که نماز صحیح است. (۲)

سوال: (۳۹۳) آمین و فاتحه خلف الامام: بعض معلمان میگویند که آمین گفتن به جهر بعد از

(۱) ردالمحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۳۷۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۶. ظفر

(۲) بخلاف فتحه علی امامه لانه لا یفسد مطلقا لفتح و اخذ بکل حیل (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة جلد اول ص ۵۸۲، ط.س. ج ۱ ص ۶۲۲). ظفر

فاتحه خلف الامام ناجائز است وخواندن فاتحه خلف الامام هم جائز نیست در این باره حکم شرعی را به ما تحریر فرمائید و هر دو دست را در داخل نماز به حال قیام به کدام جا بمانیم؟

جواب: بدون شک خواندن فاتحه خلف امام مناسب نیست مثلیکه در حدیث مسلم آمده که: و اذا قرء فانصتوا، ^(۱) یعنی کدام وقت که امام قرائت بخواند شما چپ و ساکت باشید و دستها را زیر ناف بسته کنید. کما هو ظاهر الحدیث و آمین را به جهر نخوانید خفیه بخوانید: لانه دعاء والدعاء بالاخفاء قال الله تعالى ادعوا ربکم تضرعا وخفیه. ^(۲) فقط

سوال: (۳۹۴) یک آیت را میخواند و آن را ترک کرد و از جای دیگری شروع کرد: امام قرائت را شروع کرد و بعد از خواندن یک آیت سهوا در قرائت بند شد آن جا را ترک کرد و از جای دیگر شروع کرد این نماز چه قسم شد؟

جواب: این را بسیار خوب کرد. ^(۳) فقط

سوال: (۳۹۵) مقدار قرائت بعد از فاتحه: برای امام بعد از خواندن سه آیات بعد از فاتحه رکوع کردن مناسب است یا یک آیت کافی است؟

جواب: کمتر از یک آیت جائز نیست. ^(۴) فقط

سوال: (۳۹۶) بعد از قرائت قدر واجب شده فاتحه دادن: وقتی که امام سه آیات را خوانده باشد و بعدا در قرائت بند گردید در این حال مناسب است که به رکوع برود و مقتدی برایش فاتحه ندهد مگر امام به رکوع نرفت و مقتدی برایش فاتحه داد. در این صورت مقتدی کدام قسم فعل را مرتکب شد مکروه تنزیهی یا تحریمی یا حرام یا چیزی دیگری؟

جواب: نماز فاتح و نماز امام هر دو صحیح است مگر بعد از اداء قدر واجب یا قدر مستحب قرائت فاتحه دادن یا انتظار امام به فاتحه گرفتن مکروه تنزیهی است کذا فی الدرالمختار و الشامی. ^(۵)

(۱) مسلم باب الشهد فی الصلاة ج ۱ ص ۱۷۴. ظفیر

(۲) سورة الاعراف رکوع ۷. ظفیر

(۳) یکره ان یفتح من ساعته کما یکره للامام ان یلجئه الیه بل ینتقل الی ایه اخرى لا یلزم من وصلها ما یفسد الصلوة او الی سورة اخرى او یرکع اذا قرء قدر الفرض الخ و فی روایة قدر المستحب الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة جلد اول ص ۵۸۲، ط.س. ج ۱ ص ۶۲۲). ط

(۴) قرائت المصلی لو اماما او منفردا الفاتحة و قرائت بعدها وجوبا سورة اول ثلاث آیات ولو كانت الایة والاثنان تعدل ثلاث آیات قصار انفت کراهة التحریم ذکره الحلبي ولا تنفی التنزیهية الا بالمستون (الدرالمختار علی هامش رد المحتار، باب صفة الصلوة جلد اول ص ۴۵۸ -

۴۵۹، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۱). ظفیر

(۵) یکره ان یفتح من ساعته کما یکره للامام ان یلجئه الیه بل ینتقل الی ایه اخرى لا یلزم من وصلها ما یفسد الصلوة او الی سورة اخرى او =

سوال: (۳۹۷) در رکعت دوم قرائت دراز مکروه تنزیہی است؟ مثلیکه مشهور است کہ در رکعت اول سوره کوتاه و در رکعت دوم خواندن سوره دراز مکروه است این کدام مکروه است تحریمی یا تنزیہی و در بین سوره کلان و کوتاه کدام حد و اندازه است کہ این مقدار کلان است و این مقدار کوتاه و یا نیست؟ اگر کسی در رکعت اول سوره کوثر و در رکعت دوم سوره اخلاص بگوید مکروه است یا نه؟

جواب: فی الدر المختار اطالة الثانية على الاولى يكره تنزيها اجماعا بثلاث آيات ^(۱) الخ پس معلوم شد کہ کسی در رکعت اول سوره کوثر و در رکعت دوم سوره اخلاص را بخواند مکروه نیست چرا کہ در صورت دوم مقدار سه آيات زيادت نیست. ^(۲) فقط

سوال: (۳۹۸) قرائت مکروهه: یک امام بعد از فاتحه در دور رکعت از قل اللهم مالک الملك چند آيات را قرائت کرد و نماز را تمام نمود نماز مکروه شد یا نه؟ در رد المحتار در قبیل باب الامامة نوشته است قوله: وان يقرأ في الاولى من محل الخ قال في النحو وينبغي ان يقرأ في الركعتين آخر سورة واحدة لا آخر سورتين فانه مکروه عند الاكثر آه مطلب این عبارت چیست؟

جواب: در این صورت نماز مکروه تحریمی نیست چرا کہ در عبارت در المختار این قسم نوشته است کہ خواندن آخر دو سوره در دور رکعت مکروه است و خواندن آخر یک سوره در دور رکعت مکروه نیست یعنی مکروه تحریمی نیست مگر غیر اولی است یعنی مکروه تنزیہی میباشد چرا کہ اولی و افضل و سنت این است کہ در هر رکعت بعد از فاتحه سوره مکمل گفته شود كما في الدر المختار بان الافضل في كل ركعة الفاتحة وسورة تامة ^(۳) و ظاهر است کہ عمل غیر اولی مائل بسوي مکروه تنزیہی میباشد. فقط

سوال: (۳۹۹) در نماز خفيه فاتحة خلف الامام: آیا در نماز خفيه خواندن فاتحه خلف الامام به نزد امام اعظم صاحب جائز است یا نه اگر جائز نباشد سبب آن چیست؟

جواب: به حکم حدیث شریف و اذا قرا فانصتوا ، ^(۴) قرابت مقتدی خلف امام جائز نیست خواه

= یرکع اذا قرء قدر الفرض الخ وفي رواية قدر المستحب الخ (ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة جلد اول ص ۵۸۲، ط.س. ج ۱ ص ۶۲۲). ط

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۰۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۲. ظفیر

(۲) و اطالة الثانية على الاولى يكره تنزيها اجماعا ان بثلاث آيات الخ وان باقل لا يكره (ايضا ج ۱ ص ۵۰۶). ظفیر

(۳) ردالمحتار فصل في القرائت ج ۱ ص ۵۰۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۲. ظفیر

(۴) مشکوة باب القرائت في الصلوة ص ۷۹ - ۸۱. ظفیر

نماز جہری باشد و یا سری. ^(۱) فقط

سوال (۴۰۰) لحاظ ترتیب در قرائت: در نماز کہ بہ سورہ فاتحہ ضم سورہ کردہ میشود آیا ترتیب آن حسب ذیل است یعنی در رکعت اول (اذا جاء) و در رکعت دوم تبت و یا در رکعت اول الم تر کیف و در دوم لایلاف قریش این صورت را مسنون و جائز گفته میشود آیا خلاف این ترتیب ہم جائز است مثلاً در رکعت اول تبت و در دوم اذا جاء خواند آیا این عمل جائز است یا نہ؟ یک نفر در رکعت اول نصف سورہ مزمل را میخواند بعد بہ قل هو اللہ احد در نماز جمعہ رکوع میکند و در رکعت دوم ہردو معوذتین را بخواند و رکوع کند این عمل جائز است یا نہ؟

جواب: خواندن سورتها بہ ترتیب واجب است لذا در رکعت اول تبت و در رکعت دوم خواندن اذا جاء جائز نیست و در نماز فرض ترک سورہ کوتاہ مثلاً در رکعت اول خواندن اذا جاء و در رکعت دوم خواندن قل هو اللہ مکروہ است و در نوافل این عمل مکروہ نیست و در یک رکعت خواندن نیم سورہ مزمل و بعداً ضم کردن قل هو اللہ بہ این سورہ مکروہ است و خواندن معوذتین یعنی دوسورہ در یک رکعت مکروہ است اگر چہ نماز صحیح میشود. ^(۲)

سوال: (۴۰۱) بہ فاتحہ خلف الاما بحث عمل گردن: آیا در جملہ بزرگان دین کسی بہ فاتحہ خلف الامام و آمین بہ جہر و رفع الیدین عمل کردہ اند و یا نہ؟

جواب: بعضہا عمل کردہ اند مگر عمل اکثر اصحاب و تابعین و تبع تابعین مخالف آن است و احادیث مرفوعہ ہم بہ خلاف این اعمال وارد شدہ. ^(۳) فقط

سوال: (۴۰۲) (۱) خواندن سورتها در نماز بدون ترتیب مکروہ تحریمی است و اعادہ نماز

(۱) والمؤتم لا یقرء مطلقاً ولا الفاتحة في السرية اتفاقاً ومانسب الى محمد (اي من استحباب قرائت الفاتحة في السرية احتياطاً، شامي) ضعيف كما بسطه الكمال (الدر المختار) حاصله ان محمداً قال في كتابه الاثار لا تروى القرائت خلف الامام في شيء من الصلوة يجهر فيه او يسر، ودعوى الاحتياط ممنوعة بل الاحتياط ترك القرائت لانه العمل باقوي الدليلين وقد روى الفساد بالقرائت عن عدة من الصحابة فافواهما المنع (ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۰۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴). ظفیر

(۲) ويكره الفصل بسورة قصيرة وان يقرء منكوساً الا اذا ختم ليقراء من البقرة الخ ولا يكره في النفل شيء من ذلك (درمختار) وفي التارخانية اذا جمع بين سورتين في ركعة رأيت في موضع انه لا بأس به وركع شيخ الاسلام لا ينبغي له ان يفعل الخ (ردالمحتار فصل في القرائت ج ۱ ص ۵۱۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶). ظفیر

(۳) والمؤتم لا يقرأ مطلقاً ولا الفاتحة السرية اتفاقاً وما نسب الى محمد لضعيف كما بسطه الكمال فان قرء كره تحريراً وتصح في الاصح وفي درر البحار عن مسوط خواهر زاده انها تفسد ويكون فاسقاً وهو مروى عن عدة من الصحابة فالمنع احوط (درمختار) مروى عن عدة من الصحابة قال في الخزانة وفي الكافي ومنع المؤتم عن القرائت ماثورة عن لعنانين نفراً من كبار الصحابة منهم المرتضى والعبادلة وقد دون اهل الحديث اسميهم (ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل في القرائت ج ۱ ص ۵۰۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴) واذا قرء فانصتوا (مسلم باب الشاهد).

واجب است: اگر امام یا منفرد در نماز فرض یا سنت در رکعت اول لایلاف قریش و در دوم سوره فیل یا در رکعت اول سوره فیل و در دوم الم نشرح بگوید در این صورت نماز مکروه تحریمی شد یا مکروه تنزیہی و این نماز قابل اعاده است یا نه؟

سوال: (۴۰۳) (۲) ترک سوره کوتاه مکروه است: اگر کسی در سورتہای کوتاه در یک رکعت یک سوره را بخواند و در رکعت دوم سوره سوم را بخواند و سوره دوم را نخواند یعنی سوره دوم ترک گردد، یا اینکه در رکعت اول سوره کوتاه و در رکعت دوم سوره دراز را بخواند حکم آن چه خواهد بود؟

جواب: (۱) در نماز فرض و واجب معکوس کردن سورتہا مکروه تحریمی و حسب عادت قاعده: کل صلاة ادیت مع کراهیة التحريم تجب اعادتها ^(۱) اعاده این نماز واجب است ^(۲) و در نوافل این عمل مکروه نیست: وان يقول معکوسا الخ ولا یکره فی النفل شیء من ذلک ^(۳) الخ در المختار ^(۴) و حکم امام و منفرد در این مسئلہ برابر است. فقط

جواب: (۲) ترک سوره کوتاه در فرائض مکروه است و اگر در رکعت دوم زیاد تر از سه آیات از قرائت رکعت اول خوانده شود هم مکروه تنزیہی است و اطالة الثانية علی الاولى یکره تنزیہا اجماعا ان بثلاث آیات، در المختار. ^(۵) فقط

سوال: (۴۰۴) در نماز ماندن آیت سجده مکروه است: و تیکہ امام بہ آیت سجده برسد آیت سجده را نخواند و بہ رکوع برود حکم آن چیست؟

جواب: در در المختار آمده: و کره ترک آیت سجده و قرائت باقی السورة ^(۱) پس معلوم شد کہ ترک کردن آیت سجده قصدا مکروه است.

سوال: (۴۰۵) در آخر سوره آمین گفتن و کلمات دیگری در نماز جماعت جائز نیست: در

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار باب صفة الصلوة مطلب کل صلوة ادیت مع کراهیة التحريم الخ ص ۴۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷. ط
(۲) شامی کہ در کدام جا تشریح این قاعده را کرده است در همان جا وضاحت این مسئلہ را کرده است کہ در سورت مذکورہ سجده سهو لازم نمیشود: قالوا یجب الترتیب فی سور القرآن فلو قرء منکوسا الم لاکن لا یلزمہ سجود السهو لان ذلک من واجبات القرائت لا من واجبات الصلوة كما ذکره فی البحر فی باب السهو الخ (رد المختار باب صفة الصلوة ص ۴۲۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۸). ظفیر

(۳) و یکره الفصل بسورة قصيرة الخ ولا یکره فی النفل شیء من ذلک ایضا ص ۵۱۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶. ط

(۴) الدر المختار علی هامش رد المختار فصل فی القرائت ص ۵۱۰ - ۵۱۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶. ظفیر

(۵) الدر المختار علی هامش رد المختار فصل فی القرائت ص ۵۰۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۲. ظفیر

(۶) الدر المختار باب سجود التلاوة ص ۷۲۹. ظفیر

آخر فاتحه علاوه از آمین گفتن خفیه در آخر سوره بقره آمین گفتن در آخر سوره اسرائیل الله اکبر گفتن در آخر سوره ملک الله ربنا ورب العالمین گفتن و در آخر سوره قیامة ومرسلات والتین کلمات مشهور مسنونه را ذکر کردن و از سوره والضحی تا آخر قرآن در آخر سوره الله اکبر و در آخر بعض آیاتها بعض الفاظ بطریقه مسنونه در دوران تلاوت گفته میشود مثلیکه در سوره طه حضرت عبد الله ابن مسعود بعد از آیه مبارکه وقل رب زدنی علما میگفت که اللهم زدنی علما وایمانا ویقینا غرض اینکه این کلمات را امام و منفرد در نماز های فرض و نفل مثل آمین بطور خفیه به نزد احناف گفته میتواند ویانه؟

جواب: به نزد احناف این کلمات واذکار در نوافل یا برای منفرد که بیرون نماز باشد محمول شده است در نماز جماعت فرض و نفل جائز نیست کذا فی شرح المنیة: لا باس للمتطوع المنفرد ان یتعوذ بالله من النار الخ وان کان المصلی المنفرد فی الفرض کره له ذلک الخ واما الامام والمقتدی فلا یفعل ذلک السؤال والتعوذ لافی الفرض ولا فی النفل الخ شرح منیه کبیری فقط نام این کتاب غنیة المستملی است مگر در بین علماء بنام کبیری شرح منیه مشهور است.

سوال: (۴۰۵) آیا بسم الله جزء قرآن است یانه؟ بسم الله جزء قرآن است یانه، اگر باشد در نماز جهری چرا به جهر گفته نمیشود در این جای که حافظ در ماه رمضان در وقت تلاوت قرآن صرف در شروع قل هو الله احد بسم الله را به جهر قرائت نمود؟

جواب: به نزد احناف بسم الله جزء هر سوره نیست صرف برای فصل در بین دو سوره نوشته میشود و بدون سورة توبه در اول هر سوره نوشته او ثابت است مگر جزء شدن هر سوره او ثابت نیست از این جهت به جهر خواندن آن همراه هر سوره حکم ندارد در تمام قرآن کریم بسم الله صرف یک آیت است لهذا وقتی که در تراویح رمضان قرآن به جهر خوانده میشود در بسم الله هم صرف یک دفعه جهر میشود. (۱) فقط

سوال: (۴۰۷) تعریف سوره کوتاه: کدام آیت که باندازه سوره کوثر باشد من حیث آیت کلان حساب میشود از عبارت کدام کتاب فقه تحریر فرمائید که کم از کم آیت کلان چه مقدار است؟

(۱) وهي ای بسم الله الخ ایه واحدة من القرآن كله انزلت للفصل بین السور الخ ولیست من الفاتحة ولا من كل سورة فی الاصح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار، باب صفة الصلوة بعد الفصل ص ۴۵۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۱).

جواب: در الدر المختار آمده وضم اقصر سورة کالکوثر او ماقام مقامها وهو ثلاث آیات فصار نحو ثم نظر ثم عبس وبسر ثم ادبر واستکبر وفي الشامي قوله تعدل ثلاثا قصارا اي مثل ثم نظر الخ وهي ثلاثون حرفا فلو قرا آية طويلة قدر ثلاثين حرفا يكون قد اتى بقدر ثلاث آیات. ^(۱) فقط

سوال: (۴۰۸) قرائتهای متواتر در نماز: فن قرائت اصول وفروع بدو قسم است از هفت امامان و چهار ده راویان مروی شده است در داخل نماز قرائتهای نماز اجراء میشود یانه یک کلمه به روایت یک راوی و کلمه دیگر به روایت راوی دیگری اجراء کرده میشود یانه؟

جواب: نماز به تمام روایات متواتره صحیح است لکن خواندن روایات غریبه غیر معروفه در نماز خوب نیست اگر چه متواتر هم باشد چرا که در خواندن آن برای عوام ضرر است: کما فی الدر المختار ویجوز بالروایات السبع وفي الشامي بل یجوز بالعشر ایضا لکن الاولى ان لا یقرأ بالغریبة والامالات لان بعض السفهاء یقولون ما لا یعلمون فیقعون فی الائم والشقاء ولا ینبغی للائمة ان یحمل العوام علی ما فیہ نقصان دینهم ولا یقرأ عندهم مثل قرائت ابی جعفر وابن عامر وعلی بن حمزة و الکسانی صیانة لدینهم فلعلهم یتستخفون او یضحکون وان کان کل القرائت والروایات صحیحة فصحیحة ومشائخنا اختاروا قرائت ابی عمر وحفص عن عاصم الخ من التارخانیة عن فتاوی الحجة ^(۲) الحاصل کدام قرائت که حالا عموما مروج است ودر اوراق چاپ شده یعنی قرائت حفص از عاصم حالا همان قرائت لازم است. فقط

سوال: (۴۰۹) بحث استاد شدن و تیر شدن از رموز اوقاف: الحمد لله رب العالمین ^(لا) الرحمن الرحیم، من شر الوسواس الخناس ^(لا) الذي یسوس، علی کل شی قدیر ^(لا) الذي خلق الموت والحیات، الایة، به علامه (لا) اگر نفس ختم شود ووقف کند و کلمه آخری دوباره خوانده نشود و پیش برود پس در نماز کدام خلل پیش میشود در مثال سوم اگر وقف کرده باشد بعدا الذي گفته شود یا الذي خوانده شود؟

جواب: به علامه (لا) باثر ضرورت وقف کردن هیچ حرج نیست و به تکرار لفظ ما قبل هیچ ضرورت نیست و در نماز هیچ قسم خلل پیش نمیشود و در مثال سوم الذي، الذي هر دو قسم تلفظ جائز است مگر در صورت وقف تلفظ بصورت (الذي) مناسب است.

(۱) ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة ص ۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸. ظفیر

(۲) ردالمحتار فصل فی القرائت ص ۵۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۱. ظفیر

سوال: (۴۱۰) از مسلک متفق علیه حنفی مخالفت قول شاه ولی الله معتبر نیست:

چونکه قول شاه ولی الله صاحب در اسرار شریعت ثبت شده که خواندن فاتحه خلف الامام از نخواندنش بهتر است و شاه صاحب هم از جمله علماء حنفی است دراین رابطه اگر شخص حنفی مذهب فاتحه خلف الامام بگوید حکم آن چیست؟

جواب: برای شخص حنفی مذهب خواندن فاتحه خلف الامام هیچ مناسب نیست اگر هم چون شاه ولی الله محقق دریک مسئله مخالفت کند ازاین دو برای دیگران این عمل جائز نیست برای مردم تقلید امام متبوع خود لازم است درحالیکه دلائل قوی وحقه بطرف قول و تائید قول امام شان هم باشد. ^(۱) فقط

سوال: (۴۱۱) اگر امام به رموز اوقاف وقف نکند هم صحیح است: امام در رکعت دوم

نماز صبح از اذا السماء انفطرت تا یا ایها الانسان ما غرک بربک الکریم الذی، الفاظ را اداء کرد و به لفظ الذی استاد شد و نفس خود را تازه کرد یک شخص گفت که این قسم تلاوت ناجائز است؟

جواب: به این قرائت نماز صحیح شد و هیچ قسم خلل درنماز پیش نمیشود. ^(۲) فقط

سوال: (۴۱۲) اگر درسوره فاتحه سکنه نشود نام شیطان ساخته نمیشود: بعض مردم

میگویند که درسوره فاتحه هفت جا سکنه لازم است اگر دراین هفت جا سکنه نشود نام شیطان پیدا میشود که نماز را فاسد میکند این قول صحیح است یا غلط؟

جواب این قول باطل و بالکل لغوه است: کما حققه فی القول الفاصل بین الحق والباطل للامام محمد بن عمر بن خالد القرشي حیث قال اعلم ان هؤلاء القائلین عموا فیما زعموا وغفلوا فیما نقلوا بل ان ما زعموا وسواس صرف وما نقلوا افتراء محض. ^(۳) فقط

سوال: (۴۱۳) (۱) اگر وقف را در جای خود نکند یا جزء سوره را در نماز بخواند نماز

(۱) و لا یقرء المؤتم خلف الامام الخ لنا قوله علیه السلام من كان له امام فقرأت الامام له قرائت وعلیه اجماع الصحابة و رکن مشترک بینہما لکن حظ المقتدی الانصات والاستماع قال علیه السلام و اذا قرأ فانصتوا و يستحسن علی سبیل الاحتیاط فیما یروی عن محمد و یکره عندهما لما فیہ من الوعید (هدایہ، فصل فی القرائت ص ۱۵۹). ظفیر

(۲) و منها زلة القاري للو فی اعراب او تخفیف مشدد و عکسه الخ او یوقف و ابتداء لم تفسد وان غیر المعنی به یفتی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار زلة القاري ص ۵۹۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۶۳۰). ظفیر

(۳) کتاب مذکور القول الفاصل بین الحق و الباطل. ظفیر

صحیح میشود؟ زید یک قاری است بسیار وقف اضطراری میکرد از جهت اینکه به نهایت ترتیل قرائت میکند در نماز خفتن و صبح در اکثر اوقات جزء سوره را میخواند در نماز خوانان مردم دیگری هم موجود اند که قرآن را صحیح بدون وقف اضطراری میخوانند و در جمله نماز خوانان بعض مردم طبعاً این قسم قرائت را مکروه میدانند درایت کلان چند جای و درایت کوتاه یک و یا دو جا وقف میکند مثلاً درالذی اطعمهم به اطعمهم وقف میکند و در الفاظ من جوع و آمنهم به آمنهم وقف میکند و مثلاً درانا انزلناه فی لیلۃ القدر وما درلفظ وما وقف میکند یعنی لفظ (وما) را میخواند و نفس را تازه میکند بعداً (ادراک) را میخواند.

سوال: (۱۴) (۲) خواندن جزء سوره چه حکم دارد؟

سوال: (۱۵) (۳) اگر بعض نماز گذاران نماز امام را مکروه بگویند برای ترک امامت دلیل شده میتواند یانه؟

سوال: (۱۶) (۴) وقتی که قاری مذکور بدون وقف اضطراری قرائت خوانده میتواند آیا از این قرائت وقف اضطراری منع کرده شود یانه؟

جواب: (۱) اگر دروقف اضطراری کلمه موقوفه دوباره تکرار شود هیچ قسم کراهیت باقی نمی ماند و برای مقتدیان مناسب نیست که این قسم قرائت را بد تعبیر کنند و اگر درمقتدیان کسی باشد که قرآن کریم را صحیح میخواند و درقرائت وقف اضطراری زیاد نمیکند امام شدن این شخص بهتر است چرا که رعایت مقتدیان هم بهتر است. ^(۱)

جواب: (۲) درنماز همیشه خواندن جزء سوره خلاف سنت و غیر اولی است بهتر آن است که در هر رکعت یک سوره مکمل خوانده شود درشامی آمده: صرحوا بان الافضل فی کل رکعة الفاتحة وسورة تامة ^(۲) الخ ج ۱ ص ۳۶۳ شامی.

جواب: (۳) اگر مقتدیان امامت امام را مکروه بدانند و سبب آن تقصیر امام باشد دراین صورت امامت این امام مکروه است و اگر در امام کدام علت و خرابی نباشد برای مقتدی بد است که او را مکروه بدانند کذا فی الدر المختار. ^(۳)

(۱) وهو ما فی الصحیحین اذا صلی احدکم للناس فلیخفف فان فیهم الضعیف والسقیم والکبیر واذا صلی لنفسه فلیطول ماشاء الخ (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۵). ظفیر

(۲) ردالمحتار، باب صفة الصلوة فصل فی القرائت جلد اول ص ۵۰۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۱. ظفیر

(۳) ولو ام قوما وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فیہ او لانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحریماً الخ وان هو احق لا، والکراهة علیهم =

جواب: (۴) اگر امام به تدویر بدون وقف اضطراری قرائت کرده میتواند بهتر است که همین قسم قرائت کند.

سوال: (۴۱۷) خواندن فاتحه امام به قصد ثناء چه حکم دارد: فلو قرأ المقتدی لزوم له قرأتان وهو غیر معهود وهذا انما يتم لو قرأ علی نية الثناء اما لو قرأ الفاتحة علی نية الثناء فيخرج من القرآنية فلا يلزم قراءتان كما تقول لو قرأ الفاتحة في صلاة الجنابة علی نية الدعاء لا بأس به الخ ارکان اربعة ص ۱۰۲، مطلب این است که فاتحه به خلف الامام به نزد احناف در نماز پنجگانه به قصد دعاء و ثنا به مثل نماز که در نماز جنازه نیز به قصد دعاء و ثنا خوانده میشود در نمازهای دیگری چرا ممنوع است بحر العلوم در ارکان اربعة این عمل را جائز نوشته کرده است اگر احناف، این مسئله را قبول کنند از وهابیان چه قسم نجات و احتراز خواهد نمود؟

جواب: قال في الدر المختار: ولمؤتم لا يقرأ مطلقاً ولا الفاتحة في السرية اتفاقاً وما نسب لمحمد ضعيف كما بسطه الكمال فان قرأ كره تحريماً وتصح في الاصح وفي درر البحار وعن مبسوط خواهرزاده انها تفسد ويكون فاسقاً وهو مروي عن عدة من الصحابة فالمنع احوط الخ درالمختار وفي الشامي قوله مروي عن عدة من الصحابة فالمنع احوط الخ قال في الخزان وفي الكافي ومنع المؤتم من القرائت مأثورة من ثمانين نفرًا من كبار الصحابة منهم المرتضى والعبادلة^(۱) الخ وفيه قبيله وقد روي الفساد بالقرائت عن عدة من الصحابة فاقواهما المنع شامي^(۲) الخ پس معلوم شد که به نزد احناف هیچ اجازه خواندن فاتحه خلف الإمام نیست که در این عمل خوف فساد نماز است كما روی عن عدة من الصحابة قال الكمال: چونکه جنازه محل دعاء است لذا خواندن فاتحه در نماز جنازه به نیت ثناء جائز شده میتواند وصلاة پنجگانه محل قرابت است از این جهت سخن احتیاط این است که به هیچ وجه در نماز فاتحه خلف الامام خوانده نشود.

جواب: نماز صحیح شده. فقط

سوال: (۴۱۹) (۱) اگر در نماز ترجمه قرآن خوانده شود نماز صحیح میشود یا نه؟ اگر در داخل نماز ترجمه قرآن بکدام زبان دیگری خوانده شود در این صورت نماز صحیح خواهد شد یا

= (الدر المختار علی هامش ردالمحتار، باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۱) ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۰۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴. ظفیر

(۲) ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۰۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴. ظفیر

نه؟

سوال: (۴۲۰) (۲) مقصود از قرآن لفظ است یا معنی؟ در قرآن شریف مقصود اصلي لفظ است یا معنی؟

جواب: (۱) مقصود اصلي در قرآن هم لفظ است و هم معنی و قرآن نام آن کلام و عبارت خاص است که در مصاحف به زبان عربي نوشته شده است، قال الله تعالى انا انزلناه قرانا عربيا لعلکم تعقلون^(۱) پس کدام چیزی که نظم عربي نباشد قرآن هم نیست و نه حکم تلاوت قرآن به او صادق میشود و نه ثواب تلاوت به آن حاصل میشود در حدیث شریف آمده قال رسول الله ﷺ من قرا حرفا من كتاب الله فله به حسنة والحسن بعشر امثالها لا اقول الم حرف بل الف حرف و لام حرف و میم حرف، رواه الترمذي وغيره عن ابن مسعود رضی الله عنه^(۲) در شامي آمده: لان الامام رجع الى قولهما في اشتراط القراءة بالعربية لان المأمور به قرائت القرآن وهو اسم للمنزل باللفظ العربي المنظوم بهذا النظم الخاص المكتوب في المصاحف المنقول اليها نقلا متواترا^(۳) الخ حاصل عبارت این است که امام صاحب و صاحبین متفق شده اند که قرائت در داخل نماز بزبان همان کلمات عربي لازم است کدام کلماتیکه حقیقه قرآن است و در مصاحف نوشته شده است الى آخره حاصل این است که به خواندن ترجمه قرآن در داخل نماز ترک فرضیت قرائت است و نماز صحیح نمیشود چرا که خواندن قرآن در نماز فرض است و قرآن نام لفظ عربي است به ترجمه قرآن اطلاق نمیشود مگر مجاز هر تفسیر و تعبیر قرآنی را مردم به نام قرآن یاد میکنند: كما قال في رد المحتار والاعجمي انما يسمى قرآنا مجازا ولذا يصح نفي اسم القرآن عنه الخ شامي.^(۴) فقط

سوال: (۴۲۲) (۲) بعد از خواندن مقدار واجب در قرائت بند شد به رکوع نرفت و نماز را شکستند حکم آن چیست؟ امام نماز را شروع کرد مگر بعد از خواندن سه یا چهار آیت در قرائت بند شد در این وقت به رکوع نرفت نماز را شکستند و بعدا آن را از سر نو اعاده نمود حکم آن چیست؟

(۱) سورة يوسف: ۱. ظفیر

(۲) مشکوة، کتاب فضائل القرآن، فصل ثانی ص ۱۸۶. ظفیر

(۳) رد المحتار، باب صفة الصلوة مطلب في حکم القرائت بالفارسية جلد اول ص ۴۵۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۵. ظفیر

(۴) ایضا، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۵. ظفیر

سوال: (۴۲۲) (۲) بعد از خواندن دو آیت در قرائت بندشد امام یک آیه را ترک کرد و آیه بعدی را قرائت نمود: امام نماز را شروع کرد بعد از خواندن دو آیت در قرائت بند شد

خواندن چهارم و یا پنجم آیت را شروع نمود در این صورت سجده سهو لازم است یا نه؟

سوال: (۴۲۳) (۳) اگر بعد از خواندن دو آیت در قرائت بند شد سوره دیگری را بگوید

یا نه؟ امام بعد از خواندن دو آیت در نیم آیت سوم بند شد در این وقت آیت چهارم یا پنجم و کدام

سورت دیگری را شروع کرد نمازش صحیح شد یا نه؟ و سجده سهو بر آن لازم شد یا نه؟

جواب: (۱) در این وقت باید رکوع میرفت لیکن به دوباره خواندن هم نماز صحیح شده ^(۱).

جواب: (۲) نماز درست شده است، سجده هم لازم نمیباشد. ^(۲)

جواب: (۳) در این صورت هم نماز اداء شده و سجده سهو لازم نمیگردد. ^(۳)

سوال: (۴۲۴) در بعضی الفاظ دو قرائت: در بعضی جاهای قرآن شریف حروف کوچک نوشته

شده مثل بصطة، هم المصیطرون، علیهم بمصیطر در این قسم کلمات کدام حرف دو رفعه

خوانده شود در پنجاب این کلمات را مردم دو رفعه خوانند مطلب این چیست؟

جواب: در بالای لفظ بصطة، هم المصیطرون، علیهم بمصیطر، سین نوشته شده در این اشاره

و علامه مطلب این است که این الفاظ به سین هم خوانده شده و به صاد هم خوانده شده و تلاوت

کننده اختیار دارد که این الفاظ را به سین میخواند یا به صاد نماز در هر دو صورت صحیح است

مطلب این علامه این نیست که گویا این الفاظ دو دفعه خوانده شود بلکه متابعت کدام قاری که

کرده شود موافق آن این الفاظ را بخوانند قوله المصیطرون وفي قراءة لابن كثير بالسین بمكان

الصاد، المتسلطون الجبارون الخ کمالین، لست علیهم بمصیطر وفي قراءة بالصاد بدل السین ای

بمسلط ^(۴) وفي القاموس البسط البسط في جميع معانيه. فقط

(۱) وضم اقصر سورة الكافور او مالم مقامها وهو ثلاث ايات قصار نحو (لم نظر لم عبس وبسر لم ادبر واستكبر) وكذا لو كانت الآية او الايتان تعدل للاثا قصار (الدر المختار على هامش رد المحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة جلد اول ص ۴۲۷، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۸). ظفیر

(۲) يكره ان يفتح من ساعته كما يكره للامان ان يلجئه اليه بل ينتقل الى اية اخرى لا يلزم من وصله ما يفسد الصلوة (رد المحتار، باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها ص ۵۸۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۶۲۲) ولو قرأ اية تعدل اقصر سورة جاز الخ وقدروها من حيث الكلمات عشر ومن حيث الحروف ثلاثون (ايضا فصل في القرائت ص ۵۰۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۸). ظفیر

(۳) ايضاً، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۸. ظفیر

(۴) جلالین اصح المطابع سورة غاشية ص ۴۹۸. ظفیر

سوال: (۴۲۵) درقرائت رعایت ترقیل ضرور است ویا نه؟ انا نشاهد کثیر من الحفاظ انهم یقرءون القرآن الکریم بالتعجیل فی صلاة و غیرها کوقت الحفظ بحيث لا یفهم ما یتلفظون به من الاعراب والالفاظ و غیرها والحال ان القران ناطق علی ترتیله: ورتل القران ترتیلا، فهل یجوز لهم القرائت علی سبیل التعجیل ام لا؟

جواب: قال فی الدر المختار ویجتنب المنکران هذمة القرائت وفي الشامي هذمة الخ سرعة الكلام والقراءة ^(۱) الخ فعلم ان القراءة بالکیفیه المذكوره من ترک الترتیل المأمور به والاستعمال المفوضی الی الهذمة من المنکرات التي ینبغي الاجتناب عنه. فقط

سوال: (۴۲۶) در هر رکعت همراه سوره خواندن سوره اخلاص چه قسم است؟ یک امام در نماز جهري که بعد فاتحه کدام سورت را خواند به تعقیب آن قل هو الله شریف را نیز قرائت نمود رکوع و سجده کرد و در رکعت دوم بعد از فاتحه یک سوره دیگری را پیوست نمود بعد از آن قل هو الله را میگوید این عمل به نزد احناف جائز است یا نه؟

جواب: در فرائض به نزد احناف این عمل مکروه است در شرح منیه آمده: والخاص ان تکرار السورة الواحدة فی رکعة واحدة مکروهة فی الفرض مذکره فی فتاوی قاضي خان و کذا تکرارها فی رکعتين منه بان قرءها فی اولی ثم کررها فی الركعة الثانية یکره ذکره فی القنیة لکن هذا اذا کان بغير ضرورة بان کان یقدر قرائت سورة اخرى اما اذا لم یقدر فلا یکره الخ ولا یکره تکرار السورة فی رکعة اور رکعتين فی التطوع ^(۲) پس معلوم شد که در فرائض این عمل مکروه است، و در نوافل جائز است. فقط

سوال: (۴۲۷) اگر در رکعت اول کدام رکوع را قرائت کند در رکعت دوم کدام سوره مکمل را بخواند چه حکم دارد؟ کسی که در رکعت اول یک رکوع قرآن کریم و در رکعت دوم یک سوره را مکمل بخواند که از رکوع دراز نباشد این عمل جائز است یا مکروه؟

جواب: در این عمل هیچ کراهیت نیست البته فضیلت در این است که در هر رکعت یک سوره را مکمل بخواند کذا فی الشامي. فقط

سوال: (۴۲۸) اگر در رکعت اول یک حصه کدام سورت و در رکعت دوم حصه کدام سورت

(۱) رد المحتار باب الوتر والنوافل مبحث التراویح جلد اول ص ۶۶۳، ط.س. ج ۲ ص ۴۷. ظفیر

(۲) غیة المستملی. ظفیر

دیگری بخواند این عمل جائز است یا نه؟ اگر امام در رکعت اول حصه اول یک سورت

و در رکعت دوم یک حصه سوره دیگری را بخواند جائز است یا نه؟

جواب: نماز جائز^(۱) است. فقط^(۲)

سوال: (۴۲۹) اگر در نماز وتر سورت‌های کوتاه و کلان را بخواند نماز صحیح است یا نه؟

امام در اول سورة والعصر در دوم التکاتر در سوم سوره همزه را قرائت نمود در حالیکه سورت سوم دو چند سورت دوم است در این صورت نماز وتر صحیح شده یا نه؟

جواب: نماز وتر صحیح شده به کوتاهی و طوالت این قدر سورتها در نماز هیچ کراهیت پیش نمی‌شود. فقط^(۳)

سوال: (۴۳۰) در ما بین ترک سورت کوتاه مناسب نیست: در قرآن کریم بعد از سوره اذا

جاء سوره تبت مناسب است لذا بعد از سوره اذا در نماز تبت خوانده شود مگر نماز خوان یا امام دوست دارد که تبت را ترک میکند و بعد از اذا جاء قل هو الله احد را شرف می‌خواند در این صورت حکم چیست؟

جواب: فقهاء فاصله سوره کوتاه را در فرائض و واجبات مکروه می‌گویند اگر می‌خواهد که در رکعت دوم قل هو الله شریف را بخواند در این صورت در رکعت اول سوره قل یا ایها الکافرون را می‌خواند و اگر در رکعت اول اذا جاء را خوانده باشد در این صورت در رکعت دوم قل اعوذ برب الفلق را بخواند. ^(۴)

سوال: (۴۳۱) لحاظ ترتیب سورتها در نماز: ترتیب سورت‌های قرآن کریم در نماز چه حکم دارد

مثلا بعد از قل اعوذ برب الفلق قل هو الله را خوانده میتواند یا نه؟

(۱) و کذا لو قرأ في الاولى من وسط سورة او من سورة اولها ثم قرأ في الثانية من وسط سورة اخرى الخ اوسورة قصيرة الاصح انه لا يكره (ردالمحتار فصل في القرائات جلد اول ص ۵۱۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶). ظفیر

(۲) مع انهم صرحوا بان الافضل في كل ركعة الفاتحة وسورة تامة (ردالمحتار فصل في القرائات ص ۵۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۱). ظفیر

(۳) واطالة الثانية على الاولى يكره تنزيها اجماعا ان ثلاث آيات ان تقاربت طولا وقصرا والا اعتبر الحروف والكلمات واعتبر الحلي فحش الطول لا عدد الآيات واستثنى في البحر ما وردت به السنة واستظهر في النقل عدم الكراهة وان باقل لا يكره (درمختار) قوله فحش الطول الخ كما لو قرأ في الاولى والعصر وفي الثانية الهمزة لرمز في القية اولا انه لا يكره ثم رمز ثانيا انه يكره وقال لان الاولى ثلاث آيات والثانية تسع وتكره الزيادة الكثيرة الخ (ردالمحتار فصل في القرائات ج ۱ ص ۵۰۶ - ۵۰۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۲) از سوال معلوم میشود که خلاف ترتیب قرآن سورتها خوانده شود مکروه است از این عمل اجتناب مناسب است اگر چه نماز میشود: ویکره الفصل بسورة قصيرة وان يقرء منكوسا (درمختار) لان ترتيب السورة في القرائات من واجبات التلاوة (ردالمحتار فصل في القرائات ص ۵۱۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶). ظ

(۴) ویکره الفصل بسورة قصيرة (الدر المختار على هامش ردالمحتار فصل في القراءة جلد اول ص ۵۱۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶). ظفیر

جواب: این قسم تقدیم و تاخیر را فقهاء در فرائض و واجبات مکروه گفته اند ^(۱) و این عمل در نوافل جواز دارد. ^(۲)

سوال: (۴۳۲) اگر وقت تنگ باشد در نماز صبح خواندن سورت‌های کوتاه صحیح میشود

پایانه؟ امام در نماز صبح از جهت تنگی وقت در رکعت اول قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره اخلاص را قرائت نمود بعد از نماز یک صاحب گفت که نماز مکروه تحریمی شد خواندن سورت‌های دراز لازم بود.

جواب: این نماز بدون کراهیت صحیح شده و این گفتار غلط است که گویا نماز مکروه تحریمی شده آن حضرت ﷺ یک دفعه در نماز صبح قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را خوانده است، بس معلوم شد که اگر وقت کم باشد یا در سفر و غیره تنیدی و عجله باشد در این صورت در نماز صبح و غیره خواندن سورت‌های کوتاه جائز است. ^(۳) فقط

سوال: (۴۳۳) در رکعت اول یک حصه سوره مزمل و در رکعت دوم یک حصه سوره بقره

را خواند نماز صحیح شد یا نه؟ امام در نماز شام بعد از فاتحه در رکعت اول رکوع اول سوره مزمل را و در رکعت دوم رکوع اول سوره بقره را قرائت نمود در این صورت نمازش صحیح شده یا نه؟

جواب: نماز صحیح شده و سجده سهو لازم نگردید مگر در آینده این قسم قرائت خلاف ترتیب قرآنی برایش مناسب نیست چرا که این قسم قرائت خلاف ترتیب در فرائض مکروه است کذا فی الدر المختار. ^(۴) فقط

سوال: (۴۳۴) تکرار کردن آیت نماز را فاسد نمی سازد: زید امام نماز شام است در

رکعت اول بعد از سوره فاتحه سوره فیل را شروع کرد و کلمه طیرا ابابیل را دو دفعه قرائت نمود دفعه اول به سکون لام و دفعه دوم به فتحه لام بعد از رکوع کرد و در رکعت دوم بعد از فاتحه تمام

(۱) و بکرة الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوسا الخ ولا يكره في النفل شيء (درمختار) بان يقرأ في الثانية سورة اعلیٰ مما قرأ في الاولى لان ترتيب السورة في القرائت من واجبات التلاوة (ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۱۰ ج ۱). ظفیر

(۲) فیس فی السفر مطلقا ای حالة قرار او فرار الخ الفاتحة وجوبا وای سورة شاء وفي الضرورة بقدر الحبل (درمختار) ای سواء كان فی الحضر او السفر الخ لانه علیه الصلوة والسلام قرأ فی الفجر بالمعوذتين الخ (ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۰۳ - ۵۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص). ظفیر

(۳) و بکرة الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوسا (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار فصل القرائت ص ۵۱۰ ج ۱). ظفیر

(۴) و بکرة الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوسا (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار فصل القرائت ص ۵۱۰ ج ۱). ظفیر

سوره قریش را قرائت نمود نمازش صحیح شده یا نه یا سجده سهو لازم بوده؟

جواب: نمازش صحیح شده به سجده سهو و اعاده نماز ضرورت نیست. ^(۱) فقط

سوال: (۴۳۵) در نماز فرض از حضور ﷺ خواندن جزء سورت ثابت نیست: رسول الله ﷺ

در کدام وقت بدون سوره مکمل رکوعها را هم خوانده و یانه؟

جواب: در کتابها فقه شریف نوشته است که در یک رکعت خواندن یک سورت مکمل مستحب

و سنت است رسول الله ﷺ در اکثر اوقات و اکثر نمازها در هر رکعت تمام سوره را میخواند شاید

در کدام نماز بدون سوره مکمل کدام رکوع را هم خوانده باشد مگر ثبوت و تصریح این عمل

شان ثابت نیست. ^(۲)

سوال: (۴۳۶) در سبکهای فاتحه خواندن ثناء جائز نیست: در سبکهای فاتحه ثناء افضل

است یا سکوت کردن؟

جواب: بعد از شروع کردن قرائت ثناء خواندن جائز نیست. ^(۳) فقط

سوال: (۴۳۷) فاتحه خلف الامام: شاه رفیع الدین صاحب دهلوی نوشته کرده که خواندن

فاتحه خلف الامام جائز است و در خواندنش کدام حرج نیست در نخواندنش ترس و خوف است

که نماز صحیح نشود، در این مسئله چه حکم است؟

جواب: چونکه در حدیث بصراحت حکم شده که: ^(۴) و إذا قرأ فانصتوا ^(۵) و در حدیث دیگری آمده

که: من کان له امام فقرأت الامام له قراءة، ^(۵) و به همین قسم در قرآن کریم ارشاد است که: و اذا

(۱) وقرأ بعدها وجوبا سورة او ثلاث ايات ولو كانت الایة او الايتان تعدل ثلاث ايات قصار (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۵۹ ج ۱) اذا كرر آية واحدة مرارا ان كان في التطوع الذي يصلیه وحده فذلك غير مكروه وان كان في الفريضة فهو مكروه وهذا في حالة الاختيار اما في حالة العذر والسيان فلا بأس به (غنية المستملی ص ۴۲۲). ظفیر

(۲) مع انهم صرحوا بان الافضل في كل ركعة الفاتحة وسورة تامة (ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۰۵ ج ۱) وان الغالب من قراءته ﷺ السورة التامة بل نال بعضهم لم ينقل عنه ﷺ قرائت السورة الكاملة ولم ينقل عنه التفريق الا في المغرب قرأ فيها الاعراف في ركعتين وركعتي الفجر وقرأ بآتي البقرة وال عمران وقال اخرون انما هي افضل الخ والتي بعض ائمتنا بان من قرأ سورة في ركعتين ان فرقها عذرا كمرض حصل له ثواب السورة الكاملة والكلام في سورة طويلة كالاعراف بخلاف سورة ثلاث ايات او اربع ففرقها خلاف السنة اهـ (مرقات المفاتيح شرح مشكوة المصابيح باب القرائت في الصلوة فصل اول ص ۵۲۷ - ۵۲۸ ج ۱). ظفیر

(۳) وقرء كما كبر سبحانك اللهم الخ الا اذا شرع الامام في القرائت سواء كان مسبقا او مدركا وسواء كان امامه يجهر بالقرائت او لا، فانه لا ياتي به لما في النهر عن الصغيري ادرك الامام في القيام يثنى ما لم يبدأ بالقرائت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل تاليف الصلوة ج ۱ ص ۴۵۵ - ۴۵۶، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۸). ظفیر

(۴) مشكوة باب القرائت في الصلوة ص ۸۱. ظفیر

(۵) آثار السنن باب في ترك القرائت خلف الامام في الصلوة جلد اول ص ۸۷. ظفیر

قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا،^(۱) نظر به این دلائل گنجایش خواندن فاتحه و غیره خلف الامام نیست مثلیکه در کتابهای فقه به تفصیل این دلائل و حکم ذکر شده و برای احناف مناسب و ضرور است که به مذهب عام خود عمل کنند. فقط

سوال: (۴۳۸) اگر در رکعت اول اذا جاء را و در رکعت دوم قل هو الله را بخواند نقصان آمده یا نه؟ امام در رکعت اول اذا جاء خواند و در رکعت دوم قل هو الله پس در نماز چه نقصان پیش آمده؟

جواب: در فرائض فاصله سوره کوتاه مکروه است و نماز صحیح میشود و اگر این عمل سهوا از او صادر شد هیچ کراهیت نیست و در نوافل به این عمل کراهیت هم پیش نمیشود.^(۲)

سوال: (۴۳۹) قرائت بدون حرکت لبان معتبر نیست: اگر کسی الفاظ نماز را بدون حرکت لبها در دل خود میگوید نمازش صحیح خواهد شد یا نه؟

جواب: قرائت و غیره بدن حرکت لبان معتبر نیست.^(۳)

سوال: (۴۴۰) شروع قرائت از نیم آیه صحیح نیست: ید همیشه در نماز قرائت را از نیم آیت شروع میکند نماز درست میشود یا نه؟

جواب: نماز صحیح است مگر این عمل مناسب نیست چرا که این یک عادت نا مشروع و خلاف قواعد نماز است.^(۴)

سوال: (۴۴۱) در لفظ الحمد و ایاک تکان کردن: در لفظ الحمد و لفظ ایاک جتکه کردن چه حکم دارد؟

جواب: تلاوت قرآن کریم خلاف قواعد تجوید مکروه است اگر چه نماز میشود. فقط

(۱) سورة الاعراف رکوع ۲۴. ظفیر

(۲) و یکره الفصل بسورة قصيرة الخ ولا یکره فی النفل شیء من ذلك (در مختار) افاد ان التکیس او الفصل بالقصيرة انما یکره اذا کان عن قصد فلو سهوا فلا کما فی شرح المنية (ردالمحتار فصل فی القرائت ج ۱ ص ۵۱۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶)، ظفیر

(۳) و ادنی الجهر اسماع غیره و ادنی المخافة اسماع نفسه الخ و یجری حالة المذكور فی کل ما یعلق بنطق کتسمية علی ذبیحة و جوب سجدة تلاوة و عتاق و طلاق و استثناء و غیرها (در مختار) اعلم انهم اختلفوا فی حدود وجود القرائت علی ثلاثة اقوال فشرط الهندواني و الفضلي لوجوده خروج صوت یصل الی اذنه و به قال الشافعي و شرط بشر المریسی و أحمد خروج الصوت من الفم و ان لم یصلی الی اذنه الخ و لم یشرط الکرخي و ابوبکر البلخي السماع و اکفیا بتصحيح الحروف اهـ (ردالمحتار فصل فی القرائت ج ۱ ص ۴۹۸ - ۴۹۹، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۵)، ط

(۴) و الافضل ان یقرء فی کل رکعة سورة تامة (غنية المستملی ص ۴۶۲) خواندن بعض حصه سورت را فقهاء مکروه گفته اند لذا خواندن نیم آیت چه قسم مناسب خواهد بود: و لو قرء بعض السورة فی رکعتها و باقیها فی رکعة قبل یکره و الصحیح انه لا یکره (ایضا). ظفیر

سوال: (۴۴۲) خواندن سه آیات فرضی است یا واجب؟ کدام سه آیات که در یک رکعت

نماز خوانده میشود فرض است یا چیزی دیگری؟

جواب: در الدر المختار در واجبات نماز حساب شده است که خواندن فاتحه و ضم سوره یاسه آیات کوتاه در واجبات میباشد: و ضم اقصر سورة کالکوثر اوما قام مقامها وهو ثلاث آیات قصار الخ و کذا لو كانت الایة والايتين تعدل ثلاثا قصارا ^(۱) الخ. فقط

سوال: (۴۴۳) اگر در رکعت اول از پاره بیست و هفتم و در رکعت دوم از پاره اول قرائت

کند حکم آن چه خواهد بود؟ اگر در رکعت اول نماز جمعه یک رکوع پاره بیست و هفتم

و در رکعت دوم یک رکوع را از پاره اول بخواند در این صورت نماز صحیح است یا نه؟

جواب: در فرائض این قسم قرائت مکروه است چرا که مخالف ترتیب قرآنی است، در الدر المختار آمده: و یکره الفصل بسورة قصيرة وان یقرا منکوسا (الدر المختار) بأن یقرا فی الثانية سورة اعلى مما قرء فی الاولى لان ترتیب السور من القرآن من واجبات التلاوة ^(۲) الخ شامی ج ۱ ص ۳۶۷. فقط

سوال: (۴۴۴) خواندن فاتحه در نماز که در اولش بسم الله خوانده نشود: اگر در داخل

نماز درس اول فاتحه بسم الله خوانده نشود نماز میشود یا نه؟

جواب: نماز میشود هیچ نقصان در آن پیش نمیشود. ^(۳) فقط

سوال: (۴۴۵) (۱) کدام سوره را که در رکعت اول خوانده بود در رکعت دوم سهوا آن

را باز خواند؟ کسی که در رکعت دوم سهوا آن سوره را بخواند که در رکعت اول نیز همان

سوره خوانده باشد آیا در نماز کدام نقصان پیش میاید یا نه؟

سوال: (۴۴۶) (۲) اگر کسی در رکعت اول نیم در رکعت اول سوره الناس و در رکعت

دوم نیم دیگری آن را بخواند نماز او صحیح است یا نه؟

جواب: (۱) در نماز کدام نقصان نمی آید. ^(۴)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار، باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة ص ۴۲۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۵۹. ظفیر

(۲) ردالمحتار للشامی، باب صفة الصلوة، فصل فی القرائت ص ۵۱۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۴۶. ظفیر

(۳) و مستنها ترک السنة لا یوجب فسادا ولا سهوا بل اساءة لو عمدا الخ، الثناء والتعوذ والتسمیة والتامین (الدر المختار علی هامش ردالمحتار

باب صفة الصلوة مطلب سنن الصلوة ص ۴۴۲ - ۴۴۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۷۳ - ۴۷۴. ظفیر

(۴) لا یاس ان یقرء سورة و یعیدها فی الثانية (در مختار) الماد انه یکره تنزیها و علیہ یحمل جزم القیة بالکراهة و یحملہ فعله علیہ الصلوة =

جواب: (۲) نماز صحیح شدہ۔^(۱) فقط

سوال: (۴۴۷) در هر رکعت نماز فرض تکرار سوره اخلاص مناسب نیست: در اطراف علاقه امرتسر ساکنین حضرات دہات در ہر رکعت تمام نمازها بعد از فاتحہ سوره اخلاص میخوانند برای آنها جائز است ویانہ؟

جواب: طریقہ سنت این است کہ یک سوره ہم در رکعت اول و ہم در دوم، سوم و چہارم خواندہ نشود بلکہ سورتہای مختلف را با رعایت ترتیب در ہر رکعت بخوانند نہ اینکہ در ہر رکعت صرف قل ہو اللہ را بخوانند این قاعدہ مردم غیر مقلد است کہ در ہر رکعت صرف سوره اخلاص را مکرر میخوانند^(۲) البتہ کسی کہ سوره دیگری را یاد نداشتہ باشد او مجبور و معذور است، پس شما مردم احناف مطابق طریقہ مستونہ قرائت نمائید در ہر رکعت بعد از فاتحہ سورتہای مختلف را موافق ترتیب قرآنی بخوانید آن حضرت ﷺ ہمیشہ سورتہای مختلف را در نماز خواندہ است این قسم نکرده کہ در ہر رکعت صرف سوره اخلاص را خواندہ باشد.

سوال: (۴۴۸) (۱) بہ رب العالمین نفس تازہ کردن: امام بہ رب العالمین وقف کرد و نفس تازہ میکند آیا در نماز کدام حرج نیست؟

سوال: (۴۴۹) (۲) در لفظ فعال بہ حرف عین جزم کردن: امام در لفظ (فعال لما یزید) بہ حرف عین جزم میکند در این صورت نماز صحیح است یانہ؟

سوال: (۴۵۰) (۳) وقف کردن بہ (یوم یقوم الروح والملائکۃ صفا): اگر امام بآیۃ مبارکۃ (یوم یقوم الروح والملائکۃ صفا) وقف کند نمازش صحیح است یانہ؟

سوال: (۴۵۱) (۴) وقف کردن بہ علامہ (لا) بہ آیت^(۳) وقف کردن کدام حرج میشود یانہ؟
جواب: (۱) هیچ کدام کراہیت و غیرہ نیست.

جواب: (۲) در حرف عین لفظ فعال ادغام است یعنی در این کلمہ دو عین است اول ساکن دوم

= والسلام لذلك على بيان الجواز هذا اذا لم يضطر فان اضطر بان قرء في الأولى قل اعوذ برب الناس اعداها في الثانية ان لم يختم (ردالمحتار فصل في القرائت جلد اول ص ۵۱۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶). ظفیر

(۱) ولو قرء بعض السورة في ركعة وبقائها في ركعة قبل يكره والصحيح انه لا يكره (غنية الستملي تنمات ص ۴۶۲). ظفیر

(۲) ولا يتعين شيء من القرآن لصلوة على طريق الفرضية الخ ويكره التعيين (الدرالمختار على هامش ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۰۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴) لا بأس ان يقرء سورة ويعيدها في الثانية (ردمختار) قوله لا بأس الخ افاد ان يكره تنزيها وعليه يحمل جزم القية بالكرهه ويحمل فعله عليه الصلوة والسلام لذلك على بيان الجواز هذا اذا لم يضطر (ردالمحتار باب ايضا ج ۱ ص ۵۱۰). ظفیر

متحرک که در اصل فَعْ عَلٌ است اگر به همین قسم خوانده باشد صحیح است.

جواب: (۳) نماز صحیح است وبایه مبارکه (صفا) وقف کردن در نماز کدام خلل نماید.

جواب: (۴) به علامه (لا) یا بایت (لا) وقف کردن کدام حرج نیست و نماز صحیح است.

سوال: (۴۵۲) (۱) در نماز صبح طوال مفصل: فقهاء در نماز صبح خواندن طوال مفصل و یا

چهل آیات را طریقه مستونه میگویند و بعض سورت‌های طوال مفصل بیست آیات میباشد اگر دو

سورت خوانده شود چهل آیات خواهد شد در این صورت چه عمل مناسب است؟

سوال: (۴۵۳) (۲) ترک کردن آیت‌های سجده: در آیت‌های سجده ترک کردن یک یا دو آیات

از جهت سجده چه حکم دارد؟

جواب: (۱) افضل و بهتر این است که در هر رکعت یک سورت مکمل گفته شود لهذا در نماز

صبح در هر رکعت طوال مفصل مکمل خوانده شود پس سنت اداء خواهد شد لحاظ آیتها را

نکنند خواه چهل آیات باشد و یا کم و زیاد (لا).^(۱)

جواب: (۲) خواندن آیت سجده و اداء کردن سجده او بهتر است آن را ترک نکند.^(۲)

سوال: (۴۵۴) سورت کوتاه به کدام مقدار است و آن سورتها کدام اند؟ آن سورت‌های

کوتاه کدامها است که به فصل آنها نماز مکروه میشود؟

جواب: آن سورتها از لم یکن تا آخر قرآن شریف است یعنی از سوره لم یکن تا آخر قرآن کریم

هر سورت قصار مفصل است.^(۳) فقط

سوال: (۴۵۵) علامت آیت: سه ایت‌های کوتاه قرآن شریف که باندازه یک آیت کافی شده

میتواند به دایره گول معلوم میگردد یا به حروف (ج) (صل) (ز) (ط) معلوم کرده میشود در مقابل

یک آیت کلان سه آیه کوتاه کافی شده میتواند یا چه قسم؟

جواب: این هم از واجبات نماز است که در هر رکعت بعد از فاتحه سه آیات کوتاه یا یک آیت

(۱) ویسن فی الحضرة امام ومنفرد الخ طوال المفصل من الحجرات الى آخر البروج في الفجر والظهر الخ اي في كل ركعة سورة مما ذكر

(ردالمحتار) اي من الطوال والاولى والقصار ومقتضاه انه لا ينظر الى مقدار معين من حيث عدد الايات الخ (ردالمحتار فصل في القرائت جلد

اول ص ۵۰۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۹ - ۵۴۰). ظفیر

(۲) کره ترک ایه سجده و قرائت باقی السورة لان فيه قطع نظم القرآن وتغير تأليفه واتباع النظم والتأليف مأمور به. بدائع ومفاده ان الکراهة

تحريمية لا يكره عكسه (الدر المختار علي هامش ردالمحتار باب سجود الصلوة جلد اول ص ۷۲۹، ط.س. ج ۲ ص ۱۱۷ - ۱۱۸). ظفیر

(۳) ومنها الي اخر لم یکن اوساطه الخ وباقي قصاره (الدر المختار علي هامش ردالمحتار فصل في القرائت جلد اول ص ۵۰۴، ط.س. ج ۱

ص ۵۴۰). ظفیر

کلان که باندازه سه آیات کوتاه باشد خوانده شود سورة کوتاه که همه سه آیات است سورة انا اعطیناک الکوتر است و قتیکه این سورت و یا امثال این سورت بعد از فاتحه در یک رکعت گفته شود واجب نماز اداء میگردد و علامه ختم ایت به این شکل حلقه دائروی است و مثال ایتهاى کلان آیه الكرسي و آیه مداینة و امثال آن میباشد و مثال ایتهاى کوتاه ثم نظر ثم عبس و بسر ثم ادبر و استکبر میباشد. ^(۱) فقط

سوال: (۴۵۶) اگر به نستعین وقف نکند چه حکم است؟ زید به ایاک نعبد و ایاک نستعین با اینکه در نستعین وقف است وقف نمیکند و این قسم میخواند نستعین اهدنا الصراط المستقیم و قل هو الله احد و الله الصمد میگوید آیا به این قسم قرائت در نماز کدام نقصان میاید و این قسم تلفظ از قراء ثابت است یا نه؟ به این قسم تلفظ در معنی کدام نقصان میاید یا نه؟

جواب: اصل حکم این است که به نستعین وقف کردن و نکردن هر دو جائز است و به همین قسم به قل هو الله احد وقف کردن و نکردن هر دو ثابت است پس اگر وقف کرده شود در این صورت (اهدنا) و (الله الصمد) خوانده میشود و اگر وقف کرده نشود در این صورت (اهدنا) و (الله الصمد) خوانده میشود در معنی هیچ فرق نمیاید و قاریان الفاظ مذکوره هم به وقف و هم بدون وقف میخوانند لکن در اکثر اوقات به نستعین واحده وقف میکنند و اهدنا الصراط المستقیم و الله الصمد را جدا جدا میخوانند لهذا به زید هیچ ضرور نیست که آن را (اهدنا) و (الله الصمد) بخواند بلکه هر قسم که قاریان آن را میخوانند زید هم آن را به همان قسم بخواند لکن اگر زید بطور اتفاقی آن را این قسم میخواند در این صورت بر او اعتراض کرده نشود و تلفظ آن را غلط گفته نشود.

سوال: (۴۵۷) اگر در رکعاتهای نماز رکوعهای سورتهاى مختلف خوانده شود هیچ بدی

ندارد: اگر کدام امام از هر پاره یک یک رکوع را یاد داشته باشد و در هر نماز یک رکوع میگوید و به ترتیب همه رکوعها را ختم کند و بعد از سر آن را باز شروع کند به این قرائت نماز جائز است یا نه؟

جواب: به این قسم قرائت هم نماز جائز است مگر بهتر این است که در هر رکعت یک سورة

(۱) و ضم اقص سورة کالکولر او ماقام مقامها و هو ثلاث آیات قصار نحو: ثم نظر، ثم عبس و بسر، ثم ادبر و استکبر الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة واجبات الصلوة ص ۴۲۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۵۸). ظفیر

را مکمل بخواند موافق آن طریقہ کہ فقہاء آن را نوشته اند در نماز صبح و ظهر طوال مفصل و در نماز دیگر و خفتن اوساط مفصل و در نماز شام از قصار مفصل یک سوره را بخوانند.^(۱)

سوال: (۴۵۸) جواب حدیث فاتحہ خلف الامام: عند الاحناف فاتحہ خلف الامام ناجائز است مگر غیر مقلدین دو حدیث را پیش میکنند یک حدیث عبادہ رضی اللہ عنہ و یک حدیث ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ کہ این مسئلہ در این دو حدیث ذکر شدہ قسمت الصلاة بینی و بین عبدی جواب این دو حدیث را مفصل تحریر فرمائید؟

جواب: جواب حدیث عبادہ رضی اللہ عنہ در مشکوٰۃ باب القرائت فی الصلاة بعد از حدیث عبادہ ذکر شدہ است و عبارت حدیث این است: وعن أبي هريرة قال قال رسول الله انما جعل الامام ليؤتم به فاذا كبر فكبروا واذا قرا فانصتوا^(۲) در این حدیث مطلقا و عموما این حکم را فرمودہ است کہ امام قرائت میخواند شما چپ باشد پس معلوم شد کہ قبل آن حضرت صلی اللہ علیہ وسلم صرف اجازہ سوره فاتحہ را داده بود بعدا در نماز جہری آن را ممنوع فرمود، مثلیکہ در حدیث ابو ہریرہ ذکر گردیدہ کہ فاتھی الناس عن القراءة مع رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فیہا جہر فیہ بالقرائت من الصلاة حين سمعوا ذلك من رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم^(۳) این حکم ثابت است بعدا آن حضرت صلی اللہ علیہ وسلم بہ امر: اذا قرا فانصتوا، در تمام نمازها اعم از جہری و خفیہ مطلقا خواندن فاتحہ و غیرہ را خلف الامام ممانعت فرمود و حکم سکوت و انصات را بر آنها استوار ساخت مثلیکہ این حکم از کلام پاک الله جل جلالہ: واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا^(۴) این حکم ظاہر میگردد و ہمین جواب از جملہ: اقرأ بها فی نفسک^(۵) ہم شدہ میتواند کہ در حدیث ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ قسمت الصلاة بینی و بین عبدی، واقع است و مراد از اقرأ فی نفسک تصور در نفس ہم شدہ میتواند. فقط

سوال: (۴۵۹) بہ خواندن سوره فاتحہ فرض قرائت اداء میگردد: آیا بہ خواندن سوره فاتحہ فرض قرائت اداء میشود یا نہ؟

جواب: فرض قرائت بہ خواندن فاتحہ اداء میشود.^(۶)

(۱) واستحسنوا فی الحضر طوال المفصل فی الفجر والظهر واوساطہ فی العصر والعشاء وقصارہ فی المغرب الخ الافضل ان یقرأ فی کل رکعة الفاتحة وسورة كاملة فی المكتوبة الخ (عالمگیری مصعري الفصل الرابع فی القرائت ج ۱ ص ۷۲ - ۷۳، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۷۷). ظف

(۲) مشکوٰۃ باب القرائت فی الصلوة، فصل ثانی ص ۸۱. ظفیر (۳) مشکوٰۃ باب القرائت فی الصلوة، فصل ثانی ص ۸۱. ظفیر

(۴) سورة الاعراف رکوع ۲۴. ظفیر (۵) مشکوٰۃ باب القرائت فی الصلوة، فصل اول ص ۷۸. ظفیر

(۶) وفرض القرائت اية على المذهب هي لغة العلامة وعرفا طائفة من القرآن مترجمة اقلها ستة احرف ولو تقديرا كلم يلد (درمختار) قوله =

سوال: (۴۶۰) صیغه واحد را به لفظ جمع و جمع را به لفظ واحد خواندن غلط است:

وقتیکه در نماز در قرائت کلام پاک لفظ جمع مفرد و لفظ مفرد جمع تلفظ شود نماز صحیح خواهد شد یا نه؟ مثلاً کلمه (آیه) را (آیات) و کلمه (جنة) را (جنات) بخواند.

جواب: لفظ واحد را به صیغه جمع و جمع را بصیغه واحد خواندن غلط است قصداً این عمل ناجائز است و اگر به خطائی این قسم خوانده شود نماز صحیح است یعنی نماز جائز است مگر این عمل غیر مناسب است. ^(۱) فقط

سوال: (۴۶۱) قرائت وامامت در نماز منفرد: شخص منفرد که در کدام جا نماز میخواند

قرائت و تکبیرات برای او به جهر مناسب است یا نه؟

جواب: در نماز جهری برای منفرد یعنی تنها گذار در این حالت در قرائت و تکبیرات جهر بهتر است مگر زیاد جهر نکند در جهر اندک حرج نیست. ^(۲)

سوال: (۴۶۲) در نماز فرض چرا دو رکعت پر و دو خالی است؟ در چهار رکعت فرض چرا دو پر و دو خالی خوانده میشود.

جواب: از احادیث ثابت شده و جناب رسول الله ﷺ همین قسم خوانده است لهذا به ما پیروی او در این باره چون و چرا مناسب نیست. ^(۳)

سوال: (۴۶۳) اگر قرائت رکعت دوم صبح از رکعت اول دراز شود نماز مکروه میشود

پایه؟ علماء دین و مفتیان شرع مبین در این مسئله چه میفرمایند که اگر امام در نماز صبح در رکعت دوم قصداً چند آیات را از رکعت اول زیاد بخواند آیا در این صورت بدون کراهیه نماز صحیح است؟

جواب: در این صورت دون کراهیت نماز صحیح است در شامی آمده که در سورت‌های کلان زیادت

= علی المذهب ای الذي هو ظاهر الرواية عن الامام (ردالمحتار فصل في القرائت جلد اول ص ۵۰۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۷). ظفیر

(۱) قال في النزائية ولو زاد حرفاً لا يغير المعنى لانفسد عندهما الخ (ردالمحتار زلة القاري ص ۵۹۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۶۳۷). ظفیر

(۲) ويغير المنفرد في الجهر وهو الفضل ويكفي باذناه ان ادي وفي السرية يخافت حتماً على المذهب (درمختار) قوله وهو الفضل ليكون الاداء على هيئة الجماعة ولهذا كان اداءه باذان واقامة الفضل وروي في الخبر من ان من صلى على هيئة الجماعة صلت بصلاته صفوف الملائكة (ردالمحتار فصل في القرائت ص ۴۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۳). ظفیر

(۳) اقول قد اخرج البخاري ومسلم رحمهما الله عن عبدالله بن ابي قتادة عن ابيه ابي قتادة ؓ ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يقرأ في الركعتين الاوليين من الظهر والعصر بفاتحة الكتاب وسورتين وفي الاخيرين بفاتحة الكتاب ويسمعنا الآية احياناً حاشية هداية الخ ودر زيلعي آمده: وفيما عدا الاوليين اكتفاء بفاتحة الكتاب بقول ابي قتادة انه عليه الصلوة والسلام قرأ في الاخيرين بفاتحة الكتاب ص ۱۲۲ ج ۱. ظفیر

سه آیات اعتبار ندارد البته در سورت‌های کوتاه اگر رکعت دوم زیاد تر از سه آیات دراز شود مکروه تنزیهی است ^(۱) فقط والله اعلم کتبہ عزیز الرحمن عفی عنہ.

سوال: (۶۴) گراہیت قرائت بے خلاف ترتیب: استفتاء نمبر ۲۴۹۵ به ما وصول شد شما در شماره نمبر ۳ آن نوشته بودید کہ فقہاء تقدیم وتأخیر را در فرائض و واجبات مکروه نوشته کرده و در نوافل مکروه نیست من در این باره یک سخن دارم امروز یک حدیث شریف بخاری از نظرم تیر شد کہ یوسف بن مالک آن را روایت کرده کہ عائشہ رض بہ آن حضرت رضی اللہ عنہا گفت کہ قرآن خود بہ ما را نشان دهید آن حضرت رضی اللہ عنہ گفت کہ چرا؟ عائشہ رض گفت: تا اینکه موافق ترتیب آن تلاوت کنم چرا کہ مردم بی ترتیب قرائت میکنند حضور صلی اللہ علیہ وسلم فرمود کہ بہ شما هیچ حرج نیست کدام آیت را کہ خواسته باشد پیش بگوئید وبہ یاد دارم کہ در بخاری شریف یک حدیث است کہ حضرت عمر رضی اللہ عنہ نماز داد در رکعت اول سورہ کہف و در رکعت دوم سورہ یوسف را قرائت نمود از این معلوم شد کہ این تقدیم وتأخیر مکروه نیست؟

جواب: بنده کہ کدام چیز را در بارہ خلاف ترتیب در فرائض نوشته است مطابق مذهب حنفی است و در مراعات ترتیب احتیاط در نظر است و مطلب این نبود کہ در این بارہ کس اختلاف نکرده ممکن است بعض حضرات خلاف این ترتیب بیان شدہ را مکروه نگویند مگر مذهب احناف آن است کہ بنده آن را تحریر نمودہ است مثلیکہ در الدر المختار تشریح و وضاحت این مسئلہ شدہ است. ^(۲)

سوال: (۶۵) خواندن تمام قرآن در نمازهای چند ماہہ: زید در نماز فرض امام شد و تمام قرآن کریم را در داخل نماز در سہ یا چہار ماہ ختم نمود در بارہ آخر چند سورہ را در یک رکعت و در رکعت آخر پارہ اول را از الم تا مفلحون قرائت نمود در این صورت در نماز فرض کدام کراہیت است یا نہ؟

(۱) بل الذي ينبغي ان الزيادة اذا كانت ظاهرة ظهورا تاما تكره والا فلا للزوم الحرج في التحرز عن الخفية ايضا قائل والذي تحصل من مجموع كلامه وكلام القية ان اطلاق كراهة اطالة الثانية بثلاث ايات مقيد بالسور القصيرة المتقاربة الايات لظهور الاطالة حينئذ فيها اما السور الطويلة والقصيرة المتفاوتة فلا يعتبر العدد فيها بل يعتبر بظهور الاطالة من حيث الكلمات وان اتحدت ايات السورتين عددا، فقط (والله اعلم ص ۵۰۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ۵۴۳. ظفیر)

(۲) ويكره الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوسا الخ ولا يكره في النفل شيء من ذلك (الدر المختار على هامش ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۱۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ۵۴۶). ظفیر

جواب: در این عمل کدام حرج نیست اگر در رکعت اول قرآن کریم را ختم کند مثلاً قل اعوذ برب الناس را قرائت نمود و در رکعت دوم از سوره بقره چند آیات را قرائت نمود در این باره در شامی، چنین فرموده: *كما في الشامي عن شرح المنية من يختم القرآن في الصلاة اذا فرغ من الموعودتين في الركعة الاولى يركع ثم يقرأ في الثانية بالفاتحة وشيء من سورة البقرة لان النبي ﷺ قال: خير الناس الحال المرتحل اى الخاتم المفتتح* ^(۱) الخ لكن در یک رکعت فرائض خواندن چندین سورت خوب نیست یعنی خلافت اولی است. ^(۲) فقط

سوال: (۴۶۶) برای امام حکم کردن به سورت‌های مخصوص: اگر به امام حکم کرده شود که در نماز سوره فلان و فلان را بخوان و امام مطابق فرمایش عمل نمود جائز است یا مکروه؟

جواب: اگر سوره موافق سنت را امر نمود کدام حرج نیست. ^(۳)

سوال: (۴۶۷) احادیث قرائت خلف امام و درجه آن و به عدم قرائت ثبوت استدلال به

آیه: احادیث قرائت خلف امام که اکثر در صحاح وارد است منسوخ می‌باشد و یا نه؟ و این مسئله را واضح فرمائید که در اصول حدیث کدام مرتبه حدیث ناسخ حدیث صحیح شده می‌تواند و سند این سخن که آیت (و اذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحمون) خاص درباره نماز نازل شده است در این باره احادیث معتبره و اقوال صحابه کرام را تحریر فرمائید که اطمینان حاصل شود، غیر مقلدین بدون صحیحین احادیث صحاح دیگری و مسندات کتابهای هستند لذا این موضوع را نیز تشریح فرمائید که بدون صحیحین بخاری و مسلم در کتابهای دیگر احادیث هم احادیث صحیحه موجود است بدون آن احادیث که بخاری و مسلم آن را استخراج نکرده اند و درباره منسوخیت حدیث آمین بالجهر نیز همین قسم فکر میشود بکدام احادیثی که حدیث آمین بالجهر منسوخ شده است:

اندکی پیش تو گفتم غم دل ترسیدم * که دل از رده شوی و رنه سخن بسیار است

(۱) ردالمحتار فصل فی القرائت ص ۵۱۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۴۷. ظفیر

(۲) ولو جمع بین سورتین فی رکعة لا یبغی ان یفعل ولو فعل لا یاس به (فتح القدیر فصل فی القرائت ص ۲۹۹ ج ۱). ظفیر

(۳) وعن جابر قال کان معاذ بن جبل یصلی مع النبی ﷺ ثم یاتی فیزوم قومه فصلی لیلۃ مع النبی ﷺ العشاء ثم اتی قومه فامهم فافتتح بسورة البقرة فانحرف رجل فسلم ثم صلی وحده وانصرف فقالوا له انا لفت یا فلان؟ قال لا والله ولأتین رسول الله صلی الله علیه وسلم انا اصحاب نواضح نعمل بالتهار وان معاذاً صلی معک العشاء ثم اتی قومه فافتتح بسورة البقرة فاقبل رسول الله صلی الله علیه وسلم علی معاذ فقال یا معاذ اتان انت؟ اقرء والشمس وضحاها، والضحی، واللیل اذا یغشی، وسیح اسم ربک الاعلی متفق علیه (مشکوٰۃ باب القرائت ص ۷۶). ظفیر

جواب: بسم الله الرحمن الرحيم، درقرائت خلف امام اختلاف ائمه است امام اعظم رحمه الله واتباع وموافقین اودرباره قرائت خلف امام به عدم وجوب وعدم جواز قائل اند ودلیل امام اعظم آیت قرآنی است که واذ قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا^(۱) وهم حدیث صحیح مسلم شریف: واذ قرا فانصتوا^(۲) وحدیث شریف: من كان له اماما، الحدیث^(۳) ودرشامی از خزائن نقل شده: وفي الكافي منع المؤتم من القراءة مأثورا عن ثمانين نفرا من كبار الصحابة منهم المرتضى والعبادلة وقد دون في الحديث اسامیهم^(۴) ودرباره نزول آیت قرآنی: واذ قرئ القرآن الایة درفتح القدير منقول است: واخرج ابو الشيخ من طریق سعید بن جبیر عن ابن عباس رضی الله عنه نزلت هذه الایة في صلاة الجمعة وفي العیدین قال محي السنة والاولی انها في القرائت في الصلاة لان الایة مكية والجمعة وجبت بالمدينة وهذا قول الحسن والزهري والنخعي واخرج البيهقي عن احمد انه قال: اجمع الناس على ان هذه الایة في الصلاة واخرج ابن مردويه في تفسير الخ عن معاوية بن قرة قال سئلت بعض اشياخنا من اصحاب رسول الله ﷺ واحسبه قال عبد الله بن مغفل رضی الله عنه كل متسمع القرآن وجب له الاستماع والانصات قال انما نزلت هذه الایة في القرائت خلف الامام كذا في فتح القدير^(۵) وآمین بالجهر وبه خفيه هر دو به حدیث ثابت است مگر امام ابو حنیفة نظر به آیه مبارکه: ادعوا ربکم تضرعا وخفية^(۶) به حدیث اخفاء ترجیح داده است. مثلیکه درشرح منیه آمده: ویخفونها ای ویخفی الامام والمقتدون آمین لقول ابن مسعود رضی الله عنه اربع یخفیهن الامام التعوذ والتسمية وآمین وربنا لك الحمد وهذه الاربعة رواها ابن ابي شيبه عن ابراهيم النخعي وقد روى احمد وابو يعلى والطبراني والدار قطني والحاكم في المستدرک من حدیث شعبة عن سلمة بن كهیل عن جعفر بن العنش عن علقمة بن وائل عن ابيه انه صلى مع رسول الله ﷺ فلما بلغ: غیر المغضوب علیهم ولا الضالین قال: آمین واخفی بها صوته، وقال الشافعي واحمد رحمهما الله یجهر الامام والمأموم لما روي ابن ماجه كان علیه الصلاة والسلام اذا تلا غیر المغضوب علیهم

(۱) باره ۹ ركوع. ظفیر

(۲) مشکوة باب القرائت في الصلوة فصل اول ص ۷۹ وفصل ثاني ص ۸۱. ظفیر

(۳) آثار السنن باب في ترك القرائت خلف الامام ص ۸۷ وفتح القدير فصل في القرائت ص ۲۹۸ ج ۱. ظفیر

(۴) ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل في القرائت ص ۵۰۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴. ظفیر

(۵) فتح القدير فصل في القرائت ص ۲۹۸ ج ۱. ظفیر

(۶) الاعراف ركوع ۸. ظفیر

ولا الضالین قال امین حتی یسمع من فی الصف الاول فیرتج المسجد قلنا تعارض روایتا الجهر والاختفاء فی فعله فیرتجح الاختفاء باشارة قوله: فان الامام یقولها بانه الاصل فی الدعاء وآمین دعاء فان معناه استجب^(۱) انتهى علاوه از صحیحین در کتابهای دیگری احادیث صحیحہ صرف در صحیحین غلط است عدم قبول صحاح ومسنادات دیگری جهالت واضح میباشد.

سوال: (۴۶۸) خواندن رکوعها وسورتهاى مختلف در نماز چه حکم دارد؟ اگر رکوع کدام

سورت در رکعت اول ورکوع دیگری همین سورت یا رکوع سورت دیگری ویا کدام سورت مکمل در رکعت دوم با یک سوره در دو رکعت خوانده شود جائز است یا خلاف اولی؟

جواب: جواب اول این است که تمام این صورتهای خلاف استحباب است به نزد احناف مسنون ومستحب این است که در هر رکعت موافق ترتیب فقهاء خوانده شود کدام قسمیکه در کتابهای فقه مذکور ومعروف است: قال فی الشامي لانه السنة فی الحضر فی کل رکعة سورة تامة^(۲) کما یأتی فیہ بعد صفحة مع انهم صرحوا بان الافضل فی کل رکعة الفاتحة وسورة تامة، لذا خواندن جزء سورت خلاف اولی وخلاف مستحب است که نتیجہ آن کراهیہ تنزیہی است نہ کراهیہ تحریمی^(۳) فقط

سوال: (۴۶۹) در قرائت فاتحه خلف امام احناف نمیگویند و چرا؟ در قرائت خلف امام چه

قول است؟

جواب: به نزد احناف خواندن فاتحه خلف الامام جائز نیست: عن انس رضی اللہ عنہ قال صلی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ثم اقبل بوجهه فقال أتقرأون والامام یقرأ فسکتوا فسألهم ثلاثا فقالوا: انا لنفعل قال لا تفعلوا الخ، قال علي من قرأ خلف الامام فليس على الفطرة الخ عن عبد الله بن دينار عن عبد الله بن عمر رضی اللہ عنہ قال یکفیک قراءة الامام فهو لاء جماعة من اصحاب رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم قد اجمعوا على ترک القرائت خلف الامام^(۴) فقط

(۱) غنیة المستملی معروف به کبیری ص ۳۰۲. ظفیر

(۲) ردالمحتار فصل فی القرائت ج ۱ ص ۵۰۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۹. ظفیر

(۳) وفي الخلاصة اذا قرأ سورة واحدة في ركعتين اختلف فيه والاصح انه لا يكره ولكن لا ينبغي ان يفعل ولو فعل لا بأس به وكذا لو قرأ وسط السورة او آخر سورة في الاولى وفي الثانية وسط سورة او آخر سورة اخرى اي لا ينبغي ان يفعل ولو فعل لا بأس به وفي نسخة الحلواني قال بعضهم يكره (فتح القدير فصل في القرائت ص ۲۹۹ ج ۱). ظفیر

(۴) شرح معاني الآثار باب القرائت خلف الامام جلد اول ص ۱۲۸ - ۱۲۹. ظفیر

سوال: (۴۷۱) برای زن در تراویح خواندن قرآن به جهر جائز است یا نه؟ اگر زن حافظه

قرآن، نفل یا تراویح را در داخل خانه خود به جهر بخواند که در خانه بدون محارم شرعی زن کسی دیگری هم نباشد این عمل برای او جائز است یا نه؟ نمازش صحیح است یا نه؟

جواب: کدام زن که حافظه قرآنی هم باشد نماز به جهر برایش جائز نیست چرا که کلام و آواز زن به نزد بعض فقهاء عورت است: شامی جلد اول: وعلی هذا لو قیل اذا جهرت بالقرائت فی الصلاة فسدت کان متجها (۱) الخ. فقط

سوال: (۴۷۱) برای خواننده فاتحه خلف الامام کافر گفتن غلط است: یک مولوی

صاحب از افغانستان به این جا آمده او میگوید که خواننده فاتحه خلف امام کافر است؟

جواب: در مذهب امام ابو حنیفه خواندن فاتحه برای مقتدی خلف الامام جائز نیست و مقتضای آیه کریمه و اذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا (۲) و مقتضای احادیث صحیحہ صریحه: و اذا قرأ فانصتوا، و غیره نیز همین است با وجود این همه دلایل حق و منصوبه برای خواننده فاتحه مرتد و کافر گفتن سخت جهالت و گمراهی است کسی که چنین میگوید در حق خودش خوف کفر است باید بزودی از این زغم و قول توبه کند این مسئله در بین امامان دین مختلف فیها ست امام شافعی خواندن فاتحه خلف امام را واجب میگوید (۳) لذا به کافر گفتن به خود او خوف کفر است الله تعالی ما را از این جهالت محفوظ بدارد فقط والله اعلم سبحانه و تعالی من کل عیب.

سوال: (۴۷۲) جواب آیتها در نماز: مردم غیر مقلد که جواب آیتها را میدهد مثلاً جواب آیت

(سبح اسم ربک الاعلی) را به سبحان ربی الاعلی میدهند، این عمل جائز است یا نه؟

جواب: جواب سوال مذکوره در نماز به نزد احناف جائز نیست البته بیرون از نماز اگر کسی آیت مذکوره را بخواند در این صورت جواب دادن مسنون و مستحب است و از حضور سرور عالم ﷺ اکثر این جوابات بیرون از نماز منقول (۴) شده است در کدام موارد که در نماز ثابت

(۱) ردالمحتار باب شروط الصلوة مطلب فی ستر العورة ص ۳۷۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۰۶. ظفیر

(۲) سورة الاعراف رکوع ۲۴. ظفیر

(۳) فقرات الفاتحة لاتتبع رکنا عندنا الخ خلافا للشافعی رحمه الله فی الفاتحة الخ والشافعی قوله علیه السلام لا صلوة الا بفاتحة الكتاب (هدایه) قوله خلافا للشافعی الخ حتی لو ترک منها فی رکعة لا تجوز صلاته (حاشیه هدایه باب صفة الصلوة ص ۹۷ ج ۱). ظفیر

(۴) عن ابن عباس ؓ ان النبی صلی الله علیه وسلم کان اذا قرأ سبح اسم ربک الاعلی قال سبحان رب الاعلی رواه احمد قیل المظهری عند الشافعی يجوز مثل هذه الاشياء فی الصلوة و غیرها وعند ابی حنیفة لا يجوز الا فی غیرها قال التوربشتی و کذا عند مالک يجوز فی التوافل آه (مراقبة المفاتيح شرح مشکوة المصابيح ص ۴۳۶ باب القرائت فی الصلوة). ظفیر

شده خاص برای تعلیم می باشد، یا اینکه این حال درابتداء اسلام بود که گویا مردم درنماز یکی همراه دیگری سخن میگفت و رکعت های رفته شده و یا فوت شده جماعت را زود میخواندند و همراه امام شریک میشدند و غیره و عمل میکردند که درآن زمان این قیودات و آداب درنمازها بمیان نیامده بود بعدا به تدریج به محنت ائمه عظام رحمة الله علیهم تمام امور غیر مناسب دراین عبادت مطهر منع شد. فقط

سوال: (۴۷۳) در دراز شدن رکعت دواعتبار بکدام چیز است؟ چونکه درنماز زیادت قرائت رکعت دوم از رکعت اول مکروه است این کراهیت به حساب آیتها است یا به حساب حروف و یا به حساب کلمات؟

جواب: اگر آیتها با هم برابر باشد یا به برابری نزدیک باشد دراین صورت حساب آیتها معتبر است که دراین حال آیت های رکعت دوم از اول زیاد تر از سه آیات نباشد و اگر آیتها متفاوت باشد دراین صورت حساب حروف و کلمات معتبر است. ^(۱) فقط

سوال: (۴۵۵) خواندن دو سورت در یک رکعت چه حکم دارد؟ اگر امام درنماز صبح و خفتن در یک رکعت دو سورت را بخواند دراین صورت درنماز کدام کراهیت پیش نخواهد شد؟

جواب: خواندن دو سورت در یک رکعت خلاف اولی است اگر چه نماز صحیح میشود و مراد از خلاف اولی مکروه تنزیهی است: قال فی الشامي وذكر شيخ الاسلام لا ينبغي له ان يفعل على ما هو ظاهر الرواية وفي شرح المنية الاولى ان لا يفعل في الفروض ولو فعل لا يكره اي لا يكره تحريما ^(۲) فقط قبل از این عبارت چنین آمده: اذا جمع بين سورتين في ركعة رایت في موضع انه لا بأس به.

سوال: (۴۷۵) (۱) قرائت خلف الامام جائز است یا نه؟ قرائت خلف الامام جائز است یا نه؟

سوال: (۴۷۶) (۲) آمین به جهر جائز است یا نه؟ گفتن آمین باواز چه حکم دارد؟

جواب: (۱) به مذهب امام ابو حنیفه برای مقتدیان خواندن فاتحه و غیره ممنوع است ^(۳) امام

(۱) واطالة الثانية على الاولى يكره تنزيها اجماعا ان بثلاث آيات ان تقاربت طولاً وقصراً والا اعتبرت الحروف والكلمات الخ باقل لا يكره (الدر المختار على هامش ردالمحتار فصل في القرائت جلد اول ص ۵۰۶، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۲). ظفیر

(۲) ردالمحتار فصل في القرائت ص ۵۱۰ ج ۱ وكذا لو جمع بين سورتين في ركعة واحدة الاولى ان لا يفعل في الفرض ولو فعل لا يكره (غنية المستملي ص ۴۶۲) ولو جمع بين سورتين في ركعة لا ينبغي ان يفعل ولو فعل لا بأس به (فتح القدير فصل في القرائت ص ۲۹۹ ج ۱). ظفیر

(۳) والمؤتم لا يقرء مطلقاً ولا الفاتحة في السرية اتفاقاً فان قرء كره تحريماً (الى قوله) بل يستمع اذا جهر وينصت اذا سر لقول ابي هريرة =

شافعی خواندن فاتحه را برای مقتدی ضرور میگوید برای احناف جائز نیست که در این باره و غیره به مذهب شافعی عمل کنند در حدیث مسلم آمده: «وإذا قرأ فانصتوا»^(۱) یعنی کدام وقت که امام قرائت میکند شما چه باشد، در حدیث دیگری آمده که: قرائت امام قرائت مقتدی است.

جواب: (۲) گفتن آمین به جهر به نزد احناف مستون نیست^(۲) مثلیکه تقاضای کلام حق ادعوا ربکم تضرعا وخفیه^(۳) هم مذهب احناف را تأیید میکند. فقط

سوال: (۴۷۷) حکم فاتحه خلف الامام است یانه؟ خواندن الحمد لله خلف امام چه حکم دارد؟

جواب: خواندن فاتحه و سورت خلف الامام هیچ مناسب نیست مثلیکه در حدیث شریف و اذا قرأ فانصتوا^(۴) و حدیث شریف: من کان، له امام فقرأه الامام له قراءة^(۵) نیز این ادعاء حق را ثابت میسازد. فقط

سوال: (۴۷۸) اگر در نماز جهری چند آیات را خفیه بگوید چه کند؟ اگر امام سهوا در نماز جهری چند آیات و یا کم و زیادت را به خفیه بگوید در این صورت به مجرد یاد شدن قرائت را از اول به جهر اعاده کند و یا قرائت حصه باقی را به جهر بگوید و سجده سهو بکند یانه؟

جواب: قرائت بعدی را به جهر^(۶) بگوید و سجده سهو بکند.^(۷)

سوال: (۴۷۹) فاتحه خلف الامام و دستها را زیر ناف بسته کردن: خواندن الحمد شریف خلف الامام جائز است یانه؟، و دستها باید زیر ناف و یا بالاتر از ناف بسته شود و بستن زیر ناف را

= رضی الله عنه کنا نقرأ خلف الامام فنزل و اذا قرأ القرآن فاستمعوا له وانصتوا (الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۵۰۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۴ - ۵۴۵). ظفیر

(۱) مشکوة باب القرائت فی الصلوة ص ۸۱. ظفیر

(۲) و التناء و التعوذ و التسمیة و التامین و کونهن سرا (در مختار) جعل سرا خیر الکنون المحذوف لیفید ان الاسرار بها سنة اخرى (رد المحتار ص ۴۴۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۵ - ۴۷۶). ظفیر

(۳) الاعراف رکوع: ۸. ظفیر

(۴) عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ انما جعل الامام لیؤتم به فاذا کبر فکبروا و اذا قرأ فانصتوا رواه ابو داؤد و النسائی و ابن ماجه (مشکوة ص ۸۱). ظفیر

(۵) موطا امام محمد ص ۲۸. ظفیر

(۶) در مختار: و یجهر الامام و جوبا بحسب الجماعة لان زاد علیه اساء ولو اتیم به بعد الفاتحة او بعضها سرا اعادها جهرا بحر و در شامی آمده است: (قوله اعاد جهرا) لان الجهر فیما لقي صار واجبا بالاقتداء و الجمع بین الجهر و المخافة فی رکعة واحدة شیع (رد المحتار فصل فی القرائت جلد اول ص ۴۹۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۲).

(۷) چونکه تأخیر فرض شده برای آن سجده سهو کند: و تأخیر الواجب عن محله وهو موجب لسجود السهو. ظفیر

بعض غیر مقلدین اعتراض و طعن میکنند؟

جواب: خواندن فاتحه و غیره تمام قرائت خلف امام به قرآن شریف واحادیث صحیحہ ممنوع ثابت شدہ است: قال الله تعالى: واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا، الاية وفي حديث مسلم: وإذا قرا فانصتوا الحديث ^(۱) ودر حدیث صحیح دیگر آمده: من كان له امام فقراءة الامام له قراءة ^(۲) و بستن دستها در زیر ناف و یا زیر ناف هر دو قسم در احادیث موجود است البتہ یک امام به یک حدیث و امام دیگری به حدیث دیگری عمل کرده است، به هیچ کس اعتراض شدہ نمیتواند (ایضاح الادلة) را مطالعه فرمائید در این کتاب تمام این مسائل موجود است این کتاب بسیار اہم و در جواب غیر مقلدین بسیار بی مثل است در ہر مسئلہ اختلافی احادیث را جمع کردہ است واحادیث مؤید و مؤکد امام صاحب را مفصل تحریر فرمودہ است.

سوال: (۴۸۰) قرائت خلاف ترتیب چه حکم دارد؟ اگر در رکعت اول فرض قل هو الله شریف و در دوم قل اعوذ برب الفلق بخواند جائز است یا مکروہ؟ و در رکعت اول تراویح خواندن قل اعوذ برب الناس و در دوم به خواندن چند آیات سورہ بقرہ چه حکم است؟ و در رکعت اول سہوا رکوع پارہ پانزدہم را قرائت نمود و در دوم رکوع پارہ پانزدہم را قرائت نمود این صورت مکروہ است یا چہ قسم؟

جواب: خواندن قل هو الله در رکعت اول و قل اعوذ برب الفلق در دوم بدون کراہیت جائز است. ^(۳) و بہ ہمین قسم خواندن قل اعوذ برب الناس در رکعت اول تراویح و در دوم چند آیات اول سورہ بقرہ جائز است ^(۴) و اگر سہوا در رکعت اول رکوع پارہ شانزدہم و در دوم رکوع پارہ پانزدہم خواندہ شود در این صورت نیز کدام کراہیت نیست البتہ در نماز فرض قصدا این عمل جائز نیست بلکہ مکروہ است اگر سہوا باشد کدام حرج نیست. ^(۵) فقط

(۱) مسلم ص ۱۷۴ ج ۱. ظفیر

(۲) موطا امام محمد ص ۷۸. ظفیر

(۳) در این صورت کدام سبب کراہیت نیست چرا کہ مطابق ترتیب است البتہ خلاف ترتیب مکروہ است: یکرہ الفصل بسورة قصيرة وأن یقرأ منکوسا. الدر المختار علی هامش رد المختار باب صفة الصلاة فصل فی القرائت: ج ۱ ص ۵۱۰.

و اگر شبہ داشتہ باشد کہ قل هو الله شریف کوتاہ و قل اعوذ برب الفلق دراز است این سخن صرف برای نام است و برای کراہیت زیاد شدن سہ آیات شرط است اطالة الثانية على الاولى یکرہ تنزیہا اجماعا ان بثلاث آیات الخ وان باقل لا یکرہ ایضا: ج ۱ ص ۵۰۶. ظفیر

(۴) و اذا قرء فی الاولى قل اعوذ برب الناس یبغی ان یقرأها فی الثانية ایضا الخ وفي اللؤلؤ الجية من یتختم القرآن فی الصلاة اذا فرغ من المعوذتين فی الركعة الاولى یرکع ثم یقوم فی الركعة الثانية یقرء بفتاحة الكتاب وشيء من البقرہ (غنیة المستملی ص ۴۶۳). ظفیر =

سوال: (۴۸۱) منفرد در نماز قرائت را به جهر بخواند یا به خفیه؟ اگر کسی باهر کدام عذر به مسجد نرود و درخانه نماز بخواند برای او باآواز بلند یعنی به جهر نماز کردن جائز است یا نه؟

جواب: برای منفرد در نمازهای جهری مثل شام، خفتن و صبح جهر کردن بهتر است، لهذا در صورت مسئله جهر جائز بلکه افضل است ^(۱) البته ترک جماعت بدون عذر شرعی گناه است. ^(۲)

سوال: (۴۸۲) در نماز از پاره های مختلف قرائت جائز است؟ من در بسیار فرائض رکوعهای پاره های جدا جدا و آیتهای پاره ها و سورتیهای مختلف را خوانده ام این عمل جائز است یا نه؟ اگر جائز نباشد در نماز فرق بیسار آمده نخواهد بود؟

جواب: کدام عملیکه قبلا از شما صادر شده که آیتهای جدا جدا را در نماز فرض خوانده اید در این عمل شما گناهکار نشدید و در نمازهای شما هم هیچ فرق نیامده البته در آینده در هر رکعت فرائض جدا جدا سورت مکمل بخوانید که این عمل طریقه مسنونه است یک سورت را در دو رکعت نخوانید رکوعا و آیتهای متفرق را هم نخوانید اگر درنفل بخوانید جائز است. ^(۳)

سوال: (۴۸۳) حکم خواندن آیتهای متفرق در وتر و سنت؟ در سنت مؤکد و وتر خواندن آیتهای جدا جدا چه حکم دارد؟

جواب: در نماز وتر و سنت مؤکد بهتر این است که در هر رکعت سوره مکمل خوانده شود بلکه خواندن آیتهای متفرق در این نمازها نیز جائز است. ^(۴)

سوال: (۴۸۴) قرائت در نماز صبح جمعه: در نماز صبح جمعه سوره جمعه و سوره منافقون

(۱) اللاد ان التنکيس او الفصل بالقصيرة انما يكره اذا كان عن قصد فلو سهوا فلا كما في شرح المنية (ردالمحتار فصل في القرائت جلد اول ص ۵۱۰). ظفیر

(۲) وان كان منفردا فهو مخير ان شاء جهر واسمع نفسه لانه امام في حق نفسه وان شاء خافت لانه ليس خلفه من يسمعه والا فضل هو الجهر ليكون الاداء على هيئة الجماعة (هدايه فصل في القرائت ج ۱ ص ۱۰۵). ظفیر

(۳) والجماعة سنة مؤكدة للرجال قال الزاهدی ارادوا بالتاكيد الوجوب (درمختار) قال في النهر الا ان هذا يقتضى الاتفاق على ان تكرها مرة بلا عذر يوجب التما الخ (ردالمحتار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر

(۴) الافضل ان يقرأ في كل ركعة الفاتحة وسورة كاملة في المكتوبة الخ ولو قرأ بعض السورة في ركعة قيل يكره وقيل لا يكره وهو الصحيح ولكن لا ينبغي ان يفعل ولو فعل لا بأس به كذا في الخلاصة ولو قرأ من وسط سورة او من آخر سورة وقراء في الركعة الاخرى من وسط سورة اخرى او من آخر سورة اخرى لا ينبغي له ان يفعل ذلك علي ما هو ظاهر الرواية ولكن لو فعل ذلك لا بأس به (الى قوله) هذا كله في الفرائض واما في السنن لا يكره (عالمگیری كشوری فصل رابع في القرائت ص ۷۷ ج ۱، ط. ماجدية ج ۱ ص ۷۸ - ۷۹). ظفیر

(۱) عالمگیری كشوری، فصل رابع في القرائت ص ۷۷ ج ۱، ط. ماجدية ج ۱ ص ۷۸ - ۷۹. ظفیر

سنت است آیا بدون این دوسوره خواندن سورت‌های دیگر خلاف سنت نیست؟

جواب: از رسول الله ﷺ اکثر خواندن این دوسوره ثابت است نه بطور همیشه اگر در نماز مذکور علاوه از این دوسوره سوره های دیگری خوانده شود خلاف سنت نیست ^(۱) بلکه به خواندن سورت‌های دیگر عوام زیاتر از غلطي محفوظ میماند و از همین سبب به نزد احناف تعیین سورت برای نماز معین ممنوع است. ^(۲)

سوال: (۴۸۵) فاتحه خلف الامام: برای مقتدی به قرائت خلف امام چه حکم است؟ بعض صاحبان میگویند که بدون فاتحه نماز مقتدی صحیح نمیشود و بعض صاحبان میگویند که قرائت امام برای مقتدی کافی است قول کدام شان صحیح است؟

جواب: کدام صاحب که میگوید که قرائت امام برای مقتدی کافی است قولش صحیح است برای مقتدی قرائت خلف الامام جائز نیست این مذهب امام ابو حنیفه است که به حدیث شریف: و اذا قرأ فانصتوا، موافق میباشد.

سوال: (۴۸۶) مقدار قرائت در نماز صبح: در نماز صبح چه مقدار قرائت سنت است؟

جواب: خواندن طوال مفصل در نماز صبح سنت است یعنی از سوره حجرات تا سوره البروج. ^(۳)

سوال: (۴۸۷) (۱) اگر ضاد را به ظا بخواند چه حکم است؟ اگر ضاد را در نماز به قسم ظاء بخواند نماز چه قسم میشود؟

سوال: (۴۸۸) (۲) که ضاد را در مخرج میانه میخواند امامت او جائز است یا نه؟ بکر

آمین بالجهر و رفع الیدین نمیکند و به مذهب حنفی کاملاً پابند است مگر در ولا الضالین حرف

ضاد را طوری میخواند که نه دال ظاهر شود و نه ظاء، آیا اقتداء به این قسم امام جائز است یا نه؟

جواب: (۱) کسی که از مخرج به خواندن حرف قادر باشد اواز مخرج حرف را اداء کند و قصدا تلفظ ظاء نکند در این مسئله بیسار احتیاط ضرور است در شرح فقه اکبر در بعض روایات ظاء

(۱) و اذا فرغ من الخطبة اقام الصلوة وصلي بالناس ركعتين على ما هو المتوارث المعروف وفي اتسعه وغيرها يقرأ فيهما قدر ما يقرأ في الظهر لانهما بدل منه ان قرء بسورة الجمعة و اذا جاءك المنافقون او سبح اسم او: هل اتك حديث الغاشية تبركا بالماثور عنه عليه الصلوة والسلام على مامر في صفة الصلوة كان حسنا، لكن يتركه احيانا لتلا يتروهم العامة وجوبه (غنية المستملی ص ۵۲۰). ظفیر

(۲) مشکوة ص ۷۹. ظفیر

(۳) و ليس في الحضرة لامام ومفرد طوال المفصل من الحجرات الى اخر البروج في الفجر والظهر (الدر المختار على هامش رد المحتار،

ص ۵۰۳ ج ۱ مطلب السنة تكون سنة عين وكفاية). ظفیر

خواندن ضاد را کفر گفته است ^(۱) اعاذنا الله من ذلك.

جواب: (۲) برای امام جمعه در این امور احتیاط مناسب چه ضرورت است که او به خلاف عام علماء احناف چنین عمل را اختیار میکند که در عام نماز گذاران تشویش را ایجاد میکند آیا به نزد بکر نماز آن مردم صحیح نمیشود که به الرحمن الرحیم، واهدنا الصراط المستقیم وقف نمیکند یا ضاد را مثل طاء نمیخوانند اگر بکر این قسم فکر داشته باشد معنی این است که نماز تمام اهل اسلام عرب و عجم به نزد او باطل است در حالیکه این قسم فکر و عقیده خودش ظاهراً باطل است شما متوجه شوید که چه قسم علماء محقق و ممتاز و ممتاز در احناف گذشته است آیا امام مذکور تحقیق خود را از همه آن علماء محققین زیاد میداند که در مقابل تحقیق خود سخن هیچ کس را نمیشنود و به خلاف همه علماء محققین رای خود را قابل اعتماد و صواب میداند.

سوال: (۴۸۹) در رکعت سوم وتر سوره ضرور است یانه؟ در رکعت سوم وتر که دعاء قنوت

هم در آن خوانده میشود ضم سوره هم در آن لازم است یانه؟

جواب: در هر سه رکعت وتر ضم سوره به فاتحه ضرور و فرض است در تمام رکعات وتر همیشه به فاتحه ضم سوره لازم است: هکذا فی عامة کتب الفقه. ^(۲)

سوال: (۴۹۰) از اصحاب پاک حضرت ﷺ آمین بالجهر وبالاخفاء ثابت است یانه؟ از

اصحاب رسول الله آمین بالجهر و آمین بالاخفاء ثابت است و یانه؟

جواب: در احادیث شریف آمین بالجهر و آمین به خفیه هر دو روایت شده است و بعضی ائمه مجتهدین آمین بالجهر را و بعضی آمین بالاخفاء را را ترجیح داده اند ^(۳) و امام ابو حنیفه بالخفیه را سنت میگوید و آمین بالجهر را برای تعلیم و یا ضرورت محمول میکند. مثلیکه در بعض وقت رسول

(۱) وفي المحيط سنل الامام الفضلي عن يقرأ الطاء المعجمة مكان الضاد المعجمة هو يقرأ اصحاب الجنة مكان اصحاب النار فقال لا يجوز امامته ولو تعمد بكفر قلت اما كون تعمد كفرا فلا كلام فيه اذا لم يكن فيه لغتان ففي ضنين الخلاف. شامي، واما تبديل الطاء مكان الضاد ففيه تفصيل (شرح فقه اكبر ص ۲۵۵). ظفیر

(۲) وهو ثلاث ركعات بتسليمه الخ ولكنه يقرأ في كل ركعة منه فاتحة الكتاب وسورة احتياطاً (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الوتر والنوافل ص ۶۶۲ ج ۱، ط. س. ج ۲ ص ۵). ظفیر

(۳) عن وائل بن حجر قال كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا قرأ ولا الضالين قال امين رفع بها صوته رواه ابوداؤد والترمذي واخرون وهو حديث مضطرب وعن ابي هريرة قال كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا فرغ من قراءة ام القرآن رفع صوته وقال امين وقد قلل الله تعالى ادعوا ربكم تضرعاً وخفية عن ابي هريرة قال كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا يقول لا تبادروا الامام اذا كبر فكبروا واذا قلل ولا الضالين فقولوا امين واذا ركع فاركعوا الخ رواه مسلم قال النيموي يستفاد منه ان الامام لا يجهر بامين واخفى بها صوته رواه احمد والترمذي وابوداؤد واخرون واسناده صحيح وفي متنه اضطراب (اثر السنن باب ترك الجهر بالتامين ص ۹۴ ج ۱) تفصيل در كتاب مذکور بين. ظفیر

اللہ ﷻ در نماز خفیہ یک ایت را به جهر قرائت نمود تا اینکه به مقتدیان معلوم شود که او فلانی سورة را میخواند و آیه مبارکه: ادعوا ربکم تضرعاً وخفیة، مذهب امام صاحب را تأیید میکند، والبحث فيه طویل فاکتفی علی هذا الدلیل.

سوال: (۴۹۱) در فرائض و نوافل به ترک یک سوره در مابین قرائت جائز است یا نه؟ در

فرائض و یا نوافل ترک سورت در مابین جائز است و یا نه؟

جواب: در فرائض ترک یک سورت کوتاه مکروه است و در نوافل ترک سوره کوتاه مکروه نیست کذا فی الدر المختار. (۱)

سوال: (۴۹۲) حصه اول آیت را ترک نمود و قرائت کرد نماز شد یا نه؟ امام بعد از سوره

فاتحه آیت آخری رکوع آخر سورة انا فتحنا کلمات محمد رسول الله، را ترک کرد و بعد از این کلمات آیت متباقی را تا آخر قرائت نمود یعنی تا: منهم مغفرة واجرا عظیما، آیت مذکور را تلاوت نمود نماز صحیح شده یا نه؟

جواب: نماز صحیح شده مگر ترک ابتداء آیت عمل خوب نشده. (۲)

سوال: (۴۹۳) اگر در رکعت اول سورة اذا جاء و در دوم سورة قل هو الله شریف بخواند

حکم چیست؟ امام در رکعت اول سورة اذا جاء و در دوم سورة اخلاص را قرائت نمود در این صورت اعاده نماز لازم است یا چه قسم؟

جواب: در فرائض قصداً این عمل مکروه است اگر سهواً از پیش کسی این عمل سرزد کدام کراهیت نیست و اعاده نماز لازم نمیشود. (۳)

سوال: (۴۹۴) اگر یک سورت را در مابین ترک کند یا بی موقع وقف کند حکم چیست؟

اگر کسی در قرائت نماز یک سوره را بخواند سوره دوم را ترک کند و سوره سوم را بخواند و در قرائت بی موقع وقف کند حکم ایت چیست؟

(۱) و یکره الفصل بسورة قصيرة وان یقرء منکوما الخ ولا یکره فی النفل شیء من ذلك (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی القراءة ص ۵۱۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۴۶). ظفیر

(۲) الافضل ان یقرأ فی کل رکعة الفاتحة وسورة كاملة فی المکتوبة الخ ولو قرأ فی رکعة من وسط سورة او من اخر سورة وقرأ فی الركعة الاخری من وسط سورة اخری او من اخر سورة اخری لا ینفی له ان یفعل ذلك علی ما هو ظاهر الروایة ولكن لو فعل ذلك لایأس به کذا فی الذخیرة (عالمگیری مصری الباب الرابع فی صفة الصلوة فصل رابع ص ۷۳ ج ۱، ط. ماجدیة ج ۱ ص ۷۸ - ۷۹). ظفیر

(۳) و یکره الفصل بسورة قصيرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار، جلد اول ص ۵۱۰، افاد ان التکیس او الفصل بالقصيرة انما یکره اذا کان عن قصد فلو سهواً فلا کما فی شرح المنیة (ردالمحتار فصل فی القراءة جلد اول ص ۵۱۰، ط. س. ج ۱ ص ۵۴۶). ظفیر

جواب: ویکره الفصل بسورة قصيرة الخ ولا یکره فی النفل شيء^(۱) فی الدر المختار، حاصل این است که فاصله سورة کوتاهه مکروه است مگر درنفل مکروه نیست اگر درمابین آیت نفس او ختم شد و از این جهت وقف کرد در این صورت اعاده کلمه موقوفه ضرور است و احکام تفصیلی در این باره از کدام قاری صاحب مناسب است.

سوال: (۴۹۵) خواندن ترجمه قرآن در نماز چه حکم دارد؟ یک عالم زبر دست بیان کرده که کدام آیت در نماز خوانده شود نماز اداء میشود چرا که قرآن شریف کلام الله نیست بلکه ترجمه کلام خدا است که رسول مقبول به زبان عربی آن را ترجمه کرده است و ذریعه نزول را این قسم بیان میکند که خداوند قرآن را در قلب او انداخت و او به زبان خود آن را بیان و اظهار نمود، بیان این مولوی صاحب صحیح است یا غلط؟

جواب: کدام مسئله را که شما به حواله این مولوی زبردست نوشته کرده این بالکل غلط است از بیان او معلوم میشود که این صاحب عالم دین نیست بسیار افسوس است که این قسم مسائل غلط بیان یک عالم نامدار باشد به خواندن ترجمه الحمد شریف و یا کدام سوره دیگر نماز جائز نیست چرا که قرآن شریف تام آن کلام الله عربی است که در مابین دفتین یعنی در مابین دو وقایه ها میباشد همین قرآن شریف کلام الله است و عقیده اهل سنت والجماعة همین است^(۲) پس گفتار این مولوی صاحب که گویا این قرآن شریف عربی کلام الله نیست بلکه ترجمه آن است بالکل غلط است و به خداوند افتراء کرده و در حکم (ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا) شامل است. خداوند پاک فرموده است (إنا أنزلناه قرآنا عربيا)^(۳) به همین قسم خداوند پاک در بسیار آیت این کلام پاک را به نام کلام عربی یاد کرده و در ارشاد پاک (ولو جعلناه قرآنا أعجميا لقالوا لو لا فصلت آياته أعجمي وعربي) یعنی الله میفرماید که اگر قرآن را به زبان عربی نازل نمیکردیم و به زبان عجمی می بود یعنی بدون عربی بکدام زبان دیگری آن را نازل میکردیم

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی القراءة، جلد اول ص ۵۱۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۶. ظفیر

(۲) کما صح لشرع بغير عربية الخ او قرأ بها عاجز فحائز اجماعا قيد القراءة بالعجز لان الاصح رجوعه الى قولهما وعليه الفتوى قلت وجعل العيني الشروع كالقراءة لاسلف له ولاسند له بقويه (درمختار) وانما المنقول انه رجع الى قولهما في اشتراط القراءة بالعربية الا عند العجز الخ لان الامام رجع الى قولهما في اشتراط القراءة بالعربية لان المأمور به قراءة القرآن وهو اسم للمنزل باللفظ العربي المنظوم هذا النظم الخاص المكتوب في المصاحف المنقول البينا نقلنا متواترا الخ (ردالمحتار، باب صفة الصلوة فصل تأليف الصلوة ص ۴۵۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۳ - ۴۸۴). ظفیر

(۳) سورة يوسف: ركوع ۱. ظفیر

پس کافران چنین اعتراضی میکردند که به پیغمبر عربی قرآن عجمی نازل گردیده است این سخن تعجب است و در کتابهای فقه واضح گردیده که اگر ترجمه قرآن را در نماز بخوانند نماز صحیح نمیشود و اگر بکدام شخص جدید الاسلام که زبان سخت دارد و کلمات عربی را به زبان آورده نمیتواند برای او روا است که در نماز ترجمه قرآن بخواند تا وقتی که الفاظ عربی نماز را یاد گیرد چرا که او معذور است و این گفتار مولوی صاحب مذکور که گویا الله تعالی قرآن را در دل پیغمبر انداخت و پیغمبر ﷺ به الفاظ عربی آن را بیان کرد این عقیده او بالکل خلاف اهل سنت است و نامبرده معتقد نیچریت و مرزائیت معلوم میشود عقیده اهل سنت این است که قرآن شریف به واسطه جبرئیل علیه السلام نازل شده است و در خود قرآن کریم آمده است: نزل به الروح الامین، یعنی جبرئیل عليه السلام از طرف الله تعالی نازل کرده غرض اینکه شنیدن و قبول کردن کلام صاحب این قسم عقیده برای هیچ مسلمان مناسب نیست.

سوال: (۴۹۶) (۱) زن در نماز جهری قرائت را به جهر بخواند یا به خفیه؟ زنان در نماز

خفیه و جهری قرائت را به جهری بخوانند و یا به خفیه؟

سوال: (۴۹۷) (۲) مقدار فرض قرائت کدام است؛ چونکه در نماز قرائت فرض است بر کدام

اندازه؟

سوال: (۴۹۸) (۳) اگر در یک رکعت نماز صبح یک رکوع بخواند و در دوم جزء یا کلا یک

سورت بخواند حکم چیست؟ که در نماز صبح و غیره در رکعت اول رکوع یک سورت و دوم

جزء یا کلا یک سورت دیگری را بخواند جائز است یا نه؟

جواب: (۱) زنان در تمام نمازهای خود قرائت را به خفیه بخوانند: فی الکبیری قال ابن الهمام خرج بالنوازل بأن نعمة المرأة عورة إلى قوله وعلى هذا لو قيل اذا جهرت بالقرآن في الصلاة فسدت كان متجها. ^(۱)

جواب: (۲) مطلق قرائت باندازه یک آیت فرض است: كما في الشامي اي قرائت آية من القرآن وهي فرض عمل ^(۲) خواندن الحمد لله شریف و ضم سوره یا ضم یک آیه دراز و سه آیات کوتاه بی الحما لله شریف واجب است و به ضم سوره کوتاه مثل إنا اعطيناک واجب اداء میشود:

(۱) ردالمحتار باب شروط الصلوة مطلب فی ستر العورة جلد اول ص ۳۷۷، ط. س. ج ۱ ص ۴۰۶. ظفیر

(۲) ردالمحتار، باب صفة الصلوة میحت القراءة جلد اول ص ۴۱۵، ط. س. ج ۱ ص ۴۴۶. ظفیر

وتجب قراءة الفاتحة وضم سورة او ما يقوم مقامها من ثلاث آيات قصار او آية طويلة في الاولين عالمگیری ج ۱ ص ۶۶.

جواب: (۳) مستحب این است که در هر رکعت سوره مکمل قرائت کند: والافضل أن يقرأ في كل ركعة سورة تامة ولو قرأ بعض السورة في ركعة وباقياها في ركعة قيل يكره والصحيح انه لا يكره کبری ص ۴۶۲.

سوال: (۴۹۹) قرائت خلف الامام جائز است یا نه؟ قرائت خلف الامام جائز است یا نه؟ اگر جائز نباشد چه دلیل است؟

جواب: قرائت خلف الامام به نزد امام اعظم صاحب جائز نیست لقوله رحمته : من كان له امام فقراءة الامام له قراءة، رواه الطحاوي والامام محمد في موطائه واسناده صحيح كما في آثار السنن وقوله عليه السلام : واذا اقرا فانصتوا الحديث رواه مسلم ^(۱) وغيره، والله تعالى اعلم كتبه عزيز الرحمن مفتي مدرسه عاليه دیوبند. (ویکره عندهما لما فيه من الوعيد ويستمع وينصب، هدايه، قال العلامة بدر الدين العيني في شرح الهداية: وفي شرح التاويلات عن سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه : من قرأ خلف الامام لا صلاة له، وروی ايضا نهی ذلك عن جماعة من الصحابة رضي الله عنهم . جميل الرحمن).

سوال: (۵۰۰) برای مسبوق در قرائت ترتیب امام لازم است یا نه؟ به ذمه مسبوق ترتیب امام لازم است یا نه؟ مثلاً امام یک سوره را خوانده است آیا مسبوق ما قبل از آن کدام سوره را بدون کراهیت خوانده میتواند یا نه؟

جواب: ترتیب امام به ذمه مسبوق لازم نیست چرا که مسبوق در نماز خود در حکم منفرد است: والمسبوق من سبقه الامام بها او ببعضها وهو منفرد فيما يقضيه در المختار.

سوال: (۵۰۱) در حدیث مشکوٰۃ و بخاری راه تطبیق چیست؟ درباره نخواندن سوره فاتحه لفظ خداج آمده و در بخاری شریف: لا صلاة لمن لم يقرأ بفاتحة الكتاب، آمده مطلب این را واضح فرمائید.

جواب: این حکم برای امام و منفرد است ممانعت قرائت برای مقتدی در احادیث صحیحہ دیگری موجود است مثل حدیث شریف: واذا اقرا فانصتوا ^(۲)، الحدیث وحدیث شریف: من كان له امام

(۱) مشکوٰۃ باب القراءة في الصلوة ص ۷۹ و ص ۸۱ او اثار السنن باب فی ترک القراءة خلف الامام جلد اول ص ۸۷. ظفیر

(۲) مشکوٰۃ باب القراءة في الصلوة ص ۷۹ و ص ۸۱. ظفیر

فقراء الامام له قرائت (۱) الحديث وقال الله تعالى: واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا. (۲)

سوال: (۵۰۲) قرائت خلاف ترتیب چه حکم دارد؟ اگر در قرائت نماز اول سورة الم نشرح لك را بعدا سورة والضحي رابخواند جائز است يانه؟ واگر سهوا اين چنين کرده شود سجده سهو لازم است ويانه؟

جواب: قصدا الم نشرح را از والضحي پيش نکند واگر از روى سهو اين عمل صادر شده باشد سجده سهو نيست. فى الدر المختار: ويكره الفصل بسورة قصيرة بان يقرأ منكوسا قال الشامي لان ترتيب السور فى القرائت من واجبات الصلاة، الى ان قال: انما يكره اذا كان عن قصد فلو سهوا فلا، شامى ج ۱ ص ۵۱۰.

سوال: (۵۰۳) اگر ما بين سوره را بخواند بسم الله رابخواند يانه؟ هم چنين در قنوت وجنازه در شروع دعاء گفتن بسم الله چي حکم دارد؟ اگر كسى از ما بين کدام سورة قرائت را شروع کند وهكذا در وتر وجنازه كه دعاء قنوت ويا دعاء جنازه را شروع ميکند در اين وقت بسم الله را بگويد يا نه؟

جواب: اگر قرائت را از ما بين سورت شروع ميکند ويا در وتر دعاء قنوت ميخواند ويا در نماز جنازه دعاء ودرود ميگويد، وهر کدام آن را به بسم الله شروع کند کدام حرج نيست. (۳)
تمت بحمد الله تعالى

(۱) آثار السنن باب في ترك القراءة ص ۸۷. ظفير

(۲) سورة الاعراف ركوع ۲۴. ظفير

(۳) يعنى اگر چه در تمام اين صورتها گفتن بسم الله مسنون نيست ليكن اگر گفته شود حرج هم نيست كما في الشامي ص ۵۸ ج ۱ في بيان مفسدات الصلوة: قوله سمع اسم الله تعالى فقال جل جلاله الخ لان نفس تعظيم الله تعالى والصلوة على النبي ﷺ لا ينافي الصلوة ويؤيده ما في الدرالمختار في بيان تأليف الصلوة لا تسن البسملة بين الفاتحة والسورة مطلقا ولو سرية ولا تكره اتفاقا الخ. جميل الرحمن غفرله